

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

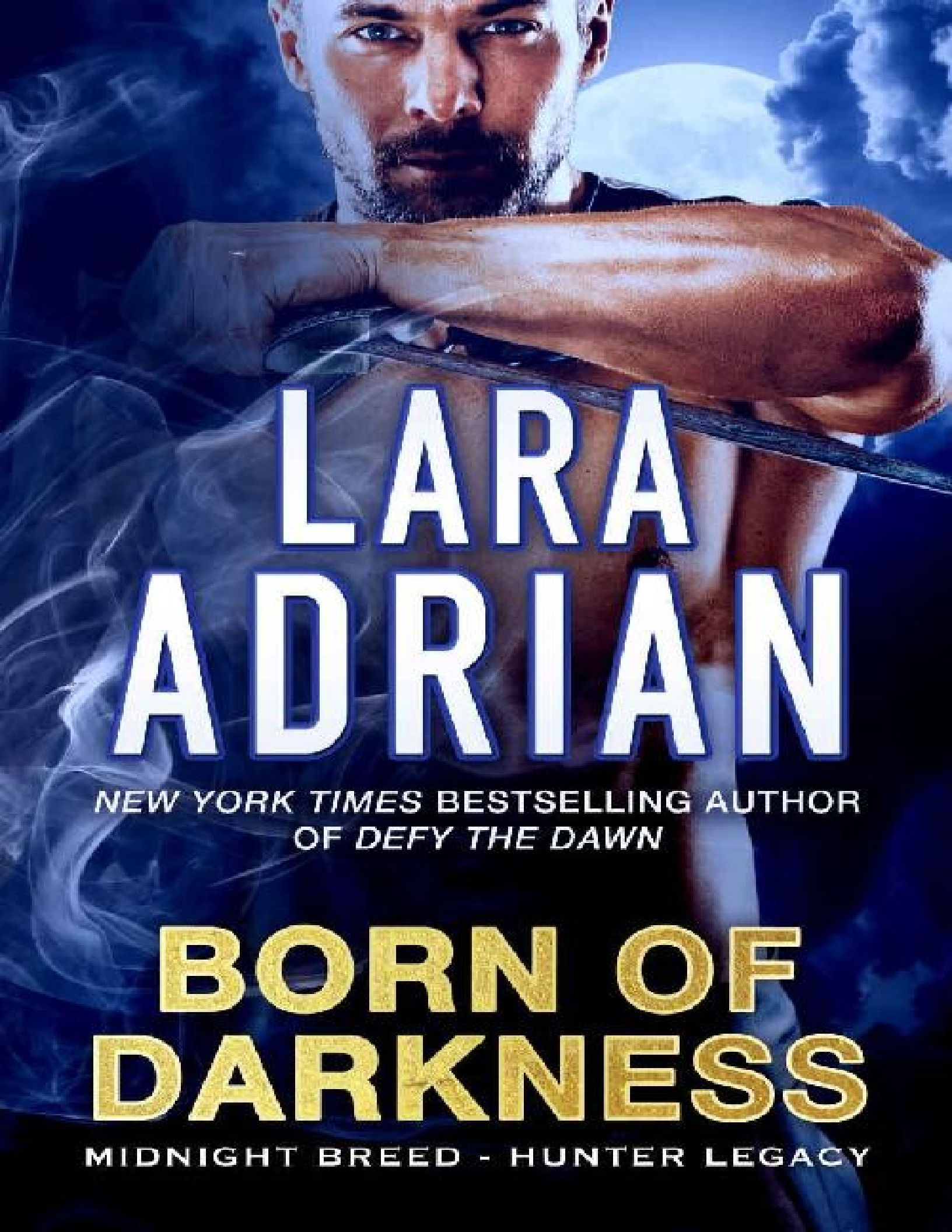
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LARA ADRIAN

*NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
OF DEFY THE DAWN*

BORN OF DARKNESS

MIDNIGHT BREED - HUNTER LEGACY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Başlık Sayfa](#)

[BÖLÜM 1](#)

[BÖLÜM 2](#)

[BÖLÜM 3](#)

[BÖLÜM 4](#)

[BÖLÜM 5](#)

[BÖLÜM 6](#)

[BÖLÜM 7](#)

[BÖLÜM 8](#)

[BÖLÜM 9](#)

[BÖLÜM 10](#)

[BÖLÜM 11](#)

[BÖLÜM 12](#)

[BÖLÜM 13](#)

[BÖLÜM 14](#)

[BÖLÜM 15](#)

[BÖLÜM 16](#)

[BÖLÜM 17](#)

[BÖLÜM 18](#)

[BÖLÜM 19](#)

[BÖLÜM 20](#)

[BÖLÜM 21](#)

[BÖLÜM 22](#)

[BÖLÜM 23](#)

[BÖLÜM 24](#)

[BÖLÜM 25](#)

[BÖLÜM 26](#)

[BÖLÜM 27](#)

[EPILOG](#)

[Lara Adrian'ın e-posta listesine abone olun](#)

[Yazar Hakkında](#)

[TELİF HAKKI](#)

KARANLIĞIN DOĞUŞU

Bir Avcı Mirası Romanı

Kitap 1

NEW YORK TIMES ÇOK SATAN YAZAR

LARA ADRIAN

© 2018 Lara Adrian, LLC
TÜM HAKLARI SAKLIDIR. (v1)

* * * * *

VIP Okuyucu musunuz?

<http://bit.ly/LaraAdrianNews>

Lara'nın VIP Okuyucu Listesine katılın ve gelecek kitaplardan ilk siz haberdar olun, ARTI abonelere özel çekilişler, özel teklifler, ücretsiz okumalar ve özel içerikler için uygun olun!

Kaçırmayın-şimdi kaydolun!

* * * * *

KARANLIĞIN DOĞUŞU

Bir Avcı Mirası Romanı

New York Times çoksatın yazarı Lara Adrian, karanlık ve baştan çıkarıcı **Midnight Breed** paranormal öykü dünyasında geçen heyecan verici yeni vampir romantizm serisinin ilk romanını sunuyor.

Avcı programında eski bir suikastçı olan Asher, bir delinin laboratuvarındaki dehşetten ve dünyanın acımasızlığından kurtulan küçük bir grup Gen One Breed vampirinden biridir. Bu eğitim onu var olan en ölümcül varlıklardan biri haline getirdi. Şimdi, o cehennem kökenlerinden kaçışından yirmi yıl sonra Asher, yetenekleri acımasız olduğu kadar kalbi de soğuk olan yalnız bir adamdır. Ancak Las Vegas'ın dışındaki çölün ortasında işlenmekte olan bir cinayeti engellediğinde, Asher onu güçlü düşmanlara karşı ölümcül bir oyunun içine çeken güzel bir kadınla tanışır. ve lekelenmiş onurunu.

Naomi Fallon riskli durumlardan kurtulmaya alışkındır. Annesi öldürüldükten sonra çocukken yetim kaldı. Dokuz canının çoğunu kullanmadan yirmi altı yıl boyunca sokaklarda hayatta kaldı. Ancak son soygunu onu Mojave'de bir Vegas gangsterinin adamlarıyla karşı karşıya getirdiğinde, numarasının bittiğinden emindir. Sonra o adam ortaya çıkar; sert, acımasız ve insandan uzak. Naomi'nin hiç kimsenin yardımına ihtiyacı olmamıştı, hele de Irk'tan birinin. Ama çok fazla risk aldıktan sonra, sadece Asher'ın yeteneklerine sahip bir adam onu güvende tutabilir. Yine de yalnız, Baştan çıkarıcı derecede yakışıklı vampirin kendine ait düşmanları ve sadece ona olan inancını değil, kalbini de paramparça edecek, başından beri korktuğu şeyi, yani güvenin sadece bir yanılsama olduğunu ve aşkın en keskin silah olabileceğini kanıtlayacak bir sırrı vardır.

Avcı Mirası serisinin bir sonraki kitabının yakında çıkmasını bekleyin!

BÖLÜM 1

Mojave Çölü, karanlık gece gökyüzünün altında sonsuz yönlerle doğru uzanıyordu. Burası kimsenin olmadığı bir yerdi; yasaklayıcı bitki örtüsü ve sinsice dolaşan her türden keskin dişli gece yırtıcısıyla dolu dönümlerce kasvetli araziden başka bir şey yoktu.

Karanlıkta avını arıyor.

Mojave'nin vahşi sakinleri ne kadar tehlikeli olursa olsun, şu anda eski bir Chevy kamyonetin direksiyonunda boş kaldırım şeridi boyunca hızla ilerleyen Breed erkeğinden daha ölümcül bir avcı yoktu.

Ama bu gece Asher kendisi için avlanmaya çıkmamıştı. Çölün otuz küsur mil uzağındaki eski çiftlikten hayvan yemi almak için ayrılmıştı.

Ev malzemeleri. Nevada eyalet sınırından medeniyete doğru yürümek pek de sevdiği bir şey değildi ama on buçuk yıl önce kendisine sığınak sağlayan yaşlı insana iyilik olsun diye sonunda üstlendiği bir zorunluluktur.

Ned Freeman onu birkaç soru sorarak ve Asher'in kim ve ne olduğu ya da yaşlı adamın çöl arazisine gelmeden önce nereden geldiği konusunda belirgin bir korku ya da küçümseme duymadan kabul etmişti.

Ned'in geçen yıl vefatından bu yana, mütevazı çiftlik evi ve çeşitli hayvanlarına bakacak başka kimse yoktu, bu yüzden Asher kalmıştı. Neden kalmasındı ki? Gitmesi gereken acil bir yer yoktu. Başka bir yerde onu bekleyen kimse yoktu. Laboratuvarda doğmuş bir suikastçı olarak, yalnız bir hayat için doğmuş ve büyümüştü. Şu anda bile tek bildiği ya da istediği buydu.

Ned'in kamyonetini Mojave Koruma Alanı'nın ortasından göz alabildiğine uzanan engebeli, virajlı yolda süren Asher, evi haline gelen arazinin uçsuz bucaksız boşluğuyla soğuk bir teselli buldu. İki-

Bu akşam sekiz civarında başlayan bir saatlik iş, kamyonun yolda lastiği patlayınca beş saate çıkmıştı. Ned'in kabindeki koltukların arkasına sakladığı eski yedek lastiğin de pek iyi durumda olmadığını fark etmiş, bu da yama ve biraz hava almak için otoyoldaki 24 saat açık benzin istasyonuna gitmesi anlamına gelmişti.

Saatler sonra insanoğlunun gürültüsü arasında çiftliğe dönüyor olmak rahatlatıcıydı. İnsanlar onu tedirgin ediyordu ve bunun tek nedeni onu görmenin çoğu ölümlüyü sinirlendirmesi değildi. Bir metre altı boyunda, iki yüz seksen kilo ağırlığında

Zayıf bir günde yetmiş kiloya ulaşan ve derisinin büyük bir kısmı dövme benzeri dermagliflerle işaretlenmiş olan bu adam, Irk'ın en saflarından biri olduğunu ilan etse de tam olarak ortama uyum sağlayamıyordu.

Irk'ın bu gezegeni kendileriyle paylaşan insanlara ifşa edilmesinin üzerinden yirmi yıl geçmişti ama ilişkiler hâlâ en iyi ihtimalle zayıftı. Neyse ki, bu sorunlar kendi türünden diğerlerine aitti. Asher, siyasi yangın söndürme ve kahramanlık işlerini Tarikat'ın savaşçılarına ve onların büyük şehirlerde konuşlanmış komutanlarına bırakmaktan memnundu dünyanın dört bir yanında. Peki ya kendisi? Yeterince adam öldürmüştü ve hiçbir zaman bir kahramana yakın olmamıştı.

Gecenin serin havasını içeri almak için camı açarak sürücü koltuğuna yerleşti ve gürleyen pikabın loş sarı farlarının aydınlattığı dar, çukurlu asfalta baktı. Uzakta bir çakal uludu, bu şarkı diğerleri tarafından hemen duyuldu ve unutulmaz bir koroya katıldılar.

Asher bu avcılara saygı duyuyordu. Ned'in tavuklarını uyarma girişimleri başarısızlıkla sonuçlandığında bir tanesini öldürmek zorunda kalmıştı ama bundan hiç zevk almamıştı. Gerçi öldürmek hiçbir zaman zevk vermemişti.

Görevini yap, evlat.

Alçak, tehditkâr bir komut zihninden süzüldü. Eski Ustasının sesiydi bu, Asher'ı ve onun gibi pek çok kişiyi laboratuvarında yaratan Breed delisinin sesi. Asher bir hırıltıyla Dragos'u ve onun cehennemi Avcı programını hatırlatan sesi susturdu. Kamyonetin eski radyosunun düğmesine uzanarak, parazitsiz yayın yapan tek istasyonun sesini sonuna kadar açtı.

Hafıza şeridinde yolculuk etmenin bir anlamı yok. Onunki patlamaya hazır bir mayın tarlasından başka bir şey değildi. Bunun yerine, önündeki yola odaklanırken kafasının içindeki aynı derecede nahoş gürültüyü kasvetli bir country şarkısının sesinin bastırmasına izin verdi.

Çiftlikten sadece on beş dakika uzaktaydı ki, farları yolun yaklaşık bir mil ilerisinde bir parıltıya dönüştü. Şık, siyah, lüks bir sedan, kaldırımdan yaklaşık elli metre kadar uzaklaşarak çiftliğin sert kumlu Çölde.

Asher'ın burun delikleri, içini bir huzursuzluk duygusu kapladığında alevlendi. I-15'in bu kadar uzağında pek fazla insanın işi yoktu ve O dikenli kum mezarlığına girmeye cesaret ettiklerinde hiçbir şey iyi sonuçlanmazdı. Karanlık çölün bu kadar derininde ve bu geç saatte, burada ya kasıtlı olarak ya da baskı altında durdunuz.

Zamanla, her ikisini de bilecek kadar görmüştü.

Düşünceleri on iki yıl kadar önce, çölün bu ücra köşesinde kendisi gibi eski bir Avcı olan diğer bir Irk erkeğine rastladığı geceye kaydı. Erkeğin adı Scythe'dı ve sevdiği kadını ve küçük oğlunu kaybettikten sonra güneşin altında ölmek için kendini Mojave'ye sürüklemişti. Ned'in ısrarıyla

Scythe'ı çiftliğe geri götürüp mümkünse iyileşmesine yardım edeceklerdi. Ama sonunda diğer erkeğin pes etmesine izin vermeyi reddeden Asher olmuştu. Haftalar boyunca Scythe'ın kışını tekmelemişti.

Avcı kardeşi nihayet ayrılabilecek kadar iyileşene kadar.

Tek bir iyilik Asher'ın hayatında yaptığı onca yanlışı telafi edemezdi. Aslında bir şentik bile atamazdı. Ama Scythe'ın bunu atlatmış olmasından memnundu ve şok fazla görüşmemiş olsalar da Asher erkeğin o zamandan beri bir Cins Arkadaş edindiğini ve İtalya'da bir yerlerde iyi bir hayat yaşadığını duymuştu.

Park halindeki siyah sedanın yanında olup bitenlerin pek de iyi sonuçlanmayacağına dair bir his vardı içinde.

Onu ilgilendirmez.

Onun da sorunu değil.

Asher kaşlarını çattı ve müziği kapattı. O gidene kadar ne kadar şok istediğini bilmediği kadın için ağıt yakan hışırtılı sesli şarkıcı. Neredeyse kendi iradesi dışında, önündeki büyük arabayı incelerken ayağını gaz pedalından çekti.

Boş görünüyordu ama ne kadar süreyle boş kalacağından emin olamıyordu.

Görünür bir lastik sorunu, duman kokusu ya da araçta sorun olduğuna dair başka bir işaret yoktu. Bu da asıl sorunun sağ taraftaki çölde, cılız Joshua ağaçları ve kaktüs parçaları arasında bir yerlerde yaşandığı anlamına geliyordu.

Eski kamyonetin farları zaten sönüktü ama Asher onları tamamen söndürdü ve sedanın birkaç metre arkasında sessiz bir şekilde durdu. Motoru durdurdu ve paslı kapıyı iterek açtı.

Botları yere değdiği anda soğuk bir kesinlikle bir şeylerin ters gittiğini anladı.

Sessizdi. Doğal olmayan bir sessizlik. Ne kumların üzerinde gezinen böcekler, ne kayaların üzerinde tıkırdayan akrepler, ne de yarasaların kanatları gecenin içinde ağır ağır atıyor.

Başını geriye eğdi ve havayı kokladı. İnsanları.

Üç adam, ikisi görünüşe göre birbiriyle yarışan, iğrenç kolonyalarla yıkanmış, diğeri ise yakın zamanda sarımsak yüklü bir yemekten kokuyor. Kokuya bakılırsa, adam sarımsaklı büyük bir pizza yemiş ve ardından sarımsaklı bir smoothie içmiş olmalıydı.

Uzaktan sesler geliyordu, bodur ağaçların ve dikenli bitki örtüsünün siyah silüetlerine karşı hantal şekiller hareket ediyordu. Koku suçlularının üçlüsü Karanlıkta önlerindeki başka bir kişiyi iterek. Bu Sert ve metalik bir şeyin kafatasının yumuşak etine ve kemiğine çarpma sesi, keskin, acı dolu bir inilti ve ayakların aniden tökezlemesi ve bir bedenin kuma düşmesiyle noktalandı.

"Ayağa kalk!" Komut alçak sesle verilmişti ama Asher'ın kulaklarına bir silah sesi gibi ulaştı.

Başka bir ses cevap verdi, bu ses birkaç oktav daha tizdi ve hızlı konuşuyordu, kelimeleri onun için bile ayırt edilemezdi yüksek işitme. Ama ne söylendiğini duymasına gerek yoktu. Gece havasında titreşen endişe açıktı. Yakın çevredeki tek katil olmadıklarını bilmeyen üç adamın tehdidi de öyle.

"Onu duydun. Ayağa kalk ve Kımıldayın," diye emretti ikinci adam, sarımsaklı nefesi sadist kıkırdamasıyla birlikte hafif esintide uçuşuyordu. "Tabii o sıska kıcını buraya dikmemizi istemiyorsan. Patron bunun nasıl sonuçlanacağını umursamıyor, sadece bir daha asla gelmemeni istiyor. geri."

Yumuşak çığlık tekrar geldi, ardından Asher'ın çenesini sıkmasına neden olan merhamet dileyen bir yalvarış geldi.

Sikeyim.

Eski anılar, zapt edemeyeceği kadar hızlı ve güçlü bir kara dalga gibi üzerine doğru kükredi. Benzer yalvaran çığlıklardan oluşan bir koro kulaklarını doldurdu, duyuları geçmişinde tanık olduğu tüm günahların canlı, acımasız darbeleriyle boğuldu.

Ve işlediği suçlar.

Bir zamanlar ne olduğuna dair istenmeyen hatırlatmalar yeterince kötüydü, ancak benzersiz Breed yeteneği ile birlikte

Bir başkasının acı dolu anılarını tüm duyusal ayrıntılarıyla deneyimlemek ve en kısa dokunuşla tamamen hatırlamak, Asher'ın yalnızlığı tercih etmesini bir yaşam biçimi olduğu kadar bir gereklilik haline getirdi.

Sarımsak Nefesi ve onun ağır parfümlü ortakları ile o cılız genç arasında olup bitenlere karışmaya hiç mi hiç ihtiyacı yoktu.

Belli ki birileri bu adamlara çocuğu ölüme sürüklemelerini emredecek kadar sinirlenmiş.

Ama bu Asher'ın ayaklarını altından çekip belaya doğru ilerlemesini engellemedi.

"Sorun mu var beyler?"

"Bu ne lan!" Ucuz Könlü kardeşlerden biri cilalı ayakkabılarının üzerinde dönerken, koyu renk takım elbisesinin ceketi açılarak göğsüne asılı boş kılıfı ortaya çıkardı. Elindeki silahın üzerinde parlak kırmızı kan vardı. Büyük boy kapüşonlu ve bol kotlu siyah saçlı çocuğu tabancayla dövdüğu zamandan beri. Şimdi haydut o kadar da sert görünmüyordu. Bakışları Asher'ın daralmış bakışlarıyla buluşmak için kalktı, sonra biraz daha kalktı. "Hangi cehennemden geldin sen-"

Asher'a baktığında -gerçekten ona baktığında- ağzı açık kalan Asher'ın gözlerindeki olağanüstü parıltıya ve gözlerinin keskin uçlarına dikkat ederek

Şimdi damarlarında dolaşan öfkeye karşılık olarak diş etlerinden fırlayan dişleri.

"Oh, kahretsin." Katil topuklarının üzerinde sendeleyerek geri döndü, boğuk bir çığlık atarak silahını bıraktı. Paçuli ile sıırılsıklam olmuş yoldaşı araca doğru hızlı bir kaçış yaparken, o ölü bir koşuyla çöle doğru körlemesine koşmaya başladı. Asher iki insanın da geri çekilen halini takip etmek için başını kaldırıp bakmadı bile. Arkalarında bıraktıkları buhar izi, ne kadar hızlı ya da uzağa kaçmaya çalışırlarsa çalışsınlar onu her iki adama da götürecek görünmeyen bir ip gibiydi.

Sarımsak Nefes arkadaşları kadar zeki değildi. "Lanet olası kan emici," diye hırladı.

Bir eli çocuğun küçük omzundaydı, muhtemelen total ve dövülmüş genci dik tutan tek şeydi. Çocuğun başı öne eğikti, narin Asya yüz hatlarına sahip yüzü uzun, kanlı saçlarla örtülmüştü.

Sarımsaklı Nefes sessiz tutsağını tek eliyle yere itti, dikkati ve silahı şimdi Asher'ın üzerindeydi. Jambon büyüklüğündeki yumruğunda tuttuğu yarı otomatik tabanca hiç sarsılmadı. "Kurşun ye, seni Breed pisliği!"

Bir kükremeyele tetiği hızlıca çekti, Asher'ın göğsüne yakın mesafeden üç el ateş etti. İlki hariç hepsi ıskaladı. Asher'ın göğüs kafesinin sağına isabet eden tek kurşun onu öldürmek bir yana, yavaşlatmasa da sinirlendirmişti.

Sarımsaklı Nefes şarjörünün geri kalanını boşaltmadan Asher uzandı ve silahın namlusunu folyodan yapılmış gibi ezdi.

"Ne diyordun?"

Şok olmuş gözler irileşti ve Asher'ın kasvetli yüzüne dikildi. Serseri denese bile cevap veremezdi. Asher adamın boğazını avucunun içine almıştı. Kırılgan nefes borusunu ezdi.

parmaklarının boş bir hareketiyle. Sarımsakla ıslatılmış bir gurgle,
İnsan, gevşek bedeni bir çöp gibi çöl zeminine düşmeden önce son kez nefes verdi.

Asher değerlendirici bakışlarını yatan gence çevirdi Yakındaki çalılıkların arasında yüzüstü ve ürkütücü bir şekilde hareketsizdi. Uzanıp kalp atışlarını hissetme dürtüsüne direndi, bunun yerine Sessiz, sıkı nefesleri dinliyor ve ince omurga ile göğüs kafesinin bol kazağın altında neredeyse fark edilmeden hareket edişini izliyordu.

Çocuk hayattaydı. En azından bunun bir önemi vardı.

Bu arada, uğraşması gereken iki sorun daha vardı.

Sakin bir şekilde, en ufak bir duygu belirtisi göstermeden Ucuz Kolonya Bir Numara'nın düşürdüğü kanlı tabancayı kumdan çıkardı ve karanlık çöle doğru tek el ateş etti. Silah sesi yankılandı, ardından kaçan korkak birkaç metre ötede yere yığıldı, ayaklarının üzerinde ölmüştü.

Asher döndüğünde son üç adamın yolun kenarında siyah sedanın içine girmek için çabaladığını gördü. Başka bir kurşun onu da kolayca durdurabilirdi ama Asher'ın eski iş kolu bu tür kaba yöntemlerden kaçınıyordu.

Kendisine, onu harekete geçirenin, hırpalanmış, savunmasız çocuğun asla gelmeyecek olan merhamet için yalvarışını duyduğunda hissettiği tekme değil, içindeki o soğuk parça olduğunu söyledi.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Asher'ın derinden gelen ve hiç etkilenmeyen sesi korkakların sonuncusunu öyle bir sıçrattı ki, epilepsi nöbeti sanılabılırdi. Açık sürücü kapısı ile Asher'ın devasa varlığı arasında sıkışıp kalan İki Numaralı Ucuz Kolonya beceriksizce döndü, ellerini önünde birleştirdi.

"Oh, Tanrım! Bir saniye bekle, tamam mı? Bekle!" Adam aceleyle konuştu, arabaya doğru ilerlerken gözleri fırıl fırıl dönüyordu, sanki yakında öleceğini kabullenemeyen içgüdüsel bir yanı Asher onun işini bitirmeden önce direksiyona geçmeyi umuyordu.

Şirinmiş.

Haydut etli dudaklarını yaladı, azalan seçeneklerini düşünürken yağlı alnını ter kapladı.

"Bakın, sizden herhangi bir sorun istemiyorum efendim. Sadece Vegas'a dönmek ve yakanızdan düşmek istiyorum." Gülümsemeye çalıştı ama dudakları beyniyle iletişim kuramıyor gibiydi. Ağzı titredi ve iri dişleri takırdamaya başladı. "Lütfen ... gitmeme izin vermelisin. Yemin ederim, bu geceden sonra beni bir daha asla görmeyeceksin."

Asher'ın bundan hiç şüphesi yoktu. Kısa bir süre düşündü korkağın pazarlık ve yalvarmaya devam etmesine izin verdi. Kendi keyfi için değil, bu üç sik kafalının kimin için çalıştığını öğrenebilmek için. Ama bu kaygan bir yokuştı ve aşağı kaymak istemiyordu. Bu ölü adamların kimin için çalıştığının ya da çocuğun böylesine zalimce bir ölümü hak edecek ne yapmış olabileceğinin bir önemi yoktu.

Hayır, bu son çöpü de hallettikten sonra çocuğun nereye ait olduğunu bulacak ve oraya güvenli bir şekilde gitmesini sağlayacaktı. Ondan sonra kendi başının çaresine bakmak çocuğa kalacaktı. Asher çiftliğe dönüp işiyle ve hayvanlarla ilgilenecek ve vicdanı rahat olacaktı. Temiz göreceli bir terimdir.

Ne olursa olsun, daha fazla derine inmeye ya da kendini bu durumun içine daha fazla sokmaya gerek yoktu.

Ama Ucuz Kolonya konuşmaya devam etti. "Tamam, tamam. Sanırım şimdi anladım. Burası sizin bölgeniz ve biz buraya izinsiz giriyoruz. Değil mi koca adam? Peki, bunu nasıl düzeltebilirim? Nakit mi istiyorsun? Sana nakit bulabilirim."

"Paranı istemiyorum."

Hırıltılı cevap insanın yüzünün kızarmasına neden oldu. Eli boğazına, adem elmasının olduğu yere yaklaştı. sert yutkunmasıyla sallanıyordu.

"Ben de senin kanını istemiyorum."

İnsan rahatlamış bir şekilde nefes alıp verdi. O omzunun üzerinden ay ışığının aydınlattığı çöle doğru baktı ve sonra gerçekten aptalca bir şey söyledi. "Kızı mı istiyorsun?"

Asher kaşlarını çatdı, bariz olanı ancak şimdi fark etmişti. "Çocuk bir dişi mi?"

Başını salladı. "Eğer istersen, o senin. Kimseye söylemem. Sadece gitmeme izin ver, o kaltakla ne istersen yapabilirsin." İnsanın yüzünde bir güven ifadesi belirdi. Hatta gülümsemeyi bile başardı. "Onu al. Sonra sen ve ben bunu unutabiliriz."

Asher hiç eğlenmemiş gibi homurdandı. "Asla unutmam."

Şimşek hızıyla ellerini uzattı ve omuriliği ikiye ayrılana kadar adamın kafasını büktü. Cesedin kaldırımı yığılmasıyla birlikte Asher sedanın arkasına doğru yürüdü ve etrafını kolaçan etti.

Üç ceset ve tıbbi bakıma ihtiyacı olan baygın bir genç kadın.

Tek kelimeyle mükemmel.

Bu gece yola çıkarken en büyük sıkıntısının patlamış bir lastik olduğunu düşünmek.

Yaklaşık on beş yıldır bölgedeydi ve dikkat çekmemeyi başarmıştı. Yine de çakallar ve akbabalar üç ölü adama ulaşmadan önce şans eseri kolluk kuvvetleri çölün bu bölümünden geçmeye karar verirse, ziyaret edileceğini biliyordu. Kimsenin onu rahatsız etmemesi, insanların onun varlığından habersiz olduğu anlamına gelmiyordu. Ned'in çiftliği Cima ile Kelso arasındaki bir avuç çiftlikten biriydi ve Las Vegas'ta yaşayan çok sayıda Breed olsa da, sadece yakınlığı nedeniyle şüpheliler listesinde ilk sırada yer alacaktı.

Kimseden korkmuyordu ama kafese tıklamak, tasmalanmak ya da korumak ve hizmet etmek için yemin etmiş olanları öldürmek zorunda kalmak düşüncesi ona pek iyi gelmiyordu. Özellikle de bazı ayak takımını ortadan kaldırarak onlara bir iyilik yapmışken.

Asher, kısa bir süre önce yığıldığı yerde hâlâ kumların üzerinde yatan küçük bedene son bir kez bakarak zihinsel bir komutla bagajı açtı ve şüpheleri doğrulandığında küfretti. Yedek lastik ve krikonun yanında iki paslı kürek, bir muşamba ve biraz elektrik bandı duruyordu.

Yüzü asık bir şekilde küreklerden birini kavradı ve katil adayları için bir mezar kazmakla meşgul olmadan önce çocuğu bir kez daha kontrol edeceğini düşünerek kum ve çalılıkların arasına geri döndü.

Kızın düştüğü yere ulaştığında Asher olduğu yerde durdu ve alçak sesle bir küfür savurdu.

"Ne oluyor be?"

Gitmişti.

BÖLÜM 2

Naomi koşmaktan çok tökezledi, ayakları öyle hareket ediyordu ki Yavaşça, o bakmıyorken birinin Vans'ının bağcıklarını birbirine bağlayıp bağlamadığını merak etti.

Ama onu yavaşlatan ayakkabıları değildi. Kafasıydı.

Kahretsin, acıttı.

Gecenin büyük bir kısmını Vegas gangsterleri tarafından tartaklanmıştı. Kafatası zaten emin olduğu bir şey yüzünden çınılıyordu. Moda Gazinosu'nda onu bagaja tıktıklarında aldığı ilk darbenin ardından geçirdiğı beyin sarsıntısı.

şimdi, sol şakağı davul gibi çarpıyordu, zaten boktan bir çıkmazın üzerindeki boktan krema olan tabanca kırbacından sonra duyuları sisliydi.

İlk başta, Leo Slater'ın adamları kumarhanenin asansöründe onunla yüzleştiğinde, yakalandığı için kendine kızmıştı ama o gece hayatta kalamayacağı hiç aklına gelmemişti. Olayların bu kadar çabuk tırmanması şaşırtıcıydı. Onu doğruca bodruma indirdiklerinde ve garajın gizli yeraltı girişinden çıkardıklarında bile, bir şekilde kurtulacağından emindi. Ama sonra Gordo, kötü nefesli iri adam, yumruğunu alnına indirdi ve ışıklar söndü.

Çölün ortasında, siyah bir gökyüzünün altında onu bagajdan çıkarırlarken uyandı. Hiç iyi değildi.

Ama o zaman bile kendinden vazgeçmemişti. Dar alanlardan ve tehlikeli düzeltmelerden kurtulma konusunda yetenekliydi. Yirmi altı yıl boyunca o kadar çok şey atlatmıştı ki

Dokuz can yetmezdi. Doğuştan bir düzineden fazla canı olduğundan emindi. Sadece gangsterlerin silahlarının görüntüsü ve Mojave'nin arka kırkının mezar gibi sessizliği, görünüşte sonsuz olan şans serisinin sonunda tükendiğinden endişelenmesine neden oldu.

Her zaman kaçmak yerine savaşmak için yaratılmıştı, ama tek kaçış umudunun uysallık numarası yapmak ve üç aptalı uyuşturmak olduğunu çok çabuk anladı. Onu kumlara doğru yürüttüklerinde kayıtsızdı. Tek yapması gereken rolünü oynamak ve yürüyerek kaçma şansı bulana kadar zamanını beklemektir. Bu iyi bir plandı - aslında tek planıydı - ta ki Gordo'nun arkadaşı sabırsızlanıp Beretta'sının kabzasını yanağına vurana kadar.

Hatırladığı son şey yere düştüğü ve kendisini bağışlamaları için yalvardığıdır. Bunun bir kısmı oyununun bir parçasıydı ama görüşü yıldızlarla dolmaya başlayıp kafatası pamuk gibi kalınlaştığında, gerçek bir korku anının farkına vardı.

Büyük ihtimalle ölmek üzereydi. Sonra o ortaya çıktı.

Onu kurtarmaya gelen beyaz bir şövalye değil, bir cins erkek. Büyük. Gaddar. Ölümcül.

Muhtemelen Slater'ın adamlarının elindeki kesin ölümden kurtulmaktan daha kötü olan tek şey, varlığına yönelik daha büyük bir tehditten kurtulmuş olmasıydı.

Bu devasa vampirin neden onu kurtarmaya geldiğinden emin değildi ama etrafta dolanıp bunu öğrenmeye de niyeti yoktu. Sebepleri her ne olursa olsun, ödeme olarak şahdamarını sunmaya hevesli değildi.

Hırlayan ölümsüzün aklından geçen başka şeylerden bahsetmiyorum bile.

Yani, A planına geri dönmüştü.

Kaç ve saklan, sonra da Las Vegas'a tek parça halinde dönmenin bir yolunu bul.

Keşke bacakları da bu plana uysaydı. Sert, engebeli kumun üzerinde attığı her adım, pekmezin içinde ilerlemek gibi Herkülvari bir çaba gerektiriyor gibiydi. Gece zifiri karanlıktı ama görüşünün bulanıklaşması ve hırpalanmış kafatasının içindeki aralıksız davul sesi onu daha da yavaşlatıyordu. Mide bulantısı onu sardı ve sendelemesine neden oldu.

"Kabullen artık, düğün çiçeği," diye azarladı kendini nefesinin altında. "Bundan daha kötü şeyler de atlattın. Sadece hareket etmeye devam et. İtmeye devam et."

Kendi kendine yaptığı moral konuşmasından güç alarak başını eğdi ve birkaç adım daha attı. . . ancak gecenin serin havasında cisimleşmiş gibi görünen devasa bir duvara çarptı.

Ama bu duvar sıcaktı. Hatta sıcaktı. Kaslı etten ve kımıldamaz, katı bir güçten yapılmıştı. Ve bu duvar güzel de kokuyordu. Temiz sabunla karışık koyu baharatlar ve Tanımlaması daha az kolay bir şey. Kokuyu içine çekti ve refleks olarak, kokudaki büyük gelişme karşısında inledi. Bütün gece soluduğu başka bir şey.

"Kaçmana gerek yok." Derinden gelen ses zihnini soğuk gerçekliğe geri döndürdü.

Vay anasını!

Geri sıçradı, sonra dönüp tüm gücüyle ters yöne doğru fırladı.

Ama adam yine önündeydi ve kaçma umudunu engelliyordu.

Kendinden geçmenin eşiğinde, oflayıp puflayarak ve sarkarak kısa bir süre durdu.

"Sana kaçmayı bırak dedim kızım."

"Siktir git!"

Ondan kaçmaya çalıştı ama adamın iri bedeni daha hızlıydı.

Dünyevi olmayan bir şekilde. "Kalan azıcık enerjini de boşa harcadığının farkındasın, değil mi?"

Onunla alay mı ediyordu, yoksa sadece acı gerçekleri mi söylüyordu? Her iki durumda da hoşuna gitmemiştir.

Başını kaldırıp baktı, adamın çatık kaşlı yüzünü görebilmek için başını o kadar yukarı eğmek zorunda kaldı ki, eşofmanının kapüşonu başından aşağı düştü.

Hemen, bakmamış olmayı diledi. Her ne kadar öyleymiş gibi davranmak istese de adam çirkin değildi. Pek yakışıklı sayılmazdı ama dikkat çekici derecede erkeksiydi. İlkel bir düzeyde zorlayıcıydı, bu da kasılmış duyularının bile istenmeyen bir takdirle tepki vermesine neden oldu.

Yüzü, uzamış kahverengi saçlarının dalgaları altında engebeli ve gölgeliydi; sanki Cennet'in heykeltıraşı kaba yontulmuş bir taş bloğunu alıp Neredeyse bitirene kadar yonttu ve sonra durdu. Sert düzlemler, keskin açılar, kare çene.

Kaşlarının kestane rengi çizgilerinin altından onu inceleyen gözlerin rengini söyleyemiyordu. Yığılmış közler gözbebeklerini aydınlatıyor, sıcak ışıltıları onun başka bir şey olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmıyordu.

Sanki dişlerinin keskin, inci gibi beyaz uçları ona burada neyle karşı karşıya olduğunu hatırlatmaya yetmiyormuş gibi.

Soğuk, duygusuz bir katil.

Onu iş başında görmüştü.

Gordo'yu ve diğer iki haydutu ortadan kaldırırken indirdiği kirpiklerinin altından onu izledi. Acımasızdı. Yöntemleri tereddüt etmeden hızlı ve acımasızdı. Onun gibilerden mümkün olduğunca uzak durmaya özen göstermişti ama Dünya'nın yaratılışından bu yana her türün ciddi tehditleri vardı

Onun gibi. Kimsenin karanlık bir sokakta karşılaşmak istemeyeceği türden bir adamdı çünkü sadece bir kişinin çıkacağını bilirdiniz ve olasılıkla bu sen olmazdın.

Ve şimdi, burada, Mojave'nin ortasında, sayısız fahişenin, kaçığın ve kart hilecisinin işaretlenmemiş mezarlığında, bu devasa Cins erkeklerle savunmasız ve yalnızdın. Kaçacak hiçbir yeri yoktu ve çığlıklarını duyacak kimse de yoktu, her ikisini de deneyecek gücü toplayabilse bile.

Tekrar ona baktı ve niyetini anlamaya çalıştı. Ona bakan kaba saba yüz okunamıyordu ama gözlerinde bir çatışma vardı. Sanki orada onunla birlikte durmak onun da olmak isteyeceği en son yerdi.

"Kanaman var," diye işaret etti, bakışları göğsüne kaydı. "Gordo seni vurdu."

Omuz silkti. "Önemli bir şey değil. Ben Breed'im. Birkaç saat içinde iyileşir."

"Senin ne olduğunu biliyorum."

Bunun bir suçlama gibi görünmesini istememişti ama geri almak için artık çok geçti. Dürüst olmak gerekirse, ölümlü ya da değil, herhangi bir türden bir erkekle tanışmamıştı. yirmi altı yıl boyunca gerçekten güvenebileceği tek kişi. Michael hariç. O da pek sayılmazdı çünkü ikisi de yetim kaldığından beri onun için bir kardeş gibiydi sokaklarda başıboş dolaşıyorlar.

Kahretsin. Michael.

Onun için çok endişelenmiş olmalı.

Şu anda telefonu muhtemelen en yakın arkadaşından gelen ve durumunu soran aramalar ve mesajlarla dolup taşıyordu.

İstese bile cevap veremezdi. Telefonu Moda'da bir çöplüğe gömülmüştü, Leo Slater'ın tuttuğu yardımcının aldığı sahte öğrenci kimliğiyle birlikte oraya atılmıştı

Onu sedanın bagajına tıkmadan önceki dakikalarda.

"Senin adın ne kızım?"

"Zoe," diye cevap verdi, yalanın dilinden düşmesine izin verdi, tıpkı üç serseri ona eşlik etmeye geldiğinde olduğu gibi kumarhane katından uzakta. Çok sayıda AKA'sı vardı, o kadar çoktu ki bazen gerçek adını hatırlamakta zorlanıyordu. Annesi Aiko'nun ona verdiği isim O doğmuştu. Sekiz yaşından beri konuşulduğunu duymadıgı.

Beklenmedik kurtarıcısı homurdandı ve uzun bir süre rahatsız edici bir sessizlik içinde onu inceledi. "Aptal birine benzemiyorsun. çocuk, Zoe," diye belirtti. "Peki, o üç adam ve patronlarıyla başınız ne tür bir beladaydı?"

Yutkundu ve onu ilk yakalayanlar gibi genç kız kılığına kolayca girmiş gibi görünen bu tehlikeli adama karşı ona en iyi neyin hizmet edeceğine karar vermeye çalıştı. Ama bu Breed erkeği Gordo gibi biftek kafalı değildi ve Şirket. Kurnaz, ısıltılı bakışları gözünü kırpmadan ona sabitlenmişti ve ona daha fazla yalan söylemeye kalkarsa bunu anlayacağını soğuk bir kesinlikle iliklerinde hissetti.

"Bu gece onlardan bir şey çalmaya çalıştım. Bir kumarhaneden."

Homurdandı. "Para mı?"

Başını salladı ve bu küçük hareketin neden olduğu acıdan dolayı yüzünü buruşturdu. "Evet, bozulan bir kumar makinesinden biraz para aldım. Parayla kapıdan çıkamadan beni yakaladılar."

Kare şeklindeki çenesi kalktı, sonra başını hafifçe salladı. "Belki de aptalsın. Ağgözlülük ve kötü tercihler, insanların buralara düşmesinin başlıca iki nedenidir. gecenin bir yarısı."

Onun haklı olduğundan hiç şüphesi yoktu. Ve o olmasına rağmen

Ona küçük bir dürüstlük payı vererek, bu gece çalmaya çalıştığı "birazcık paranın" iki bin dolar civarında olduğunu ya da bu büyük miktardaki paraya yaklaşmasının bile makinelerden birini sadece kendisinin yapabileceği şekilde kurnazca kullanmayı başarması ve ardından başka bir oyuncuya kazancını onun adına toplayıp teslim etmesi için yüz dolar rüşvet vermesi sayesinde olduğunu açıklamak için hiçbir neden görmedi.

Naomi, Kansas'tan gelen kır saçlı yaşlı kadınla anlaştığı gibi asansörde buluşup parasını almak yerine, Moda güvenliği tarafından durdurulmuştu.

Motivasyonuna açgözlülük demeyi reddetti ama Böylesine büyük bir risk almanın yanlış bir karar olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Şu andan itibaren, Slater'ın kumarhanesinde kazancını toplamak söz konusu olduğunda araçlara güvenmeyecekti. Daha yaratıcı olmaya başlamak zorundaydı.

Sağlıklı düşünmeye çalışırken dalgınca bileklerini ovuşturdu.

Her şey acıyordu. Uzun bir gün ve daha da uzun bir gece olmuştu. Beyni allak bullak olmuştu ve sadece eve gitmek, yatağına girip bir ya da on saat uzanmak istiyordu. Mantiğı ona uzun bir uykunun beyin sarsıntısı için yapabileceği en kötü şey olduğunu hatırlatsa da, o kadar bitkin düşmüştü ki dik durmak için elinden gelen tek şey buydu. Bu çölden bir an önce çıkıp Vegas'a doğru yola koyulmazsa, olduğu yerde yığılıp kalabilirdi.

Beyni buğulanırken ve bacakları her geçen saniye daha da zayıflarken, zekice planlar yapma ve cüretkâr hareketlerde bulunma kapasitesi hızla azalıyordu. Seçenekleriyle birlikte. Kaçma ve sığınak arama planından vazgeçmek zorunda kaldı.

ya da otostop çekerek otoyola geri dönene kadar. Bu haliyle yürüyerek hiçbir yere varamazdı.

Bu da bu gece sadece bu Cins erkeğe borçlu değil, aynı zamanda onun merhametine de muhtaç olduğu anlamına geliyordu. Adam tepesinde dolaştığı sürece hem savaşmak hem de kaçmak masadan kalkmıştı. pazarlık becerileriyle çalışmak zorundaydı. Ve küstahlığı.

İkisine de tutunup zar atabilirdi.

Tanrım, zarların önce kendi lehine atılması çok daha hoşuna gidiyordu.

"Bakın, Bayım, adınız ne demiştiniz?"

"Ben yapmadım." O parıldayan Breed gözleri onu delip geçecek gibiydi. "Bana Asher derler."

Alışılmadık bir isim ve garip bir ifade tarzı. Ama bu geceyle ilgili hiçbir şey normal değildi, en azından onunla karşılaşması.

"Tamam, Asher." Başını salladı, kafatasının içindeki beyninin acı veren sancıları şu anda küçük hareketlerin bile iyi bir fikir olmadığını hatırlatıyordu. Bir başka mide bulantısının dalgası altında yalpaladığında kaşları çatıldı. "Dediğim gibi Asher, burada benim için yaptıklarını gerçekten takdir ediyorum. Göğsündeki delik için endişelenmiyor olsan bile, beni kurtarmaya çalışırken vurulduğun için üzgünüm. Şu anda sadece eve gidip sıcak bir banyo yapmak ve bir hafta uyumak istiyorum. Eminim senin de bu gece yapmak istediğin şeyler vardır."

O konuşurken, bakışları yüzünde ölçülü bir şekilde dolaştı. inceleme. Yüz ifadesindeki hoşnutsuzluğa bakılırsa, gördükleri hiç de hoşuna gitmemişti. "Çok konuşuyorsun çok."

Neredeyse hiç konuşmuyordu ama bunun bir önemi yoktu. Taş kesilmiş yüzünü ve doğaüstü bakışlarını okuyamadığı gibi, onun kesik kesik, ölçülü sözlerini ve tınısız hırıltılarını da algılayamıyordu. Tek bildiği, adamın da en az kendisi kadar bu geceyi dikiz aynasından silmeye hevesli göründüğüydü.

"Tamam," diye açıkladı, neredeyse neşeli hissediyordu. "Sanırım şimdi yola çıkacağım. Gordo ve arkadaşlarının artık arabalarına ihtiyaçları olmayacağına göre, gidip anahtarları bulacağım ve yola çıkacağım."

Çenesindeki ağrıya rağmen sıkı bir gülümsemeye zorladı ama o da gülümsemedi.

"Araba kullanacak yaşta bile görünmüyorsun." Alay etti. "Yirmi altı yaşımdayım."

"Hem de nasıl." O alev alev yanan gözler bu kez tepeden tırnağa onun üzerinde dolaştı. Kısa bir yolculuktu, Sadece 1.80 boyunda olduğunu düşünürsek. Ayrıca, içine üç kişinin sığabileceği bol giysilerin içine gömülmüştü.

"Ben kız değilim," diye mırıldandı, sesinde olgun bir öfke vardı. "O serseriler sadece giyim tarzımdan ve onlara reşit olmadığımı söylememden dolayı çocuk olduğumu düşündüler. Bunun beni serbest bırakmaları için yeterli olacağını düşünmüştüm ama yanılmışım."

Bunu duyduğuna pek memnun olmamış gibiydi. "Sen çocuk değil misin?" "Senden bir buçuk adım daha kısa olabilirim ve yaklaşık bir ama ben yetişkin bir kadınam."

Muhtemelen şu anda bakışlarını daraltan ve onu daha yakından incelemek için başını eğen bir yırtıcıya söylenecek en akıllıca şey değildi, ama umursamazca patlamasını artan sarsıntısına bağladı. Ayrıca, eğer bu erkek ona saldırmak istiyorsa, yetişkinlik durumunun muhtemelen bir önemi olmayacaktı

ve zaten en kötüsünü yapmak için bolca zamanı ve fırsatı vardı.

En azından, bu karmaşadan tek çıkış yolu için dua ederken sarıldığı mantık buydu.

Acının pençeleri zonklayan kafatasının üzerine kapandı ve kavrayışlarını sıkılaştırdı. Acınası sesinin kaçmasına engel olamadan inledi.

"Yaralanmışsın. Başındaki şişliğin tıbbi müdahaleye ihtiyacı var."

"Biliyorum," dedi, bunu itiraf etmek ona ne kadar pahalıya mal olsa da. Tanrım, zayıf ve çaresiz hissetmekten dünyadaki her şeyden daha çok nefret ediyordu. Hayatının büyük bir kısmını Çocukluğu böyle geçmiş ve bir daha asla böyle hissetmemek için her gün mücadele etmişti.

Adamın derin nefes verişini ve ardından gelen laneti duydu. "En yakın hastane Henderson'da. Bırakın o kadar uzağa gitmeyi, araba kullanacak durumda bile değilsiniz."

Muhtemelen haklıydı. Hayır, kesinlikle haklıydı. Üzerinden ani bir yorgunluk aktı ve inledi, çok uzun zamandır hatırlayamadığı kadar yorgundu. Başı dönmeye başlamıştı, görüşü bulanıklaşıyordu.

Kahretsin, hızla zayıflıyordu. Şimdi direksiyon başına geçmesi muhtemelen Leo Slater'ın haydutlarının ona yapmaya hazırlandığı şeyi bitirecekti.

Yine de başka ne seçeneği vardı ki?

"Hadi gidelim," dedi kesin bir ifadeyle.

"Gitmek mi?" Kadın gözlerini kırıştıtararak adama baktı ve onun başını sallayarak çenesini eğmesini izledi.

"Hastaneye. Seni oraya götüreceğim."

Oh, lanet olsun. Ciddi miydi? Onunla bir araca binmek mi? Söylediğini gerçekten yapacağına ve yoldan sapmayacağına

güvenmek mi?

ya da belki de borcunu bir iki litre kanıyla tahsil etmeye karar verir?

"Hayır." Cevabı içinden fırladı, dili pamuk kuruluğunun içinde kalınlaşırken kolay bir iş değildi. Ağzını. Ondan bir adım geri çekildi ve gözleri dalgalandı. "İyi olacağım," diye mırıldandı, konuşurken kelimeleri bulanıklaşıyordu. "Sadece ... dinlenmek ve ... kendime gelmek için ... bir dakikaya ihtiyacım var."

Dizlerinin bükülmeye başladığını hissedecek kadar uzun süre kendindeydi.

Ama bir an sonra çölün sert kumlarına ve çalılıklarına çarparsa, hiçbir fikri yoktu.

Bu gece ikinci kez, dünyası aniden, kaçınılmaz bir şekilde karardı.

BÖLÜM 3

Asher baygın kadını kollarının arasına aldı ve mırıldandığı bedduanın gece rüzgârında uçuşmasına izin verdi.

Kilosu yok denecek kadar azdı, hatta metrelerce şekilsiz kumaş ve kot giymişti. Onun sadece kadın değil, yetişkin bir kadın olduğunu öğrenmek her ne kadar hoşuna gitmemiş olsa da, bu gece en azından küçük bir şey onun lehine olmuştu. Kıyafet, parmaklarının onun çıplak tenine dokunmasını engelliyordu. Eğer Bu dokunsal bağlantıyı kurmuş olsaydı, zihni şimdi onun en acı verici anılarıyla dolup taşacaktı.

Onun sarkık başına ve omuzlarına kadar uzanan ipeksi siyah saçlarına baktı ve ne kadar güzel olduğunu ancak şimdi fark etti.

aslında öyleydi. Yüz hatlarına narin demek bile onun hakkını vermekten uzaktı. Giydiği büyük boy, sade kıyafetler bir yana, mükemmel bir porselen bebeğe benziyordu, onun büyük kollarında uyuyan minyon, abanoz saçlı bir melek.

Badem şeklindeki gözleri kapanmadan önce altın-kahverenginin çarpıcı bir tonundaydı. Şimdi göz kapakları eğik, zeki bakışlarını kapatıyor, mürekkep siyahı kirpiklerinin kalın saçakları yüzünün süt gibi pürüzsüzlüğünde dalgalanıyordu. Hiç dinlenmediğinden şüphe ettiği aşk tanrısının yay ağzı O uyanırken şimdi gevşemişti, yumuşak nefesler onun huzuru için çok fazla boğucu olan ayırık dudaklardan fışkırıyordu.

"Zoe," dedi, adının sesinin onu uyandırabileceğini umarak.

Kıpırdamadı bile. Ve ilk kez olmasa da, onun adının bu olup olmadığını merak etti. Kadın kavgacı ve dövüşçüydü, bu kadarını tahmin edebiliyordu. Kendi itirafına göre bir hırsızdan bahsetmeye bile gerek yoktu. Ama Bu kadar uzağa kaçabileceğini düşündüyse de aptalın

tekiydi.

güçlü bir kumarhane patronunun onu öldürme emrini verdiğini, sonra da hiçbir şey olmamış gibi Vegas'a geri döndüğünü söyledi.

Yine de onun sorunu değil.

Yine de buradaydı, tüm bu olanlardan daha fazla uzakta değildi.
olduğu andan daha istenmeyen bir durum
Ned'in kamyonetini yolun kenarına çekip bir göz attı.

Hayır, şimdi daha da derindeydi - en azından temizlenene kadar
cesetleri topladı ve istenmeyen bagajını en yakın hastanenin acil servisine bıraktı.

Ondan sonra başına ne bela gelirse gelsin onu ilgilendirmezdi.

Asher onu Gordo ve arkadaşlarının yattığı alana taşıdı ve dikkatlice temiz bir toprak parçasının üzerine yerleştirdi. Bu sırada o da temizlik işini bitirmeye çalışıyordu. Büyük çukur kazılıp üç daimi sakini ile doldurulduktan sonra, sedanı yakın zamanda yoldan fark edilmeyecek kadar çöl çalılıklarının içine sürdü. Sonra da dışıyla ilgilenmek için geri döndü.

Döndüğünde onun yine gitmiş olmasını bekliyordu. Ya da belki de öyle olmasını umuyordu.

Ama o hala adamın bıraktığı yerdeydi, hala ona daha fazla zarar verecek olan doğal olmayan uykunun içindeydi. eğer beyin sarsıntısı şüphelendiği kadar kötüyse.

Onun yanına çömeldi, ne kadar yumuşak ve masum görüldüğüne takılmamaya çalıştı. Ya da o kadar güzeldi ki ona bakmak neredeyse acı veriyordu. En son ne zaman bir kadını var mıydı?

Bir ay diye tahmin etti. Belki de iki.

Kadının tatlı, sıcak kokusu duyularını istila ederken hissettiği ilkel kıpırdanmaya dayanarak, sahiplenici bir duyguyu ateşleyerek

İçinde kabul etmek istemediği bir ihtiyaç vardı. Ona dokunma dürtüsü neredeyse karşı koyamayacağı kadar fazlaydı.

Şu anda şakağında ince bir dere halinde kurumakta olan koyu kırmızı kan da duruma yardımcı olmuyordu.

Daha önceki savaş öfkesi yüzünden dişleri zaten uzamıştı. Şimdi tamamen farklı bir nedenden dolayı diş etlerinde zonkluyorlardı.

"Zoe. Uyan." Kadın kıpırdamadan, rahatsız edici bir şekilde hareketsiz yatıyordu. Omzunu salladı, kalın kazağın altındaki küçücük et ve kemiği güçlükle hissedebildi. "Zoe?"

"Uhhnn . . ." Göz kapakları titredi ama gözleri açılmadı. Adam onu itip kakarak uyandırmaya devam ettikçe kasları adamın kavrayışı altında seğirirken, kadın sadece zar zor tepki veriyordu. "Yorgunum ..."

Hasta ya da yaralılarla ilgili çok az deneyimi olduğu için kaşlarını çattı. Ölümlü hayatının sonuna kadar Ned'le birlikte olmuştu ama yaşlı adam uykusunda ölerек bunu kolaylaştırmıştı.

Kadının uyanık ya da dik durmadaki beceriksizliğine bakılırsa, kısa süre içinde bilincini açacak bir şey yapmazsa, onun da asla uyanamayacağını hissediyordu.

"Yorgun olduğunu biliyorum ama artık kalkmalısın."

Protesto edercesine inledi ve yüzünü büyük boy kapüşonunun içine daha da gömdü. Sesi ince ve uykuluydu, konuşması bulanıktı. "Git buradan, Michael. Bırak da uyuyayım."

Michael mı?

Onun diğer adamın adını mırıldandığını duymak içinde meraktan daha fazla bir şey vardı. Kızgınlıktan da daha derin bir şey. Eğer onu uyandıran diğer erkeğe -bu Michael'a- alışkınsa, o zaman şu anda hangi cehennemdeydi? Onun yaşamı ya da ölümü Asher'dan çok o adamı ilgilendirmesi gerekmez miydi?

"Haydi Zoe," dedi, niyetinden daha sert bir sesle. "Şimdi ayağa kalk."

Kız orada yatmaya devam edince, parmaklarını terden ıslanmış saçlarında gezdirdi ve bir küfür savurdu. Sonra uzanıp onu kollarının altından tuttu ve uykulu bedenini ayaklarının üzerine kaldırdı.

Eğer onu tutmasaydı, bıraktığı anda yere yığılacaktı.

Bunun verimli bir yere gitmediğini görebiliyordu, bu yüzden bir koluyla onu dizlerinin arkasından kavrayarak kollarının beşiğine geri getirdi ve eski kamyonu doğru ilerlemeye başladı. Onu ilk kez bu şekilde kucağına aldığı anda yeterince eziyet çekmemiş gibi, şimdi de küçük bedeninin her kıvrımını, kalbinin her düzenli atışını hissediyordu.

Onun değildi ama bu gece onun için hayatını ortaya koyabilirdi. Bunu damarlarında savaş tamtamları gibi çalan bir kesinlikle biliyordu. Neyse ki genetiğinin ve eğitiminin onu başarısızlığa uğratabileceği çok az durum vardı ama tanımadığı ve umursamaması gereken bu kadın için yapmaya hazır olduğu şey onu şaşkına çevirdi. onu kamyonu taşıdı.

Eğer daha fazla zaman kaybetmezse, onu Henderson'daki hastaneye bir saat içinde. Onu kapıya bırakmak ve gün doğmadan önce çiftliğe dönmek için bolca zamanı vardı, ki bu da kendi sağlığının devamı için çok önemliydi.

Şansı yaver giderse, belki de Zoe'nin başındaki yara bu gece burada olanlara dair tüm hatıraları silecekti -kendi müdahalesi de dahil. Tanrı biliyor ya, unutmayı çok isterdi ama Zoe'nin güzel yüzünü ve şeri rengi gözlerini aklından çıkarabileceğinden çok şüpheliydi. Acımasızca ölmek üzere olduğunu söylemeye bile gerek yok.

Kadının hafif ağırlığını kollarında taşıyarak yolcu kapısını açtı ve onu yavaşça taksinin içine yerleştirdi. Kadın yana doğru yatmaya başladı ama onu düzeltti, sırf uzanıp emniyet kemerini bağlayabilsin ve ilerideki sürüş için onu yerinde tutabilsin diye onunla birlikte yarı yolda tırmanmak zorunda kaldı.

Tam da o anda
Onunla ilgili şimdiye kadar fark etmediği ve asla unutmayacağından emin olduğu başka bir şey daha vardı.

"Orospu çocuğu."

Çenesinin inatçı kıvrımının altında, çeşitli çürükler, sıyrıklar ve kirlerle neredeyse gizlenmiş, başka hiçbir şeyle karıştırmayacağı küçük kırmızı bir doğum lekesi vardı.

O tek anlamlı gözyaşı damlası ve hilal-ay sembolüne bakarken içinden alçak ve olgun bir küfür patladı.

Bu dişi bir Breedmate idi.

Asher ona baktı, içinde öfke kabarıyordu. O küçük işaret her şeyi değiştirmişti. Çünkü onu gördüğüne göre, bu kadın artık basitçe içine atabileceği bir sorun değildi. Arkasına bakmadan hayatına devam etmek için hızlanmadan önce en yakın acil servise.

Bu işarete sahip kadınlar nadirdi. Kıymetli. Onun türü tarafından el üstünde tutulurdu. Her ne pahasına olursa olsun ve bir Irk erkeğinin sahip olduğu son onur kırıntısıyla korunurdu. Onun gibi soğukkanlı bir katil bile bu yazılı olmayan protokole saygı duyardı.

Ama bu, hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Lanet olsun." Asher onu yolcu koltuğunda bıraktı ve iki şeritli dar yolun tozlu banketinde dar bir daire çizdi
Şimdi onunla ilgili ne yapacağına karar vermeye çalışırken.

Bariz olandan başka seçenek yoktu. Onu çiftliğe geri götürmek zorundaydı.

Ve sonra yapması gereken bazı görüşmeler vardı. Güçlü bir düşmanın yanlış tarafında olan ve onun ölmesini istediğini açıkça belli eden bir Soydaşla başa çıkmak için gerçekten donanımlı olan tek Soydaştan isteyeceği iyilikler.

Kararlı adımlarla kamyonun etrafında dönerek direksiyonun arkasına geçti ve motoru çalıştırdı. Motor gümbürdeyerek canlandı ve çalıştığı ilk birkaç dakika boyunca her zaman yaptığı gibi düşük seviyeli bir deprem gibi titreşti. Bu bile geniş koltukta yanında oturan yaralı Breedmate'i uyandırmaya yetmedi.

Asher sert bir küfür daha savurdu ve kamyonu vitesle takarak ıssız kaldırıma doğru kükredi. O eski Chevy'nin kaldırabileceği kadar hızlı sürdü, ana yoldan ayrılıp onları Ned'in تنها çiftliğinin önüne bırakacak olan toprak yola girene kadar yavaşlamadı.

Evin önüne yanaştığında, kamyonun sarı farları eski evi, otlakları ve müştemilatını aydınlatırken, elinde olmadan evi bir yabancınn gözünden görmeye çalıştı - onun gözünden. Ve kesinlikle bakılacak pek bir şey yoktu. Orada bulunduğu süre boyunca evle ilgilenmediğinden değil.

Ned'in sevdiği şekilde yapmıştı. Bu da su tesisatının harika çalıştığı, temelin ve inşaatın kaya gibi sağlam olduğu ve evin uzun kış gecelerinde çölü saran soğuğa karşı iyi yalıtıldığı anlamına geliyordu. Asher iyi pencereler ve kapılar taktırmıştı.

ve Ned'in ısrarıyla, Asher'ın kaçınmaya özen gösterdiği o acımasız çöl güneşinin enerjisinin bir kısmını kullanmak için çatıya yarım düzine güneş paneli eklemişti.

Verandadaki beyaz boyanın döküldüğünü ve gerçek bir çevre düzenlemesi ya da bahçenin olmadığını fark edince kaşlarını çatı. Tavuk kümesi iyi durumdaydı ve sarkmıyordu. Ve

Bir çift kemikli yaşlı at - Ned'in küçükken çiçek hastalığından ölen iki kız kardeşinin adları olan Trixie ve Jubilee - Asher'in her gece baktığı bir padoka sahipti, Ahırın iyi, taze saman ve bol su ile dolu olduğundan emin olmak.

Ama çekiciliğe gelince? Eski ev ve çevresi kesinlikle eksikti.

Ne onun ne de Ned'in cazibeye ihtiyacı vardı.

Asher'in beklenmedik misafirine gelince, Vegas'ta alışkın olabileceği lüks yoksunluğunun acısını çekecek kadar uzun kalmayacaktı.

Burası onun taşınması için gerekli düzenlemeleri yapana kadar başını sokabileceği güvenli bir yerdi. Çünkü Breedmate olsun ya da olmasın, onun çölde kalmasını sağlamak için gönderilen adamlar yarın işe gelmediğinde, patronları cevap isteyecekti. Ve Asher kumarhane patronunun adamlarını ve ortadan kaldırmayı planladığı küçük hırsızı kaybettiğini öğrendiğinde ödeyeceği bedellerin çok ağır olacağını tahmin edebiliyordu.

Kamyonetten atladı, anahtarlarını cebine koyarken çakılların üzerinden diğer tarafa geçti. O Emniyet kemerini çözüp onu kollarının arasına aldığı anda irkildi. Baş adamın omzuna yaslandı, sesi zayıf bir fısıltı gibiydi. "Eve vardık mı, Michael?"

Asher, görünüşe göre rahatlık için güvendiği erkeği hatırlayınca azı dişlerini birbirine geçirdi. Michael'ın onu Gordo ve arkadaşlarıyla tek başına mücadele etmek zorunda bıraktığı gerçeği.

Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatmak için dönerken ona sıkıca, "Artık güvendesin," dedi.

Verandaya adımını attığında paravan kapının diğer tarafından gelen kederli bir uluma onu karşıladı. Sam, Ned'in yaşlı

sarı tazı, evin içinden acınası iri kahverengi gözleriyle ona baktı. Asher başını yavaşça salladı, hayvan tarafından şaşırtıldı. Lanet köpek onu etrafına toplamıştı.

Gece gündüz çalışıyordu ve elinde yiyecek olmadıkça ona aldırış etmiyordu, ama ayak işlerini halletmek için çiftlikten ayrılır ayrılmaz, zavallı köpeği bir yıl boyunca bırakıp gittiğini sanırdınız.

Asher dirseğiyle, kilitlemeye hiç zahmet etmediği kapıyı iterek açtı ve karanlık evden içeri adımını attı. Doğa Ana sayesinde zaten oldukça üzgün görünen Sam'in yüzü, Asher'a ve yeni gelenlere küçümsemeye yakın bir ifadeyle bakarken daha da acınası bir hal almıştı.

"Evet, biliyorum. Geç kaldım ve bu senin mama torbana benzemiyor."

Canavarla oda arkadaşymış gibi konuştuğu için kendini aptal gibi hissediyordu ama Ned geçtikten sonra burası ona çok Arada sırada biraz sohbet etmeden olmazdı. Çoğu zaman tek taraflı olsa bile.

Sam esnedi, sonra başını sallayarak sarkık kulaklarını ve gevşek gıdılarını salladı, sonra da koşmaya başladı Asher kamyonetin anahtarlarını mutfak masasının üzerine bırakıp Breedmate'i içeriye taşıırken arkasından.

Onu gece boyunca nerede tutacaklarına dair seçenekler de konaklama yerlerinin yetersizliği kadar azdı. Oturma odasında bir kanepede vardı, ama eski, yumru yumru bir kumaştan yapılmıştı. kumaş, yıpranmış minder boyunca uzanan iki uzun elektrik bandı parçasıyla süslenmişti. O biliyordu Bu şey rahat olmaktan çok uzaktı ve ayrıca Sam çoğu zaman yatağı için ona el koyuyordu.

Misafir odaları, koridorun sonundaki iki oda ve bir çift uzun, geniş yatakhane arasında bol miktarda bulunsa da Arka taraftaki bağlantılı kanat boştu, ancak Ned'in yıllardır vazgeçtiği bazı yarım kalmış mobilya projeleri

vardı.

Görme yetisini kaybetmeden önce yaşlı adam Asher'ın henüz temizlemeye fırsat bulamadığı bir şeydi.

Bu da teklif edilebilecek tek uygun yerin Ned gittiğinden beri onun odası olan ana yatak odası olduğu anlamına geliyordu.

Lamba düğmesini açmaya gerek yoktu. Karanlıkta görüşü daha da keskinleşiyordu ve akkor ışığın patlaması, bakımını üstlendiği beyin hasarlı kadın için sadece daha fazla acıya neden olabilirdi. Onu ince battaniyenin üzerine yerleştirdi ve başının yastığa hafifçe indiğinden emin oldu.

Yatağa geri yerleşirken duyduğu memnun iç çekiş, adamın içinde paslı ve kullanılmamış bir şeyi çekiştirdi. Geçmiş göz önüne alındığında empati ve merhamet hiçbir zaman onun güçlü yönleri olmamıştı. Ned'in ve çiftlikteki hayvanların etrafında birkaç yıl geçirmek onu biraz gevşetmişti ama konu birine bakmak olduğunda hâlâ çok kötü bir seçimdi.

Bu dişi için çok kötü, çünkü şimdilik -başka bir yerde güvenliği ve korunması için düzenlemeler yapana kadar- sahip olduğu tek şey oydu.

Bakışları çenesinin altındaki Irkdaş işaretine kaydı. Daha önce gözden kaçırmış olmasına şaşmamalı. Çene çizgisini saran, yumruk şeklindeki morluk artık küçük doğum lekesini gizliyordu. Onu öldürdüğünde yeterince caniydi. Üç iri adamın savunmasız bir kurbanı dövdüğünü gördü. Amaçlananın bir Breedmate olduğunu şimdi anlamak için mi? Asher'ın öfkesi her zamanki gibi taze ve her şeyi tüketircesine içinden fırladı.

Her ne kadar bu gece olanların hiçbirinin kendisini ilgilendirmediğine kendini inandırmak istese de, bir yanı onun ölümünü isteyen piçi bulup adaleti ancak böyle yerine getirebileceğini düşünerek titriyordu. Onun gibi biri yapabilirdi. O üçüne karşı yumuşak davrandı.

gangsterler. Patronlarını bulduğunda, lanet kafasını koparacak ve Ned'in eski Chevy'si için kaput süsü yapacaktı.

Bu cinayetten gerçekten zevk alacağına dair bir his vardı içinde. Ve bunu çıplak elle, tene tene yapacaktı, çünkü o adamın dehşet ve ıstırabının bir anı olacağından emindi tekrar tekrar yaşamaktan zevk alırdı.

Arkasından gelen nefes nefese sesler Sam'in yatak odasının içinde olduğunu gösterdi. Köpeğe doğru döndü ve Sam'in iri başını Asher'in yatağındaki kadına doğru merakla eğilmiş buldu. Kahverengi gözlerinde bir şey var gibiydi. sorguluyor gibi göründükleri kadar şaşırmışlardı da.

Asher'ın ağzı isteksiz bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Eğer bunun üzerinden ne kadar zaman geçtiğine dair bir yorum olması gerekiyorsa Evde kadın misafirlerimiz oldu, cevabı çok iyi biliyorum. Asla."

Sam yanıt olarak tiz bir sesle ve yalvarırcasına sızlandı.

Asher homurdandı. "Evet, güzel bir kız ama sakın bağlanma. Burada kalmayacak."

Tazı ile mi yoksa kendisiyle mi konuştuğundan emin değildi. Her iki durumda da, onun rahat ve geceyi atlatabilecek kadar iyi durumdayken, ilk önceliği telefona sarılıp iyileşmesi için yeni ve daha iyi bir yer ayarlamak olacaktı. Tercihen Vegas'tan -ve kendisinden- mümkün olduğunca uzakta.

Köpeği de yanlarına alarak ikisi birlikte odadan çıktılar. Sam'i işini görmesi için bahçeye bıraktıktan sonra Asher koridordaki banyoda Ned'in eski ecza dolabını buldu ve içindekileri karıştırdı. Reçetesiz satılan bir kutu ağrı kesici o günden beri hiç açılmamıştı. Ned'in vefat ettiği zaman. Süresi bir ay önce doldu ama hiç yoktan iyidir.

Hapları, bir bardak suyu ve mutfaktan aldığı buzla doldurduğu bir kompresi alarak yatak odasına döndü.

Tahmin ettiği gibi, kadın hâlâ baygındı. Yüzünün yanakları ve ağzı solgundu. O kadar solgundu ki bir an için yaralarının ciddiyetini hafife alıp almadığını merak etti. Saldırganların ellerinde çektiği çilenin sadece son kısmına tanık olmuştu. Kafasındaki büyük düğüm

Büyük bir endişeydi ama bildiği kadarıyla kırık kemiklerden ya da daha kötüsünden muzdarip olabilirdi.

Kaşlarını çatarak bardağı ve diğer eşyaları komodinin üzerine koydu, sonra ona daha yakından bakmak için yatağın kenarına oturdu. O kadar çok sıyrık ve çürük vardı ki, nereden başlayacağına karar vermek zordu.

Çıplak alnına dokunup ateşi olup olmadığını kontrol etme dürtüsüne direndi, bunun yerine nefes alış verişine odaklandı. Yumuşak ve yavaştı ama tekdüze değildi. Mümkün olduğunca nazik bir şekilde, soğuk kompresi morarmış yanağına ve şakağına koydu, bakışlarını gezdirirken onu yerinde tutmak için yedek bir yastık kullandı giyinik vücudunun uzunluğu.

Görmediği yaraları olup olmadığını anlamanın tek yolu ona dokunmaktı.

Daha önce ne kadar kararlı koştuğuna bakarak vücudunun büyük ölçüde zarar görmediğinden oldukça emindi ama Adrenalin aldatıcı bir şeydi. Bu gece kızın gözlerinde çeşitli noktalarda acı görmüştü ve bu sertlikten emin olmak istiyordu.

küçük kavgacı korktuğundan daha kötü durumda değildi.

Ayak bileklerinden başlayarak ellerini nazikçe kot pantolonlu bacaklarının üzerinde kaydırды, yavaşça yukarı doğru hareket etti ve ilerlerken kemiklerin çizgilerine odaklandı. Kız küçüktü ama zayıf kaslı ve atletikti. Onun daha genç olmasını beklerdi. ama elleri ve parmakları kalçalarında ve diğer gizli kıvrımlarında gezindikçe

giysilerinin altına gizlenmiş bir şekilde

büyük beden giysiler olmadan gerçekte nasıl görünebileceğine dair zihinsel hayallerin yayılım ateşi içindeki kadını gizlemek için.

Zihninin bu yola girmesine izin vermek kötü bir fikirdi.

Ama onu kafasında canlandırmaya başlamıştı bile. Parmaklarının ucunda, ağzının altında, çıplak ve çırlıçıplak vücudunun altında onun inanılmaz derecede mükemmel teninin ne kadar yumuşak hissedeceğini merak ediyordu.

Sikeyim.

Dişlerini sıktı ve bu fanteziyi zihninden uzaklaştırdı. En iyisi onu muayene etmekten vazgeçmekti. Eğer kırık kemikleri ya da başka bir sorunu varsa, bilinci yerine gelene ve ona sorunun ne olduğunu söyleyene kadar beklemek zorunda kalacaktı. Şu anda ihtiyacı olan tek şey, onun o ılık şeri gözlerini açması ve getirdiği ağrı kesiciyi almak için doğrulup oturmasıydı.

"Zoe, beni duyabiliyor musun?" Yanıt olarak sessizce inledi, kaşları çatıldı. "Benim için gözlerini aç. Uyanma vakti geldi."

Başı yastığın üzerinde çırpınmaya başladığında, adam yerinden oynamış komprese uzandı. Aynı anda yüzü tekrar adama doğru döndü ve yanağını adamın açık avucuna dayadı.

Ten tene temas bir şimşek gibi çaktı.

Göz kapakları sanki o da bu gücü hissetmiş gibi açıldı.

Bir an için - sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir an - bakışları kilitlendi ve birbirlerini tuttu. Kadın mırıldandı. Uykuda kalınlaşmış, hışırtılı sesiyle bir şeyler söylüyordu ama Asher bunu duyamıyordu. Uykunun kenarındaki yerinden

Onunla birlikte yatağa girdiğinde, başka bir yere ve zamana savruldu, zihni acı verici bir anıya takıldı.

Onun anısı.

O anın görüntülerine, seslerine ve duygularına dalmış bir halde, tüm bunları onun duyuları aracılığıyla yaşıyordu. Genç hayatının en acımasız deneyimlerinden birini yaşıyordu. Ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Küçük kız gözyaşları içinde boğulurken tek odalı bakımsız bir dairenin ortasında, göğsüne doldurulmuş pembe bir oyuncak ayı tutuyordu.

"Anne, lütfen, gitme! Neden bu gece benimle evde kalmıyorsun?"

Kırmızı ipek bir elbise ve yüksek, ince topuklu sandaletler giymiş zarif, genç bir Japon kadın açık banyodan çıktı ve göz göze gelene kadar çömeldi. Çok güzeldi, narin oval yüzü parlak siyah saçlarından oluşan uzun bir perdeyle çerçevelenmişti. Dumanlı koyu kahverengi gözleri yüz hatlarına hükmediyordu ve bu gece dudakları cam gibi parlak kırmızı bir renkle kaplanmıştı.

"Şimdi, Narumi, annene bu gece gözyaşı dökmeyeceğine söz vermedin mi?" Gülümsedi ama gülümsemesi bakışlarına ulaşmadı. "Sen Ne kadar çok çalıştığımı biliyorsun. Annem arada bir dışarı çıkıp diğer yetişkinlerle eğlenmeyi hak etmiyor mu?"

Bir iç çekiş ve tereddütlü bir baş sallama. "Sanırım öyle. Ama yeni arkadaşından hoşlanmadım. Geçen sefer yüzünü incitti."

Güzel gülümsemesi duraksadı. İnce ellerinden biri sol gözünün altında kalan morluğun hayaletine uzandı. makyajla tamamen silinmiş. Annem olaydan sonra parmağına yeni bir yüzük takmıştı. Koyu kırmızı Yanağına şefkatle dokunurken değerli taş parıldıyordu.

"Annen için endişelenme, tamam mı? Ben büyük bir kızım, ne yaptığımı biliyorum. Kendi başımın çaresine bakabilirim, tamam mı? Ve sen de yapabilirsin,

balkabağım. Şimdi, benim için iyi ol ve

Yatmak için giyin. Söz veriyorum, sabah sen uyanmadan evde olacağım."

"Hayır, yapmayacaksın." Yumuşak bir suçlama, çiğ, ağrıyan bir boğazda söylendi.

Tek tepkisi bir iç çekiş oldu. Eğildi ve kırmızı dudakları kızının alnında serin ve yapışkan bir his bıraktı. Sonra ayağa kalktı ve elbisesini düzeltti, yontulmuş ve eskimiş kapıya doğru süzülmeden önce aynaya son bir kez bakmak için durakladı.

"Seni seviyorum, tatlım."

Topuklu ayakkabılarının sesi apartmanın çelik merdiven boşluğunda tıkırdarken, dehşete kapılmış küçük kızı pencereye doğru ilerledi ve yırtık pırtık Aşağıda rölantide giden büyük siyah limuzinin perdelerini araladı ve içindeki kötü adamın annesine tekrar zarar vermemesi için dua etti.

Asher'ın tıslayarak ettiği küfür yatak odasının sessizliğini bozdu. O hıçkırarak ağlayan, korkmuş çocuğun yetişkin versiyonu uykusuna geri dönmüştü. Şimdi buna seviniyordu, elini kızın yüzünden çekip ayağa kalkarken onun bakışlarından kurtulduğu için rahatlamıştı.

Kalbi onunki gibi acı içinde çarpıyordu. Keder ve öfke, bu çocuğun düzenli olarak yaşadığı anlaşılan korku ve yalnızlıkla birlikte boğazını tıkadı.

Bu onun için neredeyse katlanılamayacak kadar fazlaydı. Nasıl da Bu yaşta bu kadar güçlü duygularla nasıl başa çıkabildiğini hiç bilmiyordu.

Yataktan uzaklaştı ve onun uyumasını izledi. Onu uyandırmak, ağrı kesici ilaçları ve suyu vermek için geri gelecekti. Şu anda hava almaya ihtiyacı vardı.

En azından Zoe'nin duygularının ezici patlamasına kadar birkaç dakika nefes almak için alana ihtiyacı vardı - ya da daha doğrusu,

Narumi'nin sakinleşme şansı vardı.

BÖLÜM 4

Naomi yatağının başucunda birinin uzanmış elini ılık, ıslak bir bezle tekrar tekrar yıkamasıyla uyandı.

Gıdıklayan ve güçlü Alpo kokan bir tane.

Tek göz kapağını açarak, kafatasındaki gürültünün bütün gece yaptığı gibi yeniden yükselmesini bekledi ama hiç ağrı yoktu. Boğuk bir pamuk kafa hissi ya da baş döndürücü bir mide bulantısı dalgası da yoktu. Bu bir rahatlamaydı. En kötüsü

Slater'ın serserilerinden yediği darbelerden sonra kafatasında kopan fırtına nihayet dinmişti.

Görüşü artık netti. Ve birdenbire yatağın kenarından yüzüne burnunu sokan devasa sarı bir tazının nefes nefese kalmış ağzı ve meraklı iri kahverengi gözleriyle doldu.

"Şey, merhaba." Kaşlarını çattı, kuru ağzıyla yutkundu. "Kimsin sen, hastanenin rahatlatıcı hayvanı mı?"

Kalın kuyruk buna karşılık olarak coşkuyla gülmeye başladı, canavar ona yaklaşmaya çalıştıkça yumuşak bir inilti yükseldi ve neredeyse yatağa süründü.

"Bu Sam," diye cevap verdi derin bir ses, devasa köpek odadaki diğer her şeyi görmesini engellediği için bedensizdi.

Ama o alçak hırıltıyı biliyordu. Gecenin büyük bir bölümünde rüyalarında duyuyordu, en az yarım düzine kez gözlerini açması için başının etini yiyor, günlerdir tek yapmak istediği uyumakken bir talim çavuşu gibi ona patronluk taslıyordu.

Asher. Onun alışılmadık ismini hatırladı. İstemese de, onun sert ve yakışıklı yüzünü de hatırladı, yontulmuş yanakları ve güçlü çenesi nabzının damarlarında biraz daha hızlanmasına neden oldu.

Onunla hastanede ne işi vardı?

Ve sonra kafasına dank etti - bir hastanenin acil servis yatağında değildi. Küçük bir evin yatak odasıındaydı. Belli ki Gordo ve iki arkadaşını akbaba yemi haline getiren ölümcül Breed erkeğine aitti.

Büyük vampirin yatağında uyuyordu.

"Aman Tanrım." Dizlerini göğsüne doğru çekerek yatak başlığına yaslandı. Ani hareketleri artan alarmıyla birleşince şakakları zonklamaya başladı, Ama şu anda kafasındaki bir şişlikten daha büyük sorunları vardı. Şimdi dört patisini de yatağın üzerine koymayı başarmış olan cehennem köpeğinin sırttan, salyalı yüzüne bakarak ona dik dik baktı.

"Bana ne yaptınız?" Çılgınca, hâlâ sağlam olduğundan emin olmak için boynunu yokladı. Hâlâ sağlamdı. Ve şimdi hem o hem de büyük köpek ona aklını kaçırmış gibi bakıyordu. "Dün gece beni hastaneye götüreceğini söylemiştin."

Elinde dumanı tüten bir kupa tutarak odaya doğru bir adım daha attı. "Evet, ben yaptım."

"Bana yalan söyledin." Bu onu gerçekten şaşırttı mı? Bir erkeğe güvenmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu, peki ne yapmıştı? İnancını ve hayatını kanıtlanmış bir katilin ellerine bıraktı. Tanrı aşkına, lanet olası bir vampirin. "Ben buradan gidiyorum."

Bacaklarını yatağın diğer tarafına doğru savurdu ve ayağa kalktı. İyi değildi. Sersemlik tekrar geri gelmişti, çölde bayılmadan önceki kadar korkunç değildi ama onu yatağın üzerine sırt üstü düşürmeye yetmişti.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," dedi sakince. "Ve ben sana hiçbir şey yapmadım, sadece

ve başındaki yaralanma bir gecede k t leşmedi."

"Eminim." Alay etti, endişelenemeyecek kadar öfkeliydi. onu kızdırıyordu. "Yakalayıp inine s r klediğin tüm bahtsız kadınlara böyle mi söylüyorsun?"

"İnim mi?" Kestane kaşları çatıldı, etrafına bakındı. Elle yontulmuş sayvanlı yatağı ve kalın komodinleriyle seyrek döşenmiş oda. Odanın ayakucuna bitişik Büyük boy yatağın üzerinde, on yıl önce antika sayılabilecek eski bir televizyon setinin bulunduğu bir  ekmeceli dolap duruyordu.

Tam olarak Gotik bir korku evi sayılmazdı ama Cins hakkında ne biliyordu ki? Çoğu mantıklı insan, onun türünün insanlar arasında açıkta yaşadığı yirmi yıl içinde vampirlerin çağdışı görüşünden vazgeçmişti.

Ve Irk üyeleriyle pek tecrübesi yoktu. Tamamen kendi se imiydi.

Özellikle de dün gece Asher'ın ölümcül becerilerine tanık olduktan sonra bu şekilde kalmasını tercih etti.

şu anda yapması gereken tek şey en yakın çıkışı bulmaktı.

Tekrar ayağa kalkmaya çalıştı ama devasa tazı göbekten emekleyerek yanına geldi ve koca kafasını kucağına koydu. İ ini çekti, ona bakan ve dokunması için yalvaran gözlere karşı koymakta zorlanıyordu. İstemeyerek de olsa köpeğin sarkık kulaklarının arkasını ve başının altını kaşıdı. Sarkık  ene.

Odanın diğer tarafından Asher'ın gözlerini üzerinde hissetti. "Köpekleri sever misin?"

"Tabii ki seviyorum. Hangi canavar sevmez ki köpekler?" Omzunun üzerinden ona baktı ve onun kaşlarını çattığını gördü. "O sana mı ait?"

Başını hafifçe salladı. "O Ned'in köpeği." "Ned kim?"

"Bir arkadaşım. Geçen yıl öldü ve bana bu çiftliği bıraktı."

Naomi başını ona doğru eğdi. "O zaman bunu sana söylemekten nefret ediyorum Asher ama Sam artık senin köpeğin."

Kobalt mavisii. Asher'ın gözlerinin rengi buydu. Dün gece çölde bundan emin olamamıştı. Hava çok karanlıktı ve Asher'ın bakışları çok sıcaktı, ona zarar veren adamların icabına bakmak için olay yerine geldiği andan itibaren kehribar rengi kömürler gibi parlıyordu.

Kadının mutluluktan uçan köpeği okşamaya ve sevmeye devam etmesini izledi. O derin mavi gözler bir şekilde onun içine uzanıyordu, her şeyden sonra garip bir şekilde tanıdık geliyordu dün gece oldu. Bakışları çok yoğun, çok yakındı.

"Sanırım hayat boyu sürecektir bir arkadaş edindin," dedi, geniş ağzının köşesi alaycı bir gülümsemeyle çekildi. Güzel de bir gülümsemeydi. Sert açılırları ve sert çizgileri, midesini bir lunapark gezintisinde olduğu gibi döndüren bir şekilde dönüştürdü.

Hemen elini bıraktı ve kollarını yatakta buruşmuş kapüşonunun önünde kavuşturdu. Kahretsin, bu erkeğe -bu tehlikeli yabancıya- ısınmak istemiyordu. Ne de köpeğine, bu konuda.

"Ödünç alabileceğim bir telefonunuz var mı?" Asher'ın gülümsemesi kayboldu. "Ne için?"

"Birini arayıp buradan gitmem gerekiyor. Dün gece kendiniz de söylediniz, bir doktora görünmem gerekiyor."

Başını iki yana salladı. "İyi olacaksın. Sarsıntı daha kötü olabilirdi. Şu anda ihtiyacınız olan şey dinlenmek ve beslenmek."

Fincanı ona doğru uzattı. İçinde soluk erişte, minik havuç parçaları ve doğranmış, kansız beyaz et bulunan sulu sarı et suyu neredeyse ağzına kadar yüzüyordu.

"Bu da ne?"

"Kahvaltı. Ned'le yaşadığım için insanların sabahları yemek yeme alışkanlığı olduğunu biliyorum. Ne yazık ki dolapta sadece onun eski temel gıdaları kaldı. Birkaç hafta daha son kullanma tarihi geçmeyecek olan bir kutu çorba buldum. Size botulizm yapacağını sanmıyorum."

Böyle övgü dolu bir eleştiriden sonra nasıl reddedebilirdi ki?

Ama kahvaltı için konserve tavuklu erişte teklifinde ciddi idi. Yüzündeki ciddi ifadeden anlaşıldığı kadarıyla onu düşündüğü, hatta önemsedığı için bir şeyler pişirmişti.

Yine de gitmesi gereken yerler vardı. Mojave'nin ortasında kafasında bir kurşunla yatmadığına dair güven verecek insanlar. Zavallı Michael muhtemelen sabah olduğu için endişeden aklını kaçırmıştı ve hâlâ eve dönmemiş ya da iyi olduğunu haber vermek için onu kontrol etmemişti.

Tanrı korusun, kayıp ihbarında bulunacak kadar endişelenirdi.

İkisinin de ihtiyacı olan son şey, polisi etrafı kolaçan etmeye davet etmektir.

Bu düşünce, oradan bir an önce çıkıp Las Vegas'a dönme ihtiyacını bir kat daha artırdı.

Asher'in uzattığı çorba bardağını yavaşça iterek başını salladı. "Düşündüğün için teşekkür ederim ama gerçekten aç değilim."

Sam'in horlayan cüssesini kucağından indirdi ve kendini ayakta durmaya zorladı. Bu sefer o kadar da kötü değildi. Sadece işleri ağırdan alması gerekiyordu.

Asher'a, "Şu telefon meselesine gelemim," dedi. "Elimde Benden haber bekleyen biri var ve bir arama ekibi göndermeden önce gerçekten gitmeliyim. Bırakın bütün geceyi, bir saat bile haber alamadığımda endişelenmeye başlıyor."

O saçmaladıkça Asher'ın yüzü kararıyordu. "Otur. Biraz daha dinlenmelisin. Ayağa kalkman için henüz çok erken."

"Hayır, değil." Kendini ne kadar iyi hissettiğini göstermek istercesine kollarını iki yana açtı, hatta ardından gelen sersemlik hissine rağmen küçük bir jig yaptı. "Gördün mü? Yüzde doksan dokuz normale döndü."

"Otur dedim, Narumi."

Kıpırdamadan durdu, vücudundaki her kas kasıldı, her hücresi onun dilinden dökülen bu isim karşısında şokla çınladı.

En eski ismi. Naomi sekiz yaşındayken annesinin ölümünden beri kullanmayı reddettiği isim.

"Az önce bana ne dedin sen?"

Çorba bardağını komodinin üzerine koydu. "Bu senin adın, değil mi? Zoe değil. Narumi."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Hayır, bu benim adım değil. Ama haklısın, Zoe de değil. Benim adım Naomi. Diğerini uzun zamandır kullanmıyorum. Duymaktan hoşlanmıyorum. Aslında bu ismi annemden başka sadece bir kişi biliyor ve o da kesinlikle sen olmamalısın."

"Michael'dan mı bahsediyorsun?"

Sanki ilk şok yeterince sarsıcı değilmiş gibi, şimdi de bu mu? "Benim hakkımda nasıl bu kadar çok şey biliyorsun? Burada ne haltlar dönüyor?"

"Bir kere uykunda konuşuyorsun," diye sakince cevap verdi. "Uykunda ne kadar çok konuştuğunu düşünürsek bu hiç de şaşırtıcı değil."

uyanıksın." Kızın küçük kaşlarını çatması üzerine devam etti.
"Sen

Gece boyunca seninle ilgilenirken birkaç kez adamının adını andım. Ve çölde bilincini kaybetmeden önceki şaşkınlığında."

Bir yanı Michael'ın "onun erkeği" olduğu konusunda onu düzeltmek zorunda hissediyordu ama bu onun hakkındaki bir başka gerçektir

onu ilgilendirmezdi. Onu en çok rahatsız eden şey, sahip olduğu anlaşılan diğer içgörüydü.

"İsmimi nereden biliyorsun? Sen . . . annemi tanıyor muydun?"

"Hayır."

"Leo Slater'ı tanıyor musun?"

Kaşları daha da çatıldı. "Hayır, onu ben de tanımıyorum ama adını biliyorum."

"Las Vegas'ın iki yüz mil yarıçapındaki herkes onun adını biliyor," diye karşılık verdi buz gibi bir sesle.

"Evet," diye kabul etti, ona kuşkululu ve daralan bakışlarla bakıyordu. "Dün gece çalmaya çalıştığın kumarhane patronu o mu?"

Onun sessizliğini bir onay olarak algılamış olmalıydı. İçinden bir küfür tısladı ve elini çenesinin bıyıklarla kararmış kıvrımlarında gezdirdi. "Leo Slater'ın annenle ne ilgisi var?"

"Hiçbir şey. İkisinden de bahsettiğimi unut."

Cevap kıkırdaması acımasızdı. "Çok şey istiyorsun Naomi."

Çenesini yukarı kaldırdı. "Bana diğer adımları nereden bildiğini söyle. Sanırım bana bu kadarını borçlusun, değil mi?"

Bir an için onun cevap vereceğinden emin olamadı. Kendi düşüncelerinde kaybolmuş gibiydi, diğer tarafta dar bir yolda volta atıyordu.

Sam aralarında ölü gibi uyurken, yatağın yan tarafını ona doğru çevirdi.

"Cinsin her biri kendilerine özgü bir duyu ötesi veya başka bir doğaüstü yetenekle doğar," diye açıkladı. Başını salladı, her ne kadar öyle olmak istese de türlerinin temel özelliklerinden bazılarında tamamen habersiz değildi. "Benim yeteneğim -bu terimi biraz gevşek kullanıyorum ama- tam olarak deneyimleme yeteneğidir. Birine dokunduğumda başka birinin anılarını duyuşal olarak hatırlıyorum. Sadece en acı verici olanları. Travmalar. En karanlık korku ya da ıstırap anları. Anılar asla solmaz. Onları bir kez hissettiğimde, beni bir daha asla terk etmiyorlar."

"Özür dilerim, Asher. Ben Bunun senin için nasıl bir şey olduğunu ancak tahmin edebilirim." Naomi ona baktı, bir an önce hissettiği öfke ve kızgınlık üzerindeki hakimiyetini biraz kaybetti. Bu kadar korkunç bir şeyi hayal bile edemezdi. Bir başkasının en kötü deneyimlerine katlanmak ve bunlardan asla kaçamamakla lanetlenmek.

Bu da artık onun acısının bir kısmını bildiği anlamına geliyordu. "Dün gece bana dokundun mu?"

"Kasıtlı olarak değil. Dikkatliyimdir." Dudakları birbirine yapıştı, sonra sert bir küfür daha savurdu. "Dün gece ben sana su ve ağrı kesici vermek için içeri girdiğimde tedirginleştin. Başını yastığın üzerinde sallıyordun ve ben ... sana uzandım. Bir an için yüzüne dokundum."

Ona gözlerini kırpıştırarak baktı, onu kontrol etmek, nazikçe uyandırmak ve iyi olup olmadığından ve herhangi bir rahatsızlık duymadığından emin olmak için geldiği tüm zamanları bir rüyadaymış gibi hatırladı.

"Ne gördün?" Tanrım, sesinin bu kadar küçük çıkmasından, bu kadar zayıf ve korkmuş olmasından nefret ediyordu.

"Küçüktün, tahminimce dört ya da beş yaşındaydın. Annen bir stüdyo dairede seninle birlikteydi. Kırmızı bir

elbise giyyordu.

ipek elbise, dışarıda limuzinde bekleyen biriyle randevuya çıkmaya hazırlanıyor."

Naomi'nin nefesi keskin bir iç çekişle dışarı sızdı. "O geceyi hatırlıyorum. İlk ya da son değildi. Ama kırmızı elbiseyi hatırlıyorum."

"Gitmemesi için ona yalvardın," diye devam etti Asher, derin sesi sessiz ve ayıktı. "Yeni erkek arkadaşından hoşlanmadın.

Çünkü onu istismar ediyordu. Genç yaşında bile bunu fark ettin. Ve ağlıyordun. Onun için korkuyordun ve yalnız kalmaktan dehşete düşmüştün."

Naomi bu duyguların şimdi boğazının arkasında toplandığını hissediyordu. O anla ilgili her şeyi hatırlıyordu. Bir gece annesinin asla geri gelmeyeceğini düşündüğünü hatırlıyordu.

Ve sonra bir gece, sonunda, yapmadı.

Nefes aldı ve güzel annesini korumakta başarısız olduğu için kendisini daha da zayıf hissetmesine neden olmadan önce anıyı bastırdı. Ona değer veren, onu seven tek kişi. En azından Michael gelip ona hiç sahip olmadığı kardeşini verene kadar. Yetimler olarak sokaklarda geçirdikleri ortak zaman boyunca turistleri dolandırmışlar ve ellerinden geldiğince geçinmeye çalışmışlar, alışılmadık küçük bir uyumsuzlar ailesini bir araya getirmişlerdi.

Ve sevdiği insanların hiçbirinin Naomi'nin bu konuda söyleyecek bir şeyi olduğu sürece tekrar kazımak ya da koşuşturmak.

Bu da kıcını bir an önce Vegas'a geri götürmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Buruşuk giysilerini ve saçlarını düzelterek yatağın kendi tarafına geçti ve açık kapıya doğru ilerledi. Asher'dan daha hızlı koşabileceği konusunda kendini kandırmayacaktı,

Ama ona ayaklarının üzerinde durabildiğini göstererek, telefon görüşmesine izin verme eğiliminde olabileceğini umuyordu.

Boğazını temizledi. "Sanırım bu, çok teşekkür ettiğim ya da anılar için özür dilediğim, sonra da Bu arada. Ne yazık ki, Gordo cep telefonumu kimliğimle birlikte kumarhanede çöpe attı, bu yüzden burada sabit bir hattınız ya da belki bir uydu telefonunuz var mı?"

Eşiğe bir adım daha yaklaştı ve aniden yatak odasının kapısı kendiliğinden kapandı. "Vay anasını."

Döndüğünde Asher'ın hala birkaç metre ayakta durduğunu gördü. arkasındaydı, yüzü okunamıyordu. Ama masmavi gözleri ağırbaşlı ve kararlıydı. "Konuşmamız gerek Naomi."

"Az önce yaptığımızı sanıyordum." Yutkundu ama yüzünü küstahça bir güvenle yüzünü sıkıca kapattı. "Bu eğlenceliydi Asher, ama eve dönmemi bekleyen insanlar var, bu yüzden şimdi gitmeme izin verdiğin için teşekkür ederim."

Kıpırdamadı. "Çenenin altında bir iz var, Naomi."

"Her yerimde izler var, Gordo ve onun pislik arkadaşları sağ olsun," diye alay etti. içinde yükselen alarma rağmen anlamaya çalışıyordu.

Ama Asher onun oyununu oynamıyordu. Hayır, Breed erkeği şimdiye kadar gördüğü en ölümcül ciddiyete sahipti. "Ben sembolden bahsediyorum. Gözyaşı damlası ve hilal-ay. Senin bir Irkdaş olduğun gerçeğinden bahsediyorum."

Sanki hem doğum lekesini hem de ne anlama geldiğini yalanlayabilecekmiş gibi başını salladı.

"Sen bir Soydaşsın," diye ısrar etti. "Bu gezegende ölümlüden daha fazlası olan az sayıdaki kadından biri. Basit bir insandan daha fazlası."

Naomi sertçe yutkundu. Taşıdığı sıra dışı kırmızı doğum lekesinin onu diğer kızlardan ayırdığını öğrenmeden önce on iki yaşındaydı. Hiç hastalanmadığı için kendini şanslı saymıştı - burnunu bile çekmemiştir - ve doğuştan güçlü ve atletik olduğunu söyledi.

Üçüncü ya da dördüncü kez koruyucu aileye verilene kadar vücudunun herhangi bir yerinde aynı sembolü taşıyan başka bir kızla tanışmamıştı. Jessamine'in işareti karnındaydı ve kızıl saçlı güzel kızın açık teninin çoğunu kaplayan çillerin arasında saklanıyordu.

Jessie Naomi'nin bilmediği şeyler biliyordu. Annesinin Irk hakkında fısıldadığı şeyleri. Irk arkadaşı işareti onlar için ne anlama geliyordu. Sadece Irk Arkadaşları Nasıl vampir yavruları doğurabilirdi ve bu da ancak bir Cins erkeklerle karşılıklı kan bağı kurduktan sonra gerçekleşirdi; bu bağ, çiftleşen çifti yaşadıkları sürece hem beden hem kalp hem de duygu olarak birbirine bağlardı. Bu da çiftleşmiş bir çift olarak sonsuzluğa yakın.

Ve tıpkı Irk gibi, Irk Eşlerinin de kendilerine özgü yetenekleri ve becerileri vardı. Jessie fırtınaları ve diğer hava koşullarını istediği gibi yaratabiliyordu. Naomi'nin yeteneği o kadar hayranlık uyandırıcı değildi ama zaman içinde ona faydalı olduğu kanıtlanmıştı.

En son, dün gece Leo Slater'ın kumarhanesinde.

Ama bu, onu bir kol mesafesinden dikkatle inceleyen zorlu Irk erkeğiyle başa çıkmasına yardımcı olmayacaktı Uzakta.

"Sen bir Soydaşsın Naomi. Ve bir Irk erkeği olarak, bu seni korumakla yükümlü olduğum anlamına geliyor. En azından sana yardım edecek insanlarla birlikte güvenli bir yere gidene kadar. yol."

"Beni korumak için onura mı bağlısın?" Tedirgin bir kahkaha attı. "Eğer bütün mesele buysa, endişelenme. I

Bu vesileyle sizi bu yükümlölükten azat ediyorum. Yani, burada işimiz bitti."

"O kadar basit değil."

"Evet, Asher. Öyle." Onu gitmesine izin vermeye ikna etme umuduyla argümanlarını yüklerken, Asher'ın söylediklerinin geri kalanı batmaya başladığını söyledi. "Dur bir saniye. Ne demek istiyorsun, bana yardım edebilecek insanların olduğu bir yere gidene kadar güvenli mi? Hangi

insanlar?"

"Tarikat."

"Ne?" Kız öfke ve inançsızlık arasında bocalayarak ona baktı. "Tarikat, yani bu güzel Dünya'ya ayak bastığından beri ... şey, sanırım sen ayak bastığından beri yürüyen en ölümcül ve bilinmesi en tehlikeli Irk erkekleri olan savaşçılar grubu mu?"

Acımasız bir gülümseme ağzının kenarını çekiştirdi. "Aslında buraya ilk onlar geldi. Ben yaratılmadan yüzlerce yıl önce. Ve bir tür olarak Irk bundan çok daha uzun süredir bu gezegende dolaşıyor. Binlerce yıldır."

"Her neyse," diye karşılık verdi, öfkeliydi ve biraz da gergin değildi. "Tarih dersine ihtiyacım yok. İhtiyacım olan şey beni bırakman Asher. Doğru ya. Lanet olsun. Şimdi."

Kadının yükselen sesiyle birlikte Sam yatakta doğruldu ve başını ona doğru eğdi. Kadın köpeğe ve onun inatçı sahibine kaşlarını çatı.

"Artık çok geç," dedi Asher soğukkanlılıkla. "Eski bir dostum aracılığıyla Tarikat'ı durumdan haberdar ettim bile. onlarla temas halinde olan benim. Darkhaven güvenli evine nakledilmeniz için gerekli düzenlemeleri yapmak üzere birileri yakında benimle temasa geçecek."

Lanet olsun, çok ciddi. Kız ne derse desin ya da ne isterse istesin, onu kendi çarpık koruma anlayışının içine

çekmeye niyetliydi.

"Hayır. Bu delilik. Beni bu odaya kilitleyip neye kadar esir tutabileceğinizi düşünüyorsanız delirmişsiniz demektir. Siz ya da Tarikat'tan arkadaşlarınız beni bilmediğim ve olmak istemediğim bir yere gönderene kadar mı?" Kollarını kavuşturdu, Şimdi öfkeli. "Bunun için bir kelimemiz var, biliyorsun. Buna kaçırma deniyor."

Ona doğru bir adım attı, sonra bir adım daha attı, ta ki küçük odada aralarında bir adımdan daha az mesafe kalana kadar.

Asher ona yaklaştıkça gözlerinin önünde küçülüyordu. İri bedeninden yayılan sıcaklık ve yatağın üzerindeki battaniye ile çarşafa sinmiş olan ve gecenin büyük bölümünde onu çılgına çeviren o baharatlı, lezzetli koku.

"Benim kendime ait bir hayatım var, Asher. Vegas'ta beni bekleyen değer verdiğim insanlar var. Onlara geri dönmek istiyorum. Hemen şimdi gitmek istiyorum."

Yavaşça başını salladı, ilk pişmanlık belirtileri Onun kararlı mavi bakışlarına doğru ilerliyordu. "Üzgünüm Naomi. İstedğin şey şu anda mümkün değil. İkimiz de o şehirde senin ölmeni isteyen güçlü bir adam olduğunu bilirken olmaz. Seni öldürülmen için oraya geri gönderemem."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Öyle olabilir," dedi, şimdi neredeyse nazikçe. "Ama sen bu riski göze alamayacak kadar değerlisin."

İrk için çok değerli mi demek istedi? Başka? Adamın ona bakış şeklinden emin olamıyordu. Alçak, şefkatli sesi damarlarını ısıttı, içinde derinlerde bir şeyleri gevşetti. Yumuşak ve özlem dolu bir şey.

Nefes almak için boşluğa ihtiyaç duyarak ondan uzaklaştı. "Michael'la konuşmak istiyorum. Onu görmem gerek Asher. Beni sahip olduğum tek aileden uzak tutamazsın!"

Öfke ve hayal kırıklığı içinde kabardı ve gözlerinin arkasına bir acı getirdi. Gözyaşları sel oldu, ama buna izin

vermeyi reddetti.

Sempatisini kazanmak için bile değil. Canavar vampirin konuşacak bir şeyi olduğunu varsayarsak. Bunun yerine, isyan edercesine ona baktı.

Kadının yükselen duygularını görmek adamın yakışıklı yüzünü daha da sertleştirdi. Ağır bir iç çekti. "Tarikat'ın eline geçip benim elimden kurtulduktan sonra Michael'ınla ya da istediğin başka biriyle temasa geçebilirsin. O zaman onların uğraşması gereken bir sorun olacaksın."

Başka bir şey söylemeden kadının etrafından dolaştı ve yatak odasının kapısına doğru yürüdü. "Sam," diye hırladı, işaret parmağı köpeğe odayı onunla birlikte terk etmesi için bir komuttu.

Naomi ona inanamayarak baktı, bunun gerçekten oluyor olmasından dolayı şok olmuştu. "Nereye gidiyorsun?"

Ona bir cevap vermedi. "Tarikat'ın her an sizinle temasa geçmesini bekliyorum. Şansınız yaver giderse, akşam karanlığında buradan çıkmış olursunuz."

Kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıktı.

Naomi, adam onu içeriye kilitlerken bardaktan gelen metalik tıkırtıyı dinledi. Onun uzun adımları ve Sam'in tıkırtıdayan patileri koridorda geri çekilirken dudağını ısırarak umutlandı.

Sonra, artık yalnız olduğu için yanaklarına dökülen gözyaşlarını sabırsızlıkla sildi. Ve göğsünde küçük bir umut kıvılcımının canlandığını hissederek gülümsedi.

Akşam karanlığında buradan gidecek misin?

Büyük şans. Bir saat içinde buradan gitmiş olacaktı ya da denerken ölecekti.

BÖLÜM 5

"Bana öyle bakmayı kes."

Sam, Ned'in mobilya atölyesinin zeminine uzanmış, çenesini uzattığı ön patilerinin üzerine koymuş, hüzünlü kahverengi gözleri sessiz bir yargıyla Asher'a bakıyordu.

Naomi'yi kilitli bıraktığından beri geçen yirmi dakika boyunca

Asher, dağınık evin diğer ucundaki yatak odasında Sam'in onaylamamasına ve kendi kendine yönelttiği tiksintiye katlanıyordu. Mırıldanarak ettiği bir beddua üzerine, bir yıldan uzun bir süredir mükemmelleştirmeye çalıştığı mobilya parçasının üzerindeki parşömen işçiliğinin bir kısmını düzeltmek için eline bir detay keskisi aldı.

El yapımı yatak başlığı bittiğinde, ana yatak odasındaki eskisinin yerini alacaktı. Ned'in zanaatkârlığını takdir etmediğinden değil. Yaşlı adam birkaç yıl önce kör olmadan ve artık

En sevdiği sanat dalının tadını çıkaran Ned, Asher'a en sıradan ahşap parçasından bile güzellik ve işlev çıkarma konusunda bildiği her şeyi öğretmişti. Ned'in mobilyaları tıpkı kendisi gibi sağlam ve rahattı.

Arkadaşının çalışmalarını takdir ediyordu, sadece Ned'in eşyaları mekâna hâkim olduğu sürece yatak odası onunmuş gibi hissettirmiyordu.

Asher bu geçişi yapmak için çok acele etmemiştii ama özellikle çölde gün ışığının uzun sürdüğü zamanlarda elleriyle yapacak verimli bir şeyler bulmak hoşuna gidiyordu.

Ve şimdi, evin diğer bölümünde kendi isteği ve iradesi dışında tutulan kadını düşünmemek için elinden geleni yapıyordu.

"Gerçekten onu lanet bir mahkûm gibi kilitlemek istediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu Sam'e, yatak başlığına oyduğu karmaşık süslemelerden birini dikkatle yontarken.

"Birinin özgürlüğünü elinden almanın ne kadar büyük bir ihlal olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Çoğu kişiden daha iyi biliyordu. Hayatının neredeyse ilk yarısı boyunca, olmak istemediği bir yerde köleleştirilmişti, hayatı başkasına aitti. Dragos'un suikastçı programı, Avcı programı, acımasız ve soğuk bir varoluştur. Asher, o sadist delinin laboratuvarında yaratılacak kadar talihsiz olan diğer bazı Irk erkekleriyle birlikte doğumundan erkekliğinin ilk yıllarına kadar buna katlanmıştı.

Asher ve onun gibi diğerleri -hepsi kan bağı olan üvey kardeşler ve ortak cehennemleri sayesinde ebedi kardeşlerdi.

en güçlü birinci nesil Irk erkeğinin bile kıramayacağı bir prangayla köleleştirilmişti. Asher'ın, boynuna takılı mor ötesi güçle çalışan tasmanın soğuk polimerini hâlâ hissettiği zamanlar olmuştu.

Bu UV tasmaların bir insana neler yapabileceğine dair canlı, tam duyusal anıların zihninde acımasız bir netlikle patladığı kabuslardan sonra hala buz gibi ter içinde uyandığı anlar vardı.

Avcıların köleleştirilmesi o kadar eksiksiz olmuştu ki, hiçbirinin adı bile yoktu. Programdaki her çocuk, genç ve erkek sadece Avcı olarak anılıyordu. Dragos'un hiçbirinin kendini bütün hissetmemesini sağlamasının yollarından sadece biriydi bu. Onlar birer maldı. Aletler ve araçlar, hissedilen varlıklar değil. Efendilerinin kaprislerine göre çağrılacak ya da yok edilecek ölümcül silahlardan başka bir şey değillerdi.

Kendilerine verdikleri isimler daha sonra, hayatta kalanlar laboratuvardan kaçtıktan ve tasma ve kafeslerinin ötesindeki dünyada kendi yollarını bulmayı öğrenmek zorunda kaldıktan sonra geldi.

Asher sert bir iç çekerek geçmişinin pençelerini onu daha fazla derine çekemeden silkeledi.

Sam hâlâ beklentiyle ona bakıyordu. Asher'ın karakterini, ayağa kalkıp güzel rehinelerini serbest bırakmasının ne kadar süreceğine göre ölçtü.

Ya da belki de bu yargı Asher'ın kendi vicdanından geliyordu.

En azından Naomi'nin tutsaklığı geçici olacaktı. Tarikat'ın durumu daha iyi kontrol altına almak için devreye girmesi birkaç saatten fazla sürmezdi. Sonra tekrar özgürlüğüne kavuşacaktı ama bir süre Las Vegas'a geri dönemeyecekti. Savaşçılar geri dönmesinin güvenli olduğuna karar verene kadar olmazdı; bu da muhtemelen Leo Slater ve diğer düşmanlarının onu unutmak için yeterince zamanları olduğu anlamına geliyordu.

Asher dişiyi unutulabilmesinin sadece bir zaman meselesi olmasını diledi. Naomi'yi aklından çıkarmak, ona dokunmadan önce bile imkânsızdı.

ve çocukluğuna dair acı dolu anılarını özümsemi.

Ona karşı duyduğu çekimi inkâr edemiyordu. Onun karanlığıyla, narin dış güzelliği ile o güne kadar gördüğü en güzel kadındı. Ama ateşli, inatçı kişiliği ve kıvrak zekâsıyla birleştğinde, yorulmak bilmeyen içsel gücünden bahsetmeye gerek bile yok.

onun yanında birkaç saatten fazla zaman geçirmek.

Bunların hiçbirisi, bugün onunla olan ilişkisini kaba bir şekilde ele aldığı için kendisini daha az piç gibi hissetmesini sağlamıyordu.

Sam'e baktı ve başını salladı. "Devam et ve söyle. Ben bir pisliğim."

Köpek esnedi ve uyumak için yan yattı, görünüşe göre Asher'ın onur duygusundan vazgeçmişti.

Asher homurdandı. "Sanırım iki kişi olduk."

Naomi'yi de sayarsak muhtemelen üç.

Onun inatçılığı ve bariz cesareti göz önüne alındığında, evin diğer ucundaki yatak odasından bir protesto ya da başka bir isyan sesi duymayı bekliyordu. Ama o Orada son derece sessizdi, neredeyse ona söylediği her şeyi kabullenmişti. Onun üzülmelerini ummuyordu ama mücadelesinin bu kadar kolay bittiğini düşünmek de hiç hoşuna gitmiyordu.

Ve adamın bir parçası, kadının görünürdeki teslimiyetinin başka bir şey olup olmadığını merak

ediyordu. . .

Yanındaki tezgâhta duran telefonu çaldı. Telefon Ekranda numara görünmüyordu ama birkaç saat önce İtalya'da Scythe ile konuştuğunda, erkek ona Tarikat'ın bölgedeki liderlerinden birinden telefon beklediğini söylemişti.

"Asher, ben Kade," dedi hattın diğer ucundaki kalın ses. "Tarikat'ın Tahoe Gölü'ndeki komuta merkezinin başındayım. Anladığım kadarıyla seninle ilgili bir durum var. eller."

"Öyle de denebilir." Tarikat komutanına dün gece çölde olan her şeyi anlattı ve Asher'in Naomi'nin cesedini bulmasıyla doruğa ulaştı.

Breedmate işareti ve onu kendi evine getirme kararı. Kade ona, "Doğru olanı yaptın," diye güvence verdi. "Eğer bu Kadın kendini Leo Slater gibi bir orospu çocuğunun hedefine koydu, kaçabileceği kadar uzak bir yer olmayabilir. Slater uğraşılacak biri değil. Eğer söylentiler doğruysa, Vegas'ı çevreleyen çölde en az bir düzine mezarın bulunmadığı bir mil kare bile yoktur.

ya öfkesine ya da kârına engel olan biri."

Tarikat savaşçısının zaten korktuğu şeyi doğruladığını duyunca Asher'in damarları gerildi. "Naomi'nin dün gece kumarhanesinden bir şeyler çalmaya çalıştığı için iki suçu da var."

"Bunu neden yaptı? Başarısız olursa Slater'ın peşine düşeceğini biliyor olmalıydı. Ne kadar para böyle bir riske değer?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Asher. "Ama böyle bir şeye ilk kez kalkıştığını sanmıyorum."

"Nasıl yani?"

"Kılık değiştirmişti, hem de çok iyi bir kılık. Onu ilk gördüğümde genç bir çocuk gibi görünüyordu. Ben asla bırakın yetişkin bir kadını, bir kadın olduğunu bile tahmin edemezdi. Eğer her neyse onu alıp kaçabilseydi Slater'ın kumarhanesinden çalmaya kalkıştığında, tek yapması gereken kılık değiştirip kaçmaktı. Onlar

okul çağındaki serserileri arıyor, melek yüzlü güzel bir kadını değil."

"Bir meleğin yüzü, ha?" Kade derin sesinde bir parça eğlenceyle cevap verdi.

Asher bu sürçme için kendine lanet etti. Naomi'nin güzelliği hakkındaki görüşlerinin bu konuşmayla hiçbir ilgisi yoktu. Ve eğer Kade'in kendi güzel kadınına, Soydaşı Alexandra'ya kan bağı ile bağlı olduğunu bilmeseydi, Asher savaşçının şaşkın tepkisinde daha da az mizah bulmuştur.

"Naomi onun bir Irkdaş olduğunu biliyor mu?"

Onun pek de neşeli olmayan tepkisini ve doğum lekesinin ne anlama geldiğini açıklamaya çalıştığında şaşkınlığını düşündü. "O biliyor."

Kade onaylayan bir ses çıkardı. "Ona koruma ve güvenli bir ev sağlamak için Tarikat'ı getirdiğin söylendi mi?"

"Evet."

"Nasıl geçti?"

Asher homurdandı, hiç şüphesiz kelimelerin ifade edebileceğinden daha fazlasını ifade eden bir cevaptı bu. "Bir adam var," dedi savaşçıya. "Tahminimce bir insan. Las Vegas'ta. Onun için önemli biri."

"Bir sevgili mi?"

Asher'ın azı dişleri istemsizce sıkıldı. "Bilmiyorum. Muhtemelen."

"Tamam. Naomi elimize geçtiğinde onunla her şeyi halledeceğiz," dedi Kade. "Güneşin batmasına daha altı saat var ama en kısa zamanda evinize bir ekip göndereceğim. Bu arada onu sakın ve rahat tutun..."

Tahoe bölge komutanı hâlâ konuşuyordu ama Asher'ın kulakları aniden başka bir sese ayarlandı. Sam duydu. O da. Sarkık kulakları dikildi, başını kaldırdı ve Ned'in eski Chevy'sinin kusursuz gümbürtüsü dışarıda canlanırken Asher'a soru dolu bir bakış attı.

"Vay anasını."

"Bir sorun mu var?" Kade sordu.

Asher'in ayakları çoktan hareket etmeye başlamıştı, telefon hâlâ kulağındaydı. Bir anlık hareketle evin ana yaşam alanında duruyordu. Ebeveyn yatak odasının kapısı aralık duruyordu. Verandaya açılan kapı da öyle.

Diğerk İrk erkeğine "Toplama planı beklemek zorunda," diye mırıldandı. "Burada bir sorunum var."

"Kadına bir şey mi oldu?" Kade'in sesi ciddi bir ton taşıyordu. "Naomi iyi mi?"

Asher nefesinin altından alay etti. "Evet, o iyi. Lanet kamyonetimi alıyor. Temas halinde olacağım."

Telefonu kapattı, gün ışığı avludan içeri doluyordu. Öğle vakti çöl güneşi gözlerini yakıyordu ve bu acımasız morötesi ışık, onu dışarı fırlatıp aptal kadını içeri sürüklemeye teşvik eden öfkeye rağmen geri çekilmesine neden oldu. Ama ona ulaşmak için çok geç kalmıştı.

Yüzünü korumak için bir kolunu kaldırarak avluya ve araba yoluna baktı.

Ned'in kamyoneti çöl yolunu yarılamıştı bile, Naomi gün ışığında kaçarken çukurların üzerinden sekiyor ve sarı toz bulutları savuruyordu.

BÖLÜM 6

"Lanet olsun, Nay, sana ne oldu böyle? Son on iki saattir telefonunu patlatıyorum."

Michael tekerlekli sandalyesini geri çekerek Strip'in kuzeydoğusundaki bir mahallede yer alan 1950'lerden kalma küçük bungalov eve girmesi için ona yer açtı. Kadın içeri adımını atar atmaz etrafına bakındı ve kısa araba yolundaki tanıdık olmayan kamyoneti görünce kaşlarını çattı.

"Bu külüstürü nereden buldun? Ya da bilmek istiyor muyum?"

"Muhtemelen hayır." Kapıyı arkasından kapattı ve Onun yanından geçerken kapüşonunun fermuarını açtı ve üzerinde sadece siyah bir atlet ve bol bir kot pantolon kalana dek üzerine tam oturmayan kıyafetlerinin büyük kısmını çıkardı. Ev saat on bire göre sessizdi, özellikle de son sayıma göre evde beş çocuğun yaşadığı düşünülürse. "Herkes hâlâ uyuyor mu?"

"Evet." Michael ona tipik ana kuzusu bakışını attı. "Hepimiz uzun bir gece geçirdik, çünkü ben saat dörtten sonraya kadar. Bir şeylerin ters gittiğini ya da ikimizden birinin üzgün olduğunu hissedebiliyorlar."

Eğildi ve adamın kumlu sarı saçlarının tepesine iffetli bir öpücük bıraktı. "Biliyorum. Seni endişelendirdiğim için özür dilerim."

Michael'ın küçük evi, Flamingo Yolu'nda yaya geçidinden geçen sarhoş bir sürücünün çarpmasından iki yıl sonra aldığı sigorta tazminatının büyük kısmını kullanarak beş yıl önce satın aldığından beri sokak çocukları için gayri resmi bir güvenli ev olmuştu. Bir daha yürüyemeyecek olması nedeniyle yaşadığı depresyon onu bazı karanlık yerlere götürmüştü. Uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşının Michael'ın aylar süren hastanede yatışına aniden karar vermişti.

"mola vermek ve diğer insanları görmek" için iyi bir zamandı.

Naomi'nin arkadaşı çok ani bir şekilde çok şey kaybetmişti, ama onun gibi başka çocuklara -Naomi ve onun gibi çocuklara- yardım etme hayaliydi. Michael'ı çekip çeviren ve ona yeni bir amaç veren kendi ailesi yoktu.

Bu ona da bir amaç vermişti. Bir yıl süren yoğun terapiler, kazayı takip eden tüm iniş çıkışlar ve iyileşmeye giden uzun yol boyunca onu görmek, arkadaşlıklarını ve yardım etmek istedikleri çocuklara olan bağlılıklarını güçlendirmişti.

O zamandan beri oda arkadaşlardı. Michael ile kardeş gibi paylaştıkları ikiz yataklı yatak odasının yanı sıra iki oda daha vardı.

Ranzalarla donatılmıştı ve her birinde altı çocuk için yer vardı, kısa dönem için idare etmek zorunda kalırlarsa sekiz. Bir oda erkekler için ayrılmış, diğeri kızlar için.

Ev bir saray değildi ama rahat ve ev gibiydi. Ve şehrin barınakları ve pansiyonları doluyken, on sekiz yaşından küçük herhangi bir çocuğun yargılanma veya ödeşme korkusu olmadan başını sokabileceği ve üç kare alabileceği güvenli bir yer anlamına geliyordu.

Her şey devletin himayesine girmekten daha iyiydi. Naomi bunu ilk elden biliyordu. Güvenleri kırık camlar üzerinde sürüklenmiş çocukların, bir yıl boyunca Daha önce binlerce kez aynı güveni, onları tanımayan ve küçük formlarını kontrol etmek ve sıradaki kişiye sorumluluğu devretmek dışında onları umursamayan bir grup bürokrata duymak zorunda kalmadılar mı? Çoğu çocuğun çatlaklardan kayması ya da normallik hissi için o kadar çaresiz hale gelmesi şaşırtıcı değildi.

onlara ikinci bir bakış atan herkesten en şüpheli nezaket teklifini aldılar.

Eğer o ve Michael'ın bu konuda söyleyecek bir şeyleri olsaydı, hiçbir çocuk gidecek bir yeri ya da güvenecek kimsesi olmadığını hissetmezdi.

Onların bu hayali, ne kadar mütevazı olsa da, şu anlama geliyordu onun için her şeydi. Bundan da öte, annesini gururlandıracağını bildiği, hayatında yaptığı tek iyi şeydi.

Ama dün gece sınırları zorladığına ve bunun neredeyse hayatına mal olduğuna şüphe yoktu.

Asher olmasaydı olurdu. Tanrım.

Asher.

Şüpheli nezaket teklifleri hakkında konuşun. Belli ki onunki de iplerle bağlanmıştı. Ya da daha doğrusu kilitli bir kafes.

Oturma odasındaki koltuğa yığıldı ve kafatasını tutarak bir inilti çıkardı.

"Aman Tanrım, şu haline bak." Michael tekerlekli sandalyesini onun önüne park etti. Yuvarlak yüzü endişeyle, hatta öfkeyle buruşmuş olmasına rağmen, sesini neredeyse fısıltı düzeyinde tuttu.

"Her yerinde çürükler var, Nay. Ne sikim

"Dün gece temiz olduğunuzu ve eve doğru yola çıktığınızı mesajla bildirdikten sonra ne oldu?"

"O noktada her şey cehenneme döndü," diye itiraf ettikten sonra, Casino Moda güvenliği tarafından nasıl durdurulduğunu ve I-15'ten Mojave'nin ortasına nasıl götürüldüğünü anlattı. "Beni arabadan sürükleyerek çıkardılar ve silah zoruyla kumların üzerine göturdüler."

Michael nefesini içine çekti. "Yüce İsa, Yusuf ve Mary." Bir elini göğsüne götürerek uzun bir süre gözlerini kapadı, sonra yavaşça nefes verdi. Ona baktığında

Ela bakışlarında yine korku ve rahatlama karışımı bir his vardı. "Tamam. Belli ki hayattasın, bu yüzden ne olursa olsun ayaklarının üzerinde durma konusundaki esrarengiz yeteneğini bir kenara bırak. Ama kahretsin, Naomi. Bu iş ciddileşiyor. Leo Slater'ın şaka yapmadığını biliyorsun."

"Biliyorum." Bunu çoğu insandan daha iyi biliyordu. Ve dün gece oldukça ağır bir hatırlatma almıştı. "Ama dediğin gibi, belli ki hayattayım."

Kaşlarını çattı. "Peki. Peki bunu tam olarak nasıl başardın?"

"Biraz yardım aldım."

"Seni Slater'ın üç adamından -ağır silahlı üç adamından- kurtarmak için gökyüzünden bir Özel Kuvvet askerinin indiğini söylemeyeceksen, seni bu durumdan kurtarmak için ne tür bir yardım gerektiğini hayal bile edemiyorum, Nay. Ve bu, garaj yoluna park edilmiş paslı yığını açıklamak için hiçbir şey yapmıyor."

Hem dün gece çölde hem de bu sabah Asher'ın evinde başına gelenlerin ağırlığına rağmen sırtıttı. Michael her zaman en kötü durumu bile yumuşatma ve ona her şeyin yoluna gireceğini hissettirme yeteneğine sahipti.

"Bir Özel Kuvvetler birimi değildi ve kimse beni kurtarmak için gökten inmedi." Ona baktı, gerçeği kabullenmekte daha da zorlanacağını biliyordu. "İri yarı bir Breed erkeğiydi. O eski kamyonetle geldi ve bir dakika içinde Slater'ın üç adamını da sakince öldürdü."

"Cins bir erkek mi?" Michael ona bön bön baktı. "Lütfen bana dün gece her şeyin üstüne bir de vampirin gece yarısı atıştırmalığı olduğunu söyleme."

Başını iki yana salladı, sonra şakaklarındaki donuk zonklamadan dolayı yüzünü buruşturdu. "Asher beni ısırmadı. Isıracağını söyledi.

Beni hastaneye götürmek yerine, beyin sarsıntısından bayıldıktan sonra beni eve götürdü ve bana baktı. Bütün gece. Bu sabah uyandığımda işler gerçekten tuhaflaştı ve beni onun odasına kilitledi. yatak odası."

Michael'ın nefesi kesildi. "İşler o zaman mı garipleşmeye başladı? Devam et o zaman. Can kulağıyla dinliyorum."

"Doğum lekemi gördü."

Arkadaşı yardımsever bir şekilde, "İrkdaş işaretini kastediyorsun," diye düzeltti.

Kaşlarını çattı. "Bana öyle deme. Bu sadece bir doğum lekesi, tabii bir gün uyanıp küçük vampir bebekler falan istediğime karar vermezsem. Ki öyle bir şey yapmayacağım ve yapmıyorum da."

Michael omuz silkti. "O işaret aynı zamanda kilitli bir odanın içinden kaçmayı başarmanın tek nedeni, haksız mıyım?

Metal dişlileri ve manyetikleri manipüle etmedeki o kullanışlı küçük Breedmate yeteneğin. Aynı senin

Seni tanıdığımdan beri kumarhane slotlarından ve rulet çarklarından büyük ikramiyeler çıkarmaya çalışıyorum."

Kıkırdadı. "Hayırseverin kamyonunu da böyle mi kaçırdın?"

"Kamyonu kurcalamadım," diye mırıldandı. "Gerek kalmadı, çünkü anahtarları mutfak masasının üzerinde buldum."

Bu Asher'ın kamyonetini çaldığı gerçeğini mazur göstermez.

Leo Slater'dan para çalmak asla özür dilemeyeceği bir şeydi ama tek yaptığı ona yardım etmek olduğu halde Asher'dan bir şey almış olmanın verdiği suçluluk duygusunu inkâr edemezdi.

"İyi bir Samiriyeli olmaya gelince," diye ekledi, "ben o

kadar ileri gitmezdim, Michael. İyi Samiriyeliler kayıp
cüzdanları geri getirir

Hem de hiç para almadan. İyilikseverler yaşlı kadınları işlek caddelerde yürütür ve gıda bankalarında gönüllü olarak çalışırlar.

Tanımadıkları bir kadın için üç gangsteri soğukkanlılıkla öldürmezler. Sırf aptalca bir doğum lekesi yüzünden birini korumanın onurlarına bağlı olduğu konusunda ısrar etmezler, sonra da söz konusu kişiyi bir mobilya parçası ya da değerli bir domuzmuşum gibi kim bilir nerede bir vampir güvenli evine göndermek için düzenlemeler yapmaya devam etmezler."

"Bütün bunları o mu yaptı?"

Başını sıkıca salladı. "Tanrı aşkına, Tarikat'a benden bahsetmiş. Eğer ayrılmıyaydım, bu gecenin ilerleyen saatlerinde sadece Asher'la değil, çağdışı bir ahlak kuralı yüzünden hayatımı korumaya niyetli herhangi bir sayıda Tarikat savaşçısıyla uğraşıyor olacaktım."

"Senin belalı Breed kahramanın Tarikat'ı biliyor mu?"

Naomi ona düz bir bakış fırlattı. "Ondan bu kadar etkilenmiş gibi davranmana gerek yok, biliyorsun."

"O senin hayatını kurtardı, sevgilim. Tabii ki etkilendim. Ve ona minnettarım."

Naomi arkadaşına gülümsedi, onun sevgisi karşısında içi ısınmıştı.

Ve kendini yavaşlatıp öfkesinin yatışması için biraz zaman tanırca, bir yanının Asher'a biraz daha fazla ilgi duymasına engel olamayacağını düşündü. Onun hakkında çok fazla sorusu vardı. O kadar çok ki Arkadaşı Ned'le nasıl tanıştığı ve o zamandan önce hayatında neler yaptığı gibi şeyleri bilmek istiyordu.

Onun masmavi gözlerinde bir tekinsizlik görmüştü. Adını koyamadığı bir acı. Belki de gördüğü tek şey onun eşsiz yeteneğinin yaralarıydı - dokunduğu herkesin tüm ıstırabını ve sıkıntısını deneyimleme laneti. Bu onun için her gün nasıl bir şey olmalıydı? Böyle anılarla dolu bir hayatla nasıl başa çıkıyordu? Bilmek istiyordu, ona tüm bunları ve çok daha

fazlasını sormak istiyordu.

En önemlisi de, eğer onun hayatını korumaya bu kadar istekliyse, neden zaten kendi Cins Arkadaşı yoktu?

Michael ona doğru uzandı ve elini nazikçe sıktı. "Eğer senin Asher'ı bir daha görürsem, en iyi arkadaşımı kurtardığı için ona teşekkür etmek istiyorum."

"Asher benim hiçbir şeyim değil," diye homurdanarak koltuktan kalktı. "Ve eğer şanslıysam onu bir daha asla görmek zorunda kalmayacağım."

Michael'ın kaşları kalktı. "Oh, başka bir beyden gelen tatlı kız kardeş. Çok seksi bir vücudu var, değil mi?"

Gülmek istedi ama ani bir sıcaklık dalgasıyla savaşmakla meşguldü. Kanı tam anlamıyla hissedebiliyordu. Asher'ın istenmeyen görüntüsü yanaklarına hücum ederken Kaslı cüssesi ve yakışıklı yüzü zihninde şekillendi.

Seksi olmanın da ötesindeydi. Olağanüstü erkeksiydi ve şimdiye kadar gördüğü en tahrik edici adamdı. Cins, diye düzeltti kendini. Onu sadece bir erkek olarak düşünmeye bile tam olarak hazır değildi. Özellikle de bu sabah ona o mağara adamı numarasını yaptıktan sonra. Niyeti ne kadar asil olursa olsun.

"Sanırım aradığınız kelime psikotik," dedi ve çaresizce su içmek için mutfağa yöneldi

-Ya da belki sert bir içki. "Her neyse, Asher hakkında ne düşündüğümün bir önemi yok. Benim düşünmem gereken daha önemli şeyler var, yani Leo Slater'la bir sonraki hamlem."

Michael onun ardından odaya girdi. Slater'dan bahsedince tüm esprileri ve alaycılığı kayboldu. "Neden bahsediyorsun, bir sonraki hamlenden mi? Naomi, biraz hortumlama
Moda Kumarhanesi'nin kârının bir kısmı çok komik görünebilirdi.

Bu oyuna ilk başladığında bir buçuk yaşındaydın ama dün gece işler ciddileşti. Neredeyse öldürülüydün."

Musluktan bir bardak su doldurdu ve içti, sonra omuz silkti. "Ayaklarımın üzerine düştüm."

"Zar zor. Kendini gördün mü? Sıyrıklarla dolusun ve çürükler." Başını sallayarak sessiz bir küfür savurdu. "Eğer bir yabancının merhameti olmasaydı - kendi tanımına göre dün gece sana kolayca saldırabilecek bir Cins erkeğin - muhtemelen şu anda Mojave'de bir yerlerde bir toprak yığınının altında yatıyor olurdun."

"Bu benimle ilgili değil. Bu adaletle ilgili, Michael. Kapımıza gelen hiçbir çocuğun yatağımız ya da yiyeceğimiz kalmadığı için geri çevrilmemesini sağlamakla ilgili. Bu, Leo Slater gibi güçlü, yozlaşmış bir pislikten bir şey almak ve onu gerçekten ihtiyacı olan birine vermekle ilgili. Bunu hak eden birine."

Michael yavaşça iç geçirdi. "Hayır, Naomi. Bu annenle ilgili. Slater'ın ona yaptıklarıyla ilgili. Bu çocuklar için doğru olanı yapmak istediğini biliyorum, ama bu senin için intikamla ilgili. Ve eğer dikkatli olmazsan, sonun annen gibi olacak. Kayıp ve Slater'ın ellerinde öldüğü varsayılıyor."

Bunu söylediğini duymak canımı yaktı. Haksız olduğu için değil, onu herkesten daha iyi tanıdığı için. Her ne kadar bu topraklarda büyüyen çocuklara bakmak istese de Annesinin kaybolmasından sonra olduğu gibi sokaklarda terk edilmiş ve dehşete düşmüştü, o da kana susamıştı.

Leo Slater'ın kanı.

Planı her zaman, giderek daha aşağılayıcı, çözülmemiş soygunlar yaparak onu kurutmaktı. Zaten kemerinin altında bir düzine galibiyet vardı, sonuncuyu boşver gecenin gafı. Ve şimdi gözü daha da büyük bir şeydeydi.

Moda'da aylardır biriken birleşik ikramiye ödülü.

Naomi her şeyi alıp gitmek istiyordu. Slater'ın yatırımcılarının ve üst düzey yöneticilerinin önünde aptal durumuna düşmesini istiyordu. güvenlik eksikliğinden dolayı müşterilerini. Sonunda, onu yok etmek istedi.

Sonra, bir gün, sefalet ve utanç içinde kaldığında, onun yüzünden tüm gücü elinden alındığında, onunla yüz yüze gelmek ve ona bunun böyle olduğunu söylemek istedi. Sahip olduğu her şeyi elinden alan kadın, tıpkı ona yaptığı gibi.

Ancak o zaman, ne yaptığını öğrendikten sonra, onun kalbine bıçağı saplayan kişi olmak istedi.

"Benim için endişelenmene gerek yok," diye ısrar etti Michael'a. "Ne yaptığımı biliyorum. Ve dikkatliyim."

"Hayır, tatlım. Değilsin." Başını ayık bir şekilde salladı. "Artık değilsin, değilsin. Ona karşı beslediğin bu kan davası seni pervasızlaştırıyor. Bırakmalısın, Nay. Yani şimdi."

"Bunu yapamam, Michael. Bu son skoru yapana kadar olmaz."

Daha fazla itiraz etmek üzereydi ki Koridordaki muşambanın üzerinde ayaklarını sürüyerek yürümeleri konuşmalarına aniden ara vermelerine neden oldu. İkiz oğlanlar, koyu renk saçlı ve mocha tenli, zayıf vücutlu ve yuvarlak melek yüzlü, ancak onlu yaşlarında olduklarını gösteren adımlar attılar ihtiyatlı bir şekilde mutfağa girdiler. Naomi onları daha önce hiç görmemişti ve kendisini gördüklerinde yaşadıkları tedirginliği de fark etti.

"Merhaba," dedi dostça bir gülümsemeyle.

Michael tekerlekli sandalyesini döndürerek onlara baktı. "Selam çocuklar. İyi uyudunuz mu?"

Çocuklar da odadayken ona olan kızgınlığı anında azaldı. Çocuklar temkinli bir şekilde başlarını salladılar ama Naomi'ye baktı. Biraz daha uzun boylu olan koruyucu bir kolla kardeşinin etrafını sardı. Keskin, koyu renk gözleri Naomi'nin görünüşünü inceledi, yüzünü ve çenesini gölgeleyen morluklara takıldı.

"O kim?"

Yaraları hakkında soru sormadılar. Sokak çocuklarının çoğunun kendi yaraları ve izleri vardı ve rahatsız edici soruları yasaklayan yazılı olmayan bir kural var gibi görünüyordu.

"Ben Naomi," dedi. "Umarım burada çok yüksek sesle konuşup seni uyandırmamışızdır?"

Çocuklar belli belirsiz başlarını salladılar.

Michael onun omzuna dokundu ve ikizlere gülümsedi. "Naomi de burada yaşıyor. Benim için bir kız kardeş gibidir. Bazen bu kardeş gibi tartıştığımız anlamına geliyor." Bu, iki çocuktan daha kısa olanın gülümsemesine neden oldu. Michael başını kaldırıp ona baktı. "Nay, bunlar Max ve Billy. Umarım kahvaltı için burada kalırlar?" Uzun boylu olan ve patron olduğu her halinden belli olan Max'e doğru soru dolu bir kaş kaldırdı.

Kardeşi umutla ona bakarken çocuğun hafif ağırlığı bir ayağından diğerine geçti. "Evet," diye mırıldandı Max. "Sanırım yemek yiyebiliriz. Sence duş alabilir miyiz? Ne oldu? Birkaç gün oldu ve ..."

Yırtık pırtık tekmelerine bakarak sözünü kesti, Utanç dalgalar halinde üzerinden yuvarlanıyordu. Naomi onu kollarının arasına alıp önemli olduğunu söylemekten başka bir şey istemiyordu. Her zaman böyle olmayacağına dair ona söz vermek. Ama aynı yırtık pırtık ayakkabıların ve sarsılan güvenin içinde, hiçbir şeyin onu bir kucaklamadan ya da iyi niyetli bir nasihatten daha hızlı koşturamayacağını bilecek kadar çok durmuştu.

Ellerini önünde kavuşturdu ve çocuklara sıcak, rahat bir gülümseme verdi.

"Ana banyodaki duşu kullanabilirsiniz," dedi onlara. "Koridorun sonunda. Havlular çamaşır dolabında, Sağdan ikinci kapı. İşinizi bitirdikten sonra fayansları silip ıslak havlularınızı kuruması için kapının arkasındaki kancaya asmayı unutmayın, tamam mı?"

Tuhaf görünse de, orta sınıf gençlerin çoğu Ev kurallarına ve ebeveyn rehberliğine karşı isyan eden çocuklar, derme çatma sığınaklarına gelen birkaç sorumluluk verilmesini takdir ediyor. Belki de bir şeylere katkıda bulunduklarını hissetmek Birinin yardımına ihtiyaç duymanın ve bunu kabul etmenin utancı. Aynı zamanda, kurnazca da olsa, onlara saygı göstermenin ve öz disipline sahip olmanın önemi.

Burada pek fazla kural yoktu. Çocuklar kendi özgür iradeleriyle gelip gidiyorlardı. Polise, ebeveynlere ya da sosyal hizmetlere karışmama ya da onlarla iletişime geçmeme sözü, daha fazla çocuğun geri gelmesini, hatta bazı durumlarda kendi ayakları üzerinde durana kadar kalmasını sağlıyordu.

Buna karşılık, o ve Michael'ın katı bir "şiddet yok, uyuşturucu yok" kuralı vardı ve her çocuğun kendi arkasını temizlemesi bekleniyordu. Altı ila on çocuğu bir günde Bu da bazı geceler kanepede uyuklayan bir çocuk olduğu anlamına geliyordu. Daha fazla alana sahip olsalardı, sadece daha uzun süreli konaklama sağlamakla kalmayıp aynı zamanda

Yardım edebilecekleri çocuk sayısını arttırmak.

Bu da onu Moda'daki büyük ikramiyeye geri götürdü. Bir nokta üç milyon dolar ve biraz daha fazlası sadece arazi ve çocuklar için uygun bir barınak anlamına gelmekle kalmayacak, aynı zamanda operasyonun yıllarca devam etmesini sağlayacaktı. Ayrıca, Moda'da bir

Leo Slater'ın parasının yetim ve ihmal edilmiş çocuklar için bir hayır kurumunu finanse etmek için kullanılması fikrinde çok fazla şiirsel adalet var.

Max ve Billy'nin mutfaktan çıkıp havlu aramak için koridora geri dönmelerini izledi.

"Her seferinde beni öldürüyor," diye mırıldandı Michael'a usulca, kalbi tarif edemeyeceği bir şekilde ağrıyordu. hiç hissetmemiş biri. "Sana bir şey söylediler mi?"

Başını salladı ve bir elini kısa saçlarında gezdirdi. "Hayır. Sanırım sorun babamda. Billy'nin üst kolunda, kollarını aşağı çekerek saklamaya çalıştığı bir dizi parmak izi var. Kocaman bir el, her tarafını sarmış. Kapıyı açtığımda ikisi de tekerlekli sandalyede olduğum için rahatlamış görünüyordu. Muhtemelen mecbur kalırlarsa benden daha hızlı koşabileceklerini düşündüler."

İşin en üzücü yanı, muhtemelen böyle hissetmiş olmaları değildi. Hayatta kalmalarının onlara bağlı olduğu gerçeği idi. Bu korkuyu kalplerine yakın tutuyor ve asla unutmuyorlardı. Çoğu zaman, kaçtıkları insanlardan daha fazla zarar verme potansiyeline sahip olanlar, yardım teklif eden insanlardı.

Sokaklarda yaşamanın gerçeği buydu. Güzel yüzlü iki genç, taze oğlan çalışkan bir et satıcısına çok para kazandırabilirdi. Uyuşturucu bağımlısı olduklarında hayatları sona erer ve kalmak için yalvarırlardı.

Naomi hüzünlü düşüncelerinin ağırlığını üzerinden attı ve alaycı bir sırıtışla tekrar Michael'a odaklandı. "Eğer onlar Senden daha hızlı koşabilirlerdi, o sandalyenin altında bir roket varmış gibi Strip'te yuvarlandığını görmediler. cılız kış."

Kıkırdadı. "Cılız kış mı? Konuşmalısın."

Güldü, evde normal moduna geri dönüyor olmaktan memnundu. Onların alayları günün ayrılmaz bir parçasıydı

gününe kadar. Öyle olmak zorundaydı. Eğer bir yol bulamazlarsa

Bu çocukların mücadelesini izlemenin ağır yükünü bölümlere ayırıp hafifletirlerse, ikisi de çıldırır.

Onu omzundan hafifçe kelepçeledi. "Yumurta ve pastırmayı ben yaparım. Tost görevi sende."

"Evet, patron." Buzdolabının yanına gitti ve Naomi dolapları karıştırıp gerekli tavaları ve baharatları toplarken iki somun ekmek çıkardı. "Çocuklar gelmeden önce kaldığımız yeri unutacağımı sanma, Nay. Bacaklarım artık çalışmıyor olabilir ama beynim gayet iyi durumda. Ve bir planım var."

Gözlerini kısarak ona baktı. "Ne tür bir plan?"

Çocuklar iyice uzaklaştıktan sonra sesini komplocu bir fısıltıya indirdi. "Büyük vurgun için yine Slater'ın kumarhanesine mi gitmek istiyorsun? İyi o zaman. Benim yöntemimle yaparız. Ve bu gece yapacağız."

"Ne? Dün gecedен sonra delirdin mi sen?" Başını iki yana salladı. "Önce bir süre ortalıkta görünmemeliyim. Slater'a bir tekrar rahat etme şansı."

"Hayır," dedi Michael, o tanıdık eski dolandırıcı parıltısı ela gözlerini aydınlatarak. "Bir düşün, Nay. Şu anda muhtemelen adamlarının kayıp olduğunu bile bilmiyordur. Muhtemelen havuz kenarında oturmuş Bloody Mary içiyor, masözü tarafından mastürbasyon yapılıyor ve her şeyin iyi ve güzel. Yakında, muhtemelen beş öğün yemek yedikten ve bir el işi daha yaptıktan sonra

Adamlarını arıyor ve geri dönüş alamadığını fark ediyor. Sinirlenecektir ama ufacık bir kadının üç silahlı adamını alt edebileceğini düşünmeyecektir, bu yüzden biraz zaman tanıyacaktır. Öğleden sonra, gerçekten merak etmeye başlayacak. Gidip onları bulmaları için daha büyük adamlarını aramaya başlayacak."

"Haklısın. Kahretsin, kesinlikle haklısın."

Siyah sedan Asher'ın onu bırakmış olması gereken yerde bulunduğunda, şüpheler artacaktı. Başlangıçta o, Asher'ın kumarhanelerinden birinde bir dolandırıcıdan başka bir şey değildi.

vurulması gereken bir sivrisinekti. Onunla ilgilenme işini haydutlarına devretmişti ve ona göre bu

Sonunda. Ama kaçtığını fark etmek? Slater bundan hiç hoşlanmazdı.

Bu onu yiyip bitirecek, zayıf hissetmesine neden olacaktı. Özellikle de bir kadın tarafından alt edilmiş olması. O gecenin güvenlik kayıtlarını alıp kadını arayacaktı. Onu bulana kadar şehrin altını üstüne getirecekti.

"Seni arayacağı son yeri biliyor musun?" Michael sordu.

Başını salladı. "Evet. Tam burnunun dibinde. Ama bunu nasıl yapacağım?"

"Biz," diye düzeltti Michael.

"Ne? Saçmalama."

"Ben değilim. Makine ve manyetikler konusundaki sihrini bir kenara bırakırsak, sana pratik olarak dolandırıcılık hakkında bildiğiniz her şey. Kartlar, zarlar, aklına ne gelirse. Hatta sana iyi bir kılık değiştirmeyi ve Mississippi'nin bu yakasındaki en iyi sahte kimlikleri nereden bulacağını bile gösterdim."

"Hayır, Michael." Kadın başını sallayarak karşı çıktı. "Asla olmaz. Bu iş çok önemli. Çok büyük. Seni yakınında bile istemiyorum."

"Neden, bu sandalyede olduğum için mi?"

Adam ona tokat atmış gibi hissederek geri çekildi. "Bu belden aşağı bir vuruş. Ve gerçeğin yakınından bile geçmiyor. Bunu biliyorsun, değil mi?"

O bir şey söylemeyince, yanına gitti ve kollarını onun omuzlarına doladı. "Sahip olduğum tek aile sensin, Michael. Sana bir şey olmasına izin vermektense ölürüm daha iyi."

"Hislerimiz karşılıklı, Nay. O yüzden fikrimi değiştireceğini sanma." Sert ve kararlı bir bakışla ona baktı. "Bensiz Slater'ın kumarhanesine geri dönmeyeceksin."

İçgüdüleri ona bunun çok tehlikeli, çok fazla riskli olduğunu söylüyordu. Özellikle de şimdi denkleme kendisini de eklemek istediğine göre. Eğer ona bir şey olursa arkadaş . . .

"Bilmiyorum, Michael. Bu konuda içimde kötü bir his var. Belki de çok erken. Yani, ya fark edilirsem? Ya Slater'ın güvenlik görevlileri Boyuma ve yapıma uygun mu? Bırakın o büyüklükte bir çantayla dışarı çıkmayı, makinelere yaklaşmama bile asla izin vermezler."

Michael ikna olmuş gibi görünmüyordu, hem de hiç. Her ne kadar Leo Slater'dan intikam almak için motive olmuş olsa da kovalamacanın heyecanına, haksız kazançların parıltısına bağımlıydı. Her zaman öyleydi, en azından kazadan önce. Onu en son ne zaman bu kadar enerjik gördüğünü hatırlayamıyordu. Bir yanı arkadaşının heyecanlandığını görmeyi seviyordu-gerçekten heyecanlandım.

Ama bir yanı da çok büyük bir hata yapmak üzere olduklarından korkuyordu.

"Nasıl olacağı konusunda ben endişelenirim," dedi ona. "Sen kahvaltıyı düşün, sonra da bu geceki büyük vurgun için planımızı hazırlamaya başlamadan önce biraz dinlen."

BÖLÜM 7

Asher'ın Vegas Strip'ten daha çok nefret ettiği tek şey Cumartesi gecesi Vegas Strip'ti.

Her boyuttan, renkten ve şekilden türler içeren bir balık sürüsü gibi hareket eden okyanuslar dolusu insandı. Varoluş. "Gelin adayı" ya da "nihayet yasal" olduklarını ilan eden kuşaklar ya da ışıltılı taşlar takmış, parlak giyimli, ağır makyajlı kızlar topuklu ayakkabılarının üzerinde salınıyorlardı.

Beş kadeh içtikten sonra bile ayıkken zar zor hareket edebiliyordu. Erkekler de istisna değildi; düğünlerinin arifesinde son kez bir araya gelmelerini kutlamak için sürüler halinde eğleniyorlardı ve etrafları, başlarını belaya sokmaya kararlı diğer bekârlarla çevriliydi.

Vegas şapkaları ve tişörtleri ile turistler, Vegas'ta olanları her yerde hatırlatıyorlar.

..

Tüm bu gürültülü, kaygısız insan yığını Strip, parlayan bir kumarhaneden diğerine giden yol üzerindeki kaldırımları ve oyukları dolduran çok sayıda evsiz erkek, kadın ve çocuğun yanından ya da üzerinden körlemesine geçiyordu.

Asher adımlarını uzattı ve kalabalığın arasından sıyrılıp rahat bir nefes alarak Moda Gazinosu'na girdi. Evet, sahibi katil bir gangsterdi ama en azından sokaktakinden biraz daha az çılgındı.

Yüksek, göz kamaştırıcı beyazlıkta duvarları ve yüz metreyi bulan tavanıyla mekân oldukça genişti. Zevkli mermer zeminler, elmas gibi parıldayan ve ışıldayan karmaşık kesme cam şekillerden damlayan devasa bir kristal avizenin ışığı altında parlıyordu.

Leo Slater, amiral gemisi kumarhanesinin hem ayrıcalıklı hem de biraz korkutucu görünmesini istediye, bunu başarmıştır.

Paralarını Slater'ın kasasına teslim etmek için gelen müşterilerin çoğu işçi sınıfından insanlardı. cilalı pirinç döner kapıların diğer tarafında sahip olunacak anlık, kolay zenginlik fantezisi. Diğerleri parlak birkaçı, tasarımcı etiketleri ve aşırılık ve rahatlık havası taşıyan kıyafetlerle zengin bir şekilde giyinmişlerdi.

İyi vakit geçirmek isteyen ve Moda'nın cazip masalarından ya da ışıltılı slot makinelerinden herhangi birinde birkaç saatlik heyecan karşılığında tomar tomar para yakmaya istekli olanların göz ardı edilmesi.

Asher siyah bir tişört ve siyah bir kot pantolon üzerine siyah bir deri ceket giyerek içeri girdi. Hevesli gözleri ve plastikle büyütülmüş göğüslerine üç beden küçük gelen bağcıklı yeleğiyle içeri dalan kokteyl garsonuna el sallayarak etrafındaki her şeyin zihinsel fotoğrafını çekerek kalabalığın içine doğru ilerledi. Sonsuz müzikal alan, takırdayan slotlar. Masaların güvenlik masasına göre konumu, kameraların yerleşimi. Pit patronlarının ve satıcıların yüzleri.

Hepsini.

Etrafını gözden geçirirken her yüzde şeri rengi badem gözleri ve artık her yerde tanıyabileceğinden emin olduğu aşk tanrısının yay ağzını aradı. Elbette, Asher'in şüphelendiği gibi Naomi kumarhanedeyse, büyük olasılıkla onun tanıdığı güzel kadına pek benzemiyordu. Dün gece altına saklandığı çift cinsiyetli kıyafet onun birçok kılık değiştirmesinden sadece biriydi.

Asher kaşlarını çatarak kalabalığın içine doğru ilerledi.

Naomi'nin kaçışının ardından Emir'i beklemeye aldıktan sonra, bütün gün öfkelenmek ve onun kaçmasına izin verdiği için kendini azarlamak zorunda kalmıştı. Yatak odasının içinden kilidi açmayı nasıl başardığından tam olarak emin değildi ama

Naomi Fallon, nam-ı diğer Naomi Pierce, nam-ı diğer Naomi Sato hakkında öğrendiği her şey, şehirde geçirdiği son bir saatti,

Başka takma adları da vardı, basit kilitleri açmanın repertuarındaki numaralardan sadece biri olduğunu hissediyordu.

Onun da kendine göre birkaç numarası vardı. Bir Avcı olarak sadece soğuk suikastlarda yetenekli değildi, aynı zamanda uzman bir iz sürücüydü. Henüz peşine düşüp de yere indiremediği bir avla karşılaşmamıştı.

Naomi'nin hayatı ile Leo Slater'ın kiralık adamlarıyla çölde bir başka randevu arasında duran tek şey büyük olasılıkla kendisi olduğunda bu iki katına çıkıyordu. Eğer onu tekrar ele geçirirlerse, Asher'ın sadece işini bitirmek değil, aynı zamanda ibret olsun diye de emir alacağından hiç şüphesi yoktu.

Güneş nihayet ufkun altına süzülüp de peşinden gitmesine izin verene kadar aklından çıkmayan da bu düşünceydi. Ned'in eski kamyonetini çaldığı için çok kızmıştı ama bu aynı zamanda onun hatasıydı.

Ned'in ölümünden sonra eskimiş pikabını yeni bir şeyle değiştirmeye cesaret edememişti. Chevy onu çoğu zaman gitmesi gereken yere götürüyordu ve sahip olduğu tek araç olduğu için Asher onu kaybetmek istemiyordu.

Asher'ın

Gerçek şu ki, paslı kalıntıya karşı biraz duygusallaşmıştı.

-Yaşlı Ned'i de severdi. Bu yüzden birkaç ay önce, eyalet sınırında bir çift keş içeri girip Ned'in dikkatsizce bıraktığı yirmi dolarlık banknotu kaptıktan sonra

Asher kaputun altına bir GPS takip cihazı yerleştirmiş.

Kamyonu Strip'in birkaç mil dışındaki küçük bir evin garaj yoluna kadar takip etmek için kullandığı şey de buydu.

Moda'ya gelmeden önce o adrese bir ziyarette bulunmuştu ama mekân boştu. İnsanlardan arınmıştı yani.

İçeride daha pek çok ilginç şey bulmuştu. Her iki yedek odada da ranzalar vardı, yatakların hepsi özenle yapılmıştı ama yeni kullanıldıklarına dair izler taşıyorlardı. Çocukların giysileriyle dolu yırtık pırtık spor çantaları ve siyah çöp torbaları her iki odada da yer kaplıyordu. Orada kalanlar ya daha yeni gelmişlerdi ya da kısa süre sonra gideceklerdi.

Ve ilgisini çeken başka şeyler de vardı. Özellikle de koridorun sonundaki son yatak odasında - Naomi'nin kendine özgü sarhoş edici kokusu ve bir erkeğin sabunlu kokusuyla dolu olan yatak odasında. Odanın içinde iki adet ikiz yatak ve yatakların bir tarafı ile diğer tarafı arasında net bir ayırım vardı. uzay ve diğeri.

Bu da Naomi ve Michael'ın sevgili olarak değil, platonik olarak birlikte yaşadıkları anlamına geliyordu. Yanılmıyorsa Michael uzun süredir tekerlekli sandalyedeydi. Dışarıda rampalar vardı ve ebeveyn banyosunda raylar ve bir Duşta portatif koltuk.

Tüm belirtilere göre sadece oda arkadaşıydılar.

Bu anlayışın ona neden bu kadar derin bir rahatlama hissi verdiğini Asher hâlâ bilmek istemiyordu.

Bulduğu diğer eşyaları düşündü. Naomi'nin odasındaki masanın üzerinde duran açık ayakkabı kutusu pasaportlarla, ehliyetlerle, öğrenci kimlikleriyle doluydu; hepsinin üzerinde Naomi'nin fotoğrafının bir çeşidi vardı ve hepsi de şüphesiz sahteydi. Kutunun dibinde Michael Carson adında birine ait çok sayıda kimlik de vardı. İkisinin arasında bir düzineden fazla farklı takma isim olmalıydı.

Ve odanın Naomi'nin tarafında bir makyaj malzemesi bulmuştu.

Masa tüpler, kitler, göz rengi kapları, dudak kalemleri ve sayısız başka eşyayla doluydu. Tika basa dolu dolabında birkaç kot pantolon ve birkaç tişört vardı ama bu kadarı yeterliydi.

kostümler, peruklar ve kılık değiştirmeler.

Asher taktiklerinden ya da keşiflerinden dolayı suçluluk duymuyordu. şu anda tek bir görevi vardı ve o da Naomi'yi sadece Leo Slater ve uşaklarından değil, kendisinden de korumaktı. Asher'ın dün gece kumarhaneden yaptığı hırsızlığın ilk kez olmadığına dair önsezisi, Naomi'ye dair bulduğu her yeni ipucuyla daha da güçleniyordu.

Ve Moda Gazinosu'nun ortasında dururken, sahip olduğu tüm yırtıcı içgüdüler ona kadının orada olduğunu söylüyordu, sarhoş, gürültülü müşterilerin arasında bir yerde. Sadece nereye bakacağını bilmesi gerekiyordu.

Slater onun kaçığını ve kendisi için planladığı pislik uykusundan kurtulduğunu çoktan anlamış olsa bile, kibirli piç kesinlikle onu kendi çatısı altında tekrar aramazdı. Sadece lanet olası bir aptal gelip bir gece önce soymaya çalışırken yakalandıkları kumarhaneye girebilirdi.

Ya bir aptal ya da küstah bir dahi, diye düşündü Asher, geniş alanı uzaktan da olsa İrk Arkadaşı'na benzeyen biri var mı diye tararken.

Sonraki bir saat boyunca kumarhanede dolaştı, kalabalığa karışmasına yardımcı olması için biraz fiş almak üzere kafeste durdu. Caribbean Stud masasına birkaç tane attı, Odanın etrafına bir kez daha bakmadan önce dalgınca kartlarına baktı.

Slot makineleri.

Dün gece Slater'ın fedaileriyle her şey cehenneme dönmeden önce orada olduğundan bahsettiğine göre, şimdi onu aramaya başlamak için en iyi yer orasıydı.

İki kez, kumar makinelerinin yanında, arkadan Naomi'ye benzetilebilecek genç kadınlar görmüştü. Pırıl pırıl kuzgun

Ama arkalarını döndüklerinde benzerlik sona erdi.

Onun yüzünü aklından çıkarmak zorundaydı - neredeyse içeride kapana kısılıp gün batımını beklediği onca saat boyunca başka bir şey düşünmediği için bu imkânsız bir görevdi. Ayrıca, kılık değiştirme ve ortama uyum sağlama konusunda profesyonel olduğu belliydi. Bu gece hiç de kendisi gibi görünmeyecekti. Alışılmışın dışında düşünmek zorundaydı. Naomi gibi düşünmeliydi.

Bir yarım saat daha geçti ve kumar makinelerinin yanında ya da yakınında ondan hiçbir iz yoktu. Kumarhane katındaki gizli araştırmasına devam etmek için rulet çarklarının bulunduğu çukura en yakın olan İspanyol Yirmibir masasına geçti. Bahis çemberinin üzerine bir yığın fiş koyarak bakışlarını masaların ve etraflarında toplanan oyuncuların üzerinde gezdirdi.

Ta ki karşı katta oturan, sırtı ve omuzları osteoporozun son evrelerindeymiş gibi kamburlaşmış yaşlı kadını görünceye kadar. ve baktı.

Gri saçlı ve yavaş hareket eden kadın, uzun koyu renk bir etek ve benzer şekilde yumuşak bir tunik giymiş, ince bedeninden sarkan dökümlü bir şal takmıştı. Yüzünü göremiyordu. Ondan uzaklaşıp kadınlar tuvaletine doğru yürürken yüzünün hiçbir parçasını göremiyordu. Parlak pembe beyzbol şapkaları ve arkası işlemeli zarlarla süslü takım ceketleriyle gevezelik eden orta yaşlı kadın sürüsüyle birlikte.

Asher o kadar yoğun bakıyordu ki, kıkırdayan pembe kadınlardan birden fazlası tedirgin bakışlarını üzerlerine çevirdi. Omuzları, en ilkel içgüdüleri kalabalığın içinde gizlenmiş ve izleyen bir yırtıcıyı hissediyordu. Ama yaşlı kadın öyle değildi. Başı eğik ve omuzları yukarıda yürümeye devam etti.

Asher içinin derinliklerinden gelen bir hırıltı hissetti. Onun kokusunda asla hata yapmazdı. Kokuların arasından onu seçti.

diğer ağır parfümler, dökülen içkiler, sigara dumanı ve sayısız bayat koku
Kalabalık bir kumarhane.

Tüm giysilerin ve yapaylığın altındaki sıcak teninin en ufak bir kokusu bile içindeki tüm pistonların aynı anda ateşlenmesine neden oldu. Naomi ve onun birlikte olduğu yasak olmayan cinsel görüntüler bir anda gözünün önünden geçti. İkisi yatağında, adam Naomi'nin kalçalarının arasında diz çökmüş, Naomi'nin içine girerken Naomi'nin başı coşkuyla geriye atılmıştı.

Dişleri diş etlerinde zonkluyordu ve onları gizlemek için dudaklarını sert bir kaş çatmayla birbirine yapıştırdı.

İyi değil.

Hem uygunsuz düşünceleri hem de sikiinin ani ve ısrarlı şişmesini bastırmaya çalıştı.

Ufak tefek kocakarı köşeyi dönüp tuvaletlere girerek gözden kaybolmuştu ve sonunda tekrar doğru düşünebildiği için boğazındaki düğümlenmeyi bastırmak için sertçe yutkundu.

Satıcıya yerine bir işaret koymasını söyledi ve kartlarını bırakarak tuvalet girişinden on metre uzaklaşana kadar yaklaştı. O bir aldı kenara çekilip bekledi, aklının bir köşesinde onun peşinden içeri dalmak vardı. Ama ihtiyacı olan son şey -ikisinin de ihtiyacı olan son şey- bir olay yaratmaktı. Ve yaşlı kadının aslında Naomi olmama ihtimali çok azdı.

En iyi ihtimalle sonsuz küçük bir şans.

Eğer bu o değilse, lanetlensin. Her iki durumda da muhtemelen öyleydi. Sadece birkaç gün önce beslenmişti ama dışının görüntüsü bile onu ağzının içine alma isteğiyle çılgına çevirmişti. Dişlerini ve azı dişlerini o zayıf, ipeksi boynuna geçirmek ve-

Birkaç dakika orada durduktan sonra arkasından ürkek bir erkek sesi "Affedersiniz," diye mırıldandı.

Arkasını döndüğünde yirmili yaşlarının ortalarında kızıl saçlı bir insanın yüzünde gergin bir gülümsemeyle beceriksizce beklediğini gördü.

Asher sözünün kesilmesine sinirlenerek sessizce ona ters ters baktı.

"Sen, şey... ATM'nin önünde duruyorsun," diye mırıldandı diğer adam, Asher'a bakarken sesi bir oktav yükselmişti, neredeyse altına işeyecek gibiydi.

Asher hırladı ve yoldan çekildi.

Pembe bayanlar ve tuvalete girmiş olan birkaç kadın daha kumarhaneye geri dönerken o da tuvalete döndü. Yine de Naomi'den iz yoktu. Sabırsızlıkla büyük bir dekoratif sütunun arkasına geçerek cüssesinin büyük kısmını gözden kaybetti. En iyi ihtimalle, Naomi onu orada görür görmez kaçmadan ya da bir çığlık atıp tüm evi ayağa kaldırmadan yolunu kesebilecekti.

Ama her halükarda onu alacaktı. Onu sağ salim almadan Vegas'tan ayrılmayacaktı.

Beklerken birkaç dakika daha geçti. Bunu birkaç kişi daha izledi. Kadınlar tuvaletine girip çıkan yaya trafiği düzenli bir akış halinde devam ediyordu ama Naomi ortalıkta görünmüyordu.

Orospu çocuğu.

Onu hayalete çevirmişti.

Diğer adamla sohbet ettiği o birkaç saniye içinde banyodan çıkmasının tamamen şans eseri mi olduğundan, yoksa bir şekilde onun peşinde olduğunu hissetti ve ondan başarıyla kaçtı. Tüm o

İçinden bir ses Naomi'nin artık o banyo olmadığını söylüyordu.

Bir dizi küfrü zar zor da olsa geri püskürttü.

Uzağa kaçamazdı. Bu sefer kaçamazdı. Onu bir kez bulmuştu - ya da en azından bulduğunu sanıyordu - ve yine bulacaktı. Kadın kurnaz ve zekiydi ama adam acımasızdı. Ve eğer

Onu kendinden kurtarmak için bu gece her yeri yerle bir edecekti.

Çünkü Naomi fark etse de etmese de onun kıızıydı.

Korumak için, diye hatırlattı kendine sertçe.

Daha önce hiç hissetmediği bir sahiplenme duygusu vücudunu kumarhanenin zemininde harekete geçirirken bile.

BÖLÜM 8

Naomi tuvalette karşılaştığı beş kişilik kadın grubundan birine, "Ceketini almama izin verdiğin için teşekkürler," dedi. Onların arkasından içeri girmişti, sanki Moda'nın gökyüzündeki gözü onu takip ediyormuş gibi tedirgin ve gergin hissediyordu kumarhanenin içindeki her hareketi. Ya da daha kötüsü, sanki katta bir yerde konuşlanmış biri onu göz hapsine almış gibiydi.

Naomi tuvalet kabinlerinden birine yeterince hızlı giremedi. Kalbi hızla çarpıyor, avuçları endişeden nemleniyordu.

gri peruğunu ve kostümünü çıkararak Engelli kabinine girdi ve kot pantolon ve tişörtle dışarı çıkmadan önce tüm takımı ve eşyaları çöp kutusuna doldurdu.

altına giymişti. Kimse ona aldırış etmedi. yaşlılık makyajını silmek için yüzüne sabun ve su sıçratmak üzere boş bir lavaboya gizlice adım attı.

"Diamond Divas Dice Club" aynaların önünde durmuş, parfümlerini tazeleyip süslenirken bir yandan da en iyi erken akşam yemeği için hangi kumarhane restoranının büfesine gidecekleri konusunda sohbet ediyorlardı. Yüzünü kağıt havlularla kuruluyordu, Naomi buzları eritmek için fikrini söyledi, sonra da Bayanlardan biriyle ceketini iyi şans tılsımı olarak satın alma konusunda yumuşak bir pazarlığa başladı.

Önünde "Gladys" yazan afyon ve sigara kokulu ceketini giyen Naomi, tuvaletten çıkarken başını öne eğmişti Bir iki dakika sonra kadınlarla birlikte, sanki onların sıkı ve rahatça gizlenebilen sürüsünün bir parçasıymış gibi.

Divalar kumarhanenin girişinde onunla birlikte duraklarken, çömelmiş, siyah saçlı kumarbaza "Gerçekten minnettarım," dedi. Yolun ortasında. "Sanırım bu bana büyük bir şans getirecek."

"Umarım öyledir, tatlım." Gladys onu okşarken sırtı parıltılı pembe bel çantası. "Bu geceki en iyi şansım onu sana 100 dolara satmak oldu."

Naomi gülümsedi. "Afiyet olsun hanımlar."

Grup tavsiye ettiği deniz ürünleri büfesine doğru yöneldiğinde, ceketini ters çevirdi ve tekrar içine girdi. Artık tekrar yerde olduğuna göre, sırtında neon pembe bir reklam panosuyla gereksiz yere dikkat çekmek istemiyordu.

Saati kontrol etmek için kullan-at telefonuna baktı. Kahretsin.

Programın iki dakika gerisindeydi. Michael bu yüzden gergin olacaktı ama bu gece Moda'ya ayrı ayrı gelmeden saatler önce tüm sinyallerini hazırlamışlardı. İkisi de eve dönene kadar iş hakkında aralarında hiçbir iletişim olmayacaktı. Telefonla konuşurken ya da birbirlerine herhangi bir el işareti yaparken görülmeleri sadece gecenin planını değil, hayatlarını da tehlikeye atacaktı.

Naomi etrafına temkinli bir şekilde baktı, hala bir kıpırtı hissediyordu.

Bunu destekleyecek hiçbir kanıt bulamamasına rağmen huzursuzdu. Muhtemelen dün gece olanlar yüzünden sadece paranoyaydı. Ayrıca, içlerinden biri bunu yapmaları gerektiğini hissederse iptal etmek için hâlâ zaman vardı. Kalabalığa hızlı bir bakış Michael'ın rulet masalarını izlemek için durakladığını gösterdi. Toplanan seyircilerle birlikte alkışlıyordu. her şeyin yolunda gittiğine dair bir sinyal verdi.

Naomi kendini toparladı ve tıka basa dolu kumar makinelerinin arasından geçerek, kararlaştırıldığı gibi bir içki sipariş etmek üzere bara doğru ilerledi. Hazırsa üç zeytinli Martini; planı iptal edip bir an önce gitmeleri gerektiğini düşünüyorsa Bloody Mary.

Elinde martinisiyle slot makinelerine doğru yürüdü ve boş bir makineye çeyreklik atmaya başladı

Koridordan dört koltuk içeride. O bölümü tesadüfen seçmemiştir. Sırasının başında, uzun ışıklı ikramiye tabelası, caddeye bakacak şekilde yerleştirilmiştir.

Moda'nın en çok para kazandıran makinesi, kalabalığın ortasında herkesin görebileceği şekilde parıldıyordu.

Bir nokta üç milyon dolarlık ödülün sahip olmayı beklediği ödül.

Naomi rahatça bir makineden diğerine geçerek şık, yüksek Monte Carlo Fortune Bonanza'nın hemen yanında duran dolar slotuna ilerledi; bu slot şu anda, şeker babasının yolun karşısındaki blackjack masasında işini bitirmesini bekleyen sıkıcı görünümlü platin sarısı bir kol şekerleri tarafından tekelleştiriliyordu.

Naomi makineye yirmi dolarlık bir banknot attı ve kolu çekti. Etrafındaki çoğu insan gibi, herhangi bir miktarda para tutturduğunda heyecandan çığlık atıyor ve sanki en çok istenen sembollerin görünmesini sağlayabilecekmiş gibi bardağı ovuşturuyordu.

Etrafındaki diğer zavallıların maaş çeklerini kaybetmelerinden tek farkı şuydu aslında makineyi kendi emirlerini yerine getirmesi için ayarlayabilirdi.

Parasının yaklaşık yarısını kaybettiğinde, göz ucuyla baktı ve Michael'ın yavaşça ona doğru geldiğini gördü.

Gitme zamanı.

Sarışın Monte Carlo makinesine bir yüzlük daha koydu ve kolu çekti. Naomi'nin endişesi kadının koltukta kaldığı her saniye daha da yükseliyordu. Üçüncü büyük faturayı teslim etmek üzereyken Naomi ona doğru eğildi.

"Büyük para kazanma şansınızı artırmak için ipucu ister misiniz?
makinelere?" Komşusunun merakla başını sallaması üzerine, "Çarkı döndürmek için kolu çekmeyin. Onun yerine düğmeyi

kullanın."

Saçma sapan tavsiyelerini sıralarken Naomi uzandı ve kırmızı düğmeye dokundu. Düğmeye basmak için değil, sadece parmak ucunu makinenin üzerinde hafifçe gezdirmek için.

Bu kadarı yeterliydi.

Kadın arkasına yaslandı ve düğmeye bastı. Turu kaybetti. Omuz silkerek tekrar denedi, sonra tekrar. "Bahşışın buraya kadarmış," diye mırıldandı ve hışımla çekip gitti.

Görev tamamlandı.

Michael sadece birkaç saniye sonra geldi.

Birbirleriyle konuşmadılar, hatta neredeyse hiç konuşmadılar.

diğerinin varlığını hiç kabul etmedi. Michael onun yanına yerleşirken Naomi makinesine geri döndü.

"Bu çöplükte martiniler nasıl?" diye sordu, herhangi bir kumarbazın çekici bir oyuncu arkadaşıyla sohbet etmek için yapabileceği gibi, kayıtsızca.

"Biraz güçlüler," dedi prova edilmiş bir kıkırdamayla. Elinin dikkatsiz bir hareketi bardağının halı kaplı zemine devrilmesine neden oldu. Zıplayarak aşağı indi. Elini Monte Carlo Fortune Bonanza'nın şık metal kasasının yan tarafına sürme fırsatından yararlanarak onu geri aldı. Michael'a omuz silktili. "Sanırım bu artık benimle ilişkinin kesildiği anlamına geliyor."

Adam kıkırdadı, son derece rahattı, kadın boş bardağıyla onun etrafından dolanırken gülümsedi. Nabzı hızla atıyordu ama yüzündeki donuk ifadeyi sabit tuttu.

"Kendine iyi bak," dedi ona, çoktan bölgeden uzaklaşmaya başlamıştı.

"Teşekkürler." Yüz dolarlık bir banknotu ve maksimum bahis düğmesine dokundu. "Sen de."

Ona sırtını döndü, yürümeye başlarken ellerini iki yanında gevşekçe kavuşturdu.

Sonra da çok büyük bir hata yapmamaları için dua etti.

BÖLÜM 9

Kumarhanenin bir yerinde bir kadın çığlığı duyuldu.

Asher olduğu yerde dondu kaldı. Naomi'den hiçbir iz bulamadığı devasa oyun alanındaki rulet çarkı masalarını ve birkaç slot makinesi çukurunu aramayı neredeyse tamamlamıştı.

Bu tiz çığlık, damarlarına adrenalin ve soğuk bir dehşet dalgası gönderdi.

Vay anasını.

Onun olmasına izin verme.

Ama sonra bir çığlık daha yükseldi, onu düzinelercesi izledi ve tezahürat sesleri, ziller, sirenler ve alkışların ani kakofonisi duyuldu. Kumarhanenin ana geçidinin yakınındaki slot makinelerinin bir başka bölümünde, üzerinde aynı derecede gülünç bir dijital işaretin yanıp söndüğü gülünç uzunlukta bir makine adının toplamı bir milyon dolardan fazla olan bir mega ikramiyeyi ödediği anlaşıldı.

Mekândaki neredeyse herkes duraksayarak kalabalığın hızla kazananın etrafında toplandığı alana doğru baktı. Asher da o tarafa yöneldi ve heyecanlı kalabalığın merkezinde kimin olduğunu görmek için başını çevirdi. Bu kişinin tamamen Naom -ya da onun kılık değiştirmiş bir benzeri- tezahürat yapan seyircilerin çevresine yaklaşıırken.

Ama makinenin önünde oturan o değildi.

Moda yönetimi ve güvenlik görevlileri gecenin büyük kazananını karşılamak için içeri girdiğinde, Asher onun bir erkek olduğunu fark etti.

Kumral saçları ve herkesin tebriklerini kabul etmek için tekerlekli sandalyesinde dönerken şaşkınlık ve kekeme bir sevinçle aydınlanan samimi, yuvarlak bir yüzü vardı.

"İnanamıyorum!" diye haykırdı, her yönüyle şok olmuş ve

ışıl ışıl parlayan yeni milyoner gibi görünüyordu. "Bu inanılmaz bir Şey! I

kazandı!"

Orospu çocuğu.

Michael Carson.

Naomi'nin arkadaşı şans eseri oradaki en büyük ikramiyeyi kazanmamıştı. Yardım almıştı. Sadece Naomi'nin sağlayabileceği türden bir yardım.

Bu da yakın olması gerektiği anlamına geliyordu.

Asher tek bir zihinsel enstantanede her şeyi kavradı. Michael tekerlekli sandalyesinde gözyaşlarının eşiğinde görünüyordu. Bir nokta üç milyon dolarlık ikramiye tabelasının yanıp sönmesi. Kumarhane çalışanının geniş bir gülümseme ve kazananın imzalaması için bir yığın kağıtla öne atılması.

Ve orada, genişleyen kalabalığın çeperinde, parlak siyah saçlarla taçlandırılmış bir melek yüzü. Artık bir kocakarı gibi giyinmeyen Naomi, tüm kılık değiştirmiş ve şimdi yüzünde şaşkın bir gülümsemeyle kaosu izliyordu daha fazla insana yer açmak için geri çekildi. içeri itti. Ve geri adım atmaya devam etti, bir gölge gibi yavaşça eriyip gitti.

O kadar çabuk değil, diye düşündü Asher, gözlerini ona dikerek.

Aynı anda onu gördü, şeri rengi bakışları onun kehribar rengi öfkeli bakışlarıyla çarpıştı.

Ani ve sessiz bir korkuyla ağzı açık kaldı.

Sonra dönüp gözden kayboldu, minyon cüssesi onu kumarhane müşterilerinin sıkışık sürüsü arasında gizliyordu.

Asher kalabalığın içine daldı, tek bir amaç uğruna kalabalığı yarararak ilerledi. Uzakta, onun köşeyi dönerek yükselen, merkezi özel asansörün cam boşluğuna yaklaştığını gördü. Bir an için onu gözden kaybetti.

"Siktir," diye hırladı nefesinin altında.

İrk genetiğinin tüm hızını kullanarak kumarhanenin zemininde hızla ilerledi, yavaş hareket eden ve çoğu sarhoş olan kümelerin arasından esen serin havadan başka bir şey yoktu.

Asansöre doğru giderken kumarhane müşterilerinin dikkatini çekti. İnsanların hiçbirinin duyuları onu takip edecek kadar keskin değildi ama bir çift göz onu buldu ve lazer yoğunluğuyla kilitlendi.

Koyu renk takım elbiseli, kablosuz kulaklıkları ve kalçasında Moda güvenlik rozeti olan iri yarı bir Breed erkeği, Asher'ın Naomi'nin peşinden doğaüstü bir hızla koştuğu anda asansörden çıktı.

Buzlu gümüş gözler, erkeğin kaşlarının kalın espresso kahverengi çizgilerinin altında daraldı. Asher onu tanıyordu, daha doğrusu eskiden tanıyordu. İkisi de isimsiz birer çocukken, Dragos'un acımasız Avcı programı kapsamında boyunduruk altına alınmışlardı.

O zaman da şimdi de aralarında bir akrabalık yoktu. Asher laboratuvarlardan pek fazla arkadaşla ayrılmamıştı. Ya da hiç arkadaş edinmemişti. O ve bu erkeğin programdan kaçmalarından bu yana geçen yirmi yıl boyunca yolları bu ana kadar hiç kesişmemişti.

Eski bir suikastçı arkadaşını şimdi burada ve belli ki Leo Slater'dan başkası tarafından çalıştırılmadığını görmek, Asher'ın içindeki katili bir dövüş için gerginleştirdi. Gerekirse ölümüne.

Sessiz bir meydan okumayla karşı karşıya geldiler, Asher saldırısını başlatmak için bir düzine ölümcül yol hesaplarken diğer erkeğin kaşları şüpheyle çatıldı.

"Burada ne işin var Asher?" Her hecesinde küçümseme olan bu lakabın üzerine ağır bir şekilde eğildi. "Burada ne işin var?"

"Kumarbaz bir tip olduğunu tahmin etmiştim."

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim." Avcı'nın ceketinin yakasına iliştirilmiş parlak pirinç isim etiketine baktı. "Cain, bu

Bu mu?"

Erkek homurdandı, kurnaz gözleri parlatılmış bir bıçağın keskin kenarı gibi parlıyordu. Moda'nın güvenlik ekibinin diğer dört üyesi de asansörün dışında Cain'e katılmıştı. Hepsi de insan olan adamlar ona ve Asher'a soru sorarcasına baktılar.

İçlerinden biri Cain'e "Her şey yolunda mı efendim?" diye sordu.

Sert bir şekilde başını salladı. "Yere yatın. Güvende olduğumuzdan emin olun. Ben hemen arkanızda olacağım."

Ekip onun emirlerini yerine getirmek üzere dağılırken, Cain'in bakışları Naomi'nin birkaç dakika önce izlediği yol da dahil olmak üzere etrafı taradı ve dikkati Asher'a döndü.

"Sorun mu var kardeşim?"

Cain'in ağzı hırıltılı sevgi sözcükleri karşısında gerildi. "Dua et de olmasın. Yoksa ben de tam arkanda olacağım kardeşim."

Asher soğuk bir gülümsemeye Slater'ın güvenlik şefinin omzuna vurdu ve başka bir şey söylemeden yanından geçip gitti.

İçindeki hayvani her şey bu katilin oluşturduğu tehdide öfkeleniyordu; kendisine değil, Naomi'ye. Ve şimdi, arkadaşı Michael için bile.

Asher kumarhaneden çıktı, gece havasını içine çekerken Strip'in parlak ışıklarına doğru yola çıktı. Artık izini sürmek zor değildi. Kaldırımın iki blok yukarısında, kolunu kaldırıma uzatmış, bir taksi çağırmaya çalışıyordu.

Adam bir kolunu karnına dolayıp onu caddeden uzaklaştırırken kadın inledi.

"Yürümeye devam et ve benden uzaklaşma ya da dönme Tabii ikimizin de dikkatini daha fazla çekmek istemiyorsan."

Elini kızın sırtına koyarak onu yönlendirdi.
ve kamyonu daha önce park ettiği garaja doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı.

Sokakta olay çıkaramayacak kadar zeki olduğu için Söylendiği gibi onun yanına adım attı, vücudu avucunun altında titriyordu. "Beni nasıl buldun? Ve ne yaptığını sanıyorsun?"

"Güzel boynunu ikinci kez kurtarıyorum," diye mırıldandı. "Haydi."

Ona pek işbirlikçi demese de, kamyonete kadar olan yürüyüşün geri kalanında sessiz kaldı. Onu yolcu tarafına oturttu, sonra da etrafından dolaşıp direksiyonun arkasına geçti.

Kamyonu çalıştırırken ona sinirli bir bakış fırlattı. "Bu sabah bıraktığım yerden bu yiğini almakta hiç zorlanmadığını gördüğüme göre, sanırım beni nereye bırakacağını biliyorsun."

"Seni hiçbir yere bırakmayacağım."

"Kesinlikle öylesin." Tereddüt etti, yüzünü ona dönmek için döndü. "Beni eve götür, Asher. Hemen şimdi."

"Ben. Evime."

"Ne? Hayır! Kahretsin, beni hemen bu kamyondan çıkar."

"Söz konusu bile olamaz." Kapıya doğru hamle yaptığında Koltuğun diğer tarafına uzandı ve parmaklarını onun elinin üzerine kapattı. "Eğer gitmene izin verirsem, sonunda öleceksin."

"Bu konuşmayı zaten yapmamış mıydık? Senin sözde korumanı istemediğimi söyledim. Sadece beni rahat bırakmanı istiyorum."

"Bunu yapamam, Naomi. Özellikle de Michael'la az önce yaptığınız numaradan sonra."

Yüzü kızardı ama inatçı çenesi bir kademe yukarı kalktı. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Alay etti. "Gerçekten mi? Bahse girerim neden bahsettiğim hakkında bir nokta üç milyon fikrin vardır."

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Büyük ikramiyeyi Michael kazandı, ben değil. Kumarhanedeki kimsenin bir şeyden şüphelenmesi için hiçbir neden yok."

"Kumarhaneyi incelemek için bir sebepleri yoksa ve yaşlı bir kadının topallayarak Büyük galibiyetten birkaç dakika önce kadınlar tuvaletine girdi ama bir daha çıkmadı."

Naomi yutkundu. "İzlendiğimi hissettim. Sadece sen miydin?"

"Dua et de sadece ben olayım." Bir küfür savurdu, kızın yüzsüzlüğü onu çileden çıkarmıştı - kızın pervasızlığı intihara meyilli görünüyordu. "Tanrı aşkına, Naomi. Leo Slater gibi bir adamın karşısına çıkmanın ne demek olduğunu biliyor olmalısın. Kasten kendini öldürtmeye mi çalışıyorsun?"

"Hayır."

"O zaman neden, lanet olsun? Neyi başarmaya çalışıyorsun?"

"Sen anlamazsın."

"Dene beni," diye homurdandı, kızın ince omuzlarını tutarak. Öfkesinin ve onun için duyduğu endişenin gücüyle titriyordu. Kamyonetin kabininin sınırları içinde ona bakarken gözlerinin kıvılcımlarla yandığını hissetti. Tanrı yardımcısı olsun, onu sarsmak istiyordu.

Yumruğunu gösterge paneline vurmak ve tehlikeye bu kadar yaklaştığı için onu azarlamak istiyordu. Slater'ın maaş bordrosunda eski bir Avcı olduğunu bildiğine göre, aklının ucundan bile geçiremeyeceği bir tehlike.

"Bu kumarhaneye neden bu kadar düşkün olduğunu söyle bana. Bu adama."

"Bana borcu var. Bu konuyu kapatalım."

"Hayır. Öylece gitmiyoruz." Onu daha sıkı kavradı. "Sen aptal bir kadın değilsin Naomi. Aslında, çok zeki olduğunu kanıtladın. Slater söz konusu olduğuunda hariç."

Hayatın acımasızlığına, çirkinliğine çok küçük yaşta tanık olmuş masum bir çocuğun ıstırabını, korkusunu ve çaresizliğini yeniden yaşarken içini bir ürperti kapladı. Orada onun bir parçasıydı -içinde derinlere gömülü tuttuğu bir parçası- ve o da bunun bir kısmını anlıyordu.

Asher onun acı dolu bakışlarını inceledi, elleri hâlâ onu tutuyordu. Bağlantı, daha önce ondan okuduğu anıyı yeniden canlandırdı ama onu bırakamadı, belki de bırakmak istemedi. "Annene zarar veren Slater'dı, değil mi?"

"Onu incitmek mi?" Kadın gergin ama sessiz bir sesle konuştu. "Onu o öldürdü, Asher. Kanıtlayamam ama onun yaptığını biliyorum. Onu o öldürdü. Polis davayı çözülememiş olarak nitelendirdi. Leo Slater onu dövmekten ve kullanmaktan bıktıktan sonra yeryüzünden kaybolan bir başka kadın."

"Kayıp mı oldu?"

"Sekiz yaşındayken. Beni hafta sonu için yalnız bıraktı ve bir daha geri dönmedi." Naomi yutkundu, gözleri doldu. "Beklemeye devam ettim. Çocuk koruma servisi evimize gelip beni aldıktan sonra bile umut etmeye devam ettim. birkaç ay sonra onlarla birlikte uzaklaştı."

Asher ruhunun derinliklerinden taşan bir laneti içine çekti. Öfkesi başka bir şeydi. Bununla başa çıkabilirdi ve sorun olmazdı. Onu tanıdığı kısa süre içinde,

Öfke ve savaşçılık en çok takındığı duygulardı. İnatçı, sarsılmaz bir kararlılıkla birlikte.

Hayır, bu duyguları herkesin görmesi için ön planda tutuyordu.

Kalbini sızlatan şey yanağından süzülen tek bir damla gözyaşıydı.

Ve bir sonraki ve ondan sonraki. Annesi için duyduğu üzüntü onu ikiye böldü.

Konu teselli vermeye ya da doğru şeyleri söylemeye geldiğinde hiçbir becerisi yoktu. İş ölümle başa çıkmaya geldiğinde onu daha zayıf bir enstrüman haline getirebilecek her türlü yumuşaklığı, her türlü duyguyu reddetmek üzere yetiştirilmişti. Ned'e bakarken geçirdiği zaman bile tüm pürüzlerini gidermemişti.

Ama Naomi'yi rahatlatmak istiyordu. Onun acısının artık kendisine ait olduğunu bilmesini istiyordu. Sadece onu korumakla kalmayacak, Leo Slater'ın bir daha ne ona ne de bir başkasına zarar verme şansına sahip olmaması için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Sözünü sakınmadan ellerini omuzlarından güzel yüzünün yanlarına götürdü ve onu nazikçe kucağına aldı. Avuçlarını. Kadın ona karşı koymadı. Adam başparmağıyla yüzünde sabit akıntılar halinde akan gözyaşlarını düzeltirken bakışları onunkilere kilitlendi.

Ve onu kendine doğru çektiğinde, dudakları sessiz bir nefes verişle aralandı, hıçkırıktan çok uzak bir ses. Asher Ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi, bu ilk hassas temasta içinde kükreyen akım karşısında şok oldu. Onu ne kadar keskin bir şekilde arzuladığına hazırlıklı değildi.

Bu dişinin bu kadar derine inmesine hazırlıklı değildi. hayatını etkiliyordu. Onun yalnız dünyasına getirdiği sorunlara yer yoktu. Ve göz göze geldikleri ilk andan itibaren içinde uyandırdığı hislerle başa çıkmaya hazır olmadığı da kesindi.

Alçak bir inilti ve aslında kastetmediği mırıltılı bir özürle ondan uzaklaştı.

"Kemerini bağla," diye sertçe emretti. "Bu şehir senin için güvenli değil. Ve zaten çok fazla zaman kaybettik."

Sessizce koltuğa yaslandı ve emniyet kemerini vücuduna geçirdi. Kadın güvende olduğunda Asher kamyoneti vitesine taktı ve yenilenmiş bir kararlılıkla garajdan çıktı.

Naomi'yi koluyla ve hayatıyla koruyacaktı. Onuru ne kadar zayıf olursa olsun, ona bir şey olmasına izin verirse kendisiyle yaşayamazdı.

Ve şimdi, bu yükümlülüğün de ötesinde, yapacağı son şey olsa bile Leo Slater'ın ona olan borcunu isteyecekti.

Naomi'nin Slater'ın ulaşamayacağı bir yerde olduğundan emin olur olmaz, o orospu çocuğu yere serilecekti.

BÖLÜM 10

Vegas'tan ayrıldıkları süre boyunca ona iki kelime bile etmedi.

Kendi kendine onun düşünceli sessizliğinin yanında olmasından dolayı rahatladığını söyledi, özellikle de dudakları hâlâ onun öpücüğünün sıcaklığından yandığı için.

Öyle olmuştu ki

Beklenmedikti, şefkati ona karşı bariz hayal kırıklığının hemen ardından geliyordu.

Onu arzu ettiği için mi öpmüştü? Tanrı biliyordu ki, o sıralar aklından yasaklanmış, tamamen cinsel düşünceler geçiyordu.

Asher söz konusu olduğunda dürtüler. Küstah Irk erkeğine ne kadar kızgın olmak istese ve kızgın olsa da, ne ona dair farkındalığını ne de vücudunun fazlasıyla istekli tepkisini inkâr edebilirdi. Kafasında gözleri ve damarlarında sıcak kırmızı kanı olan herhangi bir kadın

Asher'ı külot eritecek kadar ateşli biri olarak tanımlayamazsın.

Ama bu çekimin karşılıklı olduğu anlamına gelmiyordu. Adam ağzını kendi ağzıyla kapatmadan önceki anda o kadar kızgın görünüyordu ki, kadın yarı yarıya onun bir şeyi yumruklamasını bekledi.

Muhtemelen kendisi bile. Ta ki gözlerinden yaşlar akmaya başlayana ve o acınası hıçkırıklar kendini tutamadan ağzından dökülmeye başlayana kadar.

Aşağılanmışlık yanaklarını alevlendirdi ve öpücüğünün ardından zaten oraya yerleşmiş olan ateşe eklendi.

Onun önünde bu şekilde yıkılmak ne kadar utanç verici. Gözyaşları, Tanrı aşkına. Annesi için hiç ağlamamıştı, hele de başka birinin yanında. Michael bile bu kaybın onu ne kadar derinden yaraladığını bilmiyordu. Şimdi de gidip Asher'ın önünde, onca zaman önce olduğu gibi kalbi kırık, terk edilmiş sekiz yaşındaki bir kız gibi hüngür hüngür ağlıyordu.

Tek bildiği, adamın bunu sadece onu susturmak için yapmış olabileceğiydi. Ya da daha da kötüsü, acımak için.

Ama yakıcı öpücüğünün tadı bu dürtülerden hiçbirine benzemiyordu. Yargılayacak durumda olduğundan değil tabii. Adamın güçlü elleri omuzlarına dolandığında, sonra da yüzünü kucakladığında, başka bir şeyi sorgulayamayacak kadar kendinden geçmişti.

teslimiyet içinde ona doğru batma ihtiyacının yoğunluğu.

Şu anda tek istediği ondan mümkün olduğunca uzaklaşmak ve bu rahatsız edici fikri aklından çıkarmaya çalışmaktı.

Asher yıldızların aydınlattığı çöl yolundan çıkıp eski çiftliğe giden engebeli toprak yola sapınca Naomi

Leo Slater'ı milyonlarından biriyle dolandırmış olmanın heyecanı ile Michael'ın yarışmadaki büyük "galibiyetini" takip eden bu kritik saatlerde Michael için duyduğu endişe arasında asılı kalmıştı.

Kumarhane.

Şimdiye kadar, kumarhanenin tüm evrakları imzalanmış, çek düzenlenmiş ve ellerinde hazır olacaktı.

banka hesabına yatırıldı. Ama ya bir şeyler ters gitseydi?

Ya Asher peşindeyken Moda'dan kaçtıktan sonra her şey cehenneme dönseydi?

Naomi elini kot pantolonunun cebine attı ve Michael'dan gelen mesajları kontrol etmek için yeni kullan-at telefonunu çıkardı. Henüz hiçbir haber yoktu. Lanet olsun. Temize çıktığında ve iletişim kurmanın güvenli olduğunu hissettiğinde mesaj atacağı konusunda anlaşmış olmalarına rağmen, parmakları onu kontrol etme ihtiyacıyla kaşınıyordu.

Daha ilk harfle ekrana dokunmuştu ki cihaz aniden parmaklarından fırlayıp Asher'ın sağ eline geçti.

"Ne oluyor be?" Ona bakakaldı, onu ya da onun türünü ne kadar az anladığını hatırladı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Sizin kendi küçük yetenekleriniz var; benimse kendi yeteneklerim." O düştü

kamyonu çukurların ve vadilerin üzerinde manevra yaparken telefonu ayrılmış kalçalarının arasında tutuyordu.

araba yolu. Evin önüne park ettiklerinde

motoru durdurdu ve ona acımasız bir bakış attı. "Eğer arkadaşını önemsiyorsan, onun için yapabileceğin en iyi şey bir süreliğine mesafenı korumaktır."

Onun haklı olduğunu biliyordu ama herhangi bir erkeğin, özellikle de bu erkeğin ona patronluk taslamasına ve ne yapıp ne yapamayacağını söylemesine izin vermek ona ters geliyordu. "Peki, demek istediğini anladım. Şimdi telefonumu geri alacağım."

Kadın elini uzattı ama adam görmezden geldi. Anahtarları ve ocağı bir eline alarak kamyonetten indi ve o fırsat bulamadan kapıyı açmak için etrafından dolandı. "Hadi içeri girelim. Burada gereğinden fazla oyalanmak iyi bir fikir değil."

Ses tonu acımasızdı ve onu ikinci kez evinde ağırlama fikrinden pek de heyecan duymuyor gibiydi. Kadın Neredeyse ona orada bulunmasının tek nedeninin, onsuz öleceğı konusundaki ısrarı olduğunu hatırlatıyordu.

İsteksizce kamyonetten indi ve onunla birlikte Sam'in nefes nefese kalmış ağzı ve hevesli mızmızlanmasının onları paravan kapının diğer tarafında karşıladığı verandaya doğru yürüdü. Hayatında üzücü ve kontrolden çıkmış olan diğer her şeye rağmen, dans eden, kıpırdayan

Tazı yüzünde bir gülümseme yarattı. En azından

Birisi bu istenmeyen düzenlemeden memnundu. "Hey,

sen," dedi, kalçalarının üzerine çöktü ve

Loş ışıklı eve adımını atar atmaz Sam'in dönen poposunu ve kalın omuzlarını iyice ovdu. Kadın

Koca köpek önünde heyecanlı daireler çizip çenesini ıslak yalamalara boğarken güldü. "Oh, evet, ne kadar iyi bir çocuk! Köpeğin tam bir deli, Asher. Yani, ona bir baksana. Ona dokunduğumda tüm vücudu sallanıyor."

Asher bakıyordu ama Sam'e değil. Önünde çömeldiğı yerden başını kaldırdığında, hâlâ onu okşuyor ve tırmalıyordu çılginca mutlu tazı, Asher'ın gözlerinin kendisine sabitlendiğini gördü. O koyu mavi havuzlar için için yanıyordu, küçük kıvılcımlar derinliklerinde çatırdıyor.

Asher'ın gözlerini kırpmadan onu incelemesinin yoğunluğuna kapılmıştı, Asher'ın öpücüğü sırasında ve sonrasında hissettiği tüm sıcaklık onu yeniden sarmıştı.

Boğazının arkasından garip bir ses çıkardı. Tam olarak bir hırıltı değil, ama derin bir titreşim.

Damarlarında vahşi bir şey vardı. Nabızı tekledi, boynunun yan tarafında ve daha aşağıda zonkladı, bacaklarının altında biraz zayıflamasına neden olan ağır bir zonklama.

Sonunda konuştuğunda, dişlerinin pırıl pırıl parlayan uçlarını gördü. "Gidip senin için biraz daha ışık açayım."

Bir hayaletin gizliliğiyle sessizce hareket ederek evin karanlığında kayboldu. Ya da bundan çok daha tehlikeli bir şey.

Sam onun mutfağa girdiğini duyar duymaz sarkık kulakları dikildi ve Naomi'nin önünden tırısla uzaklaştı.

Naomi de onu takip etti,

Asher'ın evinde aniden garip ve rahatsız hissetti. Sanki oraya ait değilmiş gibiydi. Ve Asher'ın da onun varlığından pişmanlık duyduğundan oldukça emindi.

"Biliyorsun, eğer mesele sadece bir süre ortalıkta görünmemekse, gidebileceğim başka yerler de var. Yeni bir sahte kimlik alabilir ve görünüşümü tekrar değiştirebilirim."

Mutfak masasının üzerindeki ışığı yaktı ve kaşlarını çatarak ona doğru baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Benim burada olmak istediğimden daha fazla beni burada istediğini sanmıyorum."

"Ne fark eder ki?"

Sanki bunların hiçbiri onun için önemli değilmiş gibi omuz silkti. "Sadece başka seçeneklerim olduğunu söylüyorum. Yardım isteyebileceğim bir sürü insan tanıyorum."

"Sana başka kimse yardım edemez, Naomi. Artık sadece ben varım."

O kadar emin, o kadar ciddi görünüyordu ki, o bile buna inanmak istedi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. göğsünü kaplayan ürpertiye bastırmaya çalıştı. "Tarikat bile mi?"

Onu incelerken çenesi gerildi. "İstersen onlara hemen şimdi haber verebilirim. Yakınlarda bir komuta merkezi var.

Tahoe. Muhtemelen birkaç saat içinde sizi almak için buraya birini getirebilirler."

"Hayır." Başını iki yana salladı ve kendine lanet okudu. Daha önce onu toplayıp rızası olmadan Tarikat'a gönderme tehdidini gündeme getirdi. "Ben kalacağım."

En azından şimdilik. Kendi kendine bunun yeterince makul bir plan olduğunu söyledi, en azından Michael'dan her şey yolunda diyene kadar. Şimdilik ne kadar ayrı kalırlarsa, her ikisi için de o kadar güvenli olacaktı. Büyük ikramiye çıktığında

Moda Kumarhanesi'nden gelen çek banka hesabına yattığında hayatları kaldığı yerden devam edebilirdi.

Burada, çiftlikte Sam ve onun otoriter vampir ev arkadaşıyla geçireceği bir iki günü idare edebilirdi.

Geceyi burada geçirme düşüncesi onu biraz duraksatmıştı.

"Büyük yatak odasını sen alacaksın," dedi Asher ona sertçe. "Yatağa ihtiyacım yok. Ayrıca, ben nöbetçi olacağım. şimdi yirmi dört-yedi."

Alay etti ve adam daha fazla ışık yakarken kalçasını tezgâha yasladı. "Bir şey yapmadığımdan emin olmak için nöbetteyim.

kilidi açıp tekrar kaçabilir misin?"

Ayık bir bakışla onu kıstırdı. "Senin içeride kalmanı sağlayabilirim ama beni daha çok başka birinin içeri girmesini engellemek ilgilendiriyor."

Sesindeki ciddiyet onu şaşkına çevirdi. Endişeli olmaktan çok daha fazlasıydı. Onu sarsan bir kesinlik içinde acımasızdı. "Beni kimin arayacağını düşünüyorsun? Slater mı?" Düşünerek omzunu kaldırdı. "Slater'ın benim Geçen yıl kumarhanelerini defalarca vuran biri. Her zaman farklı görünmeye özen gösterdim, asla kendim gibi olmadım. Ve dün gece ilk kez yakalandım."

Asher'ın yüzünde giderek artan bir inançsızlık ve öfke vardı. "Onunla kaç kez karşı karşıya geldin?"

"Bilmiyorum. Sanırım on ya da on iki."

"Tanrım." Ağzı düzleşti. "İrkdaşlık yeteneğini kullanarak - ne diyorsun buna, incelik mi?"

Başını salladı. "Bir dokunuşla metalleri ve manyetikleri manipüle edebilirim. Basit dişliler, makineler. Kilitler."

Homurdandı. "Ve kumarhane slot makineleri."

"Bazen rulet masalarına da gidiyorum. Çeşitlilik olsun diye. Tek yapmam gereken ellerimi kasanın üzerine koyarak hareketli parçalarla bağlantı kurmak ve onları kendi isteğime göre bükmek."

"Ne kadara, Naomi?" Kaşları daha da çatıldı, iri vücudu mutfağın öbür ucundan bile hissedilebilecek bir sıcaklık yayıyordu. "Vay anasını. Şimdiye kadar ondan ne kadar aldın?"

"Bu gecedен önce mi?" Dudaklarını yaladı, Asher'ın bakışlarının yakıcı gücü altında ağzı kurumuştu. "Birkaç yüz bin dolar. Michael ve ben onun evindeki sığınağı bu şekilde açık tuttuk. Para olmadan o çocuklar-"

"Lanet olsun, kadın."

Hırıltılı bir şekilde sözünü kesti. Yüzü öfke maskesine dönüşmüş bir halde ona doğru hışımla yürüdü. Ve başka bir şey daha. Korku muydu? Sanki onu tutup dişleri kırılana kadar sarsmak istiyormuş gibi görünüyordu. Ya bunu yapacaktı ya da onu tekrar öpecekti, ama bunu yaparsa, artık içinde şefkat olmayacağını biliyordu. Cezalandırıcı, acımasız bir öpücük olacaktı ve kalbinin şu anda olduğu gibi çarpmasına neden olmamalıydı.

Ama onu tutmadı. Bir elini saçlarının üzerinde gezdirdi, sonra dışarıdaki araziye bakan pencerelere ve sürgülere baktı. Camın diğer tarafında sonsuz bir karanlıktan başka bir şey yoktu ama Asher'ın bakışları tekrar ona döndüğünde dehşetten kasvetliydi.

Birdenbire, kendisinden başka hiç kimsenin -Tarikat'ın güçlü savaşçılarının bile- ona yardım edemeyeceğine dair şifreli ifadesi soğuk bir rüzgâr gibi aklına geldi.

"Ne oldu?" diye sordu ona. "Bu gece kumarhanede bir şey oldu. Bir şey biliyorsun, değil mi? Asher, bana söylemediğin şey ne?"

"Sen gittikten hemen sonra Slater'ın güvenlik şefiyle karşılaştım. Adı Cain. O bir Breed, Naomi. Daha da kötüsü. O eğitimli bir suikastçı."

"Oh, kahretsin." Sanki bütün kanı çekilmiş gibi başı hafiflemişti. "Bir suikastçı. Emin misin? . . . emin misin?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece başını salladı. Elbette emindi. Bütün gece mezara bir adım kalmış gibi davranmasına şaşmamalı. Muhtemelen öyleydi.

"Benimle birlikte olduğunu bilmiyor," dedi Asher ona. "Anladığım kadarıyla senin hakkında hiçbir şey bilmiyor. Eğer bilseydi, bu gece kumarhaneden asla çıkamazdın. Şimdilik güvendesin. Benim yanımda."

Onun sakin güvencesi korkusunu biraz olsun azaltmaya yardımcı oldu. Asher'ın ona söylediği hiçbir şeyden şüphe etmesi için bir neden yoktu, bundan bile. Ama onu sonsuza dek koruyamazdı.

O da bunu teklif etmiyordu.

"Oh, Tanrım," diye mırıldandı. "Michael'ı uyarmalıyım."

"Hayır, Naomi." Asher başını salladı. "Bunu yapmanın en kesin yolu arkadaşına yardım et, mesafeni koru. Slater'ın ikinizin bu işte birlikte olduğunuzu düşünmesi için bir neden var mı?"

"Hayır. Hiç birlikte bir iş yapmadık ve bizi kumarhanenin içinde ya da dışında birbirimize bağlayacak hiçbir şey yok."

"Paylaştığınız ev-"

"Sadece Michael'ın adına. Kimliklerimde adres bile kullanmıyorum." Onun başını sallaması üzerine devam etti. "Bu gece kumarhaneye ayrı ayrı geldik, o benden yaklaşık kırk dakika önce gelmişti. İçeri girdikten sonra konuşmadık ya da birbirimizi tanıdığımıza dair bir işaret vermedik."

"Ama ödülü aldığından emin olmak için makineye dokundunuz?"

Başını salladı. "Her şeyi prova etmiştik. Tek değişiklik benim kılık değiştirmemdi. Bu geceden önce kılık değiştirmeden kumarhaneye hiç girmemiştim. Ve yaşlı kadın kılığımı ancak bir şekilde yapıldığımı düşündükten sonra bıraktım."

Asher nefesinin altında alçak sesle küfretti. "Çıkarmışsın Benim yüzümden kılık değiştirdin. Çünkü seni gölgeliyordum. Üzgünüm, Naomi."

"Senin suçun değil." Elini uzatıp şu anda üzerinde duran sıkılmış yumruğa dokunma isteğine zorlukla karşı koydu

Tezgâhın yanında. "Yaptığım tüm hatalar bana aitti. Umarım bu gece yaptığım hataların sonu

Michael'a zarar vermek. Ondan iyi olduğunu duyana kadar rahatlayamayacağım."

Asher ona belli belirsiz bir baş selamı verdi. "Uzun bir gün geçirdin. Daha da uzayacak. Ben hayvanlar için biraz yiyecek hazırlarken sen de geri dön ve yerleş."

O söyleyene kadar ne kadar yorgun olduğunu fark etmemişti. Boynu streten tutulmuştu, vücudu ağrıyor ve geriliyordu. Gözleri, gözyaşlarının kalıntıları yüzünden yanıyordu.

aceleyle temizlenmiş makyaj ve yüz protezi yapıştırıcısı.

"Düşünuzu kullansam sorun olur mu?"

Omzunun üzerinden koridora doğru işaret etti. yatak odasına giden. "Koridorun yarısında, solda." "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. O tarafa doğru yürümeye başladı. Sonra durup omzunun üzerinden ona baktı. "Ciddiyim Asher.

Teşekkür ederim. Benim için yaptığın her şey için."

Adam sadece ona baktı, sessizce gidişini izledi.

BÖLÜM 11

Asher dolaplardan birinden büyük bir torba köpek maması alıp tezgâhın üzerine koydu ve evin eski borularından akan suyun sesini duymazdan gelmeye çalıştı.

Kolay olmadı. Tesisat tıkırdıyor ve inliyordu, ki bu normalde başka bir günde sadece hafif bir sıkıntı olurdu. Naomi'nin koridorun hemen aşağısında, sıcak spreyin altında çırılçıplak durduğu bilgisiyle birleşince, duş gürültüsü sonsuza dek sürecekmış gibi geliyordu.

Ve bu farkındalıkla birlikte zihninden kovamadığı pek çok canlı görüntü geldi. Süt gibi boynuna ve omuzlarına dökülen siyah saçları, köpüklü ve kaygan vücudunun görüntüleri hareketli eller.

Ellerinin altında onun yumuşak tenini hissedebiliyordu ve önce parmaklarıyla, sonra da sikinin tüm uzunluğuyla aralarına girmek için onun zayıf kaslı kalçalarını açtığını hayal ederken, onu saran ihtiyaç dalgasıyla ürperdi.

"Tanrım." Bir elini sıkılı çenesinin üzerinde gezdirdi, dişleri ağrıyordu ve uzayarak ağzını doldurdu.

Onu öpmek, hem onun hem de kendisinin iyiliği için yapabileceği en kötü şeydi. Çünkü artık onun tatlı, gür, küçük ağzının tadının nasıl olduğunu biliyordu ve bu onu sadece daha fazlası için acıktırmıştı. Onun geri kalanının dudaklarının ve dilinin altında ne kadar tatlı olacağını bilmek için aç. Ya da dilinin altında

Dişlerinin keskin baskısı.

Eğer onu harekete geçiren sadece şehvet olsaydı, bununla başa çıkabilirdi. Bir süredir sikişmemişti ama burası ile Las Vegas arasında gidebileceği pek çok yer biliyordu.

kaşıntısını gidermek için. Başka bir kadının vücudunun Naomi'ye karşı hissettiklerini gidermeye yeteceğinden şüpheliydi.

Kız onda fiziksel merak ya da ihtiyaçtan daha fazlasını uyandırıyor. Basit bir kan açlığından da fazlasını uyandırıyor.

Daha önce hiçbir kadının yapmadığı şekilde ilgisini çekmişti. Seksi ve zeki olmanın ötesinde, dirençli ve güçlüydü de. Cehennem gibi sert ve inatçı olmasına rağmen küçücüktü. Buna itiraf etmek istediğinden daha fazla saygı duyuyordu. Ama çelik gibi omurgasıyla birlikte Sadece aynada görebileceği türden bir inatçılığa sahipti.

Hiç şüphe yok ki bu kadın onun başına bela olacaktı.

Zaten öyleydi, çünkü onu Tarikat'ın üzerine atmakla tehdit etmesi artık boş bir tehditti. Hayır, bu geceden sonra onu koruması gerekiyordu. Eğer Slater, Cain ya da başka birinin ona zarar vermek gibi bir düşüncesi varsa, önce onu geçmeleri gerekecekti.

Bacağının arkasında bir darbe hissetti ve Sam'in beklenti dolu bakışlarına ve sabırsızca sallanan kuyruğuna baktı.

Asher homurdandı. "Tabii, artık benim dostumsun, değil mi eski dostum?
Güzel ziyaretçimiz odada olmadığı ya da elimde yemeğiniz olduğu sürece sorun yok."

Sam onu hevesle boş kâsesine götürdü ve Asher bitirmeden önce yemeye başlaması için koca kafasını aşağı doğru itti
mama döküyordu. Tazı hevesle yemini yerken, Asher onun kısa altın rengi tüylerini ve köpeğin ensesindeki daha kalın tüyleri okşadı.

Ned'in evine ilk geldiği zamanlardan bir anı -kendisine ait bir anı- hiç beklenmedik bir anda aklına geldi

Dragos'un kontrolünden kurtulduktan sonra Amerika'da amaçsızca sürüklendikten sonra.

Tam da bu mutfakta oturuyorlardı; Ned, hala önünde duran küçük masada bir kase et yahnisi yiyordu. mülkün arka tarafına bakan pencereye baktı. Hava karanlıktı ve Sam'in koşmaya ihtiyacı vardı.

"Onu ben alırım," diye teklif etti Asher. "Sen otur ve yemeğini bitir."

Ned ona başıyla teşekkür etti ve yemeye devam etti. "Onu dışarı salmadan önce tasmaını ve kayışını tak. O lanet çakal yine etrafta dolaşıyor ve Sam'in peşinden gidip onu kovmaya çalışması gerektiğini düşünmesini istemiyorum.

Bu yavru bazen mantıklı olmaktan çok tavırlı oluyor. Tıpkı buradaki diğer birkaç kişi gibi."

Asher, köpeğin şingırdayan künyeli naylon tasmaını almak için döndüğünde bu espriye gülümsediğini hatırlıyordu. Parmakları serin, kırılmaz malzemenin etrafına dolandığı anda tüm vücudu buz kesmişti.

Sanki buzun içindeymiş gibi hareket edemiyordu. Düşünemiyordu. Kafasının içinde çarpan kendi kanından başka bir şey duyamıyordu. Nefes alamıyor, boynuna sıkıca kenetlenmiş başka bir tasmanın hayaletini hissediyordu.

Asher'ı sersemlikten çıkaran şey Ned'in kolundaki kösele gibi kahverengi elin hissiydi. Bu onu toprakladı, onu karanlık bir çıkıntıdan geri çekti. Ama o anda Asher ufkun hemen ötesinde deliliği görmüştü. O kadar yakındı ki, neredeyse ona dokunabilirdi.

"Tasma yok," diye bağırdı, sesi tahta gibi ve mesafeliydi.

Ned onun kolunu nazikçe sıktı ve başını salladı. "Pekâlâ, evlat. Tasma yok o zaman."

Bu konudan bir daha hiç bahsetmediler ve Ned, Asher'in gemişiyle ilgili temel bilgileri bilse de -evini kendisinden bu kadar farklı biriyle paylaşma isteğine karşılık yaşlı adama borçlu olduğunu düşünüyordu- Asher'in bir Avcı olarak kökenlerini bilmiyordu. Asher'in, boynunda asla kurtulmayı hayal etmediği bir tasma varken ona yaptırılan iğrenç şeylerin hiçbirini bilmiyordu.

Ned asla burnunu sokmadı, asla yargılamadı. Bunun yerine Asher'ı -başarısız bir şekilde- er ya da geç çiftlikten ayrılıp kendine bir aile bulması gerektiğine ikna etmeye çalışmıştı. Kendisi. Asher'in özgürlüğünün sadece bacaklarının onu taşıyabildiği yere kadar uzandığını fark etmemişti. Anılarından asla zgr olamayacaktı. Ne de günahlarından.

Yumuşak bir ses onu şimdi ve burada olduğu ana geri döndürdü.

Naomi arkasından boğazını temizledi ve sıcak, temiz bir cildin ve nemli, şampuanlanmış saçların taze kokusunu getirdi. Naomi'nin pembe yanakları ve parlak siyah saçları Naomi'nin içinde engelleyemediği bir sızı yarattı.

Ama giydiği uzun beyaz tişrtten daha fazla değil. Onun tişörtü.

Kaşlarını çattı, dişlerinin ani kabarışını ve tepeden tırnağa tenini diken diken eden sıcaklığı geri püskürtmek için yapabileceği tek şey buydu. Ereksiyonu bir anda gerçekleşmişti. Sadece uyarılmanın acısıyla ona bakıyordu.

"Umarım sakıncası yoktur. Giysilerim kumarhaneden gelen duman gibi kokuyordu ve temizlendikten sonra onları giymeye dayanamadım. Bu tişörtü diğer katlanmış amaşırlarla birlikte şifonyerin üstünde buldum."

Kadının elbisenin altında neredeyse çıplak olduğunu fark ettiğinde kanı beyninden fırlayıp güneye doğru akmaya başladı. Göğüsleri küçük ve yüksekti, styene pek ihtiyaç duymuyordu. giymiş gibi görünüyordu. Pamuğun üzerinde gerçek bir şekil

yoktu.

Küçük gövdesi o kadar inceydi ki, sadece Meme uçlarının esmer tepeleri ve altındaki lavanta renkli külotunun ipucu.

Vay anasını.

"Sorun yok," diye homurdandı, sadece gözlerindeki kızgın kömürleri görmesini engellemek için dönüyordu. Glifleri kıvranıyordu

Hepsi de bu dişiye duyduğu arzuya karşılık olarak koyu renklere bürünmüştü. Tekrar konuştuğunda, sesi çakıl gibiydi ve dişlerinin kalabalık varlığından dolayı kalındı.

"Yarın gece sana kıyafet almak için yola çıkabiliriz. Bakkala da ihtiyacımız olacak. Umarım aç değildir. Ned'in hayatta olduğu zamandan kalma. Bu da yenmez ve radyoaktif arasında bir yerde olduğu anlamına geliyor."

Güldü. "Aç değilim ama oraya gidersem bir şeyler bulabileceğime eminim."

"Yapmak zorundasın, çünkü ben de yemek yapmıyorum."

"Oh, onu bilemem. Hatırladığım kadarıyla çok güzel şehriyeli tavuk konservesi yapıyorsun."

Kadın bir adım daha atarken onun sıcaklığını arkasında hissetti.

mutfağa girdi ve yeni boşalttığı kâsesini yalayan Sam'i sevmek için yanına gitti. Ayakları çıplaktı ve Sam kendini şeftali rengindeki cilaya ve ayaklarına takılmış bir şekilde bakarken buldu.

Mükemmel küçük ayak parmaklarından birini çevreleyen narin gümüş bant.

"Michael ben duştayken bana mesaj attı," dedi, sesi rahatlamıştan da öteydi. "Her şeyin sorunsuz geçtiğini söylüyor. Evdeymiş ve çeki almış. O

Pazartesi sabahı bankaya götüreceğim. Birkaç gün içinde temizlenir ve görünüşe göre Slater ona neyin çarptığını bilmiyor."

Asher onun bu konuda haklı olduğunu umuyordu ama içgüdüleri ona Michael'la birlikte Slater'ı temize

çıkarmaktan çok uzak olduklarını söylüyordu.

Bir daha asla güvende olmayabilirler. Eğer dolandırıcılıklarının farkına varırsa.

Bu olasılıktan duyduğu korku, yalnız varoluşunu altüst etmekle kalmayıp onu ateşe veren İrk Arkadaşı'na karşı hissettiği sıcaklığı bir nebze olsun azalttı. Onu istiyordu, buna şüphe yoktu ama en çok istediği şey oydu Güvenlik.

"Michael'a ne söyledin? Burada benimle olduğundan bahsetmedin, değil mi?"

"Hayır." Tezgâha yaslanarak ona doğru yaklaştı. "Ona sadece güvenli bir yerde olduğumu ve bir süre uzak kalmanın en iyisi olacağını düşündüğümü söyledim. İşler sarpa sararsa Slater'ın ya da başka birinin ona karşı kullanabileceği bilgilere sahip olmasını istemiyorum. Özellikle önümüzdeki birkaç gün ne kadar inkar edilebilir olursa o kadar güvende olur."

Asher başını salladı ve onun endişeli ifadesini inceledi. "Anladığım kadarıyla sen ve Michael oldukça yakınsınız."

"O benim için bir kardeş gibidir. Son on sekiz yıldır, ikimiz de sekiz yaşındayken birbirimizin ailesiydik."

Sekiz yaşında. Asher derin bir nefes verdi. "Annemi kaybettiğinden beri."

"Michael ve ben aynı yıl içinde tanıştık. Annem birkaç aydır kayıptı.

koruyucu hizmetler daireye geldi ve beni devletin gözetimi altına aldı. O yıl birkaç grup evi ve koruyucu aile arasında gidip geldim ama hiçbirisi kalıcı olmadı. Sanırım bundan emin oldum. Kaçmaya devam ettim, beni her disipline etmeye çalıştıklarında daha da isyan ettim. Herkesin deyimiyle zor biriydim."

Asher ağzının kenarının alaycı bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti. Naomi'nin daha genç bir versiyonunu hayal etmek için fazla bir şey gerekmiyordu,

Dik başlı, öfkeli ve bağımsızdı, onu kırmak ya da kontrol altına almak için yapılan en ufak girişimden bile çekinirdi. İşte karşısındaydı, onun yarı boyundaydı, hatta büyümüşü ama çocukken bile onun genç bir adamken sahip olduğundan daha fazla cesarete sahipti.

"Sonunda nereye vardın?"

"Sokakta," diye cevap verdi omuz silkerek. "Devletin benim için düşündüğü her şeyden daha iyiydi. En azından avcılarını fark etmek daha kolaydı. Güzel evlerde yaşayan ve sizi içeri davet ederken gülümseyen ama pençelerini göstermeyen canavarlar yerine sokakta yaşayan bağımlılarla ve pisliklerle şansımı denemeyi tercih ederim. Sonunda onlara güvenmeye karar

verdin." "Sana da böyle mi oldu?"

"Birkaç kez. Ama içgüdülerime her zaman güvendiğimden daha çok güveniyorum.

Bu yüzden her zaman en kötüsü olmadan önce oradan çıkmayı başardım." Sonra ona baktı, yumuşak şeri bakışları kasvetliydi. "Michael'ın durumu benden çok daha kötüydü. Bir zamanlar düzgün bir ailesi vardı, sevgi dolu ebeveynler, büyük bir ev ve bir köpek, tüm o beyaz çitli Ütopya. Ama sonra sekizinci yaş gününde annesine eşcinsel olduğunu düşündüğünü söyleme hatasını yaptı. Annesi Michael'ın babasına

Pasta ve dondurma yemek yerine babası onu feci şekilde dövmüş. O kadar kötüydü ki Michael çenesini telle kapattırmak zorunda kaldı."

"Tanrım," diye mırıldandı Asher. Ne zaman çocuklara kötü muamele edildiğini duysa midesi her zamanki gibi çalkalanıyor ve teselli edecek kelimeler bulmakta zorlanıyordu.

Naomi sesli bir şekilde yutkundu, sesinde yoğun bir duygu vardı. "Ailesi doktorlara ve hastaneye gelen sosyal hizmet görevlisine okulda bir kavgaya karıştığını söylemiş. Michael okulda kavga etmemiş. İnkâr etti. Kimseye gerçeği söylemedi. İyileşmesi için eve

gönderilir gönderilmez ayrıldı ve bir daha arkasına bakmadı.
O yıl daha sonra karşılaştık. Onu çalışırken gördüm

bir fast food dükkanının önünde bir turistin cüzdanını çalmaya çalışmış. Yakalandı ve adamın bağırması onu uzaklaştırdı. Michael'ın nereye kaçtığını gördüm ve bir ATM'den yirmi dolar çektikten sonra birkaç hamburger ve içecek alıp ona getirdim. Otoyolun yakınındaki bir drenaj borusunun içinde birlikte yedik ve o zamandan beri neredeyse hiç ayrılmadık."

Asher onu inceledi, metanetine hayret etti. Hatta kendi kazancı için değil de hayatta kalmak ve iyilik yapmak için kullandığı düşünülürse, küçük hırsızlık serisine bile hayranlık duyuyordu. Slater'ın kumarhanelerini soyması bile kendinden çok başkalarının geçimini sağlamak içinmiş gibi görünüyordu. Sorun onun motivasyonuydu. Doymak bilmez bir intikam duygusu yüzünden hayatını kaybeden ilk kişi o olmayacaktı.

"Leo Slater söz konusu olduğunda bu kadar çok risk alman konusunda Michael ne düşünüyor?"

"Bundan hoşlanmıyor," diye itiraf etti. "Uzun zamandır bırakmam için bana yalvarıyor."

"Akıllı adam. Ondan şimdiden hoşlandım."

Ona alaycı bir bakış fırlattı. "Her neyse, ona bu son işin benim için son olacağına dair söz verdim. Artık Slater'dan çalmak yok. Barınağı bir süre daha ayakta tutmak için ihtiyacımız olan şeylere sahibiz, bu yüzden artık bu işi bırakıyorum."

Asher, söylemediği şeyler olduğunu hissederek onu dikkatle inceledi. Michael'a söz vermediği şeyler. "Slater'dan para almayı bıraktın ama onunla işin henüz bitmedi. Bitirdin mi?"

Bir soru değil, düpedüz bir farkındalık.

"Sana söyledim Asher. Ondan tahsil etmem gereken bir borcum var. Annem için, ona yaptıkları için ve bunca zaman paçayı kurtardığına inandığı için. Yediği tüm dayaklar ve maruz kaldığı diğer kötü muameleler için. Ve nihayetinde ölümü."

"Onu öldürdüğünden nasıl emin olabiliyorsun? İnsanlar kaybolur,
Naomi. Anneler bile bazen her şeyi arkalarında bırakıp giderler."

"O değil." Kararlı bir şekilde başını salladı. "Sahip olduğumuz tek şey birbirimizdik. Ta ki Slater ortaya çıkana kadar. Süslü arabalar ve kıyafetlerle, ikimiz için de daha iyi bir hayat vaatleriyle gözlerini kamaştırdı. Ama tek yaptığı onu kullanmak oldu. Önce dayakla, sonra uyuşturucuyla onu mahvetti. Tarafından Kaybolduğu zaman, annemin onunla tanışmadan önceki halinin sadece bir kabuğuydu."

"Ve intikam istiyorsun."

"Doğru," diye fısıldadı başını sallayarak. "Ona acı çektirmek istiyorum. Onu mahvetmek ve sonra da başından beri suçlunun ben olduğumu anlamasını sağlamak istiyorum. Ona acı çektirmek istiyorum. Yaptığı her şeyin bedelini ödemeli, sadece birilerinin avucunu yağlayarak ya da tehditleriyle mazur görülemeyecek ya da göz ardı edilemeyecek şeyler."

Asher homurdandı. "Bu anlaşılabilir bir şey Naomi. Yerinde olsam benim de aynı şeyleri istemeyeceğimi söyleyemem. Ama Slater'dan intikamını alsan bile, hayatının kurtulma ihtimalinin çok düşük olduğunu anlamalısın. Zayıftan da az."

Başını salladı, sessizce umursamaz bir tavırla. "Bana ne olacağı umurumda değil."

"İşte bu noktada seninle farklı düşünüyoruz. Sana ne olacağı umurumda."

Ona bakarken, Naomi'nin ifadesi bu sözler üzerine yumuşadı. Bu sadece bir an sürdü. Nefesini verdi ve gözlerini kayıtsızca devirdi. "Doğru. Çenemin altında bir iz olduğu için mi?"

"Evet," diye yanıtladı ciddiyetle. "Çünkü sen bir Soydaşsın."

Ama hissettiği başka bir şey daha vardı. İfade etmek şöyle dursun, kabul etmeye bile hazır olmadığı bir şey. Naomi'yi güvende tutmayı düşündüğünde, içindeki ölümcül ve vahşi her şey daha derin bir anlam kazanmış gibiydi.

Koruyucu hissetti.

Sahiplenici.

Bu yabancı duygular, şehirdeki o pervasız öpücükten beri zar zor dizginleyebildiği arzusuyla birlikte onu sardı. Şimdi bakışlarının tekrar onun üzerinde gezinmesine engel olamıyordu, kokusu ve nabzının titreşimi onu ihtiyaçtan çılgına çeviriyordu.

Bunu hissetmiş olmalıydı; aralarındaki havayı dolduruyor gibi görünen alçak zonklamayı. Mutfak çok sıkışık, çok sıcaktı. Naomi'nin onda uyandırdığı her şeyle elektriklenmişti.

Yutkundu ama bir santim bile kıpırdamadı.

"Her neyse," dedi, "şu anda benim için önemli olan tek şey Michael ve yardım etmeye çalıştığımız çocuklar. Onlar artık benim ailem. Onlar için her şeyi yaparım."

"Sana sahip oldukları için şanslılar."

"Peki ya sen Asher?" İlk başta ne olduğundan emin değildi. soruyordu. Adamın kaşları soru sorarcasına çatıldı ve kadın başını ona doğru eğdi. "Senin bir ailen var mı? Bir grup çatık kaşlı, Senin gibi zorba kardeşler orada bir yerde mi?"

"Ailem yok," diye cevap verdi sesini çıkarmadan. En azından bu kadarı doğruydı.

"Peki ya Ned? Çiftliğini ve köpeğini size bıraktığına göre, siz ve o yakın olmalısınız."

Asher buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Kendini hiç kimseye yakın görmemişti. O böyle biri değildi.

Yükseldi. Aslında tam tersi. Ama evini bir yabancıya, korkmak için her türlü nedeni olan bir serseriye açan nazik yaşlı dula minnet duymuştu.

Ama Ned korkmamıştı. Asher'a bir canavar gibi değil, bir insan gibi davranmıştı. Ona bir hizmetçi ya da araç gibi değil, eşitmiş gibi davranmıştı. Asher'a saygı göstermişti. Daha da ötesi, ona güvenmişti.

"Biz . . arkadaşlık." Bu kelime diline tuhaf gelmişti çünkü daha önce hiç kimseyi tanımlamak için kullanmamıştı. "Bazen onsuz burası garip geliyor."

Naomi nazikçe gülümsedi ve elini onun elinin üzerine koymak için uzandı. "Arkadaşını kaybettiğin için üzgünüm, Asher."

Bu şefkatli duygu, içinde yaşlı adamı özlediğini itiraf etmesi kadar tedirgin edici bir sızı bıraktı. Belli ki Naomi'nin etrafında olmak bir mayın tarlasını andırıyordu. Bunlardan en önemlisi de ne kadar kötü Onu kucaklamak ve vücudunu kendi vücuduna karşı hissetmek istiyordu.

Onu tekrar öpmek istiyordu ve eğer ona dokunmaya ve yumuşak bir şekilde duygulardan bahsetmeye devam ederse delirecekti. Ondan uzaklaştı ve Sam'in mamasını dolaba geri koymak için yanına gitti.

Arkasından bir iç geçirdi. "Bir bardak su almamın sakıncası var mı?"

"Buyurun. Beni pek ev sahibi olarak görmeyeceksiniz."

Onaylayan bir ses çıkardı, sonra dolaplara doğru ilerledi ve bir bardak aradı. Lavaboda doldurdu, sonra buzdolabının önünde durup Asher olay yerine gelmeden çok önce mıknaatılar ve eski bantlarla metal yüzeye kalıcı olarak yapıştırılmış, kıvrılmış, sararmış fotoğraf koleksiyonunu inceledi.

"Bu o mu?" diye sordu. "Bu resimlerden birkaçındaki Afrikalı Amerikalı adam mı?"

"Evet, bu Ned." Asher köpek mamasını yerine koydu ve solmuş resimlere baktı. "Bu fotoğrafta verandada yanında oturduğu kadın karısı Ruth'tu."

Naomi ona daha yakından baktı ve sıcak bir gülümsemeye baktı. "Çok güzel bir kız. Onu sen de tanıyor muydun?"

"Hayır. Ben buraya gelmeden altı yıl önce öldü."

Fotoğrafta gülümseyen elli yaşlarında bir Ned vardı; kısa siyah bukleleri beyazlaşmadan ve koyu kahverengi gözleri bulanıklaşıp görmez olmadan önce çekilmişti. O ve onun alaca tenli, nazik gözlü karısı aynı ahşap sallanan sandalyelerde yan yana oturuyordu. Asher hayatında daha önce hiçbir çiftin yüzünde böyle bir memnuniyet görmemişti.

Böyle bir aşkın var olduğunu hiç bilmiyordu.

Aralarındaki sessizlik uzayınca, "Ned o sandalyeleri kendisi yaptı," dedi. "Ruth'tan sonra bana söyledi Öldükten sonra onları arka taraftaki ahıra koydu ve onlara bir daha bakmaya dayanamadı çünkü ona onu ve kaybettikleri her şeyi hatırlatıyorlardı."

"Ne kadar üzücü." Naomi meraklı bakışlarını ona çevirmeden önce diğer fotoğraflardan bazılarına göz attı. "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

"Yaklaşık on beş yıl önce bir gece kendimi Vegas'ın dışında buldum. Ayaklarımın altında ot bitmesine pek izin vermiyordum ve bir sonraki adımda nereye gitmek istediğime dair hiçbir fikrim yoktu. O anda tek bildiğim, beslenmeden çok uzun süre kaldığımdı. Bir haftadan fazla, ki bu benim türümden herhangi birinin zorlaması gerekenden daha fazla. Sonunda medeniyetin izlerini görene kadar 50 milden fazla koştum. Ve bundan kastım, yıkık dökük bir benzin istasyonuydu. ve bakkal. Pompalardan birinde duran eski bir hurda kamyonet dışında etrafta kimse yok."

Naomi gülümseyerek, "Ned'in Chevy'si," dedi.

Asher başını salladı. "Bu yaşlı zenci adam ve benzin pompalamaya başladı. Beni gördüğü anda ne istediğimi anlamıştı. Tanrım, bir manzara olmalıydım. Açlıktan görüşüm bulanıklaşmıştı ve dişlerim ağzımın içinde yanıyormuş gibi hissediyordum. Ona bir şeyler hırladım. Ne söylediğimi bile bilmiyorum. Kaçmasını ya da kaçmaya çalışmasını bekliyordum.

"Onu öldürmek için orada değildim. Onu öldürmek için orada değildim ama susuzluğum beni mahvediyordu, bunun bir olasılık olduğunu biliyor olmalıydı."

"Ned ne yaptı?"

Asher şaşkın bir nefes verdi. "En lanet şeyi yaptı. Kolunu bana uzattı. Beslenmeme izin verdi, tam orada durduğumuz yerde. Birinin benim için yaptığı en cömert şeydi. İhtiyacım olanı aldıktan sonra başımı okşadı ve onunla birlikte kamyonu binmemi söyledi. Bir duşa ihtiyacım varmış gibi göründüğümü söyledi. ve yaklaşan gün ışığını beklemek için bir yer."

Naomi ona baktı, sessiz ve açıkça duygulanmıştı. "Ned çok özel bir insanmış gibi görünüyor."

"Evet," dedi Asher. "Şimdiye kadar tanıdıklarımın en iyisi."

"Hiçbir yerde uzun süre kalmadığınızı söylemişsiniz. O gecedan önce neredeydin?"

Omuz silkti. "Etrafta."

"Sanırım Ned'i bulmuş olman senin için büyük bir şans. Ama yine de onun da şanslı olanın kendisi olduğunu söyleyeceğine dair bir his var içimde. Bana öyle geliyor ki ikinizin de birbirinize fark ettiğinizden daha fazla ihtiyacı vardı."

"Belki," diye kabul etti, eski anılarda, hayatının daha önce kimseyle paylaşmadığı kısımlarında kaybolmuştu. Ve şimdiye kadar hiç paylaşmak istememişti.

Naomi gülümsedi. "Sanırım sen de benim için doğru zamanda geldin Asher. Eğer dün gece çölde durmasaydın, şu anda burada dikiliyor olmazdım." O

Gölümsedi, güzel dudakları titriyordu. "Sanırım söylemeye çalıştığım şey, sana hayatımı borçlu olduğum. Bunu nasıl geri ödeyeceğimi bilmiyorum."

Çocukluğundan beri içine işlemiş olan tüm disipline rağmen Asher ona uzandı, ona dokunma arzusu inkâr edilemeyecek kadar güçlüydü. Onun kırılğan yüzünü geniş avucunun içine aldı. Başparmağını saten kadar yumuşak ve kremi teninin üzerinde gezdirdi.

Bir küfür savurdu, aralarında gelişen şeyin kontrolünden daha fazla çıkmasına izin vermemesi için kendine sözsüz bir uyarıda bulundu. "Hayatta kal, Naomi. İhtiyacım olan tek intikam bu."

Onun dokunuşundan uzaklaşmasını bekledi ama uzaklaşmadı. Kıpırdamadan durdu, tıpkı onun gibi olduğu yerde donup kalmıştı. Yüzünü adamın eline doğru daha da çevirdi, bakışları viskinin zengin, sıcak rengine doğru koyulaştı.

Hiç şüphesiz, bu bir davetti. Reddetmek için nasıl bir güce sahip olduğunu bilmediği bir davet.

"Geç oluyor," dedi, sesi derin ve sertti. Elini geri çekti ve kot pantolonunun ön cebine soktu. "Dediğim gibi, yatak odası senin. Hayvanlarım var Dışarıda halledilmesi gereken işler var ama ben dönene kadar birkaç dakika burada güvende olacaksınız. Sabah görüşürüz."

Onun cevabını duymak için beklemedi.

Yapamazdı. Akıl sağlığı, onun baştan çıkarıcı ağzı ve vücudu ile ona karşı koyma konusundaki zayıf iradesi arasına derhal mesafe koymasına bağlıydı.

Tıslayarak ettiği bir küfürle mutfak kapısından çıktı, nefesi soğuk çöl gecesinde buğulanıyordu.

BÖLÜM 12

Cain, UV ışınlarından korunan büyük penceresinden dışarı baktı.

Casino Moda'daki çatı katı süitinde, uzaktaki bakırımsı sıradağların üzerinde güneşin doğuşunu izliyordum. Karanlık, kaynayan bulutlar ve dumanlı camdan aşağı hızla süzülen iri yağmur damlacıkları getiren bir fırtına yaklaşıyordu. artan yoğunlukta.

Bu tür bir sağanak ıslanmaya nadir rastlanırdı, özellikle gündüzleri, ama geldiğinde, bundan zevk alıyordu. Havadaki değişim. Tunç grisi gökyüzü uzaktaki dağların üzerinde alçalırken şimşekler çakıyor ve gök gürlüyordu. Bunun gücü kemiklerine kadar titreşimler gönderiyordu.

Kendini her zaman çok büyük ve yılmaz hissettiği bir dünyada, böyle fırtınaların ona bu dünyada kontrol edemeyeceği bazı şeyler olduğu perspektifini verdiğini düşünüyordu.

Şu anda böyle bir hatırlatma istemediğinden değil.

Soluk gri halının üzerinde yalınayak ve bol kıyafetlerle Kaslı vücudundan sarkan ipli pantolonuyla camdan uzaklaştı ve çalışma odasındaki masaya dönerek açık olan dizüstü bilgisayar ekranına tekrar baktı.

Kendisine bakan yüz son on iki saattir onu rahatsız ediyordu. Görüntülere uzaktan bakmış, yüzündeki her çizgiyi seçebilecek kadar yakınlaştırmıştı ama lanet olsun.

Hâlâ emin değildi.

Hayal kırıklığı içinde homurdanarak deri koltuğa çöktü ve derlediği videoları bir kez daha gözden geçirmeye başladı.

Her şey birkaç ay önce Leo Slater'ın şehir merkezindeki küçük kumarhanelerinden birinde başlamıştı. Altın Madeni Vegas'ın en eski kumarhanelerinden biriydi ve öyle görünüyordu. Eski zamanların Yine de o yorgun müessesenin müdavimleri başka türlüünü istemezdi. Cain'in düşüncesine göre O duvar kâğıtlı salonlar ve yıpranmış kırmızı halı, Moda'nın şık, mermer parlaklığının asla yapamayacağı bir şekilde müşterilerini evinde hissettiren bir aşinalık.

Slater, kimden gelirse gelsin yumruğunu bir geyiğin etrafına sarma şansını asla kaçırmazdı. Üniformalı, eski moda satıcılar tarafından servis edilen nostaljik oyunlar sunan ve her gece patates pürelı köfte veya Yankee rostosu gibi erkenci spesiyalleri pazarlayan mavi saçlı seti ağırladı. Kâr söz konusu olduğunda Altın Madeni'nin bronz madeni olarak adlandırılması daha uygun olurdu ve asla Moda ile gelir açısından gerçekten rekabet ediyor.

Öte yandan, hiç şüphesiz eninde sonunda Moda'yı terk edecek ve tüm o krom ve cilayı kararmaya ve kurumaya bırakarak yeni bir sıcak noktayı taçlandırarak olan jet-set'in kaprislerine de duyarlı değildi. Patlamadan çöküşe bir yoldu Ama Cain'in Slater Enterprises'ın güvenlik şefi olarak görevinin bir parçası da patronun mali çıkarlarının mümkün olduğunca uzun süre korunmasını sağlamaktı.

Altın Madeni, Leo Slater'ın talihin değişken rüzgârlarına karşı sigorta poliçesiydi. Bu yüzden, son bir buçuk yıldır her üç ayda bir kumar ve rulet çukurlarında kârın düştüğü görüldüğünde, Cain bunu fark etmişti.

İlk bakışta o kadar da tuhaf görünmemişti. Ancak analistleriyle birlikte nakit akışı üzerinde çalıştıkça, yılın geri kalanıyla orantısız olan orta ila büyük skorların ince ama garip bir modelini görmüştü. Yılın önceki defterlerini incelediğinde

makinelerde benzer, daha küçük bir kayıp örüntüsü gördüğünde, şüpheleri daha da arttı.

Tüm bunlar onu, alışılmadık derecede yüksek ödemelerin gerçekleştiği günlerin video kayıtlarını incelemeye yöneltmişti. Düzinelerce kamera kaydı vardı ve keskin gözleri ve yüksek algısıyla bile bunları incelemek günlerini almıştı.

Sonunda, henüz teyit edemediği ama içinde hissettiği bir düzen sezmişti.

Galibiyetlerin en az yarım düzinesinden aynı kişi sorumluydu. Belki daha fazla.

Her seferinde tamamen farklı görünüyordu. Bazen daha uzun, bazen daha kısaydı. Bir gün tombuldu, iki hafta sonra bir jimnastikçi kadar inceydi. Genç, yaşlı, kır saçlı ve sonra platin sarısı. Hatta bir ya da iki kez erkek kılığında geldiğinden şüpheleniyordu.

Hiç değişmeyen tek şey, onun en azından yarı Asyalı olduğu gerçeğiydi. Altın Madeni'ne her yıl milyonlarca Asyalı geliyordu, bu yüzden teorisini Slater'a ya da ekibinin geri kalanına söylemeden ve kendini aptal durumuna düşürmeden önce Cain emin olmak istedi.

Kimse kendini bu kadar iyi gizleyemez. plastik cerrahi. Ya da yıllarca pratik yapmadan ve uygulamadan.

Ancak Cain ısrar etmiş, her kumarhanedeki güvenlik ekiplerine olağandışı bir skor varsa videoyu doğrudan kendisine yönlendirmelerini emretmişti. Hatta Slater'ın Strip'teki bazı rakipleri için çalışan ortaklarını bile sessizce kontrol etmişti. Hayır.

Bir başkası da evlerinin defalarca, görünüşe göre hedef alınarak vurulduğunu görüyordu.

Yani bu gizemli kadının ya patronla bir derdi vardı ya da nasıl bir belaya davetiye çıkardığını anlayacak kadar akli yoktu.

Ve görünüşüne bakılırsa -kendini neredeyse cerrahi bir hassasiyetle gizlemesine ve birkaç yüz doları kolayca alıp kaçmasına bakılırsa Zaman içinde bin dolar - beyin departmanında eksik değildi. Ne de taşak.

Bu da onu tek makul nedene geri götürdü. Bir sebepten dolayı Leo Slater'a karşı bir şeyler hissediyordu.

Bu da, zeki olsun olmasın, bu dünyada fazla kalmayacağı anlamına geliyordu.

Eğer Slater önceki gece istediği gibi davransaydı, kadın çoktan ölmüş olacaktı. Neredeyse fark edilmeyecekti, Kapüşonlu bir tişört ve bol bir eşofman giymiş, pantolonları kışlarının yarısına kadar inmiş ve dağınık saçları yüzlerine dökülmüş halde Strip'te dolaşan patenci çocuklar ve diğer serserilerden herhangi biri gibi görünüyordu. Ama sonra slot makinelerinde kazanan bir numara tutturdu - sanki başka bir skor denemekten kendini alamamış gibiydi. Belli ki kazancını toplaması için başka bir kumarbaz tutmuştu ama o sırada artık çok geçti.

Pit patronlarından biri onu Slater'ın kattaki bazı et kafalılarına parmakla göstermiş ve yönetici ofisinden küçük hilekâra bir ders verilmesi emri gelmişti. Cain, patronun kızı Gordo ve iki yandaşına teslim ettiğini ve bu kararı Cain'e bildirmediğini öğrenince çok sinirlenmişti.

Slater, Cain'in peşinde olduğu ekmek kırıntısı izinden haberdar olsaydı, hiç şüphesiz durumla ilgilenmesi için çağrılan ilk kişi o olurdu. Ne de olsa Cain'in özgeçmişindeki en önemli özellik, meşhur Hunter programında suikastçı olarak geçirdiği on altı yıldır.

Gizemli hırsızla ilgili gizli soruşturmasının önceki gece aniden sona ermesini bekliyordu, ama tek sahip olduğu

daha fazla soru. Özellikle de Gordo'nun şirket aracının çöl yolunun üç mil uzağında bulunmasından ve kızıdan ya da onu öldürmek için gönderilen üç adamdan herhangi birinin izine rastlanmamasından sonra.

Soğukkanlılıkla.

Ve sonra, dün gece yine oradaydı.

Moda'ya döndüm, yine zekice bir kılık değiştirdim. En azından bir süreliğine.

Cain, kumarhanenin gökyüzündeki gözünden güvenlik kamerası görüntülerini oynatarak, kambur omuzlu kocakarının kadınlar tuvaletine doğru bir adım attığı ve bir daha çıkmadığı noktaya kadar ileri sardı.

Bunun doğru olmadığını biliyordu. Dışarı çıkmıştı ama protezlerini ve kostümünü atmış ve görünüşe göre göz önünde saklanmaya karar vermişti.

Cain'in onu bulmak için uzağa bakmasına gerek yoktu.

Monte Carlo Fortune Bonanza makinesinin yanında yakalanan beslemeyi çalıştırdı ve işte oradaydı.

Lanet olsun, o da çok güzel.

Minyon, omuz hizasında siyah saçları ve baştan çıkarıcı olduğu kadar masum da görünen muhteşem bir yüzü vardı. Onun masum olmadığını biliyordu, Moda söz konusu olduğunda kesinlikle masum değildi ama dün gece de yanlış bir şey yapmamıştı. Videoyu dün gece ve bu sabah tekrar tekrar izlemişti ve onun sahne makyajıyla kumarhaneye gelmesinden daha şüpheli bir şey yaptığından şüphelenmek için hiçbir neden bulamamıştı ve bir kılık.

Büyük ikramiyeye gelince, o bir milyon küsur, yanında oturan bekar adamla birlikte evine gitmişti.

Yirmi yaşlarında bir felçli, kumarhane yönetimi kendisine büyük çekini takdim etmeden önce evrak işlerini ve vergi formlarını incelerken yaklaşık yirmi dakika boyunca sevinç gözyaşları dökmüştü.

Yine de Cain gözlerini ekrandan ayıramıyordu.

Sürekli şu gerçeğe dönüp durması da yardımcı olmadı. Moda'nın dün gece alışılmadık bir konuğu daha vardı. Eski bir Avcı'dan başkası değildi.

Asher.

Durdu ve gecenin geri kalanına göz gezdirdi. Kumarhanenin diğer tarafında, girişin yakınında yakalanmış olanın üzerine inene kadar beslendi. O iri piçi gizlemek mümkün değildi. Kalabalığın içinde kararlı adımlarla ilerliyordu. Görevi olan bir adam.

Hayır. Düzeltme: Avını arayan bir avcı.

O orospu çocuğunun burada ne işi vardı? Ne arıyordu?

Cain videonun dönmesine izin verdi, odağını Breed erkeğine yöneltti ve hırlamasını zar zor bastırabildi. Asher'ı sevmeyen tek Avcı o değildi. Kahretsin, erkek önüne çıkan her küçümsemeyi sonuna kadar hak etti.

Kamera kayıtları devam ederken, Asher'ın hedefine kilitlendiği anı gördü. Koyu mavi gözleri lazerle odaklanmıştı, Asher kumarhane katındaki yoğun kalabalığı yarmıştı, uzun adımları onu ..bayanlar tuvaletine doğru.

Vay anasını.

O kadındı. Aradığı oydu.

Birkaç dakika boyunca yayını izledi, Asher tuvaletlerin hemen dışında bir pozisyon alıp beklerken damarları emin bir şekilde çarpıyordu.

Birlikte mi çalışıyorlardı?

Ve eğer değilse, Leo Slater'ın inatçı küçük hırsızından ne istiyordu?

Cain inanmaz bir küfürle dizüstü bilgisayarını kapattı.

Asher'ın neyin peşinde olduğunu bilmiyordu ama kesinlikle öğrenecekti.

BÖLÜM 13

Yağmur şafaktan önce başlamıştı. Naomi biliyordu çünkü gecenin çoğunda uyanıktı. O vardı
Gün ağarana kadar dönüp durmak için bir sürü sebep var. Moda'daki büyük vurgundan sonra gergin. Michael ve evde kalan çocukların iyiliği için endişe. Dehşet içinde Slater'ın onun farkına varması halinde, sadece katil insanlardan oluşan güvenlik ekibiyle değil, aynı zamanda bir Breed erkeğiyle de misilleme yapabileceği gerçeği.

Asher'a göre eğitilmiş bir suikastçı. Ve sonra o vardı. Asher.

Aklını kurcalamaya devam eden onca düşünce arasında, Asher'la aynı çatı altında olmak uyumayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Uyuduğu yatak takımının ve tişörtün de onun gibi kokması hiç yardımcı olmamıştı. Gözlerini her kapattığında Kafam onun görüntüleriyle doldu. Köşeli, sert yüzü ve derin kobalt gözleri. Kare çenesi ve geniş, gür biçimli ağzı. Artık o ağzın kendi ağzında nasıl bir his uyandırdığını bildiğinden, onun yanındayken başka bir şey düşünmekte zorlanıyordu. Onunla konuşmak ne kadar rahat olsa da
Dün gece mutfakta, onun bakışlarıyla her karşılaştığında, onu tekrar öpmeyi ne kadar çok istediğini bildiğinden emin hissediyordu.

Evet, onun bunu anladığından oldukça emindi.

Eline dokunmak ve Ned'in ölümü için üzgün olduğunu söylemek için uzandığında, adam ondan yeterince hızlı uzaklaşmıyor gibiydi.

Ve onun yüzünü ellerinin arasına almasına rağmen Kendisi için yaptıklarının karşılığını ödemek için yaptığı o masum teklifle kendini ona atmıştı.

Belli ki onu ikinci kez öpmenin daha iyi olacağını düşünmüştü. Evden kaçışına bakılırsa, giderken kapıyı kırmamış olması bir mucizeydi.

Naomi iç geçirdi ve yataktan kalktı. Onun nerede olduğunu ya da gece boyunca nerede olduğunu bilmiyordu. O gece

Ev, yatak odasının kapısının önüne park etmiş, solmuş yolluk üzerinde bir yumru halinde uyuyan Sam dışında sessizdi.

Kadın dışarı çıkarken başını kaldırdı, uzattığı elini yaladı ve ısırıldı.

"Sana da günaydın," diye mırıldandı ve sessizce banyoya doğru yürüdü.

Makyaj masasının üzerinde paketlenmiş bir diş fırçası ve bir tüp diş macunu vardı, belli ki dün geceki duşu ile şafak arasındaki bir zamanda onun için oraya konmuştu. Biraz temizlendikten ve nemli parmaklarını saçlarında gezdirdikten sonra koridora geri adım attı.

Sam onu boş mutfağa götürdü ve eşit derecede boş kase. "Başımı belaya sokmaya mı çalışıyorsun yoksa gerçekten kahvaltıya ihtiyacın var mı?"

Başını ona doğru eğdi, gözleri yalvarırcasına bakıyordu ve aslında karşı konulmazdı.

"Tamam o zaman. Kahvaltı o zaman." Yemeğini aldı ve kaseye biraz döktü, ardından suyunu da tazeledi.

Evde işlerin nasıl gittiğini merak etmekten kendini alamıyor, masayı hazırlayan çocukların mutlu kaosunu hayal ediyordu

ve Michael'ın uzmanlık alanlarından biri olan yumurta ve kreplere yardım etmek. Arayıp kontrol etme isteği neredeyse bastırıyordu. Ama dün geceki mesajlaşmalarıyla zaten yeterince risk almışlardı. Kumarhane çekini bankaya yatırdıktan sonra Vegas'taki hayatına devam etmeyi düşünebilirdi.

Bu da Asher'ı onsuz devam etmesi için bırakmak anlamına geliyordu.

Bu düşüncenin ona neden pişmanlık duygusu verdiğini kesinlikle bilmek istemiyordu.

Bu duyguyu bir kenara itti ve odağını daha üretken fikirlere yöneltti. Kahve ya da kahve yapmak için bir araç aramayı başaramayınca, dolaplardan birinde bulduğu çayda

karar kıldı. Elinde dumanı tüten bir kupayla evin içinde
yavaşça ilerledi

Başka bir çağdan kalma döşemeli mobilyalar ve televizyon, çerçeveli fotoğraflar ve tuhaf biblolar. Eski ses sistemi ve müzik CD'leri koleksiyonu, klasik R&B, son birkaç on yıla yayılan her türden country albümleriyle raf alanını paylaşıyor.

Kitap kutuları ciltsiz romanlarla doluydu, sırtları bükülmüş, sayfaları sararmıştı. Yerde, yıpranmış bir koltuğun yanında, çoğu yaşlı bir elin titrek karalamalarıyla kurşun kalemle çözülmüş bulmacalar ve Sudoku'lardan oluşan bir sepet duruyordu.

Baktığı her yerde Ned ve Ruth'un bu evdeki yaşamlarından enstantaneler görüyordu.

Görmediği şey Asher'a dair kanıtlardı.

Kendisine evinde sığınak veren yaşlı adamla on beş yıl yaşamıştı; neredeyse bir yıl da Ned olmadan burada yaşayacaktı. Ama Asher hâlâ buraya yerleşememişti. Yarın buradan ayrılabilirdi ve burada olduğuna dair hiçbir iz kalmayacaktı.

Naomi çayını yudumladı ve otelin arka kanadına doğru sürüklendi.

dağınık ev. Bu kısım bir eklentiydi ve koridorun aşağısında birkaç boş yatak odası vardı; ikisi de mobilyasızdı, sanki büyüyen bir aile için planlar ya da Ned ve Ruth'un arkadaşları ve akrabaları hiç gelmemişti.

Aynı koridorun ilerisinde, boğuk bir ses duydu.

Sonunda odadan gelen kazıma sesi. Hareketin ritmi akıcıydı, tamamen odaklanmıştı.

Ahşap işleme atölyesine benzeyen bir yerin açık kapısında durdu ve bir süre Asher'ın çalışmasını izledi.

Başı öne eğikti, çikolata kahverengisi ipeksi dalgalar alnına doğru sarkıyordu.

özenle oyulmuş ahşap bir yatak başlığının kenarını zımparalıyordu. Yalınayak ve çıplak göğüslüydü, üzerinde sadece bol, solmuş bir kot pantolon vardı.

Ayakta durdu ve bakakaldı.

Göğsünün ve gövdesinin her yerinde iz bırakan dermaglifler ve

kaslı kollarına doğru iniyordu. Irk derisindeki işaretler şu anda onun geri kalanından sadece bir ton daha koyuydu ama bunların onun duygularının bir barometresi olduğunu biliyordu. Kısa süre içinde Onu tanıdığı anda, genellikle öfkeyle renk değiştirdiklerini defalarca görmüştü.

Sonunda başını kaldırıp baktı. Kaşlarını çatı, bu kız ne zaman yanında olsa yüzünde beliren olağan bir ifadeydi. "Bir sorun mu var?"

"Hayır." Omuz silkti ve fincanını kaldırdı. "Umarım çay yapmamın bir sakıncası yoktur."

"Elbette, sakıncası yok." Sanki onun gitmesini bekliyormuş gibi bekledi. Ya da belki de umuyordu.

Naomi odaya adımını attı ve orada saklanan parçalara göz gezdirdi. El yapımı sandalyeler. Yakışıklı yan masalar. Bir çift kitaplık. Hatta uzun bir gardırop. Evin büyük bir bölümünü donatacak kadar güzel eşyalar. Hepsi de ustalıkla yapılmış, birer sanat eserinden farksızdı.

Daha yakından bakmak için dayanamayıp yanına gitti. "Bunlar harika parçalar. Ned neden hepsini burada saklamış?"

"Birkaçı onun," diye yanıtladı Asher, ses tonu okunamıyordu. "Geri kalanlar benim."

Ona kuşkulu bir bakış fırlattı. "Senin mi, yani sen mi yaptın?"

Belli belirsiz başını salladı. "Ned görme yetisini ve ellerini kullanmayı kaybetmeden önce bana zanaatı öğretti. İlk başlarda sadece

Terk etmesi gereken işleri bitirmesine yardım ettim. Bir süre sonra ellerimle çalışmanın zihnimi meşgul etmek için iyi bir yol olduğunu fark ettim, özellikle de gündüzleri içeride kapalı kaldığımda."

Süslemeli yatak başlığına baktı ve birbirine kenetlenmiş ahşap girdaplar. Asher'ın teninde yankılanan bir desen. "Bu işte gerçekten iyisin. Bu parçalardan bazılarını evin diğer odalarına da taşımalsın. Yan sehpa oturma odasında gerçekten harika dururdu.

Şimdi oradaki eskilerin yerine. İsterseniz size onları nasıl düzenleyeceğimi gösterebilirim."

Sanki az önce kafasını tıraş etmeyi teklif etmiş gibi ona bakıyordu. "Oturma odasında fazla vakit geçirmiyorum ve buradaki eşyaların hiçbirine ihtiyacım yok. Sadece Sam ve ben evdeyiz ve fazla bir şeye ihtiyacımız yok."

"Peki, yaptıklarını satmayı hiç düşündün mü?" Elini sandalyelerden birinin saten kıvrımlarında gezdirebilmek için elindeki bardağı tezgâhın üzerine koydu. "Görünüşe göre Birileri keyfini çıkarabilecekken güzel şeylerin tozlanmasına izin vermek utanç verici."

"Benim de onları satmak gibi bir niyetim yok." Zımpara taşını yere bıraktı, şimdi sinirli ve sertti. Bakışları onu tepeden tırnağa taradı, yüzündeki gergin ifadede hoşnutsuzluk vardı. "Hâlâ benim gömleğimi giyiyorsun. Eğer çamaşırlarını yıkamak istersen mutfağın dışında küçük bir çamaşır odası var. giysiler."

Karşılıksız kalan bir gülümseme sundu. "Teşekkürler, öyle yapacağım. Duman kokusuna hiç dayanamazdım. Annem Slater'la kumarhaneye gittiği her gece onu eve getirirdi."

Asher homurdandı. "Güneş batar batmaz yiyecek ve erzak almak için eyalet sınırına doğru yola çıkacağız. Sen de fazladan giysi alabilirsin. Bu arada, neden gidip Yapacak bir şeyler. Ruth'un kitaplarından birini okuyun ya da Ned'in bulmacalarından birini bitirin."

"Ciddi misin sen?" Adam sanki o çoktan gitmiş gibi yatak başlığıyla uğraşmaya devam ederken kollarını kavuşturup kaşlarını çattı. Adamın sert ses tonu ve küçümseyici tavrı bu eve ilk gelişinde canını sıkmişti ama bu evde Şimdi -özellikle de öpüşmelerinden sonra- bunun sonunu kabul etmek onu hazır olduğundan daha derinden yaraladı. "Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?"

Ona ters ters baktı. "Slater'ın icabına bakıldığından emin olmadan bunu yapamam. Ve büyük ihtimalle Cain'in de."

Ağız sıkıca düzleşti, ama sadece acıyı sesinden uzak tutma çabasıyla. "Eğer Michael'ı ya da bize güvenen çocukları riske atmaktan endişe etmeseydim şu anda evde olsaydım, çoktan gitmiş olurum."

Dışarı çıkmak için döndü, ama ondan iki adım ötede durdu. Duygusal karmaşayı kaldıramazdı, ne de kendine izin verdiği için hissettiği aptallığı

Ondan kurtulmak için sabırsızlandığı her halinden belli olan bu adam -bu soğuk Breed erkeği- için bir şeyler.

Geri döndü, ona olduğu kadar kendine de öfkeliydi.

"Dün gece beni kamyonda neden öptün Asher?"

Yüzü sertleşti. "Bunun bir önemi var mı? Bu bir hataydı. Bir daha olmasına izin vermeyeceğim."

Sözleri ciğerlerindeki havayı buharlaştırdı, midesini içinde bir kaya gibi hissettirdi. Sanki söyleyecek başka bir şeyi yokmuş gibi zımparalamaya devam etti. Sanki onu sadece odadan değil, düşüncelerinden de kovmak onun için bu kadar kolaymış gibi.

"Bir hata," dedi başını sallayarak, hissetmesi gerektiğini bilerek

aynı şekilde düşündüm ama yapamadım. "Bunu ağladığım için mi yaptın? Benim için üzüldüğün için mi?" Sığ bir nefes aldı, başını eğmiş olan Asher'a ve zımpara taşını yatak başlığının zaten düzgün olan kenarına sürterken omuzlarındaki iri kaslara baktı. "Bunu bana acıdığın için mi yaptın Asher?"

Eli aniden hareketsiz kaldı. Alçak bir hırıltıyla zımpara taşını bıraktı ve yatak başlığını kendisinden uzağa itti, ayağa fırladı. Naomi geri adım attı, anında Onu kışkırttığı için kendi akıl sağlığını sorguluyordu. Bazen onun ne olduğunu, bu tehlikeli Irk erkeğinin ona neler yapabileceğini hatırlamakta zorlanıyordu.

Ancak şu anda o sadece Asher'dı, hissetmek istemediği bir arzuyla hayatını alt üst eden adam. Tamamen ona odaklanan bir özlem, Bildiği akli başında ve makul olan her şeye rağmen istediği bu tehlikeli, yalnız adam.

Adam ona doğru sinsice yaklaşırken, bacaklarında hafif bir titreme olsa da yerinde durdu.

Bakışları onu yakıp kül ediyordu, gözleri alev alev yanıyor ve sıcak kehribar ışığıyla parlıyordu. Geniş göğsündeki ve güçlü kollarındaki glifler, koyu renklerden oluşan bir isyanla dönüyor ve kaynıyordu -Çivit mavisi, şarap ve altın rengi. Çenesi kaskatı kesilmişti ama adam gergin dudaklarının arasından bir nefes çekerken, kız onun sivri dişlerinin uçlarını gördü.

"Evet Naomi," dedi, derin sesi çakıl taşı kadar sertti. "Seni öptüğümde ağladığın için öpmüştüm."

Keskin bir nefes aldı, boğazının düğümlemesine benzeyen bu sestten nefret ediyordu. Adamdan gözlerini ayırdığında

yakıcı bakışlarıyla uzandı. İri eli kızın boynunun arkasına dolandı ve ona bakmaktan başka seçenek bırakmadı.

"Seni öptüm çünkü gözyaşların benim de içimi acıtıyor," diye mırıldandı. Başını iki yana salladı, kızın gözlerinin içine içinde çalkalandığını hissettiğinden bile daha fazla azap barındırıyor gibi görünen uhrevi gözler. "Ve her ne kadar dudaklarının tadına bakmanın bir hata olacağını bilsem de, bu bile seni daha az istememe yetmedi."

Kız daha bir şey söyleyemeden, adam başını kızinkine doğru eğdi ve tekrar ağzına aldı. Geçen gece kamyonunda olduğu gibi dudaklarını onunkilere nazikçe değdirmemi, derin, aç ve çiğ bir şekilde. Dili, her ateşli yalayışında ve itişinde onu içten içe kavurarak istila etti. Onu canlı canlı yemek istermiş gibi öptü.

Sanki onu tekrar tatmak için açlıktan ölüyordu ve şimdi hiçbir şey onu onun tamamına sahip olmaktan alıkoyamazdı.

Onun yatağında ilk kez uyandığından beri aralarında için için yanan ve sadece onun sayesinde hayatta kalan arzu, şimdi ikisinin de hissetmediği bir sıcaklığa dönüşmüştü. kontrol altına alabildi. İlk öpüşmelerinin geçici olduğu yerde ve belirsizken, bu seferki birbirlerinden ne istedikleri -ihtiyaç duydukları- konusunda hiçbir şüphe bırakmıyordu.

Asher elini kadının giydiği tişörtün uzun eteğinin altına soktu. Parmakları külotunun ince kumaşı üzerinde gezinirken onun ağzına karşı inledi.

"Dün gece seni bunun içinde görmek işkenceydi. Şimdi seni böyle hayal etmeden bir daha asla giyemem." Kadının seksini avuçladı ve orada büyüyen ağrıyı yoğurdu. "Ve sonra duşumda olduğunu bilmek, çıplak ve ıslak ... siktir."

Okşaması daha da yoğunlaştı, büyük eli bacaklarını daha geniş açarak uyluklarının arasındaki sırlıslam bağlantıya daha iyi erişmesini sağladı. Onun dokunuşuna doğru eğildi, Baş zevkle dönerken omuzlarını tutuyordu. Parmakları, külotunu bir kenara itip kaygan yarığına girerken sıcaktı. Her okşayışında, parmaklarının onun içine her ritmik dalışında içinden bir his fırlıyordu. Titreyen vücut.

"Yapmak istediğim şey buydu," dedi ateşli öpücükler arasında, eliyle onu deliliğin eşiğine getirirken ağzını boğazına doğru götürdü. "O kısa koridorda yürüyüp sana katılmamak için her şeyimi verdim."

Naomi inledi, çaresizce onun avuçlarına ve parmaklarına doğru hareket etti. "Asher."

"Bu doğru," diye hırladı. "Şimdi belki seni neden öptüğümü anlamışsındır. Ve dün gece sen yan odada duş alırken, her şeyden çok istediğim şey seni hissetmekti. Parmaklarımın altında kaygan ve ıslaktı ve sonra seni becermek istedim Naomi. Seni fayanslara doğru itmek ve artık içinde olmak için bu lanet olası ihtiyacı hissetmeyene kadar içine girmek istedim."

"Oh, Tanrım." Adamın hınzır dokunuşundan nefes nefese kalmış, olduğu yerde doruğa ulaşmanın eşiğine gelmişti. "Ben olsam seni durdurabilirdi, Asher. Ben de aynı şeyleri düşünmüştüm. Ben de aynı şeyleri istiyordum. Bu benim hayal ettiğim şeydi. orada kendime dokundum. Senin bana dokunduğunu, beni şu anki gibi okşadığını hayal ettim."

Boğazının altından mırıldandı ve ateşli bir ihtiyaçla ona baktı. "Sıcak spreyn altında durup beni mi düşünüyorsun, tatlı küçük Narumi?"

Adını -gerçek adını- duymak yanlış, hatta sarsıcı gelmeliydi.

Artık kimse ona öyle demiyordu. Buna izin vermedi. Fakat Asher'in dudaklarında kendi adını duymak, özellikle de ona sadece ve sadece ona aitmiş gibi bakarken, içinde derinlerde bir şeylerin bağını çözdü.

Kendini özgür
hissetti.
Görüldüğünü
hissetti.

Ve belki de hayatında ilk kez kendini güvende, gerçekten güvende hissetti.

"Evet," diye iç geçirdi adam bir öpücük daha vermek için geri döndüğünde. "Seni düşünerek geldim. Sonra da Gecenin geri kalanını yatağında tek başına, gelip bana katılıp katılmayacağını merak ederek geçirdim. Keşke gelsen."

Sert bir küfür savurdu, ses külotunun yırtılmasıyla noktalandı. Asher tişörtü başından aşağı çekti, sonra ellerini kızın çıplaklığının her santiminde gezdirdi. Kasları kasıldı ve esnedi, glifleri

Altın teninde dans eden canlı bir sanat gibi renk ve hareketle titreşiyor ve canlanıyordu.

Onun her şeyini hissetmek için sabırsızlanmaya da dayanamıyordu.

Ellerini adamın gövdesinin iki yanında gezdirirken, adamın saf gücü karşısında ürperdi. Onun bir ölümlüden daha fazlası olduğuna şüphe yoktu, onun şimdiye kadar yakın olduğu en ölümcül, en güçlü adam olduğuna şüphe yoktu. Ama o Aynı zamanda et ve kemik, hepsi de onun araştıran parmaklarının altında nabız gibi atıyor, korkunç ve sıcaktı.

Kadın kot pantolonunun bol kemerine uzanıp sikini tuttuğunda boğazının altından inledi. Adamın büyüklüğünü fark ettiğinde bir an için nefesi kesildi. Ama bildiği tüm tereddütler bir sonraki anda yok olup gitmiş, adam onu daha sıkı kavrayıp uzunluğunu okşamaya başladığında

tıslamıştı.

"Seni görmek istiyorum," diye fısıldadı. "Her şeyini hissetmeye ihtiyacım var."

Naomi biraz beceriksizce hareket edince, adam işi devraldı, düğmeyi ve fermuarı açtı ve kotu aşağı itti. Naomi gözlerini dikmiş, üzerindeki güzel gliflere hayretle bakıyordu. Zayıf kalçalarının etrafında ve kasıklarında, sikinin kökündeki koyu renkli sazın içinde kayboldu.

Onu tekrar ellerinin arasına aldı, şimdi gözleri ve dokunuşuyla ona hayranlık duyuyordu. Adamın yanıtı derin ve yayvan bir hırıltı oldu.

"Birlikte olduğun ilk Cins ben miyim?"

"Tek kişi." Bu itiraf karşısında adamın gözlerinin nasıl parladığını fark etmemişti.

"Peki ya insan erkekler?"

Omuz silkti. "Bir çift, sanırım. Ama çok uzun zaman oldu, sonsuza kadar da olabilir." Onun ateşli bakışlarını tuttu, hala

Onu okşuyor ve o da vücudunu keşfederken dizlerinin bükülmesine izin vermemeye çalışıyordu. Onun için o kadar ıslaktı ki, onu içinde hissetmeye o kadar açtı ki, istemeye zor dayanıyordu. "Hiç kimseyi seni istediğim gibi istemedim, Asher."

Ağzı günahkâr bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Güzel."

Önünde dizlerinin üzerine çöktü, bir eli kalçasını kavrayarak ona destek olurken, diğer eliyle onu kendine doğru açtı ve yüzünü onun seksine yasladı. Ağzı onu içine çekti, dili kıvrımlarının arasına ıslak ve sıcak bir şekilde bastırdı, ardından kapalı göz kapaklarının arkasında yıldızlar görmesine neden olan acımasız vuruşlarla klitorisinin etrafında dolaştı.

Onun yumuşak etini yalarken ve diliyle onu becerirken çılgınca erotik, hayvani sesler çıkardı. O bir Durdurulamaz bir güç, kendini tamamen bıraktığı bir fırtına.

"Oh, Tanrım," diye nefesini tuttu, adam onu kendine doğru çekerken titriyordu.

Yoğun bir boşalmanın zirvesindeydi. Titreyerek ve nefes nefese adamın ağzına boşaldı, damarları şimşek gibi beyaz ve elektrikliydi. "Asher!"

Adam alçak bir hırıltıyla ondan uzaklaşıp onu ayaklarından kaldırdığında hâlâ o unutuşun içinde dönüyor ve doruk noktasının gücüyle sarsılıyordu.

"Bacaklarını etrafıma sar," diye emretti, sesi uhrevi bir törpü gibiydi.

Ayak bileklerini arkasına bağlayarak onu havada tuttu, güçlü ellerini kalçalarının altına yerleştirerek onu yavaşça, santim santim şaftının uzunluğuna doğru yönlendirdi.

Dolgunluk zevkin ötesine geçip acıya dönüştü, küçük kanalı gerildikçe tatlı, lezzetli bir ağrı onu tam anlamıyla karşıladı. O kadar iyi hissetti ki, neredeyse sadece tamamlanmış olmanın ezici hissinden boşalacaktı.

Sonra hareket etmeye başladı.

Kadının tüm ağırlığını sanki bir tüymüş gibi ellerinde tutarak, onu aşağı yukarı kaydırды ve her kontrollü vuruşta inanılmaz derecede derine itti.

Daha fazlasına ihtiyaç duyarak ona karşı sallandı. Ona verebileceği her şeye ihtiyacı vardı.

Kadın onu daha sert bir tempoya sokarken inledi. "Çok küçüksün Naomi. Seni incitmek istemiyorum."

"Göründüğümden daha güçlüyüm, vampir."

Kocaman dişlerini göstererek şeytani bir şekilde sırıttı. "Demek öylesin."

"O yüzden durma Asher." Onu sertçe öptü ve dudağını anlamlı bir şekilde ısırды. "Ve nazik olma."

"Ah, lanet olsun." Bakışları artık bir cehennemdi, kehribar rengi irisleri gözbebeklerinin dar yarıklarını yutuyordu. Kaba bir hırıltıyla onu kavrayışını sıkılaştırdı ve sertçe içine girdi - bir kez, iki kez, tekrar ve tekrar.

Naomi inledi, bir titreme hızla ne yavaşlatabildiği ne de kontrol altına alabildiği bir serbest bırakmaya dönüştü.

Onun zevki bir çığlıkla patladı.

Ve Asher yine de devam etti, nazik olmayan ve vahşi, ona sadece ondan talep ettiği şeyi veriyordu.

Evin çatısını yerinden sökecek bir kükremeyele boşaldı, salıverilmesi sadece vuruşlarını daha kaygan ve daha ateşli hale getiren haşlayıcı, sonsuz bir fıskiye idi. Sürtünme çok fazlaydı, vücudu çok hassastı.

Bir orgazm daha hızla üzerine geldi ve onu titreyerek kemiksiz bıraktı.

"Oh, Tanrım." Kadın adamın omzuna doğru nefes nefese nefes almak için mücadele etti. "Bu inanılmazdı." Cevap veren kıkırdaması vaatlerle doluydu. "Evet, öyleydi. Ama seninle işimin henüz bittiğini sanma. Daha Önümüzde gün ışığının olduğu saatler var ve artık nelerden hoşlandığını bildiğime göre, bunları en iyi şekilde değerlendirmek niyetindeyim."

BÖLÜM 14

Asher çiftlikte yaşadığı on beş yıl boyunca yatakta hiç bu kadar çok zaman geçirmemişti. Gerçi, doğrusunu söylemek gerekirse, Naomi'yle birlikte kendilerini kesinlikle yatağa. Yatak odasındaki halıyı, sandalyeyi, hatta şifonyeri bile kullanmışlardı.

Ve evin diğer alanlarının da tadını çıkarmak için pek çok yaratıcı yol buldular.

Tatmin olması gerekirdi ama akşam eyalet sınırındaki alışveriş gezisinden döndükten sonra düşünebildiği tek şey, onu ne kadar çabuk soyup tekrar altına alabileceğiydi.

Atların ve tavukların bakımını yaptıktan sonra eve girdiğinde Naomi'nin mutfakta domalmış olması, kıvrımlı kot pantolonunun içinde dolapları karıştırıp bir tava çıkarırken küçük kışının olgunlaşmış görünmesi neredeyse kalıcı ereksiyonuna yardımcı olmadı.

Oturma odasındaki ses sisteminden yumuşak bir müzik geliyordu. Ned'in en sevdiği country albümlerinden biri değil, yaşlı adamın Ruth'un her zamankinden daha fazla aklına takıldığı günlerde dinlediği duygulu bir caz parçasıydı. Asher Naomi'nin şehvetli şarkıda sallanıp mırıldanmasını izlerken, onu düşünmeden bu şarkıyı bir daha dinleyebileceğini hayal bile edemiyordu.

Adam kapının sessizce kapanmasına izin verirken kadın ona baktı. Gözleri birleşirken yüzünde beliren yavaş gülümseme adamın sikinin fermuarının arkasından seğirmesine neden oldu.

"Salatanın üzerine koymak için tavuk göğsü yapıyorum," dedi ve tavayı ocağın üzerine koydu. "Sence uygun mu?"

"Ne istersen yap. Mutfak senin."

"Tamam." Buzdolabına doğru yürüdü ve aldıkları taze ürünlerden bazılarını çıkardı, şimdi yıkadığı lavabonun yanındaki tezgâha koydu ve ellerini kuruyor. "Gerçek yemek yiyememek nasıl bir şey?"

Omuz silkti, marulları durulayıp suyunu silerken tezgâha yaslandı. "Senin ve benim yemek tanımlarımız farklı, hepsi bu."

"Yani hiç taze meyve ya da mükemmel pişmiş bir biftek tatmadın mı? Ya da gerçekten iyi bir çikolata?"

"Hayır. İstesem insan yemeğinin tadına bakabilirim ama sadece bir iki ısırik. Irkların sindirim sistemleri bu tür kaba besinler için uygun değil."

Bakışları adamın ağzına kaydı. "Sadece kan mı?"

"Evet. Ve sadece canlı bir damardan alınan taze kan."

Yutkundu ve narin boğazı çalışırken birdenbire son beslenmesinin üzerinden birkaç gün geçtiğinin farkına vardı - özellikle de onun gibi bir Birinci Nesil için çok fazla. Daha sonraki nesiller vücutlarını bir haftaya kadar zorlayabilirlerdi ama en saf Irk için bu mümkün değildi.

Yine de ne kadar susamış olursa olsun, basit bir Homo sapiens şahdamarı alma fikri her zamankinden daha az çekici geliyordu. Hele Naomi karşısında dururken.

"Neden damarımı almaya çalışmadın, Asher?"

Onun masum sorusu karşısında dişlerini birbirine geçirdi. Pek çok nedenden ötürü yasak bölgedeydi, bunlardan en önemlisi de bir Irkdaş olmasıydı. O uzandı ve çenesinin altındaki küçük doğum lekesine dokundu. "Bunun yüzünden."

Onun kanından bir yudum almak onu insan kanının asla besleyemeyeceği şekilde besleyecek, ama aynı zamanda onu kırılmaz bir zincir gibi ona bağlayacaktı. İkisi de yaşadığı sürece, onu kendi damarlarında, duyularında hissedecekti. Ve eğer ondan içerse, onun için başka bir erkek olmayacaktı, İkisi de. Kan bağı bir Irk erkeği ile kadını arasında sadece kutsal değil, aynı zamanda ebediydi.

Daha iyi birini hak ediyordu. Ona layık birini.

Peki, tüm bunlara rağmen neden onun hassas tenini delmek için böylesine derin bir özlem duyuyordu?

Boğazını temizledi, ağzı bir anda dışarıdaki Mojave kadar kurumuştı.

"Yemek pişirmeye başlasan iyi olur," diye mırıldandı. "Sam diğer odada uyanır ve ocaktaki tavuğun kokusunu alırsa, akşam yemeğin için onunla kavgaya etmek zorunda kalabilirsin."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Tamam. Sana yemek yok ama bir şey istemediğine emin misin?"

"Ben öyle bir şey demedim." Ona doğru sinsice yaklaştı, ona yakın olma ihtiyacına karşı koyamıyordu. "Kesinlikle görüyorum istediğim bir şey."

Adamın kolları kadını arkadan çevreledi ve adam yaklaştı, kadının adamın ön tarafına bastırıldığını hissedince inledi.

Vücudu. Onun devasa cüssesine kıyasla ne kadar küçük olursa olsun, sertliğine yaslanan vücudunun yumuşak sıcaklığından daha mükemmel bir şey hissetmemiştir.

Kalçalarını oynattı

sırf ona yakın olabilmek için tahrik olup acı çekmenin eşiğine gelmişti.

Başını arkaya eğdi ve içini çekti, adamın kollarının arasında yavaşça müzik eşliğinde sallanıyordu. "Bu eski şarkıyı hep sevmişimdir."

Homurdandı. "Bunu hiç şu andan daha fazla takdir etmemiştim."

Kirpiklerinin kalın saçaklarının altından ona bakarken ağzı kıvrıldı. "Dans et benimle." Döndü

Onun gevşek kucaklamasının çemberinin içinde, aralarında boşluk kalmadan birbirlerine bakana kadar. Kollarını adamın boynuna dolayarak kalçalarını döndürürken akıcı bir şekilde hareket etti

ve onun ateşli bakışlarını tuttu. "Çok kasıntısın,

Asher." "Pek iyi bir dansçı değilim."

"Kastettiğim bu değildi." Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek

başını kendisine doğru çekti ve ağzını onunkinin üzerine eğdi.

Öpücüğü, şiddetli bir yangının üzerine atılan benzin gibi adamın duyularını patlattı. Ellerini onun üzerinde yumuşattı.

Arkadan yuvarladı, onu sıktı ve onu uyarılmasına karşı sıkıca çekti. Onun içinde olmak, onunla kaynaşmak istiyordu. Eğer giysilerindeki lanet olası engeller olmasaydı öyle olacaktı.

"Giyinmene izin vermek kimin parlak fikriydi?" diye sordu. ateşli öpücükler arasında hırladı. "Şu andan itibaren seni sadece tişörtümün içinde görmek istiyorum ya da hiçbir şey."

Ona gülümsedi. "Bana bir plan gibi geldi."

Onu tekrar öptü. "Eğer bundan hoşlandıysan, diğer planlarımı duyana kadar bekle."

"Belki de biraz enerji içeceği almalıydım," dedi, ellerini gömleğinin altına sokup sütyeninin kancalarını kopardığında iç çekerek. "İrk dayanıklılığın beni öldürecek."

"Şikayet mi ediyorsun?"

"Yakınından bile geçmiyor." Adam onu yerden kaldırıp tezgâhın üzerine koyduğunda şaşkınlıkla inledi. Elleri Sırtını okşadı, sonra dizlerini avuçlayıp bacaklarını açarken saçlarına dolandı. Kalçalarının arasına doğru ilerledi ve onu boynunun arkasından sahiplenici bir şekilde yakaladı, dudaklarının ve dillerinin morartıcı, ateşli birleşiminde ağzını ezdi.

Ne kadar süredir öpüştüklerini bilmiyordu ama duyuları rahatsız edici bir huzursuzlukla karıncalandı. Dışarıdan bir ses duydu; o kadar zayıftı ki hayal görmüş olabilirdi.

Ama yapmamıştı; bu gerçektir. Irkının duyma yetisi yanılmayacak kadar keskindir.

Evin dışında, karanlıkta bir yerde biri vardı. "Ne oldu?"

Dinlemek için durakladığında Naomi sordu

Daha da yaklaştı, eli hâlâ ensesindeydi. "Asher?"

İşaret parmağını kızın ıslak, ayırık dudaklarına dayadı. Kızın badem gözleri irileşti ve endişelendi. Onu tezgahdan aşağı çekerek ayağa kaldırdı ve içine fısıldadı kulak. "Yatak odasına git ve kapıyı kilitle. Sam'i de yanına al."

"Asher, ne-"

"Yap şunu, Naomi." Padoktaki atlardan biri kişnedi, gergin bir ses dikkatini arka kapının diğer tarafındaki karanlığa çekti. Asher Çenesini nazikçe yakaladı ve bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Muhtemelen bir şey yoktur. Hayvanlar her zaman ürker. Ama emin olmam gerek, o yüzden dediğimi yap. Lütfen."

Ona hafifçe başını salladı ve sonra mutfaktan çıktı.

Asher ancak yatak odasının kapısının kapandığını duyduktan sonra hareket etti. Evden elini kolunu sallayarak çıktı, davetsiz bir misafirleri varsa -özellikle de şüphelendiği biriyse- en iyi silahının kendisi olduğunu biliyordu.

Atların padokuna yaklaştığında, gölgelerin arasından karanlık bir şekil sıyrıldı.

"Burası kesinlikle ev gibi küçük bir yer Asher." Cain'in sesi duygudan yoksundu, okunması imkânsızdı. "Seni burada, hiçbir yerde evcilik oynarken bulacağımı hiç düşünmemiştim. Özellikle de o küçük hırsızla Orada bir kadın var." Alçak sesle kıkırdadı. "Görünüşe göre son zamanlarda sürprizlerle dolusun."

"Eğer nefes almaya devam etmek istiyorsan, Cain, topraklarımdan defolup gitmelisin."

Eski Avcı adımlarını aceleye getirmeden ilerledi. "Buraya seninle savaşmaya gelmedim Asher. En azından bu sefer değil. Ne de olsa ikimiz de birbirimizi yeterince iyi tanıyoruz ve iş o noktaya gelirse ikimizin de -ya da diğerinden bir gram bile merhamet göremezsiniz."

Asher bunu inkâr edecek değildi. "O zaman neden buradasın?" "Meraktan," diye yanıtladı. "Seninle ilgili değil ama onun hakkında."

"O seni ilgilendirmez." Bir hırıltı Asher'ın boğazından yukarı doğru çıkarken Cain onu bastıramadı. "Eğer ona dokunursan, hata yapma Cain. Seni öldürürüm."

Siyah saçlı suikastçı sırtarak başını salladı, gümüş gözleri parlıyordu. "Ona dokunmama gerek yok. Leo Slater'la uğraşmaya bu kadar kararlı olduğunu düşünürsek, o zaten ölü bir kadın."

Asher üzerine atladı, Cain'i boğazından yakalarken dişleri diş etlerinden dışarı fırladı. "Seni o mu gönderdi? O katil orospu çocuğu kızın peşine üç adamını yolladı bile ve ben onların icabına baktım. Bana bildiklerini anlat yoksa sıradaki sensin."

Cain sırtıttı ama kurnaz gözlerinde bir belirsizlik vardı. Ve farkına varıyordu. "Ona değer veriyorsun." Sonra kıkırdadı. "Sakin bana küçük hırsıza bağlı olduğunu söyleme. Az önce neden ellerini onun üzerinde gezdirdiğini anlayabilirim ama bu daha fazlası."

Asher daha sert sıktı, sonra eski yoldaşını keskin bir küfürle serbest bıraktı.

Cain dalgınca boğazını ovuşturdu. "Siz ikiniz burada ne tür bir oyun oynuyorsunuz? Senin gibi bir orospu çocuğunun bir yıldan uzun süredir Slater'ın kasasından çaldığı paraya ne ihtiyacı var? İki yüz bin dolar öylece halının altına süpürölüp affedilmez.

Özellikle de Slater gibi bir adamla."

Vay anasını. Bu dik figür onu şok etmişti ama yüz ifadesini değiştirmede. Ve Cain'in geçen gece Michael'ın kazandığı zafer hakkında hiçbir şey söylemediği gerçeğini de gözden kaçırmamıştı.

"Slater'ın kin tutmaya yeri yok," diye cevap verdi. "Eğer kasasına birkaç darbe alırsa, bunu fazlasıyla hak etmiştir. onları."

Cain başını salladı. "Sorun ne? Programdan kaçmadan önce yeterince serseriydin, şimdi de sıradan bir hırsız mı oldun?"

Bunu inkâr etmedi. Naomi Cain'in hedefinde olduğu sürece, Asher hedefi kendinden uzaklaştırmayacaktı. Diğer erkeğe gerçeği söylemek için bile olsa. "Kimin için çalıştığını düşünürsek, yargılayacak biri var. Slater'ın parasını alıyorsun. Tek fark, bunu ellerin kanlıyken yapıyor olman."

Şimdi Cain'in yüzü sertleşmişti. "İkimizin de ellerinde kan var Asher ve bu asla temizlenmeyecek. Ama en azından ben

asla kendi kardeşlerimi öldürmedim."

"Dragos bize kimi öldürmemizi emrettiyse onu öldürdük."

Cain başını salladı. "Seninle benim aramda bir fark olduğunu çok iyi biliyorsun."

"O zaman kanıtla. Uzaklaş ve bir daha geri gelme." "Bunu yapamam. Slater ona bakmam için bana para ödüyor.

ilgi alanları. Ve hiçbir şey onu parasından daha fazla ilgilendirmiyor. Parasını geri isteyecektir," diye ekledi Cain. "Eğer kendisine defalarca vuranın o olduğunu öğrenirse, hiç bir şey olmayacak.

onu durduramaz. Ve geçen gece yaptığı gibi onun peşinden bir grup palyaço göndermeyecektir."

Cain'in ağzından kaçırıldığı haber Asher'ı şaşkına çevirdi. Slater, peşinde olanın Naomi olduğunu bilmiyor muydu? Tüm kılık değiştirmeleri, zamana yayılmış sabırlı saldırıları, Slater'ı birkaç yüz kişiden metodik olarak ayırırken- bin dolar.

Michael'ın dün gece onun yardımıyla kazandığı milyonları saymıyorum bile.

Ve Slater bilmiyordu.

Ama Kabil yaptı ve bu da aynı derecede tehlikeliydi, hatta daha tehlikeliydi.

"Bunu neden yaptı?" diye sordu Avcı. "Saatlerce süren güvenlik kamerası görüntülerini inceledim. Onu çalışırken gördüm. Zeki ve cesur biri olduğunu biliyorum. Öyleyse neden onu kışkırtıp Slater? Bana bu kadarını söyle."

Asher'ın her ne kadar bir müttefike ihtiyacı olsa da, Cain'de bir müttefik bulacağı konusunda kendini kandırmayacaktı. Ne de diğer Avcı yoldaşlarında. Hepsi Dragos'un laboratuvarındaki aynı Kadim soydan geliyordu ama eski Avcılardan çok azı kölelikten kurtulduktan sonra melez kardeşleriyle aralarında herhangi bir sadakat bağı oluşmuştu.

En azından Asher.

Naomi'nin hayatını Kabil'in onu bu kadar dikkate alacağı umuduna bağlayamazdı. Ama başka ne seçeneği vardı ki?

"Slater annesini öldürdü."

Cain gözlerini zorlukla kırptırdı. "Çok fazla insan öldürdü."

"Bu sefer birisi borcunu tahsil etmeye gelmiş." "Bu işi çok ileri götürdü. Tek yaptığı kazmak kendi mezarı. Bir noktada Slater bunu öğrenecek ve bana onu mezara koymamı söyleyecek." Asher'ın alçak sesle homurdanması üzerine diğer Avcı uzun bir süre ona baktı, sessizlik içinde onu düşünüyor. "Slater bana onu bitirmemi söyleyecek ve ben de bunu yapacağım çünkü bu benim işim. Eminim bunu anlayabilirsin, değil mi?"

Bu iğnenin acıtmaması gerekirdi ama Asher hayatının büyük bir bölümünü Dragos'un emriyle yaptığı her şeyden pişmanlık duyarak geçirmişti. Eşsiz yeteneğinin laneti sayesinde günahlarının derinliğini ve genişliğini defalarca yeniden yaşamıştı.

Cain'in gümüş gözleri kısıldı. "Dün gece Moda'daki galibiyet -Yuvalardaki büyük olan. Orada o kadınla birlikteydin. Onun bu çekimle bir ilgisi yoktu, değil mi?"

Asher şaşırmış gibi yaptı ve başını salladı. "Hatırladığım kadarıyla kazanan tekerlekli sandalyedeki bir adamdı. Yani, çok iyi bir sihirbaz değilse, bu fikri nasıl bulduğunu bilmiyorum."

Cain ona baktı, yüzünün keskin kemiklerinde tehdit vardı. "Eğer ikinizden birinin bu adamla -Michael Carson- çalıştığı ortaya çıkarsa, sonu hiçbiriniz için iyi olmayacak."

"Bu bir tehdit mi?"

"Hayır," diye alay etti. "Bunu bir uyarı olarak kabul edin, gerçi neden bir uyarıyı hak ettiğinizi bilmiyorum."

"Ben bilmiyorum," diye itiraf etti Asher. "Ama o biliyor. O bir Cinsdaş, Cain."

Devasa erkeğin yüzünde saf bir şok ifadesi belirdi. Bu vahiy onun gibi buz gibi bir katili bile durdurabilecek kadar güçlü tek şeydi. Her Irk erkeği, hatta Avcılar bile, tüm ırklarının varlıklarını -ve geleceklerini- gözyaşı damlası ve hilal şeklindeki ay işaretini taşıyan kadınlara borçlu olduğunu biliyordu. Irk arkadaşları olmadan, başka

Cins. Sadece bu bile Naomi ve onun gibileri herhangi bir erkeğin servetinden daha değerli kılıyordu.

Yine de Cain bir küfür savurdu ve her zamankinden daha şüpheli görünüyordu. "Bu Breedmate. Senin mi o zaman?" Asher buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi, o yüzden gerçeği. "Kanla değil," dedi. "Ama hata yapmayın, o benimdir. Ve ben nefes aldığım sürece, o benim korumam altında olacak."

"Senin koruman altında mı? Senin gibi ruhsuz bir piçin mi?" Cain derin bir kıkırdamayla kara kaşlarını kaldırdı. "O zaman güvenebileceği tek kişi sensen Tanrı yardımcısı olsun."

Cain onu karanlıkta öylece bıraktı, gizli suikastçi tıpkı ortaya çıktığı gibi gecenin içinde kayboldu.

Asher'ın eve geri dönmesi birkaç dakika sürdü. Naomi onu rahatlamış bir solukla karşıladı.

yatak odasının kapısını açtı ve ona her şeyin yolunda olduğunu söyledi. "Ne oldu?" diye sordu, onun sığınağına sığınarak.

Silahlar. "Dışarıda biri mi vardı?"

"Önemli bir şey değildi." Kızın şık siyah saçlarının tepesine bir öpücük kondurdu ve yalanın dilinden bu kadar kolay dökülmesinden dolayı kendinden nefret etti.

"Muhtemelen ait olmadığı bir yere burnunu sokan bir çakaldır. Merak etme. Eğer geri gelirse, icabına bakarım. O."

BÖLÜM 15

Her şeyin yolunda olduğu konusunda ısrar etmişti. Asher gece boyunca uzak, dikkati dağınık görünüyordu. Naomi onun yakışıklı ve sıkıntılı yüzünü örten gölgelerin içine giremiyordu. O da buna izin vermedi.

Tüm sorularını geçiştirdi ve hiçbir şeyin, ama hiç kimsenin ona zarar verecek kadar yaklaşmasına izin vermeyeceğine dair güvence vererek korkularını yatıştırdı. Slater'ın ve ona hizmet eden tehlikeli adamların aklının bir köşesinde olduğunu anlaması için bu sözleri söylemesine gerek yoktu. Asher'ın endişesi sert sessizliğinden ve Evin içinde asker gibi dolaşıyor, sarmal bir hazırlık havası dalga dalga yayılıyordu.

Ancak birkaç saat sonra onu yatağa götürdüğünde tamamen kendisine döndüğünü hissetti. İkisini de sersemletici bir şekilde serbest bırakırken, onun altında çırılçıplaktı.

Koyu mavi gözlerinin ona duyduğu arzuyla yanışını ve parıldayan teninde renklerle dans eden gliflerini izlemişti. Onun içinde hareket ettiğini hissetmek, güçlü vuruşları Zevk dışında her şey vardı, Slater ve Asher'ın kollarının dışında onu bekleyenler hakkında şüpheye ya da endişeye yer yoktu.

Ertesi sabah onu benzer bir şekilde uyandırdı.

Uyku hâlâ üzerine yapışmışken ve vücudu keyifli bir yorgunluktan gevşemişken, Naomi Asher'ın ağzının karnının üzerinde sıcak bir yol öptüğünü ve sonra kalçasına indiğini hissedince inledi. Asher, Naomi'nin tümseğini ısıırıp okşarken nefesi Naomi'nin cinsel organını ısıtıyordu.

Dili kızın dikiş yerini yarıp klitorisini bulduğunda, kız tıslayan bir nefesle yukarı doğru kalktı. O Tembel göz kapaklarını açtı, adam onu ciddi bir şekilde öpmeye ve emmeye başladığında alt dudağını dişleriyle yakaladı.

"Asher," diye fısıldadı, nefes nefese kalmıştı, onun için yeniden eriyordu. "Bekle. Senden önce temizlenmeme izin ver-"

"Arkana yaslan." Adam ona bakarken bakışları için için yanıyordu. Bir elini kızın karnına koymuş, diğer eliyle de onu ağzının altında tutmaya çalışıyordu. "Seni böyle istiyorum. Kendimi senin üzerinde tatmak ve bunun tadını çıkarmanın tamamen bana ait olduğunu bilmek hoşuma gidiyor."

Konuşurken başını tekrar ona doğru eğdi, Bakışlarını onun üzerinde tutarken utanmaz bir şehvetle onu yalıyordu. Dişlerinin arasında klitorisinin sıkı tomurcuğunu yakaladı ve dilini üzerinde gezdirdi, baş döndürücü girdaplar neredeyse çarşafı pençeliyordu.

"Oh, Tanrım," diye fısıldadı, her kötü vuruşa karşılık olarak titriyordu. "Çok iyi."

Adam alçak sesle onaylayarak inledi ve onu vücudunun yarıklarına doğru uzun, utanmaz bir yalamayla daha ödüllendirdi.

Ona doğru eğilirken alevler teninde dans etti. Daha önce hiç bu kadar şehvet dolu hissetmiş miydi? Cevabı biliyordu, Çünkü hiçbir erkeği onun için yanıp tutuştuğu gibi istememişti.

Adam diliyle ona eziyet etmeye devam ederken düşünceleri dağıldı. "Beni delirtiyorsun, Asher."

Alçak sesle kıkırdaması kadının hassas bedeninde titreşti ama ona hiç merhamet göstermedi. Orgazmı bilincinin sınırlarında, ulaşamayacağı bir yerde parıldıyordu. Ve o da bunu biliyordu, kahretsin. Onun bedeniyle nasıl oynayacağını çok iyi biliyordu ve bir kontrol ustası olduğunu kanıtlıyordu.

"Oh, lanet olsun . . bırak geleyim," diye hırladı ona, ama sesinin ne kadar aç olduğunu umursamadan. Daha az açmış gibi davranmak için artık çok geçti. Böyle birlikteyken, hiçbir savunması yoktu. Sadece onu istiyordu. Sadece onun ona verebileceği zevke ihtiyacı vardı.

Parmakları kadının kalçalarına kapandı ve onları daha da açtı, dili ne kadar nazikse elleri de o kadar sertti.

Adam geri çekilip ılık nefesi üzerinde gezindiğinde kadın titredi.

"Burada çok güzelsin," diye mırıldandı, sesi doğaüstü bir törpü. "İpeksi yumuşaklıkta. Tatlı ve sıcak. Sen varken kimin yemeğe ihtiyacı var ki?"

Artık o çekingen alaycılık gitmiş, yerine onu canlı canlı yiyen, yalayan ve emen, parmak uçlarından ayak parmaklarına kadar nabız gibi atan ısı dalgaları gönderen saf bir açlık gelmişti.

Kalçalarını onun ağzına doğru terk edilmiş bir şekilde hareket ettirdi, karnındaki ağrı yayıldı ve büyüdü, kontrol edemediği bir ihtiyaca dönüştü.

"Lütfen, Asher," diye yalvardı, kalın kahverengi saçlarını yumruklarının arasına aldı ve titreme merkezini dalgalandırdı. Bunu sürekli kılmak istiyordu ama zevk artık bir bıçak kadar keskindi ve tehlikeli bir şekilde uçurumun kenarında dengede duruyordu.

"Boşalmak istiyor musun bebeğim?" Alçak sesi duyularıyla alay ederken, ağzı hâlâ kızın iltihaplı etinin üzerinde acımasızca hareket ediyordu. Dili kızın içine daldı ve kız inledi. "Benim için gel, Naomi. Şimdi ver onu bana."

İstese de serbest kalmasını engelleyemezdi.

Adam iki parmağını kızın derinliklerine sokarken kızın sırtı eğildi. vücudu. Klitorisini büyülü daireler çizerek çalıştıran zeki dilinin coşkusuyla birleşen ani istila, dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Doruğa ulaştığında tek yapabildiği onun adını haykırmak oldu. uçurumdan düştü.

"Asher."

Başına kan hücum etti ve kapalı göz kapaklarının arkasında ışık patladı, sarsıntılar sonsuz bir serbest bırakma dalgasıyla onu sarstı. Kemikleri sıvı gibiydi, uzuvları ağırlıksızdı. Sinir uçları elektriklenmişti, duyuları kapalı göz kapaklarının ardında küçük elmaslar gibi parıltıyordu.

Bir eliyle onu sıkıca tutarken göz kapakları orgazminin zirvesini sonuna kadar yaşıyordu.

İlk seferinden beri onu ne kadar sert ve ne kadar sık boşalttığıнын yoğunluğu onu mahvetmiş olmalıydı. birlikte çıplak kalmışlardı. Ama Asher'la birlikte olmak ona vahşi gelen bir şeydi. Onunla birlikte olduğu her an daha da derinleşen bir arzuyu serbest bırakmıştı.

Bunu uzun zamandır fiziksel yakınlık ya da arzu duymadan yaşamış olmasına bağlamak istedi. Ya da belki de bu kadar çekici bir adamla birlikte olmanın yeniliğiydi. Asher gibi güçlü bir seksüel.

Tek bildiği, bu doymak bilmez arzusunun, onun tam olarak ölümlü olmayan parçasının nihayet Breed olan parçasıyla temasa geçmesinden kaynaklanan elemental bir tepki olabileceğiydi.

Ama Naomi bunların hepsinden daha derin bir bağ hissetti.

Onu önemsemeye başlamıştı.

İmkansız. Birbirlerini çok az tanıyorlardı. Tüm bunlar sıcak, heyecan verici ve koşullar nedeniyle bunaltıcıydı. Yaşam ve ölüm. Tehlike peşlerindeydi. Ve Var olabileceğini hiç hayal etmediği bir kara şövalye gibi onu tüm bunlardan kurtarmak için devreye girmiş olması.

Onunla birlikte olmayı bu kadar heyecan verici kılan da buydu. İlk kaşıntıyı giderdikten sonra bile onun için bu kadar tamamen, içten içe çalkalanırcasına vahşi hissetmesinin nedeni buydu.

Ama bunların hiçbiri, Asher'la tanıştığından beri içinde açılan sızıyı açıklayamıyordu. Ona her dokunduğunda ya da dişlerinin sivri uçlarıyla tenini her sıyırdığında daha da derinleşen ve görmezden gelinmesi zorlaşan bir acı.

Ne kadar denerse denesin, içindeki özlemi yok edemiyordu.

hayatı boyunca asla istemeyeceğinden emin olduğu bir şeye sahipti.

Artık sadece Asher ile paylaşabileceğini bildiği türden bir bağ.

Tanrı yardımcısı olsun, ona aşık olma ihtimalinin çok gerçek olduğunu kabul etmekten şaşkınlık duyuyordu.

"Hey," dedi, derin törpüsü kalın bir gümbürtüye dönüşerek kadının vücudunda yukarı doğru ilerledi. Yavaşça şakağına dokundu.

"Burada her şey yolunda mı? Sen iyi misin?"

Gözlerini kırıştırdı, hâlâ mutluluğun artçı şoklarından ve kendi şaşırtıcı farkındalığından sersemlemişti. "Evet," diye mırıldandı, erimiş gözlere ve nefesini kesmekten asla geri kalmayan sert ve güzel yüze bakarak. Adamın yanağını okşamak için uzandı. "Ben iyiden de öteyim, Asher."

Onunla birlikteyken her şeyin bu kadar doğru hissettirmesi onu dehşete düşürüyordu.

Çünkü er ya da geç onun yatağından ayrılıp gerçeklerle yüzleşmek zorunda kalacaklardı.

Ama henüz değil.

Şimdi olmaz.

Onu öptü, aniden onun için yeniden çaresiz kaldı. Ağzının onunkine sertçe çarpmasına karşı inledi, sonra elini aşağı kaydırduğında bir tıslama çıkardı ve parmaklarını onun sert uzunluğunun etrafına sardı. "Sırt üstü yat, vampir. Sana işkence etme sırası bende."

#

Her zamankinden daha sert olmasına ve onun içinde olma

ihhtiyacıyla çaresiz olmasına rağmen, kadının istediğini yaptı. O vardı

Dragos'un yakasından kurtulduğunda kendi kendine yemin etmişti.

kendini bir daha asla kimsenin kaprisine teslim etmeyecekti. Ama bu Naomi ile tanışmadan önceydi.

Bu kadın ona sahipti ve bunu inkâr edemezdi.

Özellikle de ona zevkten donmuş ama yine de aç gözlerle bakarken.

Damarları sadece onu becerme ihtiyacıyla değil, aynı zamanda başka bir şiddetli dürtüyle de zonkluyordu.

Yatağa sırt üstü uzanıp onun üzerine oturmasını izlerken hırıltısını bastırdı. Aletine kan hücum etti ve dişleri daha da uzarken diş etlerinde bir sızı başladı. Jilet gibi keskin uçları dilinin üzerinde hançer gibi hissediliyordu.

Adam kadının kalçalarına uzandı, onu kalkmış sikinin üzerine yatırmaya hazırdı ama kadın ellerini savuşturdu. Gülümsemesi şehvetli ama bir o kadar da kararlıydı. "Sabırlı ol. Ben daha başladı."

Sert bir nefes verdi. "Çıplakken ve avuçlarımın içindeyken hiç sabrım yok."

Başını eğdi, ince siyah kaşlarından biri badem gözlerinin üzerine yaylanıyordu. "O zaman seni bağlamamı mı öneriyorsun?"

Vay anasını. Hiçbir kısıtlama olmamasına rağmen Kendini Naomi'nin zevkine bırakma fikri vücudundaki her hücreye lav akıtıyordu. Bu bir işkence ve kontrolünün sınanması olsa da, ellerini yatağın üzerinde tuttu ve sadece Naomi'yi izledi

Göğsüne ve karnına küçük öpücükler yağdırdı. Pembe dili dermagliflerinin girdaplarını ve kemerlerini yalamak için dışarı fırladı.

"Renklerini görmeye bayılıyorum," diye mırıldandı, ağzıyla onu yavaşça keşfederken. Ayırık dudaklarını göğüslerini çevreleyen gliflerin üzerinde gezdirdi, sonra küçük, küt dişleri meme uçlarından birinin üzerinde bir araya geldi ve neredeyse yataktan fırlayacaktı.

"Tanrım, kadın. Seni ısırمامı istemiyorsan dikkatli ol."

Bu tehdidi yapmak bir hataydı. Sadece boş bir tehdit olduğu için değil, asla yapmayacağı bir ihlal olduğu için. Ama aynı zamanda mantıklı zihninin Naomi onunla oynadıkça açlık -ve susuzluk- onu çengelli pençeleriyle kavıyordu.

Şimdi bu sözleri söylediğine göre, görüntü kafasında canlanmıştı. Naomi onun altında yayılmış, ince boğazı açıkta ve bir adak gibi ona doğru eğilmişti. Ağzı ona doğru alçalıyor, dişleri damarlarını deliyordu.

Zihninde onun kanının tatlılığını neredeyse tadabiliyordu. Kokusu gibi narin ve kadının kendisi gibi cesur olacaktı.

Gözlerini kapatıp çenesini sıktı ve beslenme ihtiyacını işaret eden ağrıyla savaştı. Şimdi her zamankinden daha fazla, bunun için neredeyse çaresizdi. Bu hayvani saldırı.

Kanın sıcak, karanlık tadı-Naomi'nin kanı-sel gibi akıyor ağzına. Adam içerken kadının derinliklerine vurma hissi, kadın boşalırken dar kanalının onu sıkması.

Homurdandı ve gözlerini kapadı, boş yere gözlerini engellemeye çalıştı.

düşüncelerinden -ve susuzluğundan- uzaklaştırdı. Naomi'nin yanında bulunduğu süre uzadıkça bir kan konağı bulma zorunluluğu da aciliyet kazanıyordu. En azından fiziksel açlığı yatışırsa, Naomi söz konusu olduğunda ihtiyaçlarından birini dizginleyebilecek güce sahip olabilirdi.

Pek olası değildi, ama ondan zaten sahip olduğundan daha fazlasını alırsa lanetlenirdi.

Cain'in dün gece Asher'ın ne olduğunu -ve asla olamayacağı her şeyi- hatırlatması iyi bir zamanlamaydı. Asher Naomi'yle fazla rahat olmaya başlamıştı. O da Hayatını paylaşacağı biriyle hayatının nasıl olabileceğini hayal etmeyi çok kolay buluyordu. Naomi gibi biriyle.

Hayır. Onun gibi değil.

Sadece o.

Kendi kendine, Cain'in ortaya çıkışını ondan saklamanın sadece Slater'ın ona ya da Michael'a yaklaşmasıyla ilgili korkularını yatıştırmak için olduğunu söylemişti. Ama Asher'ın güdöleri de bencilceydi. Naomi onun geçmişini bilmiyordu. Kaç can aldığını bilmiyordu, bunların arasında pek çok masum can da vardı.

Yalanı içini yakıyordu ama diğer Avcı'yla yüzleşmesinden bu yana geçen her dakika, ona söylemesi gereken kelimeleri bulmasını daha da zorlaştırıyordu.

Öpmeye, yalamaya ve gövdesinden aşağı doğru kıstırmaya devam etti. Adam başını kaldırıp kızın aşağıya inişini izledi ve kızın gözlerindeki bakış, şehvetin koçbaşı gibi çarpmasına neden oldu.

içine. Zaten şişmiş olan siki nabız gibi atıyor ve zıplıyor, kadının onun için tasarladığı şeyi beklerken karnına berrak bir sıvı sızıyordu.

"Harikasın," diye mırıldandı, gözleri de elleri kadar hayranlıkla onu okşuyordu. "Her santimine bakmaktan asla bıkmam, Asher."

Cevap vermek istedi. Onunla kıyaslandığında kendisinin bir hiç olduğunu söylemek için. Onun hakkını veremeyecek tüm sözcükleri ona yağdırmak istedi ama tek yaptığı

boğuk bir iniltiydi, parmaklarını onun şaftının etrafına sararken sıcak kavrayışında kayboldu. Sonra elini onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kaydırmaya başladı.

Kadının uzun ve telaşsız vuruşları adamın leğen kemiğini sallarken, adam kadının pençesine doğru gerildi. "Beni öldürüyorsun, meleğim. Tanrım, bana böyle dokunmaya devam ettiğin sürece her şeyi yaparım."

"Herhangi bir şey?" Yumuşak bir şekilde güldü. "Tutmak istemeyeceğin sözler vermesen iyi olur."

Alay ediyordu, uyarısının ne kadar yerinde olduğunun farkında değildi. Ona vermek istediği yüzlerce söz vardı ama tek bir tanesini bile söylemeye hakkı yoktu.

Ve sonra onun ılık, nemli nefesinin sıcaklığını sikinin başında hissettiğinde söyleyecek hiçbir sözü kalmadı.

"Naomi-" Dudaklarını onun üzerine kapatıp onu ağzının derinliklerine çekerken adı kırık bir hırıltıdan öteye geçemiyordu. "Ah, Tanrım."

Parmaklarını refleks olarak onun koyu renk saçlarına geçirerek kıpırdandı. Dili saf ateş gibiydi ve okşarken, çekerken ve emerken onu diri diri yakıyordu. Adamın tamamını ağzına sığdıramıyordu ama bu onu denemekten alıkoymuyordu. Kadın onu derinlemesine emerken, o sıkı kaslar onu sıcak, ıslak bir yumruk gibi kavrarken neredeyse kendini tavandan sıyırmak zorunda kalıyordu.

Bu sırada kız, erkeğin aletinin etrafında, ona her kelimeden daha fazlasını anlatan seksi sesler, inlemeler ve mırıltılar çıkarıyordu onun da en az kendisi kadar zevkten dört köşe olduğunu görebiliyordu.

Eğer şimdi onun tadına bakamıyorsa, en azından içine girmesi gerekiyordu. Onun devam etmesine izin verme çabasıyla titriyor, bir şehit gibi dil darbelerini kabul ediyordu, bu yüce işkenceyi sessizce çekiyordu.

Ama sonra ciddi bir şekilde emmeye başladı, sert ve derin bir şekilde çekmeden önce neredeyse onu dışarı atana kadar geri çekildi, parmaklarıyla shaftının tabanını çalıştırdı, kalçalarının etrafındaki eliyle onu itmeye teşvik etti.

Ritim artık bir kalp atışı gibiydi, durmak bilmiyordu, kontrol etmek imkânsızdı. Saçlarını sıkıca kavradı.

"Tanrım," diye haykırdı, görüşü kırmızı bir bulanıklık içinde bulanıklaştı, doruk noktası yük treni gibi üzerine gelirken dişleri daha da uzadı. "Ben ... ah, kahretsin . . . Naomi-"

Uyarısının tam tersi bir etki yarattığını fark edince sözünü kesti. Kadın sadece tutuşunu sıkılaştırdı ve hareket etti. Daha hızlı, şimdi inliyordu, beynini kısa devre yaptıran çaresiz, muhtaç sesler.

"Siktir!"

Her sinir ucu aynı anda ateşlenip vücuduna şok dalgaları gönderirken adını haykırdı. Daha önce hiç olmadığı kadar sert boşaldı, kadın onu acımasızca emerken sıcak fıskiyeler onu içten içe haşladı.

Daha önce hiç hissetmediği bir his onu sardı, Naomi'nin saçlarını okşarken göğsünü sıktı ve ağzının sıcaklığına teslim oldu. Ona karşı hissettiği duygu şehvetin çok ötesindeydi. Bu derin ve temel bir şeydi, ilkel ve inkâr edilemez bir şeydi. Bir şey sahiplenici ve kalıcı.

Onu yanına uzanması için çekerken, "Benim" diye düşündü.

Onun güzel yüzünü ve az önce kendisine böylesine yoğun bir zevk veren parlak dudaklarını okşadı.

Benim, dedi kendi kendine, bunu dilemeye hakkı olmadığını bilse de.

Başını eğdi ve onu derinden öptü, ta ki ikisi de çaresizce havaya ihtiyaç duyana kadar. Sonra parmaklarını onun yumuşak yanaklarında ve zarif çene çizgisinde gezdirdi. Boğazında çırpınan nabzının üzerinde. "Benim," dedi, dişlerini göstererek ve acıtarak.

Ama asla geri alamayacağı bir hataya teslim olmadan önce, Naomi'yi dizlerinin üzerine çevirdi, bacaklarını iki yana açtı, sonra içine gömüldü ve ona olabileceği tek şekilde kendisinin olduğunu hissettirdi.

BÖLÜM 16

"Peki, sen ne düşünüyorsun?" Naomi oturma odasında durdu ve Asher'in yaptığı iki yan sehpayı işaret etti. "Sana burada harika duracaklarını söylememiş miydim?"

Umursamazca omuz silkti, ama lanet olsun ki bu değişikliğin iyi bir değişiklik olduğu konusunda haklı değildi. "İşe yarar, sanırım."

"Tahmin mi ediyorsun?" Kadın ona bakakaldı, güzel yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Bu bin kat daha iyi görünüyor ve bunu sen de biliyorsun."

Ona göre odadaki en büyük gelişme, odanın ortasında duran ufak tefek ateş parçasıydı. Şık siyah saçları at kuyruğu şeklinde geriye doğru taranmıştı ve bu sadece teninin güzelliği ve sıra dışı gözleri. Koyu renk kot pantolon ve beyaz tişört sıradan olmalıydı ama Naomi'nin üzerinde iç çamaşırı kadar baştan çıkarıcıydı.

Ya da belki de bu sadece Asher'in doymak bilmeyen libidosunun konuşmasıydı - en azından onun söz konusu olduğu yerde.

Sonunda öğlen saatlerinde yataktan kalkmasına izin vermişti, çünkü ikisinin de duş alması gerekiyordu ve onun da yemek. Elinden geldiğince mesafesini korumayı tercih etmişti, sadece onun lezzetli vücudunun cazibesinden ve aynı derecede cazip olan şahdamarı fikrinden kaçınmak için.

Öğle yemeğini yedikten sonra, Asher atölyeye kapanıp suçluluk duygusu ve kararsızlığıyla baş başa kalırken, o da Sam'le birlikte kanepede uyuyakalmıştı.

Cain'le yüzleşmesi hâlâ zihninde ağır bir yük olarak duruyordu. Diğer Avcı bir konuda haklıydı. Eğer Slater Naomi'den haberdar olur ve şüpheli galibiyetler dizisini ona bağlarsa, iki eliyle de onun peşine düşecekti.

Variller dolu. Peki ya o piç, Michael'ın geçen geceki büyük zaferiyle bir ilgisi olduğunu anlarsa?

Asher bunu düşünmek bile istemedi.

Slater ile başa ıkamayacağından endişelenmedi. kamyon dolusu insan fedaisi. Hatta iş o noktaya gelirse Cain'in icabına bakar ya da erkeği de kendisiyle birlikte aşağı indirirdi.

Ama Naomi'nin bu süreçte -fiziksel ya da başka türlü- zarar görebileceği ihtimali giderek daha fazla, almak istemediği bir risk haline geliyordu.

Ve nedenini de biliyordu.

Suçlu, göğüs kafesinin arkasındaki o derinleşen, dinmek bilmeyen ağrıydı.

Onu  nemsiyordu. Başlangıçta olduğu gibi, bir gün başka bir Irk erkeğinin çocuğunu doğurabilecek bir dişiyi koruma zorunluluğu olarak değil, bir kadın olarak diğerlerinden daha fazla arzu edilir.

Elleri harcanmış sayısız hayatla lekelenmemiş olsa bile, asla layık olamayacağı bir eş olarak.

Ve önemsemek, hata yapmaya yatkın olduğu anlamına geliyordu.

Onu gerçekten güvende tutmak için elindeki her silaha ihtiyacı olacaktı, bunların başında da eski hayatındaki duygusuz mantıkla düşünme, hareket etme ve tepki verme yeteneği geliyordu. Naomi'nin o duvarları aşmasına izin vermek her şeyi değiştirmişti.

Onu değiştirmişti.

"Hadi," dedi elini tutarak. "Gidip yatak odası için şu gardırobu alalım. Bana sonra teşekkür edersin."

Onu biraz çekiştirdi, ancak arka cebindeki telefonunun mesaj zili çaldığında kısa bir süre için geri çekildi. "Bu Michael."

Asher ekrana dokunup bir saniye kadar okurken gerildi. "Kumarhane fonları bu kadar çabuk boşalmış olamaz, değil mi?"

"Hayır," dedi ama ona baktığında yüzü heyecanla aydınlanmıştı. "Mesele para değil. Bu daha da iyi bir haber. Penny geri döndü."

"Penny?" Asher kafası karışmış bir halde başını salladı.

"Evdeki çocuklardan biri, şimdiye kadar gerçekten boktan bir hayatı olmuş on yaşında bir kız. Bir süredir kayıp. Bu sefer neredeyse iki hafta, ilk geldiğinden beri en uzun süre. Ama şimdi geri döndü."

Asher homurdandı. "Rahatladığını görebiliyorum."

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Çok sevindim. Onun için çok endişelendim." Naomi başını öne eğdi ve Michael'a mesaj atmaya başladı. "Onu görmek zorundayım. Sadece birkaç dakikalığına bile olsa-"

"Söz konusu bile olamaz."

"Ödünç almamın bir sakıncası var mı-" Kaşlarını çatarak başını kaldırdı. "Affedersiniz?"

Başını sertçe salladı. "Bence bu bir iyi fikir. Daha çok erken. Slater'ın evde gözü olabilir. -Bu neredeyse kesin."

En azından Cain'in gözleri, hava kararana kadar olmasa da. Asher eski Avcı'nın artık Naomi'nin bir Melez olduğunu bildiği için ona zarar vermeyeceğinden emindi ama yine de Slater'ın parasına göz kulak olmak onun işiydi. Birini yolundan çekmenin pek çok yaratıcı yolu vardı. onları incitmek. Cain gibi bir katilin ona yaklaşabileceği düşüncesi Asher'ın kanını dondurmaya yetmişti.

Ve Asher onu Slater'ın insanından bile koruyamazken gündüz vakti gitmesine izin verme fikri

düşünmeyi bile reddettiği bir seçenektir. "Gitmiyorsun, Naomi. Ve kesinlikle yalnız değilsin." Çenesi yukarı kalktı. "Ve beni burada tutamazsın."

"Evet. Yapabilirim." Ona doğru bir adım attı. "Ama bunu yapmak istemiyorum."

"Michael, Penny ve diğer çocukları görmek istiyorum."

"Çok erken. Eğer Slater-"

Başını iki yana salladı. "Slater'ın geçen geceki kazançla ilgili herhangi bir şüphesi olsaydı, Michael'ın çeki alıp kumarhaneden çıkmasına asla izin vermezdi. Burada birlikte iyi vakit geçiriyoruz Asher, ama ben senin mülk. Beni evimden alıkoymaya hakkınız yok."

Onun evi.

Her nasılsa, bu gerçeği unutmaya başlamıştı. Hayatında hatırlamakla lanetlendiği diğer her şey düşünüldüğünde ironikti. Naomi başka bir yere aitti. Arkadaşı ve yardım etmeye çalıştıkları sorunlu çocuklar onun için her şeyden daha önemliydi.

Kesinlikle ondan daha fazla.

Onlara olan bağlılığını ağzının kararlı çizgisinde ve tek bir bakışla onu ters yüz etme gücüne sahip isyankâr şeri rengi gözlerinde gördü. Tıpkı şimdi ona yönelttiği gibi.

Son birkaç gün ve gece paylaştıkları samimiyetten sonra, onun bunu bir oyundan başka bir şey olarak görmediğini duymak düşünebileceğinden daha fazla canını yaktı.

Düşüncelerini yeniden ayarlama zamanı. Bu kadın söz konusu olduğunda pervasız isteklerinden bahsetmiyorum bile.

"Haklısın," dedi sert bir sesle. "Sen bana ait değilsin. Eğer eve gitmek istiyorsan, seni bundan alıkoymayacağım. Ama seni oraya götüreceğim."

"Peki," dedi sessizce, yüz ifadesi biraz yumuşamıştı. "Teşekkür ederim."

Onun minnettarlığını kabul etmeden yanından uzaklaştı. "Michael'ına seninle geleceğimi söyle. Gece çöker çökmez yola çıkacağız."

#

Kapıyı çalmaya fırsat bulamadan kapı açıldı ve Michael Carson tekerlekli sandalyesinden ona baktı.

"Vay anasını, şaka yapmıyormuş. Kocaman olmuşsun." Genç adam Asher'a geniş bir sırıtış atarak geri döndü ve Naomi'nin arkasından eve girmesi için ona yer açtı. "Ben Michael."

Elini Asher'a uzattı ve Naomi'nin yüzü kızardı. "Oh, Michael, bekle. Asher sevmez-"

"Sorun değil," dedi Asher, pahalı olmasına rağmen adamın elini sıkarak.

Temas anında yüzüne çarpan çirkin anıların ani sarsıntısını atlattı ve ifadesini nötr tutmaya dikkat etti. Michael'ın geçmişte yaşadığı acıların çirkinliğine ve ıstırabına rağmen. Naomi'nin ona anlattığı, sekiz yaşındaki bir çocuğun çenesinin babasının yumruğu altında ezilmesiyle sonuçlanan olay, Asher'ın üzerinden acımasız ayrıntılarla geçti.

Başını salladı, çok acı çekmiş ama sadece kendisi için değil, evine aldığı çocuklar için de daha iyi bir hayat kurmak için hayatta kalmış bu genç adama saygı duymaktan başka bir şey hissetmiyordu.

"Seninle tanışmaktan onur duydum, Michael."

"Aynen öyle. Nay'in seni neden kendine saklamaya çalıştığını şimdi anlıyorum." Sıcak, gülümseyen gözleri Asher'ı tepeden tırnağa bir kez daha süzdükten sonra gözlerini Naomi'ye dikti. "Pekâlâ, siz ikiniz içeri gelin. Bütün gece burada kapı açık oturmak istemeyiz, değil mi?"

"İşler nasıl?" Naomi, Michael'ın hemen anladığı bir kodla sordu.

"Şimdilik sessiz." Sesini neredeyse bir fısıltıya indirdi. "Bu kadar sorunsuz geçtiğine inanamıyorum. Yarın bu saatlerde altın değerinde olmalıyız."

İçini bir hüznün kapladı. "Tanrı'ya şükür." Evin diğer bölümlerinden gelen çocuk sesleri üzerine boynunu bükerek koridorun aşağısına baktı. "Bir sürü çocuk gece için gelir misin?"

"Henüz erken, o yüzden sadece dört tane var ama geri kalanlar daha sonra gelecek."

"Ve Penny," diye sordu Naomi, sesinde heves ve rahatlama vardı. "Geri döndüğünü duyduğuma çok sevindim."

Michael başını salladı. "Ben de öyle. Görünüşe göre annesi Reno'dan şehre dönmüş. Yanında başka bir ezik erkek arkadaşını da getirmiş. Penny ona bir şans vermek istedi ama işler yine kötüye gitti."

Naomi'nin yüzü sempati ile buruştu. "Uyuşturucu mu?" "Evet, her zamanki gibi."

"Zavallı çocuk."

"Boktan bir ebeveyn," dedi Michael. "Ama Penny'nin iyi bir Başı omuzlarında. Ve her zaman bizimle kalacak bir yeri olacağını biliyor." Bitişikteki mutfığa doğru yuvarlandı. "Siz ikiniz bir süre burada mı takılacaksınız?"

Asher'a baktı. "Evet, bir süreliğine, sanırım."

"Harika," dedi Michael. "Hepimiz akşam yemeği yedik ve ben de kablolu yayındaki yeni süper kahraman filmini aldım.

Biz yerleşmeden önce herkes temizleniyor. Bu arada, patlamış mısır görevindeyim. Madem buradasın, sen de yardım edebilirsin."

Asher onların rahat iletişimini izlerken içinde acı bir kıskançlık duygusu kabardı. Naomi ve Michael'ın sadece arkadaş olduklarını biliyordu ama birbirlerine duydukları bariz sevgi, kendisini bir yabancı, bir davetsiz misafir gibi hissetmesine neden oluyordu.

Bir zamanlar, çok da uzun olmayan bir süre önce, rahatsızlığının farkına bile varmazdı. Söz konusu kadın bundan başka biri olsaydı, şimdi de olmazdı.

Arkadaşları diğer çocuklardan bazılarını tartışırken ve gece için henüz rapor vermemiş olanlar hakkında spekülasyon yaparken, o mütevazı da olsa konforlu eve göz gezdirdi. Büyük koltuk daha iyi günler görmüştü ama rahat oturma odasının geri kalanı gibi temiz ve düzenliydi. Düz ekran televizyon mekanın odak noktasıydı ama yüzlerce roman ve kurgu dışı kitapla dolu kitap rafları ve üzerinde bilgisayar olan küçük bir çalışma masası da vardı.

Mekandaki her şey ev ve aile hissi veriyordu - Asher'ın tanıyamayacağı ya da yıllar önce Ned Freeman'la tanışmamış olsaydı.

Naomi ve Michael ile kalmaya gelen çocuklar, her ikisinin de cömertliği olmasa muhtemelen deneyimleyemeyecekleri şeyler.

Ve aşk.

Asher ikilinin konuşmasını dinlerken bunu hissetti. Ve bir an sonra bu özeni iş başında gördü.

Koridordan hafifçe vuran ayaklar geldi.

"Penny!" Naomi'nin yüzü, uzun bir gecelik giymiş sırık gibi sarışın kızın kollarına atılmasıyla arsız bir sevinçle aydınlandı.

Penny Naomi'ye sıkıca sarıldı. "Michael bir süreliğine uzakta olduğunu ve ne zaman burada olacağından emin olmadığını söyledi." Kız Asher'a baktı ve sessizleşti. Merak gök mavisini bakışlarına sinmişti. "Sen de kimsin?"

Naomi ona garip bir bakış attı. "Asher benim bir arkadaşım."

"Merhaba," dedi kız, kolları hâlâ Naomi'ye sarılıydı.

Asher kısa bir süre başını salladı ve aynı anda koridordan birkaç çocuk daha içeri girdi. İkisi kara gözlü tek yumurta ikizi, diğerleri parlak kırmızı saçları olan kısa boylu, tombul bir çocuk ve asık suratlı, yuvarlak yüzlü Latin bir çocuk olmak üzere dört çocuk. Çocuklar oldukları yerde durdular ve Asher'a bakakaldılar.

"Devi kim içeri aldı?" Bunu söyleyen ikizlerden biri.

Michael gülümsedi. "Çocuklar, bu Asher." Asher'a alaycı bir bakış fırlattı. "İzninizle sizi karşılayanların geri kalanıyla tanıştırayım.

Bu akşamki komite. Max'i zaten dinledik, bu da onun daha yakışıklı kardeşi Billy." Aralarında neredeyse hiçbir fark olmadığı düşünüldüğünde bu bir şakaydı, ama Max şakacı bir şekilde omzunu kelepçelerken bile diğer çocuk kıs kıs güldü. "Buradaki güçlü ve sessiz olan Juan ve diğer küçük serseri de Tyler."

"Kollarınızdaki dövme mi?" Tyler Asher'ı göstererek ağzından kaçırdı.

İkizlerin sözcüsü Max, çocuğa bir göz devirmesi yaptı. "O Breed, dahi. Bunlar dermaglifler. Hem de bir sürü."

Asher çocuğa başını salladı. "Ben Gen Bir'im. Bu yüzden bu kadar çok glifim var."

Juan canlandı, Asher'ın bakışlarını karşılayan bakışlarda temkinli bir merak vardı. "Yani sen gerçek bir vampir misin?"

Asher sırtıttı. "Aşağı yukarı."

"Harika!" Tyler yuhaladı, genç sesi tiz ve cırtlaktı. "Dişlerini görebilir miyiz?"

"Aç olduğunuzda insanlar size yiyecek gibi mi görünür?" Billy araya girdi.

"Çocuklar." Michael ellerini bir grup çocuğa doğru sallayarak onları toparlamaya çalıştı. "İzlememiz gereken bir film var, unuttunuz mu? Belki Asher daha sonra siz holiganların onu sorgulamasına izin verir."

"Ah, dostum!" Protestolar çoğunlukla Billy ve Tyler'dan geliyordu, Michael onları bölümlere doğru kışkırtıyordu.

"Bunun için üzgünüm," dedi Naomi, Asher'a nazik bir bakış atarak. "Daha önce senin gibi birini gördüklerinden şüpheliyim."

"Her şey yolunda."

"Hey, Nay," diye seslendi Michael kanepenin yanından, elinde kumanda. "Ben filmle ilgili bir şeyler hazırlarken patlamış mısırla ilgilenir misin?"

"Elbette." Asher'a baktı. "Yardım etmek ister misin?"

Konu mutfağa geldiğinde patlamış mısır yapmaktan başka bir şey bilmiyordu ama başını salladı ve onu odadan çıkana kadar takip etti. Ne kadar istese de Adam ondan uzak durabiliyormuş gibi yapsa da, kadın onu bir mıknatıs gibi kendine çekiyordu. Kan bağı olmadan da bu kadar güçlü bir çekim gücüne sahipse, bunun için ne kadar kötü olabilirdi ki?

Eğer gerçekten onun kızıysa?

Bu düşüncenin uzun sürmesine izin vermedi. Zaten hayal

etmek de anlamsızdı.

Burası onun ait olduğu yerdı. Daha önce görmediyse bile Şimdi görmüştü.

Geride durdu ve onun büyük bir patlamış mısır kutusu, peçeteler ve birkaç büyük kâse toplarken ezbere dolapları açmasını izledi. "Evde olduğun için mutlusun."

"Öyleyim." Kadının ona yönelttiğı gülümseme korunaksızdı, saf bir memnuniyetle doluydu. "Ne kadar özel olduklarını görüyor musun? Ve şuradaki beş kişi bu gece kalmaya gelecek olanlardan sadece birkaçı."

Başını salladı. "Hepsi iyi çocuklara benziyor."

"İnanılmazlar," dedi Naomi. "Hepsinde çok fazla potansiyel var, biliyor musunuz? İhtiyaçları olan tek şey onları rahat bırakacak bir kişi. Onlara önemli olduklarını, sevildiklerini gösterecek tek bir kişi."

Ona dokunmamak için kendini zor tutarak bir adım daha yaklaştı. "O zaman oradaki çocuklar çoğundan daha şanslı. Onlara bir şans sunan iki kişi var. Onlara değer veren iki kişi."

Başını sıkıca salladı ve onun bakışlarını tuttu. "Michael ve ben hepsini kurtaramayız. Hepsini kurtaramayacağız ve bunu düşündüğümde içim parçalanıyor."

"Elinden geleni yapıyorsun Naomi. Bu diğer pek çok insanın yapabileceğinden daha fazlası. Buna o çocukların aileleri de dahil."

"Biliyorum. Asıl korkunç olan da bu, değil mi? Kendi çocuklarının iyiliğı için bile kendilerine çeki düzen vermeyen ya da veremeyen ebeveynler. Annemi ne kadar sevsem de, Leo Slater gibi birini defalarca bana tercih etmiş olması bazen onu ölümüne kaybetmekten daha çok acı veriyor."

Arkasını döndü ve bir paket patlamış mısırla meşgul oldu. Asher ona yaklaştı ve yüzünün yan tarafını okşamak için uzandı. "Annen senin kadar güçlü değildi. onlar. Kalması için ona yalvaran o sekiz yaşındaki kızken bile ondan daha güçlü, daha cesurdun."

Naomi başını ona doğru çevirdi, koyu altın sarısı gözlerinde perili bir ifade vardı. "Beni öyle görmenden nefret ediyorum." Kadın Sertçe yutkundu, sonra yumuşak bir küfür savurdu. "Ne kadar korktuğumu ve incindiğimi bilmenden nefret ediyorum. Bütün hayatımı Bu acıyı bastırmaya, içimde hala o korkmuş, öfkeli çocuk olduğumu inkar etmeye çalışıyorum. Ve şimdi sen. Asla saklanamayacağım tek kişi sensin, Asher. Asla olamam çünkü beni en zayıf anımda gördün."

"Hayır." Parmaklarını kızın çıplak ensesinde dolaştırdı, saten siyah atkuyruğu elinin arkasını okşadı. "Saklanmak ya da bir şeymiş gibi davranmak zorunda değilsin. Zayıf ya da güçlü olabilirsin ve bu benim için bir fark yaratmayacak. Sen her zaman tanıdığım en olağanüstü kadın olacaksın."

Nefesini içine çekti. "Asher, bugün buraya gelmeden önce sana söylediğim şey-"

"Haklıydın," diyerek onun sözünü kesti. "Sen bana ait değilsin. Sen buraya, bu çocuklara aitsin. Onların sana ihtiyacı var Naomi. Michael'ın da öyle."

Uzun bir süre sadece ona baktı, bakışları araştırıyordu. "Peki ya sen? Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Güvende olduğunu bilmem gerek. Mutlu olduğunu." O Hak etmediği bir şeye daha sıkı tutunma dürtüsüne teslim olmadan önce elini ondan çekti. "I Slater ve ona hizmet edenlerin size asla zarar veremeyeceğini bilmelisiniz."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Bu kadar yeter." Ondan bir adım geri çekilerek onu ulaşamayacağı bir yere koydu. "Slater'ın sana zarar veremeyeceğinden emin olana kadar seni koruyacağıma söz verdim. Yapmaya niyetlendiğim şey de bu. Sonra sen buradaki hayatına devam edebilirsin, ben de kendi hayatıma döneceğim."

Kadın tamamen hareketsizleşti, sessizleşti. Tanrı yardımcısı olsun, kadının bakışları öylesine kasvetliydi ki, adam sanki ona vurmuş gibi utanç duydu. Sonsuz bir süre boyunca ikisi de konuşmadı, hareket etmedi ve hatta nefes bile almadı.

Çıplak ayaklar arkalarındaki muşambayı tokatladı. Sonra Tyler'ın gıcırtılı sesi, "Patlamış mısır nerede çocuklar? Film başlamak üzere!"

"Geliyor," dedi Naomi, gözlerine tam olarak ulaşmayan mutlu bir gülümsemeye çocuğu selamlayarak. "Madem buradasın, neden bana yardım etmiyorsun? Benim için paketleri açabilir ve kaseleri yerleştirebilirsin."

Asher'a sırtını döndü ve yanında Tyler olduğu halde aceleyle işe koyuldu.

Asher ona fark ettirmeden diğer odaya geri döndü.

Mısırlar patlatılıp mutfaktan getirildiğinde, Michael hevesli çocuk grubu için filmi başlattı. Hepsi oturma odasına doluşmuş, her biri belli bir koltuğa yönelmişti. Max yatar koltuğa, Naomi de Michael'ın sandalyesini park ettiği seksiyonel koltuğun bir ucuna oturdu. Penny, Naomi'nin diğer tarafına yakın oturuyordu.

"Asher bu gece burada mı uyuyacak?" Billy kanepenin diğer tarafındaki yerinden sordu.

Michael kıkırdadı. "Bu gece olmaz, dostum. Asher'ın kendi evi var."

Penny şimdi Naomi'ye meraklı bir bakış attı. "Orada mıydın?"

Başını salladı. "Bir süre Asher'la kalacağım ama yakında döneceğim."

"Oh." Kız omuz silkti. "Bizimle izleyecek misin, izlemeyecek misin?"

Asher'ın onun kendisiyle konuştuğunu anlaması bir saniye sürdü. "Evet, tabii."

Yanındaki boşluğu okşadı ve ona bir Naomi'ye ve arkadaşlarına duyduğu güvenle ilgili olduğundan ve kendisiyle hiçbir ilgisi olmadığından emin olduğu geçici bir gülümseme. Kızın kişisel alanına tecavüz etmemeye dikkat ederek yanına gitti ve oturdu.

Yine de kadın istemsiz bir şekilde kaskatı kesilmişti ve adam bunun nedenlerini düşünmemeye çalışırken midesi bulanıyordu. ondan korkması gerekebilirdi, en azından onun Breed olduğu gerçeğinden.

Jenerik akarken ilk birkaç dakika garip bir sessizlik içinde geçti, tüm farkındalığı Naomi'nin büyük ekrana bakarken gözlerini kırpmayan, soğukkanlı yüzüne odaklanmıştı.

Çok geçmeden hepsi filmin içinde kayboldu. Asher asla Televizyon ya da film izlerlerdi, ama odadaki ortak sessizlikte rahatlatıcı bir şey vardı, sadece şaşkın yüzler ve avuç avuç minik ağızlara doldurulan patlamış mısırın ritmik çıtırtısı.

Bir noktada Penny rahatladı ve adamın omzuna doğru sarktı. Bir kedi yavrusu kadar masum bir şekilde ona sokulurken yumuşak horlamaları kolunda titreşti.

Penny'yi izledi

Bir an için ona baktı ve başını kaldırdığında bakışları Naomi'nin şefkatli bakışlarıyla çarpıştı.

"Onu sen almalısın," diye mırıldandı. Ne yaptığının farkına varmadan, çocuğu hareket ettirmek için uzandı Naomi'ye yaklaştı. Parmakları Penny'nin çıplak koluna dokunur dokunmaz, onun muazzam gücüyle sarsıldı Hafızası, büyük koltuktaki koltuğundan küçük bir yatağın altındaki tozlu zemine taşınırken, yırtık pembe bir yatak eteğinin arasından baktı. Dehşet onu kavradı ve ciğerlerindeki tüm nefesi emdi.

Hayır, onun ciğerleri değil. Penny'nin.

Kadının dehşeti adamın içine asit gibi sızdı.

Bir anda, o daha geri çekilemeden, kadının anısı adamın üzerine kazındı.

O buradaydı. Onu duyabiliyordu, ağzından nefes alıyordu. Üzerinden akan viski ve ekşi ter kokusunu alabiliyordu. Tek soru, yatağın altına bakmayı düşünemeyecek kadar sarhoş olup olmadığıydı-

Koyu renk ayakkabılar odasına girdiğinde korku buzdan bir yumruk gibi kalbinin etrafını sardı. Yatağın eteği dalgalandı ve bir çift Sulu gri gözler karanlığın içinden baktı.

"İşte buradasın, Penny-kız. Ne oldu? Dışarı çık ve üvey babana iyi geceler öpücüğünü ver."

Asher saf ve katıksız bir öfkeyle ayağa fırladı. Penny kıpırdandı ve huzurlu uykusundan gözlerini kırıştırarak ona baktı. Her nasılsa, küçük kızın gözlerine bakarken sesini eşit tutmayı başarmıştı.

"Özür dilerim. Filmle pek ilgilenmiyorum. Biraz hava almam lazım."

Evden verandaya doğru yürüdü ve sıcak Nevada havasını büyük bir yudumla içine çekti.

Birkaç dakika sonra kapı gıcırdarak açıldığında Naomi'yi görmeyi bekliyordu. Özür dilemeye hazırlanıyordu ama arayanın Michael olduğunu fark edince durakladı.

"İyi misin?"

"Evet," diye yanıtladı Asher kaba bir şekilde. "Her şey yolunda."

Michael başını salladı, endişeli bakışları sabitti. "Bazen benim için bile sindirmesi zor oluyor ve bu benim kazadan önceki normal halim. Bazı geceler yeni bir çocuk geldiğinde, yaşadıkları için öfke ve acı dolu bir şekilde yatağa uzanıyorum. Çoğu zaman kelimeleri söylemelerine bile gerek kalmıyor. Acıyı tattığınızda, bilirsiniz ki

nasıl görebileceğimi." Michael ellerini sandalyesinin tekerleklerine hafifçe dayayarak geceye baktı. "Nay bu konuda benden çok daha iyi. Yaşadıkları için duyduğu öfkeyi, bu işin beraberinde getirdiği öfkeyi görmelerine asla izin vermiyor. Öte yandan ben-" O alaycı bir bakışla Asher'a baktı. "Diyelim ki çok ağırlaştığında biraz hava almak için uzaklaşmam gereken zamanlar da oluyor. Ya da duruma göre yuvarlanmak."

Asher kıkırdadı. "Bu gece gördüğüm kadarıyla gayet iyisin."

Michael umursamaz bir şekilde el salladı. "Her neyse, bu buraya gelme sebebim. Sadece sana teşekkür etmek istedim. Naomi'ye yardım ettiğin için. O tanıdığım en sadık, en özverili insan. Düşüncesiz ve asabi de, ama muhtemelen bunu size söylememe gerek yok."

Asher bir sırtışın ağzını kapattığını hissetti. "Onun iyi özelliklerinden sadece birkaçı."

Michael başıyla onayladı. "Arkadaşım son derece bağımsızdır ama bu ara sıra sırtını dayayacağı birine ihtiyaç duymayacağı anlamına gelmez."

"Seni yakaladı," diye işaret etti Asher.

"Bahsettiğim şey bu değil. Sanırım sormak istediğim şey, şu anda sana da sahip mi?"

Buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Bir yanı Naomi'yi kardeşi gibi seven bu adama şu güvenceyi vermek istiyordu Asher nefes aldığı sürece ona hiçbir şey olmayacaktı. Ama bunu nasıl yapabileceğini bilmiyordu.

Ona karşı bu kadar korumacı, bu kadar sahiplenici hissetmeye hakkı olmadığına dair söz verdi.

"Onu güvende tutacağım," diye yemin etti ciddiyetle.

Bu, onu kendisinden uzak tutmak anlamına gelse bile.

BÖLÜM 17

Asher nihayet konuşana kadar neredeyse bir saat boyunca garip, gergin bir sessizlik içinde araba kullandılar.

"Çiftliğe dönmeden önce biraz benzine ihtiyacımız olacak."

Gördükleri tek medeniyet işareti olan, bitişiğinde bir bakkal bulunan loş bir benzin istasyonunu işaret etti I-15'in bu bölümünde sayısız mil boyunca. Terkedilmiş yoldan ayrılıp, şehir merkezindeki yıkık dökük istasyona girdiklerinde

Naomi, Asher'ın ona söylediği bir şeyi düşündü.

"Ned'le ilk tanıştığınız yer burası mı?"

Başıyla onayladı ve motoru durdurdu. Asher'ın on beş yıl önce oturduğu yerde oturuyor olmaktan duyduğu heyecanın bir kısmı, adamın güçlkle onu kabul etti. Aslında, onun geçmişi hakkında bir şeyler bildiği fikrinden belli belirsiz rahatsız olmuş görünüyordu. Sanki daha önce paylaştıkları onca şeyden sonra, şimdi izinsiz giriyormuş gibi.

Duygusal olarak ondan uzaklaşıyor, çölde tanıştığı o ilk geceki taş gibi yalnız haline geri dönüyordu. Ondaki bu ani değişim için kendisinden başka suçlayacak kimsesi olmadığını düşünüyordu. Ne de olsa, onunla birlikte olmaya Michael'ı görmeye gitmesini engellemeye niyetlenmiş gibi görünürken aralarında hiçbir şey yokmuş gibi davranmak ve çocuklar. Kendini köşeye sıkışmış hissetmişti ve sinirleri gerilmişti. Şimdi, söylediklerini nasıl geri alacağından emin değildi. Öyle ya da böyle umurunda bile değildi.

"Asher-"

"Uzun sürmez," dedi kamyonundan inerken.

Eski deri koltuğa yaslandı ve adamın benzin almasını bekledi. Birkaç dakika sonra gaz kapağı gümbürdeyerek kapandı ve adam sürücü tarafındaki cama vurdu.

Camın arkasından, "İçeriye ödeme yapmaya gidiyorum," dedi. "Hemen dönerim."

Başını salladı ve onun istasyona doğru yürümesini izledi. Tezgahın arkasında duran genç kadın onu da izliyordu. Dekolteli atleti ve Vegas şov kızlarını aratmayan makyajıyla uzun boylu ve kıvrımlı olan platin Sarışın, boş istasyon arazisinde doğaüstü bir zarafetle ilerleyen kaslı erkeğe olan ilgisini güçlükle gizledi.

Asher içeri girip kasaya yaklaştığında yüzünde kocaman, cilveli bir gülümseme belirdi. Asher arka cebinden bir miktar para çıkarırken birkaç saniye konuştular ve ona uzattı.

Naomi, Michael'ın evinden ayrıldıklarından beri Asher'ın kendisiyle neredeyse bir düzine kelime bile etmediğı halde başka bir kadınla sohbet ettiğini görünce hissettiğı keskin sahiplenme duygusundan hoşlanmamıştı. Hayal kırıklığına uğramış bir halde kontak anahtarını çevirdi ve radyoda müzik aramaya başladı.

Aralarından seçim yapabileceğiniz pek bir şey yoktu, sadece teneke kutudan yayın yapıyormuş gibi ses çıkaran eski bir country istasyonu vardı.

"Boş ver," dedi, telefonu kapattı ve kamyonun önünden dışarı bakmak için arkasına yaslandı.

Asher gitmişti.

Güzel kasiyer de  yleydi.

Naomi'nin midesi bir kaya gibi soğuk ve ağır bir şekilde düştü.

Neredeydiler? İkisinin de neden bu kadar ani bir şekilde ortadan kaybolduklarını düşünmek istemiyordu. göğsüne yerleşen acı ve şüpheyi kabul etti.

Birkaç dakika sonra Asher'ın başının ve omuzlarının koridorlardan birinin tepesinde yükseldiğini gördü. O sinsi adımlarla dükk ndan çıkıp kamyona doğru ilerlerken, kasiyer de tezgâhın arkasına geçip üstünün askısını düzeltti.

Asher tek kelime açıklama yapmadan içeri girdi.

Naomi onun kamyonu vitese takmasını ve yola geri dönmesini izledi. "Her şey yolunda mı?"

Başını salladı. "Gitmeye hazırız. Yirmi dakikadan kısa bir süre içinde çiftliğe dönmüş oluruz."

Kıskançlığına boyun eğmek Naomi'nin içini yaksa da, duygularına uzun süre hakim olamadı. Onlar vardı Gösterge panelinin ışığında ona bakana kadar sadece beş mil gitmişti.

"Güzeldi. Benzin istasyonundaki kız." Omuz silkti.

"Evet. Sanırım öyle."

"Bu yüzden mi içeri girdin?" Rahat ve ilgisiz görünmeye çalışıyordu ama sesi kulaklarına boş geliyordu.

Adam soru sorarcasına ona baktı. "Size söyledim, ödeme yapmak için içeri girdim."

"Bana ne söylediğini biliyorum Asher."

"Tamam." Düzgün ses tonunda bir miktar kızgınlık vardı. "Peki, ne soruyorsun?"

"Hiçbir şey. Unut gitsin."

Uzun bir süre pencereden dışarı baktı. daha fazla bir şey sormaya hakkı yoktu. Ona cevap ya da açıklama borçlu değildi. Tanrı biliyordu ki ona borçlu değildi. özür dilemedi. Ne de olsa kendi isteğiyle onun yatağına girmişti ve karşılığında ona hiçbir şey vaat etmemişti.

Yine de onun başka bir kadına ilgi duyduğunu düşünmek acı veriyordu. Bu çekimi daha da ileri götürebileceğini düşünmek acıdan da öte bir şeydi -özellikle de kız onun evinde beklerken. araç dışarıda.

Ama kahretsin, bilmek zorundaydı.

Sonunda çiftliğe giden engebeli toprak yola saptıklarında, ağzından şu sözcüklerin çıkmasını engelleyemedi içinden

yuvarlanıyordu.

"Onu becerdin mi?"

Ona sert bir bakış fırlattı. "Ne? Tanrım. Böyle mi düşünüyorsun?"

"Yaptın mı?"

"Hayır." Kamyonu park etti ve çenesini sıkı sıkı tutarak anahtarı çıkardı.

Boynundaki tendonlar kablo gibi kalın ve gergindi, Yanaklarının açılı kemikleri bir şekilde daha keskin bir şekilde yontulmuş gibi görünüyordu, doğaüstü bir şekilde. Kamyonun içindeki loş ışıkta bile adamın kollarındaki ve boynundaki kabartmaların karanlık ve titreşimli olduğunu görebiliyordu.

"O kadından seks istemedim, Naomi. Onun kanını istedim."

Belki de rahatlamış olmalıydı. Onun ne olduğunu biliyordu. Beslenmesi gerektiğini anlıyordu. Ama bu sözler bile onu oymuştu. "İçeri girmenin gerçek nedeni bu muydu? Ondan içmek için mi?"

"Evet." Tek bir kelime. Soğuk, ölümcül sesinde tonlama yok.

Sert bir şekilde başını salladı, sonra neredeyse kapı koluna atılacaktı. Araçtan yeterince hızlı çıkamadı, ondan yeterince uzaklaşamadı. Dışarı fırladı Tozlu zeminde koşmaya başladı ve atların durduğu padok çitlerine ulaşana kadar durmadı.

Asher hemen arkasındaydı. "Ne yapıyorsun?" "Git buradan, lütfen."

"Neden bu kadar üzgünsün?"

Onun aksi yönünde döndü ve birkaç adım daha fırladı. Adam tam önünde cisimleşmiş gibiydi. "Söyle bana Naomi. Başka bir kadından beslendiğim düşüncesi seni neden sinirlendiriyor?"

Küstahça alay etti. "Çünkü görünüşe göre ben bir aptalım."

Başını sıkıca salladı. "Cins olduğumu biliyorsun. Kan Konakçısı almamın benim doğamda olduğunu, bunun lanet bir gereklilik olduğunu biliyorsun."

"Evet, bunların hepsini biliyorum," diye tersledi, onun dikkatle eğitilmiş yüzüne bakarak. "Senin ne olduğunu ve neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Gözleri kehribar rengi küçük kıvılcımlarla parladı. "O zaman neden şimdi beni bunun için mahkum etmeye bu kadar kararlısın?"

"Çünkü seni seviyorum." İtiraf içinden hızla çıktı. Serbest kaldığında, göğsündeki ağırlığın bir kısmının kalktığını hissetti. Yine de acısı dinmemişti. "Seni seviyorum, Asher.

Ve senin başka bir kadınla birlikte olduğunu -birinden içki içtiğini- düşünmek içimi parçalıyor."

Kaşlarını çattı, alçak bir hırıltı yükseldi. "Böyle şeyler söylememelisin."

"Neden? Duymak istemediğin için mi?" Şimdi öfkeden kuduruyordu, tüm kartlarını ona açmıştı. Hayatı boyunca hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. "Sana aşık oldum Asher ve bu beni çok korkutuyor."

Konuşurken bakışlarını aydınlatan kıvılcımlar erimiş, göz bebekleri ışık tarafından yutulmuştu. Adam elini yüzüne götürmek için uzandığında, kız onun gliflerinin canlı renklerle çalkalandığını gördü. "Şimdi içeri girelim. Söylenmesi gerekenlerin konuşulacağı yer burası değil. Dışarı da senin için güvenli değil, özellikle de karanlıkta."

Yavaşça başını salladı. "Orası benim için de güvenli değil. Çünkü birlikte olduğumuz her dakika, dünyanın geri kalanı - gerçek dünya- yokmuş gibi davranmak istememe neden oluyor." Kendini onun rahatlığından mahrum etmek zor olsa da, onun dokunuşundan geri çekildi. "Sadece çok korkuyorum,

Asher. Daha önce de acı çektim ama hiç kimseye beni senin gibi incitme gücü vermedim. Bu geceye kadar bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum."

"Yapmak istediğim son şey seni incitmek." Onu yakaladı Yüzünü iki elinin arasına aldı ve öpmek için nazikçe ona yaklaştırdı. Şefkatli, telaşsız, nefes kesici. "Ve istediğim tek damar seninki."

Kaşlarını çattı. "Ama sen ve o kadın-"

"İstasyona ondan beslenmek niyetiyle girdim ama yapmadım. Sen olmayan birine ağzımı dayamayı kendime yediremedim."

"Asher . . ."

"Yapma," dedi başını sallayarak. "Bana bu tür bir rahatlamayla bakma. Çünkü haklısın. Benimle birlikte olmak

Senin için de güvenli. Çünkü senden istediğim gibi içersem, bunun geri dönüşü olmaz. Sana sonsuza kadar bağlı kalacağım, Naomi. Her zaman seni isteyeceğim, seni arzulayacağım. . sana açlık duyacağım." Nefesini içine çekti ve karanlık, boğuk bir lanetle dışarı verdi. "Lanet olsun, içimde senin kanın olsa da olmasa da bunların hepsini hissedeceğim."

Yutkundu, boğazı kurumuştı. "O zaman al, Asher."

Kaşları daha da çatıldı. "Böyle söylememelisin. Benim nasıl bir adam olduğumu gerçekten bilmiyorsun. Seni reddetmek için gereken onura sahip değilim."

"Öyleyse yapma." Elini kaldırıp adamın yakışıklı yüzünü okşadı.

Şimdi onun çektiği eziyeti çok net görebiliyordu. Onu istiyordu ama başka bir yönden de açlık çekiyordu. Yüzünde bunun ıstırabının yazılı olduğunu görebiliyordu. "Şerefe gelince, daha iyi bir adam tanımadım."

Dudaklarının kenarından belli belirsiz bir gülümseme geçti. "En azından birini tanıyorsun. Michael."

"Demek istediğim bu değil. Seni istediğim gibi istediğim bir erkek hiç tanımadım."

Başını yana eğdi ve saçlarını atkuyruğunda tutan kravattı çıkardı. Gevşemiş saç tellerini bir omzuna doğru süpürerek kendini onun ateşli bakışlarına bıraktı. Bakışları zonklayan atardamarına kilitlendiğinde daha da uzamış gibi görünen jilet gibi keskin dişlere.

"Ah, kahretsin," diye homurdandı. "Yüzünü kızın boynuna indirirken nefesi kesik kesik gidip geliyordu. Dili sıcak ve ıslak bir şekilde kadının şahdamarının üzerinde gezindi. "Kalbinin hızlandığını hissedebiliyorum. Yemin ederim, ne zaman senin yanında olsam bunu kendi damarlarımda hissediyorum."

Onu tekrar yaladı, şimdi daha kasıtlı bir şekilde, dilini çırpınan nabzının üzerinde alaycı, test edici bir vuruşla. Naomi'nin kalp atışları göğsünde gümbürdüyor, ısırik beklentisiyle çarpıyordu.

Asher hırladı, iliklerine kadar titreşen bir hayvan sesiydi bu.

Sonra açık ağzını kızın boynunun yan tarafına bastırdı ve dişlerini derinlere batırdı.

"Oh, Tanrım." Hazırlıklı değildi - ne acının sarsıcı patlamasına, ne de ardından gelen sıcaklık dalgasına. Çok iyi, çok ilkel hissettirdi. Çok güçlü.

Çekirdeğinde bir şimşek gibi aniden uyanan bir heyecan filizlendi, ve bir volkan kadar derin. Kadın, ahlaksız ve vahşi bir şekilde ona doğru eğildi. Adamın vücudu sertti, ereksiyonu kadının içine doğru ağır bir talep. Bir solukta başını arkaya eğdi ve tepesindeki yıldız denizinin bulanıklaşarak bir tarlaya dönüşmesini izledi. Kendini onun sıcaklığının ve elemental susuzluğunun zevkine kaptırırken elmaslar.

Asher'ın dudaklarının ve dilinin damarındaki her güçlü çekişi, merkezinde şehvetli ve artan bir basınçla yankılanıyordu. Islaktı ve nefes nefese kalmıştı, onu hissetmek için çaresizdi. onun içinde.

"Asher, dayanamıyorum... bu zevk çok fazla. Lütfen..."

Boğazına doğru sertçe inledi, dili deliklerin üzerinden süpürerek. Yaraları iyileşirken bir karıncalanma hissi oluştu. Ürperdi ve bakışları onunkilere yöneldiğinde, onu hayrete düşüren bir bağlılıkla parladı.

"Şimdi seni içeri götürüyorum," diye homurdandı, dişleri kocaman ve yıldız ışığında parlıyordu. Onu kollarının arasına aldı. "Benim tatlı, nefis Narumi'm. Sen benim yatağıma aitsin."

BÖLÜM 18

Bu gece gitmesine izin vermeliydi. Yürümeliydi. Michael'ın evinden tek başına uzaklaştı ve onu ya orada bıraktı ya da Tahoe Gölü'ndeki Tarikat'a kendisi götürdü, böylece Slater, Cain ve Naomi'nin refahına tehdit oluşturabilecek diğer herkesle başa çıkabilecekti.

Her şey onun için az önce yaptığından daha iyi olabilirdi.

Ama ikinci bir tahmin ya da pişmanlık için artık çok geçti.

Naomi'nin kanının sarhoş edici tadı hâlâ dilindeki en tatlı ateşti -vücudundaki her hücreyi besliyordu- ve bunu geri almak mümkün değildi. Piç kurusu olduğu için bunu geri almak istemiyordu.

Asher onu şaşkın Sam'in yanından geçirerek eve soktu ve koridordan yatak odasına götürdü. Kapıyı tekmeledi arkalarından kapattı ve onu yatağa yatırdı. "Bu gece seni kimseyle paylaşmayacağım. Sen benimsin."

Ona gülümsedi, yüzü arzudan gevşemişti. "Bu kulağa hoş geliyor."

Bu gece yaptı.

Bu gece o hâlâ tanıdığını sandığı, güvenebileceğine inandığı bir adamdı. Ona olan inancını sarsmaktansa ölmeyi tercih ederdi, ama bunu çoktan yapmıştı. Nereden geldiği ve işlediği tüm günahlar hakkındaki gerçeği.

Naomi'nin Cain gibi bir katil için duyduğu korku, Asher'ın bunu öğrenmesi halinde on katına çıkacaktı.

Ve eğer kanını içmesine izin verecek kadar dikkatsiz olsaydı, bunu bilirdi.

Her şeyi görecek ve bir canavarla çiftleştğini anlayacaktı.
Ama şimdilik onu seviyordu.

Onun kanı damarlarında kükrerken ve ruhundan onunkine bağlanmışken, onun özünün canlı olduğunu hissetti ve içinde parıldıyordu. Naomi'nin iyiliğini ve empatisini biliyordu. Onun zevki, acısı... hepsi artık onun da zevkiydi.

Şefkati onu sıcak bir kucak gibi sarmış, kanını tutuştururken kalbinde dayanılmaz bir özlem uyandırmıştı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı onu yavaşça soyarken, tişörtünü kaldırıp dantelli sütyenini açarken açıkta kalan her santim derisini öptü. O kotunu ve külotunu çıkardı, seksinin tatlılığının tadını çıkarmak için durakladı.

Onun için yanıp tutuşuyordu ve kanının gücü içindeki hem açlığını hem de ona zevk verme ihtiyacını yoğunlaştırdı.

"Lütfen Asher," diye fısıldadı Asher soyunurken hararetle. "Beni bekletme."

Acele etmek istemedi, ona gereğinden fazlasını vermiş olmasına rağmen vücudunun armağanının tadını çıkarmak istedi. Ama bağ sayesinde onun kemirici ihtiyacını kendisinininkiyle birlikte hissetti ve bu onun bile dayanamayacağı kadar fazlaydı.

Adam yatağa geri döndüğünde, kadın parmaklarını adamın omzundan geçirdi ve elini tutmak için kolundan aşağı indirdi. Bacaklarının arasına yerleştirdi ve ona doğru hareket etti, hareketlerinde ya da onu okşarken ve parmaklarıyla dar kanalını delerken ona kilitlenen ateşli bakışında hiçbir çekingenlik yoktu.

İç çekti ve inledi, ince küçük vücudu zevk dolu bir ıstırap içinde kıvrılıyordu.

Açlık içinde ona baktı. Onun kendisine ait olduğunu düşünmek

-Ruhunun derinliklerinde ona asla layık olamayacağını bilse bile kendini bir kral gibi hissediyordu. Bir tanrı gibi, özellikle de gözleri onu şaşkına çeviren bir özlemle onunkilere kilitlendiğinde.

"Çok güzel," dedi, duygularının derinliğiyle boğazı daralmıştı.

Kızın sıkı, sivri meme uçları adamın ağzını sulandırdı ve adam

alçalmaya ve dişlerini bir tanesinin üzerine kapatmaya karşı koyamadı, dişleri kanının tadına bir kez daha bakmak için derisini oydu. Adını haykırdı, omurgası onun kucağına doğru eğildi.

"Tadın cennet gibi," diye homurdandı ona karşı, dilinin üzerinden akan küçük dereyi yalarken, teninin kokusu ve ırkdaş kanının daha tatlı kokusu onu delilik sınırında bir ihtiyacın eşiğine getirdi.

"Asher. . ."

Adam onun cinsel organını okşarken ve dişleriyle göğsünü çekiştirirken, kadının yüz ifadesi zevkten de öte, arzudan da öteydi ve dili. Kızın uyarılması onun içinde de sıkılaştıran bir sarmaldı. Bu bağ ona en yoğun duygularını, en derin sevinçlerini ve coşkularını, en soğuk korkularını ve en keskin acılarını verecekti.

Naomi'nin ona duyduğu arzuyu, bedenine ve dokunuşuna verdiği sınır tanımaz tepkiyi hissetmek ne kadar sarsıcı olsa da, Naomi'nin sıkıntısını ya da rahatsızlığını deneyimleme düşüncesi başlı başına bir işkenceydi. Eğer bu konuda yapabileceği bir şey varsa, Naomi mutluluktan başka bir şey bilmeyecekti. Ve eğer bu

Günlerinin ve gecelerinin geri kalanında onu yatağında tutmaktan daha fazla zevk alacağı bir şey düşünemiyordu.

Bu sessiz yeminin hemen ardından içinden bir hırıltı koptu. Diline damlayan küçük kan damlasını mühürleyerek onun üzerine çıktı ve kızın arasına yerleşti. uyluklarını ayırdı. Kadın ıslaktı ve onun için hazırды, kalçaları adamın hamlesini tam olarak karşılamak için yükseliyordu.

İkisi de birleşmelerinin yoğunluğu karşısında inlediler. Asher onun içine doğru sallanırken titriyordu, vücudundaki her hücre onu sahiplenme, onu elinde tutma... onu sonsuza dek eşi olarak sevme ihtiyacıyla alev alev yanıyordu.

Onun içinde hareket ederken, hissettiği diğer tüm şeyleri inkâr etmek kolaydı. Onu Slater ya da adamları gibi birine kaptırma korkusu. Onların belirsizliği Bu tehdidi etkisiz hale getirse bile gelecekte Naomi'nin kendini bir canavara teslim ettiğini öğrenmesi durumunda katlanmak zorunda kalacağı acı.

O ana kadar kendisinin bir korkak olduğunu hiç düşünmemişti. Ama onun bedenini, omuzlarını pençelemesine ve coşku içinde adını haykırmasına neden olan bir serbest bırakmaya ikna ederken, gerçekten ne kadar zayıf olduğunu anladı. Çünkü bu kadın her keskin nefesi ve zevk dolu iç çekişiyle, kalbinin her güçlü atışıyla ona sahipti.

Asher onun her şeyini kendisine teslim edişini izledi. Bunu iliklerinde hissetti, ondan almaya hakkı olmayan bağ aracılığıyla.

Tanrı yardımcısı olsun ama Naomi kollarında kıvranıp parçalanırken daha iyi bir adammış gibi davranmak kolaydı.

Onunla birlikte kendi bencil ihtiyaç ve arzularına boyun eğmiş olmaktan duyduğu derin onursuzluğu ve bundan pişmanlık duyamamanın suçluluğunu inkâr etmek kolaydı.

BÖLÜM 19

Naomi ertesi sabah duştan çıktığında kendini pek çok açıdan farklı hissediyordu; daha güçlü, daha dinlenmiş, varlığının her zerrisi Asher'ın dün geceki inanılmaz tutkusunu hatırlamakla dolup taşıyordu.

Ve ısırtığı.

Adamın ağzının üzerinde olmasının ne kadar iyi hissettirdiğini, dişlerinin boynunun esnek etini delip geçtiğini düşünerek inledi. Artık kendini onun açlığına teslim etmenin ne demek olduğunu bildiğine göre, daha derin bir arzu onu ele geçirmeye başlamıştı onun içinde de şekillendi.

Onu tatmak istedi.

Onun damarından içmek ve onun kendisinden doyduktan sonra tarif ettiği türden bir bağ hissetmek istiyordu.

Onun bağına hissetmek istedi.

Geri dönüşü olmayacağını bilse bile bunu bu kadar çok istemesi onu dehşete düşürüyordu. Asher'la bir gelecek. Onun kan bağı olan eşi olarak.

Onun cins arkadaşı.

Etrafına bir havlu sararak banyo aynasının önüne geçti ve yansımalarına baktı. Başını eğdi ve hayatında ilk kez çenesinin altındaki küçük kırmızı sembolü başka bir şeyle inceledi

kızgınlık ya da kırgınlık. Yirmi altı yılını Cildindeki gözyaşı damlası ve hilal-ay damgası bir doğum lekesinden, görmezden gelinecek bir şeyden başka bir şey değilmiş gibi davranmaya çalışıyordu. Şimdi, Asher'ı ve hayatına girdiğinden beri ona açılan inanılmaz, tutkulu dünyayı düşünmeden onu göremiyordu.

Parmaklarını kulağının hemen altında nabız gibi atan damarın üzerinde gezdirdi ve yüzüne yayılan geniş gülümsemeyi engelleyemedi.

Onu seviyordu.

Ona bu sözleri tam olarak söylememiştir ama başka şeyler söylemiştir. Şefkatli şeyler. Sahiplenici şeyler. Ve tüm bunlar olurken erimiş bakışları yoğunluğu ve çığ dürüstlüğüyle onu kavurmuştu.

Tanrım, onun için çok kötüydü.

Asher'la tanıştıktan beri giderek daha fazla Geleceğinde parlak yerler hayal etmesine izin veriyordu, çocuklar ve Michael için bolca yer olan ama her zaman Asher'ın merkezde olduğu yerler. Asher'ın ne kadar iyi bir insan olduğunu fark etmek onu şaşırtmıştı.

Bu şeylere derin bir özlem duyuyordu ve hayatındaki diğer itici güç -Leo Slater'ın intikamı- bu diğerinin yerini almaya başlamıştı. Umut.

"Sen aşık bir aptalsın," dedi baş döndürücü yansımasına, ama bu bile yüzündeki mutlu ifadeyi azaltmadı.

Başını salladı ve kurulanmayı bitirdi, sonra aceleyle giyinip Asher'ı bulmaya gitti ve belki Çay yapıp yiyecek bir şeyler bulduktan sonra onu kıyafetlerini çıkarmasına yardım etmesi için ikna etti.

Nemli saçlarını parmaklarıyla tarıyordu ki telefonu gelen bir aramayla titredi. Telefonu büronun üstünden aldı ve ekranda gösterilen özel arayan mesajına kaşlarını çatı.

Onun numarasını bilen çok fazla insan yoktu; öncelikle Michael ve çocuklar. Düşünceleri bir anda Slater'a yöneldi ama Slater'ın ona nasıl ulaşabileceğini hayal bile edemiyordu.

ona nasıl ulaşacağını biliyordu. Yine de cevap vermeye karar vermeden önce parmağı ekranın üzerinde bir an tereddüt etti.

"Alo?"

"Merhaba," diye cevap verdi bir kadın sesi. "Naomi, ben Sheila, Dr. Davis'in ofisinden."

"Tabii, elbette." Naomi, çocukları getirdikleri düşük maliyetli klinikteki tıbbi asistanın aradığını fark edince nefesini tuttu. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, her şey yolunda. Tyler bugün astım kontrolü için burada."

"Tamam." Naomi randevuyu hayal meyal hatırlıyordu ama genellikle bu tür şeyleri Michael takip ederdi ve herkesin olması gereken yere gittiğinden emin oldu. "Senin için yapabileceğim bir şey var mı, Sheila?"

"Şey, sadece merak ediyordum. Tyler bir saatten fazladır birinin gelip onu almasını bekliyor, bu yüzden senin-"

"Bir saniye," diye ağzından kaçırdı Naomi. "Michael onu randevuya getirmede mi?"

"Evet, öyle. Ama Tyler bana Michael'ın onu bıraktığını ve bazı bankacılık işlerini halledip onu almaya gelmeden önce birkaç ayak işi yaptı. Dediğim gibi, Tyler'la işimiz biteli epey oldu ve zavallı küçük adam birilerinin onu almasını beklerken biraz endişeleniyor. gel ve onu al."

"Tahmin edebiliyorum," diye mırıldandı Naomi, içini bir tedirginlik kaplamıştı. "Ona ulaşmaya çalıştın mı? Michael?"

"Evet. Onu birkaç kez aradık ama telefonu doğrudan telesekretere düşüyor."

"Tamam." Naomi burun kemiğini sıktı. "Tamam, ben de onu deneyeceğim. Şu anda şehirde değilim ama bir saat içinde oraya varabilirim. Tyler orada bir süre daha bekleyebilir mi?"

"İstediği kadar kalabilir," dedi asistan. "Eminim birine ulaşabildiğimizi duyunca rahatlayacaktır."

"Elbette. Lütfen ona endişelenmemesini söyleyin."

Telefon görüşmesini bitirdiğinde, Asher yatak odasının açık kapısında belirdi. "Sorun nedir?"

"Emin değilim. Belki de hiçbir şey."

Başını iki yana salladı. "Bana hiçbir şeymiş gibi gelmiyor."

Adamın neyi kastettiğini biliyordu; kan bağının, midesinde soğuk bir yumak haline gelmeye başlayan endişeyi fark etmesini sağladığı belliydi. "Çocuklardan biri, Tyler."

Michael'ın onu alması için şehirdeki sağlık kliniğinde bekliyor. Bir saatten fazladır orada oturuyor."

Asher kaşlarını çattı. "Bir çocuğu bu şekilde ortada bırakmak Michael'a göre değil."

"Hayır. Öyle değil. Tyler'a halletmesi gereken bazı bankacılık işleri ve ayak işleri olduğunu söyledi." Telefonundan Michael'ın numarasına dokundu ve arama doğrudan mesajlara gidince başını salladı. "Asher, kamyoneti kullanmam gerek."

Yüz hatları karanlık bir ifadeye büründü. "İyi bir fikir değil Naomi. Yanında olamadığım zaman olmaz. Bundan hoşlanmıyorum."

Ona doğru yürüdü ve avucunu onun gergin çenesinin yanına bastırdı. "İstemediğini biliyorum ama o küçük çocuğu tek başına beklerken bırakamam. Kısa hayatı boyunca güvendiği insanlar tarafından terk edildi. Ben onlardan biri olmayacağım."

Asher'ın reddetmesine iki saniye kaldığını bilmek için kan bağıının faydasına ihtiyacı yoktu. Fazla seçeneği de yoktu zaten. Kamyonet onundu ama çocuklardan biri söz konusu olduğunda onu kullanmaktan mahrum edemeyeceğini biliyordu.

"Endişelenecek bir şey yok," diye söz verdi ona. "Michael'ın bazen dikkati dağılıyor. Muhtemelen aynı anda on şey yapmaya çalışıyor ve ben oraya vardığım sırada kliniğin otoparkına uçacak. Her neyse, önemli bir şey değil. gecenin bir yarısı-"

"Hayır," diye mırıldandı Asher. "Sabahın bir yarısı, bu dört duvarın dışında yanmadan on dakikadan fazla zaman geçiremiyorum."

"İyi olacağım." Ayak parmaklarının üzerine çıktı ve onu öptü, onun kuşkulu bakışlarını tutarak. "Yol boyunca seni arayacağım ve Michael'dan haber alıp Tyler'ın evde olduğundan emin olur olmaz güvendeyim, hemen eve döneceğim."

Ev kelimesini söylediğinde gözlerindeki ışık değişti. Sert yüzü çok az da olsa yumuşadı. Parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve onu tekrar ağzına götürdü

ve onu acelesiz ve derin bir şekilde öptü. "Şehre varır varmaz ararsın."

"Yapacağım."

Telefonunu ve eski Chevy'nin anahtarlarını topladı ve hızla kapıdan çıktı.

Vegas'a doğru saatler süren yolculuk sırasında birkaç kez Michael'ın telefonunu aradı ama sadece sesli mesajını alabildi. Cevapsız kalan her arama endişesini daha da arttırdı.

Moda'dan gelen ödemeye ilgili bir şeylerin yanlış gittiğine dair gerçek bir endişeye doğru.

Ya da daha kötüsü, Michael'ın başı belaya girdi.

Kliniğin otoparkına girdiğinde Tyler'ın minibüsünden hiçbir iz yoktu. İçeri girdiğinde, bekleme odasındaki sandalyelerden birine yığılmış, gözyaşları çilli yanaklarından aşağı süzülen sıkıntılı bir Tyler ile karşılaştı.

"Hey, dostum," dedi, aceleyle ona doğru yürüdü ve kızıl saçlarını karıştırmak için önüne çömeldi. "Bu kadar uzun süre beklemek zorunda kaldığın için üzgünüm. İyi misin?"

Küçük tatlı yüzü sıkışmış, burnu ağlamaktan şişmişti. "Michael nerede?"

"Muhtemelen ayak işlerini yaparken bir yerde sıkışıp kalmıştır. Emin değilim ama onu bulacağız."

Tyler kaşlarını çatı. "Beni unuttuğunuzu sanıyordum."

"Asla," diye teminat verdi ona ciddiyetle, başını sallayarak. "Asla, asla. Beni duyuyor musun?"

Adam sertçe başını salladı ve ayağa kalkarken Sheila onun elini tuttu. Resepsiyon camının arkasındaki Sheila'ya bir el sallayarak burnunu çeken adamını aldı ve neredeyse boş olan otoparka kadar ona eşlik etti.

"Bu Asher'ın kamyoneti değil mi?" Tyler ona yolcu tarafına binmesine yardım ederken sordu.

"Evet, öyle."

"Nerede o?"

"Çiftliğe döndük, tatlım. Seni almak için benimle gelmek istedi ama içeride kalmak zorunda kaldı."

"Çünkü o Breed, değil mi?"

Başını salladı, çocuğun Asher'ı derme çatma kabilelerinin bir parçası olarak ne kadar kolay kabul ettiğine şaşırmıştı. Michael'ın evinde herkesi bir arada görmek ona ne olduğuna dair bir fikir vermişti.

gerçek bir aile gibi hissetti. İçinde doğmadığı ama hayatının geri kalanında sahip olmayı umutsuzca istediği ailesi.

Eliyle küçük çocuğun başını okşadı. "Kemerini bağla, tamam mı? Şimdi seni eve götürelim."

Elinden geldiğince ihtiyatlı bir şekilde, direksiyona yerleşirken Michael'ın numarasını tekrar aradı. Ama olmadı.

Kahretsin, neredeydi?

Asher'ı kontrol etmek için bir saniye daha durdu, Tyler'ın damarlarında dolaşmaya başlayan paniği fark etmemesi için sesini endişeden uzak tutmaya dikkat etti. Ama Asher biliyordu. Sesi nazik ve güven vericiydi, kaza raporları için haberleri kontrol ettiğini söylüyordu ve trafik sorunlarıyla karşılaşmış, ancak endişelenecek bir durum bulamamıştır.

"Teşekkürler," diye mırıldandı. "Eve gittiğimde seni ararım."

Şehrin öbür ucuna kadar süren yolculuk boyunca Tyler'ı okulla ilgili sorularla meşgul etti ve ev ödevini ve akşam yemeği için ne isteyebileceğini konuştular. Köşeyi dönünceye kadar tanıdık, rahat bir sohbeta daldılar.

Michael'ın evine giden sokakta.

Ve sonra Naomi'nin kalbi göğüs kafesinin arkasında sıkıştı.

Michael'ın minibüsü garaj yoluna park edilmişti. Başka bir gün olsa normal karşılanabilecek bu durum, o anda çok ama çok yanlış geliyordu.

"Ne oluyor be?" Tyler ağzından kaçırdı ve ona şaşkın bir bakış gönderdi. "Yani bunca zamandır evde miydi?"

"Bilmiyorum tatlım." Naomi aracın yanına park etti, üzerine yayılan derin ürpertiden kurtulamıyordu. "Neden sen burada kalmıyorsun ve önce gidip onunla konuşmama izin vermiyorsun, tamam mı?"

Onu rahatlatan şey, çocuğun itiraz etmemiş olmasıydı. Naomi kamyondan çıktı ve paslı kapının bir iniltiyle arkasından kapanmasına izin verdi.

Kilitli olmayan ön kapıdan içeri girdiğinde, Asher'ı arayacağına söz verdiğini hatırladı.

vardığında. Ama ayakları kendi kendine hareket ediyor, onu sessiz evin içine taşıyordu. Tanrım, çok fazla sessizdi.

"Alo? Michael? Evde kimse var mı?"

Çocukların dağılıp gitmesi alışılmadık bir durum değildi. Gün boyunca kendi işlerini yapıyorlardı. Bazıları için okul vardı, bazıları ise ya çok genç ya da çok asiydi ihtiyaç duydukları türden bir düzenlilikle katılmak için. Evlerine girip çıkan çocuklarla ilgili anlaşmanın bir parçası da sadece istedikleri için kalmalarıydı. Çoğu için bu, gece çöktüğünde ya da çöl dışarıda uzun süre hayatta kalmak için çok soğuk ya da çok sıcak olduğunda gidecek bir yere sahip olmak anlamına geliyordu.

Michael ve onun için bazen anlaşmaya uymak ne kadar zor olursa olsun, özgürlüklerine izin vermek bu denklemin bir parçasıydı.

Şu anda Naomi, gençlerden ve diğer çocuklardan oluşan bir sürüyü dinlemekten daha çok istediği bir şey düşünemiyordu

tercihen Michael arkalarında yuvarlanırken ya da hepsini yemek için mutfağa çağırırken evin içinde yuvarlanırlar.

İçeriye doğru adım attığında etrafını saran mezar sessizliği dışında her şey.

"Michael?"

Koridorun sonundaki yatak odasına doğru sürüklendi. Kapı kısmen açıktı, sadece içerideki boş tekerlekli sandalyeyi görebileceği kadar genişti.

"Michael . . ."

Yaklaştıkça adımları yavaşladı, zihni vücudundaki her içgüdü'nün ona söylemeye çalıştığı şeyi işlemeye isteksizdi. Kötü bir şey olmuştu. Korkunç bir şey.

Odaya girdi ve yatağının yanındaki yere doğru baktı. Bacakları sanki sandalyeden açık dolaba düşmüş gibi garip bir açıyla dışarı çıkmıştı. Sonra onun mavi, cansız yüzünü ve boynuna sıkıca bağlanmış deri kemeri gördü.

Kalbi hızla çarpmaya başladı.

Hayır. Tanrım, hayır.
Bir adım geriye tökezledi. Ve
çığlık attı.

BÖLÜM 20

Boş boş beklemek ve merak etmek onu çıldırtıyordu, bu yüzden Asher bir hareketlilik içinde ana yatak odasına yeni yatak başlığını yerleştirdi. Hiçbir zaman istediği gibi bitmeyecekti ve elleriyle yapacak bir şeye ihtiyacı olduğu için düşüncesizce yatak başlığını lanet şeyi kullanmak için.

Tam el oyması parçaya bakmak için geri adım atmıştı ki görünmez bir bıçak göğsüne saplandı. Topuklarının üzerinde geriye doğru sendeledi, bir an için şaşkındı, saldırının nereden geldiğinden emin değildi.

Ve sonra anladı.

Parçalayıcı bir kesinlikle, hissettiği acının ona ait olduğunu fark etti.

Naomi.

"Hayır." Tırtıklı bir çığlık onu boğmak için yükseldi. "Hayır!"

Yaşadığı şok ve keder onu tırtıklı çelik gibi parçaladı, öyle acı veriyordu ki neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti. Ama kız yaşıyordu. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun, hâlâ yaşıyor ve nefes alıyordu.

Onun enerjisini damarlarında hissedebiliyor, aralarındaki bağın onun ölümü gibi düşünülemez bir şey yüzünden kopmadığını söyleyebiliyordu. Ama derin bir acı çekiyordu. Fiziksel yaralar yüzünden değil, zorlukla katlanabildiği bir kayıp yüzünden.

Şimdiye kadar araması gerekirdi. Asher'in tahminine göre birkaç dakika önce Michael'ın evinde olmalıydı.

Vücudu hâlâ onun ıstırabıyla kavrulurken, el yordamıyla telefonunu buldu ve onu aradı.

"Asher." Sesi tahta gibiydi, ancak fısıltı halindeydi. İçinden bir hıçkırık boğuldu. "Aman Tanrım. Asher, o öldü. Michael öldü."

"Ah, Tanrım." Sertçe yutkundu, onun yanında olamamaktan nefret ediyordu. "Sen iyi misin? Bana ne olduğunu anlat."

Birkaç dakika önce onu nasıl bulduğunu anlattı, görünürde bir intihardan ölmüştü. Ona, kendisinin Evin dışında polisi bekliyordu, o aramadan bir saniye önce telefonu kapatmıştı.

"O kendini öldürmedi, Asher. Bu işin arkasında Slater var."

"Evet." Telefonundaki saate baktı ve öfkesinden kükremek istedi.

Gün batımına birkaç saat vardı. Sevdği kadın seksen mil uzaktaydı ve onun için hiçbir şey yapamazdı. ona yardım edemezdi. Michael'ı bulan tehlike bir sonraki hedefine kilitlenirse onu kurtaracak hiçbir şey yoktu.

En azından arkadaşına zarar verenin Cain olmadığından emin olabilirdi. O ölümcül piç de Asher gibi UV ışığından etkilenecekti.

Ama Asher'ın şansını dengelemeden, Naomi'nin peşinden gelen bir insan bile alamayacağı bir riskti.

"Oradan çıkmalısın, tatlım. Hemen şimdi. Eve gel, Naomi."

"Elimden geldiğince çabuk olacağım," dedi, sesi yükselen siren sesleriyle neredeyse boğuluyordu. "Tyler'a olanları anlattım ve polisin onu ve diğer çocukları bir yetimhaneye götüreceğinden korkuyor."

"Tanrım," diye tısladı Asher. "Bunun olmasına asla izin vermeyeceğimizi bilmesini sağla."

Kadının sesindeki küçük tutukluğu duydu. "Söyleyeceğim. Bunu ona söyleyeceğim, Asher. Tamam, şimdi polis geliyor. Onlar

araba yoluna yanaşıyor ve Tyler arabada bekliyor-" Sesi bir solukta kesildi. "Oh, hayır. Tyler az önce polisleri gördü ve kaçtı. Tyler!"

"Naomi, bana orada neler olduğunu anlat."

Kolluk kuvvetleriyle buluşmak üzere hızlı adımlarla yürümeye başlayan kadının nefesinin değiştiğini duydu. "Gitmem gerekiyor. En kısa zamanda seni arayacağım."

Arabanın kapılarının kapanma sesini ve polis memurlarının telefon görüşmesini sonlandırmadan önceki saniyede onunla konuştuklarını duydu.

Telefonu kulağından çekti ve alev alev yanan gözlerle ona baktı. Korku onu pençesine almıştı ama bu kez Naomi'nin duygusu değildi, kendi duygusuydu.

Kendini hiç bu kadar güçsüz hissetmemişti, acımasız varoluşunun başlangıcı boyunca hiçbir şeyden korkmayan, hiçbir şey kaybetmeyen, hiçbir şeyi sevmeyen durdurulamaz bir katildi.

Artık beklemekten başka bir şey yapamazdı. Ve endişelenmekten.

Ve sevdiği kadının, onun için ne kadar önemli olduğunu söyleme şansı bulamadan kendisinden koparılmaması için dua etti.

Telefonunu sıkıca kavradı ama Naomi'yle olan tek iletişim hattını koparamayacağını biliyordu.

Böylece Asher, gündüz hapishanesinin dört duvarını sarsan bir feryatla yumruğunu geri çekip yaptığı yatak başlığının ortasına indirdi ve ahşabı binlerce sivri parçaya ayırdı.

#

Naomi, Asher'in kamyonetine yaslandı ve polisin ve ilk müdahale ekiplerinin kendisine sorduğu tüm soruları yanıtladı.

Hayır, merhum canına kıydığında o evde değildi.

Hayır, en yakın arkadaşı ve oda arkadaşının boynuna bir kemer geçirip yavaşça kendini onunla boğmasına neden olabilecek uyuşturucu bağımlılığı, mali sorunlar ya da başka herhangi bir neden hakkında hiçbir bilgisi yoktu.

Hayır, Michael'ın ölümü hakkında iletişime geçilmesi gereken başka bir aile üyesi bilmiyordu.

Sadece o vardı. Ve dünyadaki en nazik, en şefkatli insanlardan birinin aniden, akıl almaz bir şekilde öldüğünü öğrenince en az onun kadar yıkılacak olan bir grup ebeveynsiz çocuk.

"Bay Carson'ın evine düzenli olarak kaç çocuk gelip gidiyordu Bayan Fallon ve yaşlarının ne olduğunu tahmin ediyorsunuz?"

"Affedersiniz?"

Hem insan hem de Irk memurlardan oluşan kolluk kuvvetleri birimi JUSTIS'ten kadın memur ona özür dileyen bir bakış attı. "Bu sorulardan bazılarının zor olduğunu biliyorum, ama ben sadece Bay Carson'ın son saatlerindeki olası zihinsel durumu. Herhangi bir sır ya da olası bir suçluluk duygusu barındırıyor olabilir miydi?

Evinde kalması için davet ettiği çocuklardan herhangi biriyle ilgili?"

"Ciddi olamazsın." Naomi öfkeden ağzı açık kaldı. "Hayır. Tabii ki hayır. Michael bu çocukların boktan hayatlarında başlarına gelen tek iyi şeydi."

Memur omzunu kaldırdı. "Sadece temelleri korumaya çalışıyorum."

Naomi, "O zaman onları korumaya alın," diye tersledi. "Burada işimiz bitti."

Bakışları, arkadaşının cesedini taşıyan siyah fermuarlı çantanın bir sedyeden indirilip bekleyen ambulansa yüklendiği kaldırıma kaydı.

"İşte numaram," dedi JUSTIS memuru, üzerinde adının yazılı olduğu bir kart uzatarak. "Aklınıza bilmemiz gereken başka bir şey gelirse beni arayın."

Naomi, Memur Rachel Reynolds'ın kartını bakmadan cebine tıktırdı. Onu asla kullanmayacaktı.

Memura arkadaşına ne olduğunu zaten bildiğini söylememiştir. Slater ya da yandaşları Michael'ın peşine düşmüş ve cinayete intihar süsü vermişlerdi. Nasıl olduğunu bilmiyordu ama nedenini biliyordu.

Eğer dayanılmaz bir suçluluk ya da sır barındıran biri varsa, o da oydu.

Ve şimdi, onun yüzünden, en iyi arkadaşı ölmüştü.

Neden Michael'ın kendisini son işin bir parçası olması için ikna etmesine izin vermişti? Çok kararlıydı ama onu reddedebilirdi. Kahretsin, reddetmeliydi.

Slater'ın ölümüyle ilgili bildiklerini kolluk kuvvetleriyle paylaşması, Slater'ın suç faaliyetleriyle ilgili bir soruşturma başlatılmasını sağlayabilirdi.

Michael'a yaptıklarının bedelini ödeyecekti.

Tıpkı annesine yaptıklarının bedelini hiç ödemediği gibi.

Slater gibi adamlar dokunulmazdı.

Michael'ın hayatına mal olmadan önce bu gerçeği neden kabullenmemiş olduğu, asla kaldıramayacağı bir yükü.

Naomi kamyonete bindi ve motoru çalıştırdı. Garaj yolundan geri geri çıkıp sokağa girdiğinde, keder onu batırdı. Gözyaşları için çok derindi, şok onu içten dışa uyuşturan bir kozaya sarmıştı. Tek yapmak istediği bir topun içine kıvrılıp bir hafta boyunca ağlamaktı ama yapması gereken şeyler vardı. Birinci önceliği Tyler ve diğer çocuklar dağılmadan önce onları bulmaktı.

Yabancılar tarafından bir yere götürülme korkusuyla rüzgâra kapılmış.

Ve sonra çiftliğe geri dönmesi gerekiyordu.

Asher'la birlikte eve.

Ne yapacağını bilirdi. Çocukları bulmasına yardım edebilirdi. Bu gece hava kararır kararmaz şehre geri dönebilir ve hepsini bulana kadar aramaya başlayabilirlerdi.

Daha iki blok bile gitmemişti ki telefonu tanıdık bir zil sesiyle çaldı.

Michael'ın zil sesi.

Bir an için, cihazı arka cebinden aceleyle alıp ekranda onun numarasını gördüğünde, tüm bu korkunç günü hayal ettiğini düşündü. Ama buz gibi gerçeklik, telefonu eline aldığı anda aynı hızla yerleşti

kulağına götürdü ve hattın diğer ucunda havasız, tehditkâr bir ses duydu.

Sekiz yaşından beri sadece kâbuslarında duyduğu bir ses.

"Merhaba, Naomi. Yoksa Narumi mi demeliydim?" O hissetti

Adını söylerken yüzündeki kan çekildi, karanlık bir eğlenceyle doluydu. "Arkadaşın için üzüldüm. İntihar çok çirkin bir şey."

"Bunu sen yaptın." Leo Slater'ın kötülüğünün farkında değilmiş gibi davranmasına gerek yoktu. "Seni sadist piç, onu sen öldürdün."

Alçak bir kıkırdama iliklerine kadar ürpermesine neden oldu. "Hayır, canım. Sen yaptın."

Tüm bu olanlarda kendi payını inkâr etmekte zorlanıyordu. Suçluluk duygusu

Hıçkırıklarının onu boğmasını engellemek için yapabildiği tek şey, kara bir dalgayla üzerine çökmesiydi. "Konuşmaya devam et, Slater. Senin hakkında bildiğim her şeyi doğruca polise götüreceğim. Anneme yaptıkların da dahil."

"Hayır, Narumi, yapmayacaksın." Sesi o kadar kendinden emindi ki Narumi çığlık atmak istedi. "Yapmayacaksın, çünkü eğer niyetin

Bunu yapsaydınız, şu anda hala sakat arkadaşınızın araba yoluna park etmiş o polislerle konuşuyor olurdunuz."

Sığ bir nefes aldı. Onu görecektik kadar yaklaşmış mıydı? Hâlâ yolda bir yerlerde gizleniyor muydu?

Onu mu? Bakışları dikiz ve yan aynalara kaydı, etrafını saran çok sayıda araca dikkat ediyordu. Her yerde olabilirdi, onu tek başına ya da gangster uşaklarından herhangi biriyle birlikte takip ediyor olabilirdi.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, şu anda ondan alabileceği hiçbir şeyin zaten kaybettiklerinden daha önemli olmadığını biliyordu.

"Ne istediğimi bildiğinize eminim. Paramı. Hepsini."

Yutkundu, güneşin aydınlattığı yola ve Strip'i çevreleyen cafcıflı tabelalara bakarken başını salladı. "Eğer istediğin buysa, Michael'ı öldürmemeliydin. Para onun banka hesabında. Ona ulaşamıyorum."

"Bir yolunu bul, Narumi. Ve geri kalanını da istiyorum. Benim hesabıma göre, bana iki yüz otuz dolar daha borçlusun.

Sen ve arkadaşının geçen gece benden çaldığınıza ek olarak yedi bin dolar."

Alay etti ama kalbi korkuyla çarpıyordu. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Sıkı ve sabırsız bir sesle nefes verdi. "Belki de burnumun dibinde beni kandırdı, ama beni aptal yerine koyma. Kumarhanelerimdeki video kayıtlarını gördüm. Geçtiğimiz aylar boyunca. Bunu nasıl yaptığınızı bilmiyorum ve umurumda da değil. Paramı geri istiyorum. Hepsini. Lanet olası. Cent'ini."

İmkânsızı istiyordu - imkânsızdan da fazlasını -Ve bir an bile onun bunu bilmediğini düşünmedi. Parasının yarısından fazlasını çocuklara ve Michael'ın barınağı işletmesine yardım etmek için harcamıştı. Bu para yiyeceğe, giyeceğe ve sayısız diğer ihtiyaçlara gidiyordu. Az bir kısmı ise Orada burada garsonluk yaparak ya da başka tuhaf işlerde çalışarak kazandığı para, ona olan borcuna en ufak bir katkı bile sağlamayacaktı ve ayrıca, aldığı gündelik ücretler daha eve getirmeden bitmişti. "Senin paranın tamamına sahip değilim ki geri vereyim. sen."

"O zaman onu almanın bir yolunu bul. Hepsini," dedi tekrar,

Engerek sesinin sakinliğinde tehdit vardı. "Ya da başarısız olursan beni senden başka bir şey almaya zorlayacaksın."

Hat kesildi. Naomi'nin nefesi kesildi, kısmen rahatladı, kısmen de felç olmuş bir korkuya kapıldı. Slater'ın kendisine kişisel olarak ne yapabileceğini pek umursamıyordu ama Sevdiği başka birini incitmek için ne kadar alçalacağını hayal edin.

Elleri o kadar titriyordu ki kenara çekmek zorunda kaldı. Birkaç dakika yükleme alanında oturdu, ta ki bir kamyon boynuzunu ona doğru üfledi ve neredeyse yerinden fırlayacaktı.

Tanrım, ne yapmıştı?

Hayatının son on sekiz yılında tek amacı Leo Slater'dan öç almaktı. Onu

Annesine zarar vermenin, onu alıp götürmenin ve Naomi'nin sahip olduğu her şeyi yok etmenin bedelini ödeyecekti.

Neredeyse iki yıldır geçmişindeki canavarı parçalayıp duruyordu. Canını yakacak yerlerini kesiyordu, Slater gibi bir adamın kanayacağı tek yerde. Ama onun parasını alırken bile, bu küçük zaferlerin her biri boş geliyordu. Bu yüzden devam etti, daha fazlası için ona vurmaya devam etti.

Şimdi, kaybeden tek kişi oydu.

Ve Slater'ın servetinin son kuruşuna kadar alma şansına sahip olsa bile -bir gün onu kara kalbinden bıçaklamadan önce tamamen yok edebileceğinden emin olsa bile- bunun da boş bir zafer olacağını biliyordu.

Basitçe söylemek gerekirse, Leo Slater önemli değildi. İntikamının bedeli zaten çok yüksekti. Sadece bitmesini istiyordu.

Yapabilseydi, tıpkı onun talep ettiğı gibi, lanet paranın tamamını hemen şimdi teslim ederdi. Ancak Michael'ın kişisel banka hesabına erişimi olmadığı gibi, zaman içinde Slater'ın kumarhanelerinden aldığı iki yüz binden fazla paraya da sahip değildi.

Ama biraz vardı.

Ve her şeyi bildiğı için asla harcayamazdı.

Slater'dan aldığı kuruş artık Michael'ın kanıyla lekelenmişti.

Uyuşmuş ve dökülmesine izin vermeyi reddettiğı gözyaşlarıyla kıvranırken telefonuna baktı ve cihazda kayıtlı numaralardan birine dokundu.

Şımarık bir ses cevap verdi. "Ne zaman isterseniz Private Vaults, size yardımcı olabilir miyim?"

"Evet," dedi Naomi. "Kiralık kasamı boşaltmam gerekiyor."

BÖLÜM 21

Bir saatten kısa bir süre sonra Naomi, büyük banknotlar halinde seksen yedi bin dolar nakit parayla dolu Las Vegas hatırası bir çanta taşıyarak Casino Moda'ya girdi. Her şeyi

Leo Slater'ın kumarhanelerine defalarca vurduğu için kalmıştı.

Michael'ın evinden ayrıldığından beri Asher onu defalarca aramıştı ama henüz onunla konuşmamıştı. Telefonunu susturduğu için kendini çok kötü hissediyordu ama onun ne yapacağını biliyordu Slater'a istediğini vermeye gittiğini söylerse ne diyecekti? Ya da en azından bir kısmını. Ona vermek zorunda olduğu paranın, geri çekilmesi ve kendisine yakın başka kimseye zarar vermemesi için onu yeterince yatıştıracağını umuyordu.

Ona olan borcunun geri kalanını ödemek için günlerce çalışması gerekse bile, bunu yapmaya tamamen hazırdı. Sadece onun şimdi ve sonsuza dek hayatından çıkmasını istiyordu.

Tek istediği Michael için yas tutabilmek, Tyler, Penny ve diğer çocukları eve getirebilmek ve onların gitmesine asla izin vermemekti.

Bu planlar onu, o da bu yolda yürürken destekledi. Casino, onu en üst kattaki yönetici ofislerine götürecek olan camdan yapılmış merkezi asansöre doğru yöneldi. Parmağı sadece

Paneldeki düğmeye basıp arabayı beklerken biraz titredi.

Birisi aşağı iniyordu.

Asansör sorunsuz bir şekilde lobi katına indiğinde, kendini daha önce hiç görmediği bir adamın yüzüne bakarken buldu. İnsan olduğunu asla düşünmeyeceği, gümüş rengi gözleri olan koyu saçlı bir adam.

Arabadan inen iri yapılı Breed erkeği rahatlıkla Asher kadar uzun boyluydu ve kaslı vücudunu saran beyaz düğmeli gömleği ve grafit renkli pantolonunun altında aynı derecede sağlam bir vücuda sahipti.

fiziği. Gömleğinin yakasının açık V kısmında özenle işlenmiş bir

Dermagliflerden oluşan bir yumak boynuna kıvrılıp büküldü. Vücudundaki her içgüdü ona bunun sadece bir

Cinsi erkekti ama Asher'ın onu uyardığı eğitilmiş suikastçı Slater'ın maaş bordrosundaydı.

Cain.

O kurnaz gümüş avcı gözleri önce elindeki çantaya baktı, sonra parlayan bir şüpheyle tekrar ona baktı. "Nereye gittiğini sanıyorsun sen?"

"Slater'ı görmem gerek." Adamın etrafından dolaşmaya çalıştı ama adam çok iriydi. Vücudu, arkasından bir fısıltıyla kapanan asansör kapılarının önünü kapatmıştı.

"Cehennem gibi biliyorsun. Çantada ne var?"

Bu tehditkâr erkeğin bakışları altında hissetmesi gereken tek şeyin hayatı için korkmak olduğunu biliyordu ama Michael'ın ölümünün şokuyla hâlâ uyuşuktu ve adamlardan birine bakarken öfkeden başka bir şey hissedemiyordu muhtemelen onun hayatını almaktan sorumlu.

"Eminim neden burada olduğumu biliyorsunuzdur. Patronunuza talep ettiği şeyi teslim etmek için. Kanlı parasını."

Cain başını salladı, kaşları çatılmıştı. "Bunu yapmana izin veremem."

"Ne yapacaksın?" Alay etti. "Beni burada, kumarhanenin lobisinde mi öldüreceksin? Yoksa beni bir yere götürüp ipe çekerek senin ve Slater için çalışan diğer haydutların arkadaşşıma yaptığı gibi kendimi öldürmüşüm gibi mi göstereceksin?"

Vampirin dudakları alçak bir hırıltıyla düzleşti. "Benim bununla hiçbir ilgim yok. Aslında bunu güvenlik ekibindeki bazı adamlardan duydum."

Ona ters ters baktı, sesinde acı vardı. "Sanki sana inanacak mıyım? Eminim Slater ve diğer haydutlar orada sırtınızı sıvazlıyordunuz.

kendini savunma şansı çok az olan bir adamı öldürmek."

Cain'in gergin, sakal gölgeli yanağında bir tendon sıçradı. "Daha fazla yanılamazdın, en azından benim açımdan. Ve

birini öldürdüğüm durumlarda,

Bunu başka bir şeymiş gibi göstermek için hiçbir zaman bir bahaneye ya da nedene ihtiyaç duymadım."

Yutkundu, onun içinde yaşayan soğukluğu bir anlığına gördü. "Eminim bir bebek gibi uyuyor olmalısın Bu kadar yüksek standartlarınız olduğunu bildiğim için. Şimdi yolumdan çekil ve geçmeme izin ver."

"Naomi." Eli, Naomi'nin bileğini demir bir bant gibi sıkıca kavradı. Yüzü karardı, hatta irisleri kızgınlığın kehribar rengiyle aydınlandı. "Eğer oraya gidersen, Slater gitmene asla izin vermez. En azından sen hâlâ nefes alıyorum."

Kurtulmaya çalıştı ama adamın elinden kurtulamadı. İfadesine bakılırsa, bu tür bir güç hiç düşünülmeden kolayca gelmişti.

"Zararın neresinden dönersen kardır ve mümkün olduğunca çabuk şehri terk et," dedi ona. "Gidebileceğin pek çok yer var. Bir İrkdaş olarak, bu ülkedeki veya başka herhangi bir yerdeki İrk topluluklarından herhangi birinde güvenli bir sığınak bulabilirsin. Oraya git. Las Vegas'tan uzak dur."

Bu tavsiyenin Asher'dan başka birinden gelmesi ne kadar tuhaftı. Başlangıçta, onun şehirden defolup gitmesinden başka bir şey için ısrar etmemiştir. Gitmiş olarak kalmak. O zamanlar bu fikre ne kadar karşı çıksa da, şehirden ve buradaki hayatından uzaklaştırılma düşüncesi artık asla düşünmeyeceği bir şeydi.

Özellikle de Cain, Asher'ı da geride bırakmasını öneriyorsa.

Yere baktı ve Cain'in ayaklarının dibinde siyah deri bir spor çantası olduğunu ancak şimdi fark etti. "Nereye gidiyorsun?"

Homurdandı. "Bilmiyorum. Burası dışında herhangi bir yer. Slater gibi bir sümüklü için çok fazla zaman harcadım. Benden bu kadar."

Kaşlarını çattı, şok olmuştu ve ona inanabileceğinden pek emin değildi. Ama adam onun bakışlarını tutarken, derin bir soğuk gümüş gözlerindeki gölgeler. Asher'ın masmavi gözlerinde bazen hâlâ gördüğü aynı tekinsiz, kasvetli

uçurumu görüyordu.

"Güvenli bir yere gitmene yardım edeceğim," dedi, sesi onun gibi bir katil için bile yalan olamayacak kadar ciddiydi. "Hemen şimdi benimle gelebilirsin Naomi. Söz veriyorum, bana güvenebilirsin. Bu."

Belki yapabilirdi ama Cain'in ona teklif ettiği şeyi istemiyordu. Hayatı buradaydı ve eğer güvenli bir sığınağa ihtiyacı varsa Asher vardı.

Başını iki yana salladı ve yerinde durdu. "Hiçbir yere gitmiyorum. Zaten ait olduğum yerdeyim."

Cain onu inceledi, sonra yavaş bir nefes verdi. "Bir hata yapıyorsun."

"Ben kimse için koşmam, Slater için bile. Özellikle de onun için."

"Hayır," dedi. "Slater'dan bahsetmiyorum. Asher'dan bahsediyorum."

Bu onu şaşırttı. Artık bu katilden şüpheleniyordu, çenesini yukarı kaldırdı. "Beni onun hakkında uyaracak mısın? Bunu senin gibi birinden duymak pek bir şey ifade etmiyor."

"Benim gibi mi?" O keskin gözler soru sorarcasına ona dikildi.

"Senin ne olduğunu biliyorum. Asher bana söyledi. Sen soğukkanlı bir katilsin. Eğitimli bir suikastçisin."

Cain uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. "Ben her şeyim o şeyler, Naomi. Ben bir Avcı olarak doğdum. Ama o da öyleydi." "Ne?" Belirsizliğin yarattığı bir ürperti omurgasına yayıldı.

Şimdi. Avcı terimini sadece genel hatlarıyla biliyordu. Yirmi yıl önce Irklar arasında, onlarca yıldır gizli laboratuvarlarında kendi yetiştirdiği katillerden oluşan bir ordu yetiştiren çılgın bir adam vardı. Hepsi erkekti ve hepsi de aynı canavar babadan, hapsedilmiş düzinelerce Irkdaş kullanılarak üretilmişti. Laboratuvarda doğan bebekler ilk nefeslerini aldıkları andan itibaren köleleştiriliyor ve Dragos tarafından ölüm makineleri olarak yetiştiriliyorlardı, ta ki Dragos sonunda Düzen tarafından yok edilene kadar.

Cain, Asher'la birlikte o berbat programın bir parçası olduklarını mı söylüyordu? Eğer öyleyse, Asher neden

Öyle mi?

"Bilmiyordun." Kıkırdadı ama bu sempatik bir kıkırdamaydı.

Ona acıyabileceğini bile söyleyen bir ses.

"Acımadığına şaşırmadım, çünkü onun aslında seni önemsiyor gibi görünüyor. Asher gibi bir piçin böyle bir duyguya sahip olabileceğini asla düşünmezdim."

Kollarındaki para torbası daha önce ağır gelmişti ama şimdi kurşun bir ağırlık gibi hissettirmeye başlamıştı. "Bana bildiklerini anlat."

Başını sertçe salladı ve onun yanından geçip gitmeye başladı. "Boş ver. Burası benim yerim değil."

"Artık öyle," dedi gömleğinin kolunu tutarak. "Lanet olsun, bana Asher hakkında ne bildiğini söyle."

"Sadece adını söyleyerek en kötüsünü zaten biliyorsun."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Avcı programının ilkelerinden biri efendimiz Dragos'a itaat etmektir. Ama her zaman direnenler, dik başlı çocuklar, kendini beğenmiş gençler... boyun eğmeyi reddeden yetişkin erkekler olurdu. Dragos disipline inanırdı. O Başkalarının takip etmesi ya da öğrenmesi için örnekler oluşturmaya inanırdı. Ve kontrolünü sürdürmesine yardımcı olmak için

Bizi izlemek için köle hizmetkârları vardı, ama aynı zamanda infazcılar da vardı - eğitimlerinde başarılı olan ve uygun gördüğü şekilde adaleti yerine getirmeleri için çağrılacak diğer Avcılar."

"Bunların Asher ile ne ilgisi var?"

Bugün yaşadıklarından sonra, daha fazla korku ya da dehşete kapılacak kapasitesi olduğuna şaşırmıştı. Ama vardı. Cain'in ona bildiklerinin geri kalanını anlatmasını beklerken içinde bir uçurum açıyorlardı.

"Avcı programındaki hepimiz, kaçmaya çalışırsak ya da eğitimimize karşı koyarsak patlayacak ultraviyole tasmalar takıyorduk. Ya da Dragos'a gitmemizi istemesi için herhangi bir sebep verirse. En çok güvendiği bir infazcı vardı. Programdaki bir avcı.

Bir avcının boynundaki -kardeşinin boynundaki- UV ışık halkasını ateşleyecek fünyeye basmak ve onu yanan bir toza dönüştürecek."

Naomi bir anlayış dalgası onu sararken gözlerini kapadı. "Asher."

Cain homurdandı. "Söylentilere göre, onun Öldürmeden önceki saniyelerde mahkûmlara dokunacak kadar çok rolü vardı. Sadece acılarının tadını çıkarmak için. Bazıları onları kül etmeden önceki saniyelerde merhamet için yalvarırken dehşetlerini hissetmek için."

Naomi, Asher'ın dokunuşuyla birinin en kötü anılarını hatırlama -yeniden yaşama- yeteneğini düşününce kendini hasta hissetti. Tanrım, eğer bu doğruysa onu bir hayvan yapardı. Hayvandan da beter, sadist bir canavar. Bunu düşünmek istemedi. Bir yanı bunu reddediyordu. Asher'ı sadece birkaç gündür tanıyordu ama sevdiği adamla Cain'in tarif ettiği soğuk katili bağdaştırmakta zorlanıyordu.

"Bunca zaman sonra bu ismi kullandığına inanamıyorum. Serbest bırakıldıktan sonra kendisine herhangi bir isim vermeyi seçebilirdi - hepimizin böyle bir seçeneği vardı." Omuz silktilti. "Belki de bu onun için bir gurur nişanıdır."

"Dur." Naomi başını iki yana salladı. Duyduğu her şeyi. Bilmek istiyordu ama daha fazlasını kaldıramazdı. Şimdi olmazdı. Bugünden sonra olmaz.

"Sana bunların hiçbirini anlatmadı." Bu bir soru değildi, çünkü yüzündeki şok ifadesi Cain'in şüphelerini gidermeye yetti. Ama sonra bir şey daha fark eder gibi oldu. "Ah, Tanrım. Ona aşık mısın?"

Bir yanı bunu inkâr etmek istiyordu ama kelimeleri kurak ağızından zorla çıkaramıyordu. Cain'in çelik gibi Bakışları ona sanki dünyanın en büyük aptalıymış gibi bakıyordu.

"Uzaklaş Naomi. Slater'dan. Asher'dan. Tüm bu saçmalıklardan. Bunu kendin için yap ... zaten pişman olduğunu düşündüğümde daha fazla pişman olmadan önce."

BÖLÜM 22

Bir düzineden fazla arama ve iki katı mesaj atmasına rağmen hâlâ cevap vermemiştir.

Asher kafese kapatılmış bir hayvan gibi evin içinde volta atıyor, glifleri derisinin üzerinde kıvranıyor ve gözleri kafatasının içinde kızgın kömür gibi yanıyordu. Ağzını dolduran sivri dişleriyle hırlayıp küfrederek oturma odasındaki halının üzerinde sert bir iz bırakırken, Sam yakınlardaki pozisyonundan endişeyle ona bakıyordu.

Asher Naomi'ye kızgın değildi. Kendine duyduğu nefret ve beyhude öfke tamamen kendisine yönelikti.

Bugün onun gitmesine asla izin vermemeliydi. Doktorun muayenehanesinde mahsur kalan çocuk için başka bir çözüm bulabilirlerdi - Naomi'yi onsuz Las Vegas'a geri gönderen çözüm dışında herhangi bir çözüm. Ama bunu düşünürken bile, Naomi'nin kendisine güvenen bir çocuğa karşı sorumluluğundan kaçmasına asla göz yummayacağını biliyordu. Lanet olsun, Asher bile önerdi.

Ve bunların hiçbirisi Michael Carson'ın öldüğü gerçeğini değiştirmezdi.

Soğukkanlılıkla öldürüldü.

O nazik, gülümseyen genç adamın artık gittiğine inanamıyordu.

Asher bunun için de kendini suçladı.

Slater'ın kumarhanesinde böylesine büyük bir kayıp yaşamayı kabullenmeyeceğini bilmeliydi. Michael'ı lazer odağıyla inceliyor, herhangi bir neden için etrafı kokluyor olacaktı.

ödemeyi geri almak ya da tamamen elinden çıkmadan önce geri almak için bulabilirdi.

Kazananı öldürmek kesinlikle bu konuda izlenecek en akıllıca yol değildi ama Slater parayı ele geçirmenin başka bir yolu olduğunu düşündüyse ...

Hay sikeyim. Hangi cehennemdeydi?

Telefonunu tekrar çıkardı ve uzaktan gelen çakıl taşlarının çitirtisini duyduğunda numarasını tuşlamaya başladı. Sonunda.

Öğleyi henüz geçmişti ve güneş tepede parlıyordu ama Ned'in umurunda bile değildi. Ned'in eski kamyoneti Öndeki dar toprak yolda Asher, Naomi evin önünde durduğunda onu karşılamak için acele ederken neredeyse perdenin mandalını çekip çıkaracaktı.

Işık görüşünü yaktı ve aracın sürücü tarafına koşup kapıyı yırtarak açarken yükselen sarı toz bulutu kor gibi boğazında toplandı.

"Tanrı'ya şükür iyisin. Burada çıldırmak üzereydim."

Cevap vermedi. Koltuktan yere inerken ona neredeyse hiç bakmadı. Adam güneşin keskin yakıcılığını görmezden gelerek onu yakınına topladı.

Ölümcül ışınlar açıkta kalan tenine vuruyordu. Onu tekrar kucağına almanın ve hâlâ tek parça olduğunu, üzerinde tek bir iz bile olmadığını görmenin verdiği rahatlama içini kasıp kavurdu.

"Naomi." Adam bırakmak istemedi ama Naomi onun kucağında odunlaşmıştı. Sığ nefes alıyordu, yüz ifadesi donuktu. "Bebeğim, iyi misin?"

Öyle olduğunu hissedebiliyordu - kanıyla olan bağı ona yaralanmadığını söylüyordu. Ama kızın yüzünde onu içten içe parçalayan, şok geçirmiş bir sessizlik vardı. Bu bakışı biliyordu. Bu tür bir hissizliği daha önce, çocukken diğer Avcılarda da görmüştü. Dragos'tan aldığı ilk öldürme emrini tamamladıktan sonra bunu kendisi de hissetmişti.

O kadar derin bir şok ve dehşet ki içinizi oyuyor.

Şimdi ona dokunmak, zihninde ve duyularında kök salmak için ondan yeni ve korkunç bir anı akarken ona bir sarsıntı verdi. Naomi'nin keder ve dehşeti, arkadaşını yatak odasında yığılmış halde bulduğunda, yüzü neredeyse Boynundaki deri kelepçenin neden olduğu korkunç renk ve şişlik yüzünden tanınmaz haldeydi.

Ellerini kızın yüzünde gezdirerek gevşekliğini düzeltti. abanoz saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. "Michael'dan ayrıldıktan sonra ne oldu? Bunca zaman aradım ve mesaj attım. Neden cevap vermedin? Tyler'ı ya da diğer çocukları aramaya mı gittin?"

Yutkundu ve başını salladı, bakışları hâlâ boştu. Bu şok haliyle eve dönmeyi nasıl başardığı hakkında hiçbir fikri yoktu ve düşünmek de istemiyordu.

Kadının yanından geçerken kamyonetin kasasının zemininde tuhaf bir şey gördü.

Üzerinde ışıltılı bir Las Vegas sloganı olan turist tarzı bir çanta. Çanta nakit parayla doluydu. Hem de bir sürü.

Ne oluyor lan?

Kadının yüzünü inceledi, kafatasının arkasına doğru bir korku yayılıyordu. "Naomi, hayır. Bana Slater'ı görmeye gitmediğini söyle..."

Ama hayır, diye düşündü. Eğer bunu yapmış olsaydı, şu anda hayatta ve onun önünde duruyor olmazdı.

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve kaşları çatıldı.

"Yanıyorsun, Asher. Burada olamazsın."

Kızgın kırmızı lekelerin acısını bile hissetmedi. çıplak kollarında ve yüzünde cızırdıyordu. Tüm odağı, tüm endişesi kızın üzerindeydi. "Hadi içeri girelim."

Bir eline çantayı, diğer eline de onu alarak kamyonetin kapısını kapattı ve Naomi'yi eve getirdi. Sam hemen koşarak yanına gitti ve Naomi'nin fark etmediği bir sevgi gösterisinde bulundu.

"Haydi," dedi Asher, onu oturma odasına götürüp kanepeye oturarak.

Elindeki çantayı yere bıraktı ve yanına oturdu. Gözleri tekrar onunkilerle buluştuğunda, Michael ya da bugünkü çilesiyle hiçbir ilgisi olmayan bir geri çekilme hissetti.

Burada yanlış olan başka bir şey vardı. Yaralı gözleri ona bunu söylememiş olsa bile, bağını delip geçen ıstırap bıçağı şüpheye yer bırakmıyordu.

"Konuş benimle, Naomi. Nerede olduğunu söyle." Büyük banknotlarla dolu çantaya baktı ve

nefesinin altında küfretti. O çantanın içinde on binlerce dolar olmalıydı. "O kadar parayla ne yapıyorsun?"

"Polisle konuştuktan sonra Michael'ın evinden çıkıyordum," diye mırıldandı, sesi paslanmış ve kullanılmamış gibiydi. "Bir telefon aldım. Michael'ın numarası. Ama arayan Michael değildi."

"Slater." Asher bu ismi neredeyse tükürüyordu.

"Bana tüm parasını geri istediğini söyledi. Sadece Michael ve benim geçen gece aldığımız parayı değil. Hepsini. Ondan çaldığım her şey."

Asher, Cain'in ortaya attığı yüksek rakamı hatırladı. "O çantada o kadar para yok," dedi, bu konuşmanın nereye gittiğini anlayınca içine bir korku düştü. "Bana Slater'ın istediği şeyi yapmayı planlamadığını söyle. Gidip ona o parayı getirmeyi planlamıyorsun, değil mi?"

"Planlamıyorum," diye mırıldandı. "Yaptım bile. Denedim, yani."

Vahşi bir küfürle ayağa fırladı. "Lanet olsun. Ne demek denedim?"

Yüzünde kasvetli bir ifadeyle ona baktı. "Tanıdığınız birine rastladım. Moda'da Slater'ı bulmaya gidiyordum ve Cain de çıkmak üzereydi. Ona göre işi bırakıp şehri terk ediyormuş."

Asher bu şaşırtıcı haberi daha sonra düşünecekti. Şu anda önemli olan tek ayrıntı Naomi'nin eski Avcı ile yüz yüze gelmiş olmasıydı.

"Başka ne söyleyecekti?"

"Pek çok şey, Asher. Esas olarak sana karşı dikkatli olmam gerektiğini söyledi." Kadın ona baktı, yumuşak Şeri rengi gözleri ona saklanacak bir yer bırakmıyordu. "O söyledi

Bana geçmişinden bahset. Hunter programının bir parçası olduğun gerçeğini, hepsini. Las Vegas'ı ve seni terk etmem ve asla arkama bakmamam konusunda beni uyardı."

Göğsü sanki içeriden çatırdayarak açılıyormuş gibi hissetti. Cain'in ona söylediği diğer şeylerin ayrıntılarını bilmesine gerek yoktu. Ayrıntılar önemli değildi. Diğer Avcı'yla yaptığı konuşma yüzünden aralarındaki her şey değişmişti.

"Neden bana söylemedin? Neden bunu başka birinden öğrenmek zorundaydım Asher?"

Suçlayıcı ifadesine dayanamayarak ondan bir adım uzaklaştı. "Bilmeni istemedim."

Nefesini sertçe verdi. "Sanırım bu anlaşılabilir bir şey. İkisinden de daha tehlikeli olduğun ortaya çıktığında, beni Slater ya da Cain gibi bir adamdan sadece senin koruyabileceğine inandırmak zor. Bu mudur yani? Bilmeyi hak etmediğimi mi düşünüyorsun?"

"Başlangıçta sana söylemek için bir neden görmedim. Ve sonra . . .

. bunu asla öğrenmemeni ummam uzun sürmedi."

Hafifçe titreyen bacaklarının üzerinde ayağa kalktı, sonra odadan çıkmak için döndü. Asher kendi kendine onun gitmesine izin vermesi gerektiğini söyledi. Kadın haklıydı. Slater ve Cain'in toplamından daha kötüydü. Yaptığı şeyler. Dragos'un emriyle gerçekleştirdiği ölümler. Onlarca ölüm, her biri

Hafızayı tüm canlı detaylarıyla.

Naomi tüm bunları öğrendikten sonra giderse, kendinden başka kimseyi suçlayamazdı.

Ama onu bırakmaya hazır değildi.

Tanrım, buna asla hazır olamazdı.

Gözlerinin onu takip edebileceğinden daha hızlı hareket ederek yolunu kesti. "Bilmeyi hak ediyorsun. Her ne kadar yaptığım onca şeyi asla öğrenmemeni dilesem de, sana gerçeği borçluyum. Bu beni terk etmene ve bir daha arkana bakmamana neden olsa bile."

"Bu doğru mu? O korkunç programın yalnızca bir parçası değil, aynı zamanda uygulayıcısı da mıydınız? Dragos için gerçekten küçük çocukları ve erkekleri -kardeşlerini- öldürdün mü?" Soruları hızla geliyordu ve çirkin gerçeklerden oluşan bir yayılım ateşiydi. "Asher, Tanrım." Keskin bakışları onu incelerken nefesi kesildi.

"Yeteneğinizi onların acılarından zevk almak için kullanacak kadar çok mu zevk aldınız?"

Yani Cain geğmişiyle ilgili hiçbir ayrıntıyı atlamamıştı. Bu hiç şaşırtıcı değildi. Avcı kardeşlerinin onu hor gormek için pek çok nedeni vardı ama Cain'in bir konuda yanlışı vardı.

"Hayır. Goremimden zevk almadım. Her saniyesinden nefret ettim. Ama bunu yaptım çünkü hayatta kalmak istiyordum ... ve çünkü Dragos'un emirlerini yerine getirmedim, başkası yerine getirecekti. Ya da bunu kendisi yapacaktı ve ben bunu hiç kimsenin, en azından kardeşlerimin başına gelmesini istemezdim."

Onun kendisinden duyduklarını kabul etmekte zorlandığını gördü. Aralarındaki bağ sayesinde onun duygusal olarak geri çekildiğini hissetti. Ama ona sırtını dönmedi. Gitmeye ve bir daha arkasına bakmamaya çalışmıyordu. En azından henüz.

"Cain, senin dokunmak istediklerine dokunduğunu söyledi-" Kısa bir süreliğine gözlerini kapatarak sözünü kesti. "Başka bir Avcıyı infaz etmeden önce, sana hayatları için yalvarırken korkularını hissetmek için Irk yeteneğini kullandığını söyledi. Onları öldürmeden önce acılarını hissetmek istediğini söyledi."

Asher yavaşça başını salladı. "Bu kadarı doğru, evet." "Aman Tanrım." İğrenme onların içinden sızdı bağlantı, yağlı ve acı. "Oh, kahretsin. Ona inanmak istemedim ..."

Onun bu itirafından iğrenmişti, Asher bunu onun kanında hissettiği kadar yüzündeki kederli ifadeden de anlayabiliyordu. Kadın ondan uzaklaştı ama Asher onu ensesinden yakaladı.

"İnfaz etmek zorunda kaldığım her avcının üzerine elimi koyduğum doğrudur. Onların dehşetini ve ıstırabını hissetmek istedim." Kızın boğuk iniltisi üzerine konuştu ve ruhunun en kara parçalarını ortaya dökerken onu bakışlarını tutmaya zorladı. "Bunu yaptım Naomi, çünkü onları asla unutmak istemedim. Gördükleri son şey olarak bana sabitlenen her yüzü, her bir çift korkulu ya da meydan okuyan gözü hatırlamak istedim. Asla istemedim

Yaşamaya devam edebilmek için öldürdüğüm kardeşlerimi
unutmam gerekiyordu. Bu benim kefaretimdi, asla
unutmamak için."

Adamın gevşek kavrayışında sadece birazcık gevşedi. Ağır nefes verişinin ağırlığıyla vücudu sarktı. Konuştuğunda sesi neredeyse duyulamayacak kadar yumuşaktı, gözleri ona şefkatle, hatta acıyarak bakıyordu. "Kaç tane, Asher?"

Başını iki yana salladı. "Çok fazla. O zamanlar bile bencildim. Ve onursuzdum. Dragos'un emirlerini yerine getirmemiş olsaydım, ölecek olan ben olurum. Dragos acı çekmemi istediğinde bile ölümün hızlı olmasını sağladım."

"Hayatının ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyorum," diye mırıldandı. "Tüm Avcıların hayatları."

Hayır, yapamazdı. Kimsenin bunu yapamamasını diledi. Bu tür acımasız, kasvetli bir varoluşu hayal edin. Ama o ve Cain, o yılların anıları ve uzlaşılması gereken günahlarıyla Dünya'da dolaşan tek Avcılar değildi.

Başkaları da vardı. Scythe şimdi İtalya'da, Trygg ile birlikte, orada Tarikat'a hizmet eden bir başka eski Avcı.

Programın ve Dragos'un yok edilmesinden bu yana geçen yirmi yıl içinde sayısız insan dünyanın dört bir yanına dağıldı.

Asher başparmağını Naomi'nin gevşemiş dudaklarının üzerinde gezdirdi. "O zamanlar hayatım ne kadar berbat olsa da ölmek istemiyordum. Uzun bir süre, devam etmenin, yaşamaya devam etmenin benim için neden önemli olduğunu bilmiyordum." Onun yanağını okşadı. "Artık neyi beklediğimi biliyorum."

Hafifçe ağladı ama kollarını iki yanında tutarak ona dokunmayı reddetti.

"Kim olduğumu, ne yaptığımı bilmeden senden içmem haksızlıktı. Senin bağıni hak etmiyorum, ve buna asla layık olamayacağımı biliyorum. Senin sevgine asla layık olamayacağım, eğer bunu zaten kaybetmediysem." Naomi'nin yüzünü şefkatle avuçlarının arasına aldı ve onun kederli, acılı bakışlarını inceledi. "Seni seviyorum Naomi. Tek istediğim senin yanımda olacağın bir gelecek, ama bana bir daha eskisi gibi bakabilir misin bilmiyorum."

"Hayır, yapamam," diye itiraf etti usulca. "Ama seni de suçlayamam. Doğduğun şeyi yaptığın için seni suçlamayacağım.

ve yapmak için eğitildim, Asher. Beni en çok inciten şey bana bu şansı vermemiş olman. Geçmişin ve onun seni nasıl utandırdığı hakkında dürüst olacak kadar bana güvenmedin. Onun yerine ben başkasından öğrenmek zorunda kaldım. Kendimi hiç bu kadar aptal hissetmemiştim."

"Biliyorum," diye mırıldandı, kendinden duyduğu nefret boğazında asit gibi düğümlenmişti. "Bunun için özür dilerim. Seninle ilgili pek çok şey için üzgünüm."

Sesi daralmış bir halde adamın erişim alanından uzaklaştı. "Şu anda bunun bir önemi yok. Michael öldü, Asher. Benim yüzümden en iyi arkadaşım öldü. Ve Tyler ve diğer çocuklar

Şu anda şehirde gidecek yeri olmayan herhangi bir yerde olabilir." "Bunu çözeceğiz," diye söz verdi. "Ve güneş doğar doğmaz

Leo Slater'ın icabına bakacağım."

"Hayır." Başını salladı, onu hiç görmediği kadar bezgindi. "Artık benden alabileceği her şeyi aldı. Ben onunla dövüşmeyi bitirdi. O kazandı. Artık onun bir önemi yok, sadece o çocukların var."

Kollarını kavuşturarak ondan uzaklaştı. Sonra dönüp koridordan geçerek ana yatak odasına yöneldi ve kapıyı kapatarak Asher'ı sessizce dışarıda bıraktı.

Orada durdu, kadının onu takip etmesini istemeyeceğini biliyordu.

Bu sefer değil.

Kapalı kapının ardında tek başına arkadaşının yasını tutarken onun üzüntüsünü damarlarında hissetti.

BÖLÜM 23

Kapı sessiz bir şekilde çalındı. Naomi bir ara yatakta uyuyakalmıştı, yorgunluk ve keder sonunda onu derin bir uykuya sürüklemişti. Şimdi uyandığında kendini hem dinlenmiş hem de tamamen bitkin hissediyordu.

"İçeri gel."

Asher'ın yatak odası, evi, hayatı söz konusuken, tüm sorunlarıyla birlikte ona girme izni vermesi ironikti.

Kapı açılıp Sam'le birlikte içeri girdiğinde yatağın üzerinde doğruldu; Sam sanki onu bir haftadır görmemiş gibi koşarak yanına gelirken tüm vücudu heyecanla kıpırdandı.

"Hey, tatlı çocuk," dedi, dayanamayıp boynunu karıştırdı ve sarkık kulaklarını okşadı. Dilini oynatarak önünde dans etti ve mızımlandı, günün birçok travmasına karşı mutlu cehaleti şimdi bir şekilde onu rahatlatıyordu.

"Nasılsın?" Asher onun mutlu köpeği sevip kaşımamasını izleyerek sordu. "Umarım seni uyandırmamışımdır."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Kapıyı çaldığında uyanıktım. Saat kaç?"

"Beşi biraz geç."

Gözlerini kırıştırdı, afallamıştı. "Bütün öğleden sonra uyumama izin mi verdin?" Asher'ın gülümsemesi tereddütlüydü. "Dinlenmeye ihtiyacın vardı."

Michael'ı kaybettiği için hâlâ onu pençeleyen kederden kaçmak için bile olsa buna ihtiyacı vardı. Ama uyku sadece geçici bir rahatlamaydı. Er ya da geç uyanmak zorundaydı.

Tıpkı er ya da geç, sadece arkadaşı için değil, fırtınada tek limanlarını kaybeden çocuklar için de düşünülmesi gereken tüm düzenlemeler ve ayarlamalarla uğraşmak zorunda kalacağı gibi.

Ve sonra Asher ve o vardı.

Eninde sonunda, bugünden sonra kendileri için nasıl bir şey olacağına da karar vermeleri gerekecekti. Bunun birlikte mi yoksa kendi başlarına mı olacağını düşünmeye hazır değildi.

Odanın hemen içinde durduğu yerden ona bakarken kaşları çatılmıştı. "Acıkmış olabileceğini düşündüm ve sana yiyecek bir şeyler hazırladım."

Aç olup olmadığını bilmiyordu ama adamın onunla ilgilenmeyi düşünmüş olması, daha önce hissettiği tek şey soğuktan sızlamakken içini ısıtmıştı. "Teşekkür ederim."

Artık ona eskisi gibi bakamıyordu. Cain'in ifşası ve ardından Asher'ın kendi itirafı ona farklı bir ışık tutmuştu. Bir erkek olarak Asher artık onunla ilk tanıştığı zamankinden daha az gizemliydi ama hayal edebileceğinden çok daha karmaşıktı.

Ona karşı hisleri de karmaşıktı.

Cain ona Asher'dan şüphe etmesi için fazlasıyla sebep verdikten sonra bile sevgisi azalmamıştı. Hatta onu küçümsemek için bile. Ama Asher'ın kendisinden tüm gerçeği öğrenmeden önce bile onu sevmekten vazgeçememişti.

Asher, diye düşündü, katlandığı her şey için kalbi acıyordu.

Bunca zaman sakladığı lakabına gelince, şimdi bunun Kabil gibi bir gurur nişanı olmadığını anlıyordu. varsayıldı. Asher aşağılayıcı ismini, infaz etmek zorunda kaldığı tüm Avcıların anılarını saklamasıyla aynı nedenden dolayı saklamıştı - pişmanlığının, kefaretinin bir başka hatırlatıcısı olarak.

Cain, Asher'ı tamamen yanlış anlamıştı. Naomi de öyle, ta ki bugüne kadar.

Yatak odasının zemininde duran parçalanmış tahta yığınınına baktı. "Güzel yatak başlığına ne oldu?"

Omuz silkti, ağzı düz bir çizgi halinde bastırılmıştı. "Michael'ı bulduktan sonra... acını ve korkunu kanında hissettikten sonra... kilometrelerce uzakta olduğumu ve bir şey yapamayacağımı bildikten sonra

Bana ihtiyacın olursa sana yardım edebilecek bir şey var mı?"
Aniden

konuşmayı bıraktı ve alçak sesle lanet okudu. "Yanında
olamamak beni çok üzdü."

"Oh, Asher."

Onun günlerce üzerinde çalıştığını gördüğü ve
bildiğinden çok daha uzun süredir mükemmelleştirmeye
çalıştığı bir proje olduğu belli olan el oyması parça tamamen
yok olmuştu. Ortası sanki bir balyozla parçalanmış gibi
görünüyordu.

Ya da bir Breed erkeğinin sürüş yumruğu.

"Bu sadece bir tahta parçası," dedi. "Belki bir gün bir
tane daha yaparım."

Naomi yataktan kalkıp ona doğru yürüdü ve avucunu
onun yanağına dayadı. Birlikte geçirdikleri sadece birkaç
kisa gün ve gecenin ardından bu adamın onun için ne kadar
çok şey ifade ettiğini görmek onu şaşırtmıştı. Sonsuza dek
birlikte olsalardı ne kadar derine inerdi?

Ayak parmaklarının üzerine çıktı ve adamın dudaklarına
bir öpücük kondurdu.

Bunun sadece küçük bir öpücük olmasını istemişti ama güçlü
kolları onu sarıp kendine yaklaştıran kadar onun temasını
ne kadar özlediğini fark etmemişti.

Uzun bir süre şefkatle ve özür dileyerek öpüştiler.
Asher sonunda onu serbest bıraktığında gözleri kehribar
rengi ışık zerrecikleriyle parlıyordu. Onu istiyordu ama
Bu ihtiyacı zar zor da olsa kontrol altında tutuyordu. Naomi
de bunu hissetti, bugün yaşadıkları onca kötü şeyden sonra
kendini iyi bir şeyin içinde kaybetme özlemini.

Ama kendi ihtiyaçlarına ya da arzularına boyun eğemezdi.
Şehirde hâlâ yapılması gereken işler varken olmaz.

"Haydi," dedi elini tutarak. "Midene bir şeyler
girdiğinde dışarısı karanlık olacak. Biz de
Vegas'a gidip Tyler, Penny ve diğer çocukları aramaya
başlayın."

"Teşekkür ederim." Yürürlerken parmaklarını onunkilerin
arasında dolaştırdı.

O söylemeden anladım. "Bana ne yedirdin? Çok lezzetli kokuyor."

Adamın hazırladığı ziyafeti gördüğünde şaşkınlık ve eğlence içinde bakakaldı. Masada büyük bir kase konserve tavuk çorbası, bir tabak salata üzerinde pişmiş tavuk göğsü, bir kase mısır gevreği ve bir fincan taze meyve, ayrıca geçen gece marketten eve getirdikleri Fransız ekmeğinin tamamı onu bekliyordu.

"Ne kadar aç olacağını bilmiyordum," diye mırıldandı. "Bu yüzden sevdiğini bildiğim her şeyi yaptım."

Bütün gün üzerine çöken ıstıraba rağmen güldü. "Bu mükemmel. Sanırım bir dahaki sefere açlıktan ölen çocuklardan oluşan bir orduyu beslemem gerektiğinde kimi arayacağımı biliyorum."

Oturdu ve yemeğini yedi, her şeye rağmen iştahı olduğunu görünce şaşırdı.

Karnını doyurduktan sonra Asher'la birlikte çiftlikten ayrıldı ve çocukları aramaya başlamak için Las Vegas'a doğru yola çıktı.

Strip ve çevresindeki parklar ve barınaklarla başladılar. Bir sürü çocuk ve genç bulmuşlar. ama bulmayı umdukları gruptan kimse yoktu.

Hatta şehrin bazı köhne bölgelerinden bile geçmişlerdi. Şehirde, sanayi bölgelerinde ve yük depolarında, çaresiz çocukların daha iyi seçenekleri olmadığında sığınacak yer aramaya meyilli oldukları yerlerden bazıları.

Gece ilerledikçe Naomi hayal kırıklığını gizleyemedi. Ya da korkusunu.

"Buralarda bir yerde olduklarını ve onları aradığımı bilmediklerini bilmekten nefret ediyorum. Ya kaçarlarsa, Asher? Ya onları asla bulamazsak?"

"Yapacağız," diye güvence verdi ona, derin sesi kararlıydı. "Gerekirse tüm eyaleti ve daha fazlasını arayacağız."

Başını salladı ve arkasına yaslanarak kamyonun penceresinden yanıp sönen kumarhane ışıklarına ve yükselen yüksek otellere baktı.

Casino Moda, çatı katındaki helikopter pistinde göz kırpan fener ışıklarına kadar elmaslardan yapılmış bir kule gibi göze çarpıyordu. Şık, davetkâr. İçinde yaşayan canavara dair hiçbir ipucu yoktu.

Asher boğazını temizledi. "Belki de Michael'ın evinin önünden geçmeliyiz."

Oraya gitmeyi teklif etmekten bilinçli olarak kaçınmıştı, artık her zaman en kötü kâbuslarının kaynağı olacak bu yeri tekrar ziyaret etmeye hiç hazır değildi. Ama Asher haklıydı. Her şeyi denemek zorunda kaldılar.

Onun başını sallamasıyla birlikte, onları Strip'in dışındaki yerleşim bölgesine götürecek olan caddeye döndü. Michael'ın sokağına döndüklerinde uzanıp onun elini kavradı. O ana kadar nefesini tuttuğunu fark etmemişti. Kamyon karanlık eve yaklaştı ve Michael'ın minibüsü hâlâ garaj yolunda park halindeydi. Ciğerlerindeki hava düzensiz bir hıçkırıkla dışarı sızdı.

"Çok acıyor, Asher."

"Biliyorum, tatlım." Parmaklarını dudaklarına götürdü ve onları öptü.

"Buraya bir daha asla geri dönemem. Burada yaşayan hiçbir çocuk da dönemez."

Başını salladı ve ona ciddi bir bakış attı. "Yapmak zorunda değilsiniz. Hiçbiriniz zorunda değilsiniz. Çiftlikte herkese yetecek kadar yer var."

"Ciddi misin sen?"

"Evet. Bu işi yürütmenin bir yolunu bulacağız."

Kalbi göğüs kafesinin içinde sıçradı. Ona sarılmak için uzanmaya çalıştı ama emniyet kemeri onu engelledi.

"Kahretsin." Gözyaşlarına rağmen gülerek tokayı açtı ve kollarını ona dolayarak yüzünü minnettar öpücüklere boğdu.

Başını onunkine doğru eğdi, şehvetli ağzının kenarlarında bir gülümseme oynayıyordu. "Eğer bunu yapacaksan belki de kenara çekmeliyim."

Kendini o ana o kadar kaptırmıştı ki arka cebindeki telefonunun aniden çalması bir saniye sürdü.

Kayıt.

Yine Michael'ın zil sesi, ama bu sefer cama vuran bir çekiç gibi duyularına çarpıyordu.

"Aman Tanrım."

Gözleri alev alev yanarken Asher'ın yüzü karardı. Kaldırıma yanaştı ve kamyonu park etti. "Eğer Slater'sa, bırak ben halledeyim."

Ama telefonu çoktan kulağına götürmüştü. "Alo."

"Beni hayal kırıklığına uğrattın, Narumi." Slater'ın sesi

onun aracılığıyla. "Bugünkü mesajımın yeterince açık olduğunu sanıyordum. Ama hâlâ paramı getirmediğiniz."

"Sana söyledim, bende yok. Biraz var ama-"

"Hepsi," diye sertçe araya girdi. "Benim talebim buydu."

Naomi'nin yanında dinlerken Asher'ın gözleri parladı. Eğer Slater bir kol mesafesinde olsaydı, Naomi'nin Asher'ın çoktan çıplak elleriyle adamın boğazını parçalamış olacağından hiç şüphesi yoktu.

"Neden sana zarar vermem için ısrar ediyorsun, Narumi? Ne dediğimi hatırlıyor musun? Parayı bana geri vermezsen, senin önemsendiğin başka bir şeyi almak zorunda kalacağım. hakkında."

Bunun ne olabileceğini tahmin etmek istemedi. Adam Bugün zaten kalbini sökmüştü. Daha ne yapabilirdi ki? "Sana sahip olduğum şeyi verebilirim. Seksen yedi bin Dolarlar. Geri kalanı-"

"Her. Lanet olsun. Penny," dedi Slater. Sonra gülmeye başladı. Damarlarını donduran manyakça bir ses. "Her "Narumi, seninkine karşılık benim bir kuruşum."

Nefesi kesildi. "Ne?"

Arka planda, genç bir kızın histerik bir şekilde hıçkırarak ağlamasını takip eden bir kargaşa duydu.

Slater, "Onu buraya getirin," diye emretti.

Kız telefona yaklaştıkça çığlıklar daha da yükseldi. Burnunu çekti ve gözyaşlarına boğuldu. "Naomi?"

"Aman Tanrım." Penny'nin keskin, korku dolu hıçkırıkları onu parçaladı. "Penny, endişelenme. Hiçbir şeye izin vermeyeceğiz."

mutlu-"

Bir elin hassas bir yanağa vuruşunun sesi hattın diğer ucundaki havayı böldü. Penny çığlık attı, sonra Naomi'ye yardım etmesi için yalvararak bağırmaya başladı.

"Parayı getir. Hepsini," diye hırladı Slater. "Yoksa küçük tatlı Penny de korkunç bir kaza geçirecek. Tabii borcumu onun bedeninden çıkarmaya karar vermezsem."

BÖLÜM 24

"Vay anasını! Az önce bin dolar kazandım!"

"Jackpot! Aman Tanrım!"

"Yirmi beş yüz dolar! Buna inanamıyorum!"

Asher, Naomi'nin yaklaşık yirmi adım gerisinde, kumar makinelerinin bulunduğu büyük çukura doğru ilerliyordu. Casino Moda. Yürürken parmaklarını yanından geçtiği her makinenin üzerinde rahatça gezdiriyor, içerideki mekanizmayı kurcalayarak bir ödeme yapmasını sağlayacak kadar uzun süre oyalanıyordu. çarkın her dönüşünde.

Kumarhanedeki heyecanlı seslerin gürültüsü, vınlama, çınlama, dinging seslerinin neredeyse sağır edici sesleriyle birlikte, onun ardından kabaran bir tsunami gibi büyüdü.

Leo Slater'ın binlerce kârını kusarken makineler.

Yirmi, otuz, elli ve daha fazla kazananın bağırış ve tezahüratlarının, yeni oyuncuların bir şans elde etmek için dirsek atmalarını teşvik etmesi uzun sürmedi. slot çukurlarından durmadan akıyor gibi görünen para. İçeride olağandışı bir şeyler olduğu duyuldukça sokaktaki insanlar da Moda'ya akın etmeye başlamıştı.

"Nakit kap!" diye bağırdı biri. "Slotlarda para kapma!"

Asher, Slater'ın burnunun dibinde kargaşa çıkaran Naomi'nin kararlılığına hayret etmekten kendini alamadı.

Saldırıya geçme planı ona aitti. Tehdit karşısında felç olmuş bir umutsuzluğa kapılmak yerine Birkaç dakika önce yayınlanan, Penny'yi rehin tuttuğu haberi Naomi'yi harekete geçirmişti.

"Hiçbir miktar para onu tatmin etmeyecek," demişti Asher'a kamyonda birkaç seçeneklerini değerlendirirken. "Bir nokta üç milyon artı ona borcum olan iki yüz bin dolar olsa bile, gitmeme izin vermeyecek.

uzakta. Şimdi Penny'nin de gitmesine izin vermeyecek. Ben bitirmedikçe bu iş bitmeyecek."

Haklıydı, Asher'ın hiç şüphesi yoktu.

Bu yüzden Slater'ın bölgesine sefere çıkmış bir savaşçı gibi dönmüştü. Son derece cesur, demirden omurgası ve eşsiz Irk Arkadaşı yeteneğinin gücüyle silahlanmıştı.

Ve onu.

Asher kumarhanenin gökyüzündeki çeşitli gözlerinin görüş alanından uzak durdu. Şu anda ona yardım etmenin en iyi yolu sürpriz unsuruydu. Şimdilik bu onun gösterisiydi ve hayatında hiç kimseyle bu kadar gurur duymamıştı.

Kargaşa büyüdüğü, pit patronlarının hepsi kumarhanenin ortasında toplandı, siyah yelekli ve beyaz elbise gömlekli beş adam ellerinde penisleriyle etrafta durdu ve işe yaramaz bir şaşkınlıkla omuz silkti.

Kargaşa had safhaya ulaştığında, Naomi Asher'a baktı. Asher başıyla onayladı ve Asher telefonunu çıkarıp Michael'in numarasını çevirirken onu dinleyebilecek kadar yaklaştı.

Slater'ın cevap vermesi biraz zaman aldı ve cevap verdiğinde de şaşkınlık içindeydi.

"Ve Thompson'a söyle, bazı cevaplarla buraya gelsin, hem de hemen! Ben size ne için para ödüyorum? Narumi," diye hırladı. "Paramı aldığınızı söylemek için arasanız iyi edersiniz."

"Evet, paran bende. Kumarhanedeki her kuruş benim elimde, Slater. Ve Penny'yi iki saniye içinde bırakmazsan, bütün slotları boşaltacağım.

makinası ve rulet çarkı var." "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Bu." Telefonu bir an için dışarıda tuttu ve kumarhane katında devam eden beslenme çılgınlığını duymasına izin verdi. "Penny'nin gitmesine izin ver, yoksa bu sadece başlangıç olur."

"Önce o kaltağı öldüreceğim," diye tısladı. "Sonra senin için geleceğim."

"Yanlış cevap." Naomi'nin sesi kararlı ve soğukkanlıydı.

Asher, Slater dinlerken inanılmaz kadınının çukurdaki bir başka sıra makine boyunca gezinmesini, her birine dokunmasını, ikramiye zillerini ve sirenleri almasını izlerken gülümsedi. İnsan kalabalığı makinelere ulaşmak için çabalıyordu.

Para bir kovan dolusu arı gibi makinelere üşüştü ve açgözlü bir heyecanla ıgılık attı.

Naomi Asher'a baktı, bakışlarında çelikten başka bir şey yoktu. "Penny'yi istiyorum," dedi Slater'a. "Onu aşağı gönder. Hemen şimdi."

"Bunun bedelini ödeyeceksin, seni lanet olası küçük amcık." "Önce sen," dedi, yarım düzine makineyi boşaltarak konuşurken yanında. "Bırak Penny gitsin."

"Biri gidip şu lanet çocuğı getirsin!" diye bağırdı, sesi ahizeden tiz çıkıyordu. Slater Naomi'yle konuşmak için geri döndüğünde öfkeden nefes nefese kalmıştı. "Kimse beni tehdit edemez.

Kimse benden alamaz. Anladın mı? Sen öldün, kaltak. Sen öldün!"

Naomi bu tehdit karşısında gözlerini zorlukla kırpıştırdı. Telefonu kapattı ve Asher'a döndü. "Sence bu işe yarayacak mı?"

Uzandı ve onun yanağını avuçladı. "Az önce en zor kısmı yaptın. Sen harikasin, bunu biliyor musun?"

Ona endişeli bir bakış attı, bu gece onun ilk kez bocaladığını görmüştü. "Sadece Penny'nin güvende olmasını istiyorum."

"Onsuz gitmiyoruz." Başını kaldırıp baktı, başı ve omuzları uğultulu kalabalığın çoğunun üzerinde yükseliyordu. "Yolda bir misafirimiz var."

Pit patronları grubu nihayet kesintinin kaynağını anladı. İçlerinden birkaçı kablosuz kulaklıklarına dokundu ve Slater'ın tiradını duyduklarından şüphelenerek yüzleri kızardı. Beş adam da onlara doğru koşmaya başladı.

"Git," dedi Naomi'ye. "Aşağıda kal. Ben bu aptalları hallederim."

Adamlar ayrıldı, üçü Asher'a doğru koşarken diğeri ikisi bağıran, ıgılık atan, itişip kakışan kumarhane müşterilerinin

oluşturduğu kümenin çevresini sarmak için yayıldı. Naomi

kalabalığın arasında kayboldu, minyon cüssesi ve zarif çevikliği göz önünde saklanmasına yardımcı oldu.

Asher başını karşıdan gelen kumarhane yöneticilerine doğru çevirdi. Dişlerini göstererek adamlardan birini kuyruğunu kıştırıp ters yöne kaçmaya ikna etti ama diğer çift ona doğru koşmaya devam etti.

Onlara da saldırdı, eğilmiş kafalarını avuçlarının arasına aldı ve kafataslarını parçalayarak bayılttı. Yolda daha fazla sorunu vardı. Slater'ın güvenlik ekibi de partiye katılmaya karar vermişti.

Yarım düzine adam onu aramak için kumarhanenin diğer bölümlerinden içeri girdi. Kovboylardan biri beylik tabancasını çoktan eline almış, Asher'in üzerine yürürken sallıyordu. Kötü bir hamleydi.

İnsan daha neye uğradığını anlamadan Asher harekete geçmiş, muhafızı zeminin ortasına fırlatmıştı.

Bir başka tetik meraklısı kiralık polis, silahını kumarhane müşterilerinin üzerine doğru ateşledi ve aniden heyecanlı çığlıklar ve tezahüratlar panik içinde bir izdihama dönüştü.

Kalabalık çığlıklar atıp siper almaya çalışırken, diğer güvenlik görevlileri ateş açtı. Çok sayıda silah sesi duyuldu. birkaçı hedefine isabet etti. Asher kendisine çarpan çok sayıda merminin ısırığını hissetmedi. Dikkati tamamen başka bir şeye odaklanmıştı.

Büyük kumarhanenin karşısındaki cam asansör lobiye iniyordu. İçeride Slater duruyordu; kısa boylu ve tıknazdı, kırılmış siyah saçları ve şu anda öfkeyle sıkışmış bir yüzü vardı. Onun

Elleriyle Penny'nin ince omuzlarını kavradı, sanki sırık gibi kızı bir kalkan olarak kullanmaya hazırdı. İkilinin etrafında Slater'ın ağır silahlı korumaları vardı.

Hay sikeyim. Naomi neredeydi?

Kat güvenliği silahlarını ateşleyerek saflarını sıkılaştırırken Asher etrafı tarayarak onu aradı. Ateşten ve her yönden çıkışlara doğru kaçışan dehşete düşmüş sivillerin amansız akışından kaçtı.

"Naomi!"

Bir kurşun daha göğsüne isabet etti. Asher'ın öfkesi artık tam gaz devam ediyordu. Böğürerek insan takımını biçti, kemikleri kırarken ve omurgaları bükerken elleri bulanıklaştı, Slater'a doğru bir yol açmaya çalıştı ve Çocuk.

Asansörün kapıları açıldığında, silahlı adamlardan oluşan yeni ekip dışarı döküldü.

Ve sonra Naomi'yi gördü.

Slater arabadan inerken ellerini Penny'den çekti ve değerli eşyalarının içinde yaşanan kaosa bakakaldı. Kumarhane. Bir anlık dikkatsizlik Naomi'nin ihtiyacı olan tek fırsattı. Asansöre doğru umutsuz bir hamle yaparak ileri atıldı.

"Hayır," diye hırladı Asher. "Naomi, hayır!"

Onu uyaramayacak kadar uzaktaydı ve yeni bir yayılım ateşiyle vuruldu, Slater onun orada olduğunu fark etmeden önce ona ulaşamadı.

Asher kükredi. "Naomi!"

Slater dönüp onları gördüğünde açık asansör kabinindeydi ve hıçkırarak ağlayan kızı kolunun altına almıştı. Bir saniye bile beklemeden yumruğunu Naomi'nin çenesine indirdi. Naomi bir taş gibi yere düşerek cam bölmenin arka duvarına çarptı.

Asher bir sıçrayış ve gürleyen bir savaş çığlığıyla ileri atıldı.

Sadece bir saniye geç kalmıştı. Slater, Naomi'nin kıpırdamayan bedeninin üzerinde belirirken ve Penny dehşet içinde çığlıklar atarak köşeye yığılırken, araba hızla yukarı doğru tırmanmaya başladığında kanlar içindeki bedeni kapalı kapılara çarptı.

BÖLÜM 25

Naomi gözlerini bir iniltiyle açtı. Yüzü, Casino Moda'nın merkezinde hızla yükselen asansörün soğuk mermer zeminine bastırılmıştı.

Penny'nin ince kolları Naomi'nin omuzlarına dolanmıştı, kız onun çökmüş bedeninin üzerinde hıçkırarak ağlıyordu. Naomi'nin çenesi fena halde acıyordu ama yaşıyordu. Penny yaşıyordu.

Oh, Tanrım. Asher.

Onu kumarhane güvenliğinin ve Slater'ın kişisel korumalarının yoğun ateşi altında görmüştü. O bir Breed'di, bu yüzden onu yavaşlatmak için çok şey gerekeceğini biliyordu, ama bu

midesinde buz gibi oturan dehşeti hafifletti. "Barnes, helikopter pistine çık ve helikopteri çalıştır."

Slater, Naomi'nin ona vurduktan sonra düştüğü yerden birkaç metre ötede telefonda biriyle konuşuyordu. "Sadece ben. Şimdi yukarı çıkıyorum."

Naomi kendini ellerinin üzerine doğru itti, görüşü yüzüyordu. Ağır bir ayak omuriliğinin ortasına çarparak ciğerlerindeki rüzgârı savurdu ve bir kez daha mermer zemine yapıştı.

"Onu rahat bırakın!" Penny feryat etti. "Ona zarar vermeyi kes, seni pislik!"

Slater bir engerek yılanı gibi, hiç uyardıktan sertçe vurdu. Vahşi darbe, kızı geriye doğru duvara doğru uçurdu. Asansör kabinine. Sarışın kafası keskin krom parmaklığa çarptığı anda kemiksiz bir şekilde yere yığıldı ve arkasındaki camda kan izleri bıraktı.

"Seni orospu çocuğu!" Naomi ayağa fırladı, adrenalin ve öfke kan dolaşımına karıştı. Saldırmak için Slater'ın üzerine atlayacaktı ama Yüzünü ona döndüğünde, kendini büyük siyah bir tabancanın ucuna bakarken buldu.

Yüz ifadesi tehditle karardı. "Gidelim, Narumi."

Asansör kabini durdu ve kapılar açıldı.

sessiz sedasız binanın özel bir katına çıktı. Naomi Penny'ye kaçamak bir bakış atmayı başardı ve hareket etmediği halde göğsünün inip kalktığını görünce -çok az da olsa- rahatladı.

"Yürümeye başla." Slater elini Naomi'nin başının arkasındaki saçlara doladı ve onu silah zoruyla üzerinde Çatı Girişi - Sadece Personel yazan çelik bir kapıya doğru yürüttü.

"Sen her zaman başımın belası oldun," diye yakındı. "Sen de annen de. İkinizin de değmeyeceği kadar sorun çıkardınız. Senin de annen gibi olman beni şaşırtmadı. onun kadar kibirli."

Naomi onun kullandığı geçmiş zaman referansını kaçırmadı. "Onu bu yüzden mi öldürdün?"

Kıkırdadı. "Onun ölmesini istemedim ama bana başka ne seçenek bıraktı ki? Dün gece evime gelip ültimatı verdi - öfke sorunlarım için yardım almamı yoksa beni suçlayacağını mı söyledi? Aptal orospunun bir Fotoğraflarla dolu kamera, ona verdiğim tüm çürükler, kırık kemikler. Yani, kim olduğunu sanıyordu ki?"

Naomi'nin safraları bu gerçekleri şimdi duyunca yükseldi. Yıllarca cevapları istedikten sonra, annesinin Ölümcül bir ilişkiden uzaklaşacak kadar güçlüyken, gerçek daha da acı veriyordu. "Yani sana karşı çıktı ve sen de bazı haydutlarına ondan kurtulmalarını mı söyledin? Yoksa Cain'in özel yeteneklerini senin için kullanmasını mı istedin?"

"Cain." Slater alay etti. "O Breed piçinin lanet olası bir hain olduğu ortaya çıktı. Kumarhanelerin içinde ve dışında benim çıkarlarımı gözetmesi için o pisliğe yılda bir milyon dolar ödedim.

ve o ne yaptı? Beni sırtımdan bıçakladı. Hırsızlığını aylardır biliyor olmalıydı, ama ben bunu

Altın Madeni'nde muhasebede çalışan kalemlerden biri."

Naomi bu bilgi karşısında şaşırmaktan da öte bir nefes aldı. Ama Slater hâlâ annesiyle ilgili sorusunu tam olarak yanıtlamamıştı. "Anneme ne oldu? Bana söylemenizin bir önemi yok. Yaşamama izin vermek gibi bir niyetin olmadığına eminim."

Bu fikir onu ne kadar dehşete düşürse de, Penny'nin asansörde hayatta olduğu ve Asher ona ulaşabilirse kızın güvende olduğundan emin olacağı gerçeği içini biraz olsun rahatlattı.

Slater'ın adamlarının Asher'a ateş ettiği tüm mermileri düşünmek istemiyordu.

Onu iş başında görmüştü. Durdurulamazdı. Ama ölümsüz değildi; yaraları yeterince feci olursa Cinslerden biri bile öldürülebilirdi.

Bu düşüncenin kök salmasına izin vermeyi reddetti. Onun acı çekiyor olabileceğini ya da daha kötüsünü hayal etmesine izin veremezdi.

"Söyle bana, seni korkak pislik," diye bastırdı Naomi. "Annemi adamlarına sen mi öldürttün?"

Saçlarını çekerek Narumi'nin başını geriye döndürdü, ta ki Narumi onun soğuk sürüngen gözlerine bakana kadar. "Hayır Narumi, onu kimseye öldürtmedim. O zevki tamamen kendime sakladım. Onu Mojave'ye kadar götürdüm ve kafasını bir lastik demiriyle ezdim. Sonra da onu akbabalara ve diğer çöp yiyicilere uğruna savaşmaları için bıraktım."

Naomi'nin ağzı tıkanı. Her ne kadar Başından beri buna yakın bir şeyden şüpheleniyordu, bunu söylediğini duymak - kendisini gerçekten, aptalca seven bir kadına nasıl acımasızca davrandığını anlatırken sesindeki memnuniyeti duymak

-Boğazında safra birikmesine neden oldu. "Seni hasta pislik. Seni canavar!"

"Anıları tazelemek harikaydı Narumi, ama uçmam gerek." Saçlarına sıkıca sarılmış olan yumruk şimdi daha da sert bir şekilde bükülmüştü. Ve tabanca soğuk ve sert bir şekilde şakağına saplandı. Narumi'nin önünde durduklarında onu dürttü.

çatı giriş kapısı. "Aç şunu."

Adamın emrettiği gibi yaptı, uzanıp kafasına doğrultulmuş ve dolu olan silaha dokunabilmeyi diledi. Daha önce hiç bir silahı ustalıkla kullanmayı denememişti ama lanet olsun, eğer bir umut varsa, deneyecekti.

Elli iki metrelik tepeden onlara doğru ılık bir rüzgar esiyordu.

hikaye kumarhanesi. Gökyüzü simsiyahtı, yıldızlar çevredeki Strip'in ışıklarıyla parıldıyordu. Ay, çatının beton yüzeyine süt gibi bir parıltı yayıyordu ve Helikopter pistinin geniş bullseye dairesinin üzerinde duran siyah helikopterin üzerinde parıldıyordu. Rotorlar kıpırdamıyordu, hiçbir iz yoktu. Kokpitteki herkes.

Slater arkasından bir küfür savurdu. "Pilotum hangi cehennemde? Barnes!" diye bağırdı. "Neden bu lanet kuş Uçmaya hazır mısın?"

"Barnes'ın başka bir taahhüdü vardı."

Asher'in derin sesi, arkalarında bir yerden gelen doğaüstü bir hırıltıydı.

Elleri hâlâ Naomi'nin saçlarını kavrayan Slater, Naomi'yi bir kalkan gibi önünde tutarak etrafında döndü. "Ne oluyor lan?"

Büyük bir klima ünitesinin üzerinde duran Asher, korku filmlerinden fırlamış gibi görünüyordu. Muazzam, kaynayan,

Vücudunun görünen her yerinde çalkalanan glifleriyle başka bir dünyaya aitti. Gözleri erimiş kömür gibiydi ve bir fırın gibi ısı saçıyordu. Dudakları ölümcül bir hırıltıyla geriye doğru sıyrılmış, dişlerini ve hançer keskinliğindeki devasa dişlerini ortaya çıkarmıştı.

Hiç o andaki kadar heybetli görünmemişti ama Naomi göğsünün her nefeste nasıl sıkıştığını gördü.

Ve sayamayacağı kadar çok yarasından kan damlıyordu.

"Erkek arkadaşının ırkı mı?" Slater kuru bir kahkaha attı. "Erkekler konusundaki zevkinin oda arkadaşı zevkiniz kadar sorgulanabilir."

Tanrı yardımcısı olsun, Slater'ın acı çektiğini görmek istiyordu. O da

Yavaş ve uzun süreli bir ölümden daha azını hak etmiyordu - ona sadece hayal edebileceği şeyler.

Eğer Asher'ın kısık bakışlarından anladığı bir şey varsa, o da Slater'ın acı çekmesini istiyordu.

Havaya sıçradı, hızlı bir hareketle Naomi ve Slater'ın üzerinden bir saniyeden kısa bir sürede geçti. Slater başını kaldırdı ve Asher'ın karanlıkta kayboluşunu nefes nefese izledi.

"Vay anasını! Nereye gitti bu?"

Slater silahıyla çılginca dönerken Naomi'nin saçındaki tutuş çözüldü. Ve sonra Asher yüzündeydi, onu boğazından kavıyordu.

Slater ele geçirilmiş bir adam gibi böğürerek tetiği tekrar tekrar sıktı. Keskin tıklamalar tek bir mermi bile bırakmadı.

"Ne oluyor lan?" diye mırıldandı, vahşi gözlerinde inançsızlık vardı. "Silahıma ne yaptın?"

Asher Naomi'ye soru soran bir kaş kaldırdı. Omuz silkti ve gülümsedi.

Asher tek kolunun gücüyle onu cilalı mokasenlerinin parmak uçlarına kaldırırken Slater'ın silahını tutuşu gevşedi. Sonra Slater'ı çatı boyunca geriye doğru yürüttü, çatının kenarına çok yaklaşıp durmadı. altı yüz metreden fazla düşüş.

Slater Asher'ın elini pençeledi ama işe yaramadı. "Lütfen," diye mırıldandı. "Bırakın beni. Oh, lanet olsun. Oh, kahretsin!"

Asher onu çıkıntıya daha da yaklaştırdı ve ayakları çatının betonunu zar zor sıyrana kadar kaldırdı. Slater'ın yüzü ağarmış beyaz ve gevşek bir korku maskesiydi. Zalim gözleri kafatasının içinde yuvarlanıyordu, sanki beyni aşağıdaki Şerit'e mi yoksa kaderini kelimenin tam anlamıyla ellerinde tutan Breed erkeğinin duygusuz yüzüne mi bakacağı arasında kalmıştı.

"Bunu yapamazsın," diye soludu Slater. "Ne istiyorsun? Sana her şeyi veririm!"

"Yalvar," dedi Asher, onu daha da yaklaştırarak. Slater'ın topukları şimdi binadan sarkıyordu, ayak parmakları en uğta dans ediyordu. "Hayatın için yalvar, belki yaşamana izin veririm."

"Lütfen!" Slater feryat etti. "Evet, sana yalvarıyorum! Sana yalvarıyorum, lütfen! Bunu bana yapmayın!"

Asher başını salladı. "Bana yalvarma. Ona yalvar."

Slater yutkundu, Asher'ın nefes borusunun etrafında kenetlenmiş parmaklarının baskısı altında boğuk bir vıraklamaydı bu. "Lütfen. Narumi, sana yalvarıyorum! Beni affet. Anneni seviyordum, yemin ederim. Ona asla zarar vermek istemedim. Eğer geri alabilseydim, ben .

. . Hepsini geri alırdım, bana inanmak zorundasın."

"Hayır. Sana inanmak zorunda değilim."

Hıçkırıklara boğuldu. "O zaman bunu telafi etmeme izin ver. Para sende kalsın, hepsi sende kalsın. Sende kalabilir. İstediğin buysa sana daha fazlasını veririm."

"İstediğim bu değil," diye cevap verdi sesiz bir şekilde. Artık o adam için hiçbir şey yok. Nefret bile. Onun için hiçbir şeydi. Hiğten de az. "Anneme yaptıklarından sonra senden yavaş yavaş intikam almak istediğimi sanıyordum. Ama sonra Michael'a yaptıkların-"

"Her şeyi itiraf edeceğim," diye ağzından kaçırdı, Asher onu Vegas Strip'in ışıkları ve gürültüsü üzerinde havada tutmaya devam ederken çaresizliği artıyordu. Artık ciddi ciddi hıçkırmaya başlamıştı.

Gururu onu tamamen terk etmişti. "Lütfen! Tanrı aşkına, benden ne istediğini söyle!"

"Hiçbir şey."

Başını salladı ve ona doğru yürüdü.

Karanlığın içinden yüzünü görebiliyordu - annesininkine çok benzeyen bir yüz - ve Aiko Sato'nun Leo Slater ve imparatorluğu toz olduktan çok sonra bile Narumi'nin içinde yaşamaya devam edecek.

"Senden hiçbir şey istemiyorum," dedi ona. "Ve sen de benden hiçbir şey alamayacaksın. En azından affedilmeyi."

Ona bakarken içinde alçak bir inilti yükselmeye başladı, öfke hızlı ve sert bir kaynamaya dönüştü. Ona bağırıp çağırırken gevşemiş dudaklarından tükürükler

uçuştı. "Seni amcık! Seni lanet olası küçük

Hırsız! Orospu anneni öldürdüğüm gece kafanı ezmeliydim. Lanet olsun, bırak gideyim!"

Asher bunun yapıldığını görmek için ondan izin istemedi. Slater hakkındaki kararı çoktan verilmişti; şimdi tek yapması gereken geriye kalan cezaydı. Tutuşunu sıkılaştırdı ve uzun bir süre gözlerini kapattı.

Naomi bunun ne olduğunu fark etti - o odaklanmış tereddüt anı.

Slater'ın son korku anlarının tadını çıkarıyordu, Dehşetini ve çaresizliğini her yönüyle özümseyerek sonsuza dek hatırlayacaktı.

Slater çılgınca debeleniyor, tehditler ve küfürler savuruyordu. "Seni lanet olası kan emici. Bırak beni!"

Asher sakince nefes verdi ve gözlerini açtı. "Tamam."

Sonra Leo Slater'ı uçurumun kenarına bıraktı.

"Asher." Naomi ona doğru koştu ve kendini onun kollarına gömdü. Kanının kokusu onu boğuyordu. Ona dokunduğu her yerden parmakları ıslak ve yapış yapış çıkıyordu. "Aman Tanrım. Sana ne yaptılar böyle?"

Başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Ben iyiyim. Yaşayacağım. Penny'yi alalım ve buradan gidelim."

Çatıdan döndüklerinde Penny asansörün içinde kendine geliyordu. Kendini Naomi'nin kollarına attı, kontrolsüzce titriyor ve çilenin sona ermesinden duyduğu rahatlamayla ağlıyordu.

Moda'nın lobisinde bir bomba patlamış gibi görünüyordu.

Bomba

Şok geçirmiş birkaç kişi ve Asher'ın onları indirdiği yerde kanlı havuzlar içinde yatan çok sayıda ölü güvenlik görevlisi dışında her yer temizlenmişti. Para ve kişisel eşyalar, silah sesleri başladığında kaçan yüzlerce insan tarafından yere saçılmıştı.

Neredeyse boş olan harabe kumarhanenin içinde, kumar makinelerinin müzikal çınlaması ve gürültüsü, dışarıdan gelen JUSTIS araçlarının siren sesleriyle yarışıyordu.

Penny'nin kendisine sarılmasıyla Naomi, üçü kumarhaneden çıkarken Asher'in omuzlarına dolanan kolunun sıcaklığıyla kendini rahatlatı.

"Affedersiniz, efendim. Hanımefendi." Dışarı çıkar çıkmaz bir kadın memur yaklaştı.

Günün erken saatlerinde Michael'ın evindeki çağrıya cevap veren aynı kadındı, Memur Reynolds. Naomi Her ne kadar işini yaptığı için onu suçlayamasa da, kadını görünce sinirlendi.

"Oh, merhaba. Bayan Fallon, değil mi?"

Naomi'nin başını sallamasıyla memur onu merakla inceledikten sonra şüpheli bakışlarını Asher'a çevirdi. Uzattığı dişleri ve kömür gibi parlayan gözleriyle onu Breed'den başka bir şey sanmak mümkün değildi ama kolluk görevlisi irkilmedi bile.

"İkinizden biri bana bu gece orada neler olduğunu anlatabilir mi? Anladığımız kadarıyla makineler arızalandı ve kumarhane yönetimi duruma müdahale ederken biraz ... aşırı hevesli davranmış gibi görünüyor."

Asher homurdandı. "Aşağı yukarı."

Memur onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Pek iyi görünmüyorsun. Tıbbi yardıma ihtiyacınız olursa burada bir ambulansımız var. Ya da acil bir kan sunucusu."

Başını iki yana salladı. "Bunların hiçbirine ihtiyacım yok."

"Peki ya siz Bayan Fallon?"

Naomi Asher'a daha sıkı sarıldı. "Sadece eve gitmem gerek."

Uzaklaşmaya başladılar ve JUSTIS memuru boğazını temizledi. "Sadece bir şey daha, eğer isterseniz."

Durakladıklarında, kumarhane girişinden birkaç metre ötedeki sokağı işaret etti. "Bir şey biliyor olamazsın Birkaç dakika önce kaldırıma düşen ceset hakkında bir şey söyleyebilir misiniz? Kesin bir şey söylemek zor ama Moda'nın sahibi Leo Slater olduğunu düşünüyoruz."

Asher memurun daralan bakışlarıyla karşılaşmadan önce Naomi'ye baktı. "Bu gece kaybettiği paradan sonra Slater'ın atlamış olma ihtimali yüksek."

Kadın homurdandı. "İntihar o zaman?"

"Daha garip şeyler de oldu," diye yanıtladı Asher.

Polis başıyla onayladı. "Pekâlâ o zaman. JUSTIS tüm bu olanları inceleyecek ... ama belki de o kadar yakından değil," diye ekledi alçak sesle.

Onları el sallayarak uğurlarken Naomi memurun bileğinde tuhaf bir işaret gördü. Çenesinin altındaki gözyaşı damlası ve hilal şeklindeki ay sembolünün aynısıydı.

"Kendinize iyi bakın," diye seslendi memur arkalarından.

BÖLÜM 26

Naomi çiftliğe dönerken yol boyunca Asher'ın yanından ayrılmadı. Asher yaralarının çok sayıda olduğu kadar ağır olduğunu da biliyordu ama içinde Naomi'nin Irkdaş kanı olmasaydı çok daha kötü olabilirlerdi.

Durumu ne kadar kötü olursa olsun, bu düşünce onu Naomi ve Penny'yi olabildiğince çabuk eve ve güvenliğe ulaştırmak için Ned'in eski kamyonetini sınırlarına kadar zorlarken cezalandırıldı. Kendi ihtiyaçları bekleyebilirdi. Yaşadıkları geceden sonra ve ikisini de kaybetmeye çok yaklaşmışken

Onlardan biriydi. İşini şansa bırakmıyordu.

"O iyi olacak mı?" Eve vardıklarında Penny Naomi'ye fısıldadı. "Vampirler ölebilir mi?"

"Asher ölmeyecek." Naomi kızın endişeli yüzünü okşadı ama alçak sesle ona ciddi bir bakış attı Gösterge panelinin ışıkları. "Bu konuda söyleyecek bir şeyim olduğu sürece hayır."

Eve doğru ilerlediler, Naomi onun kolunun altına girdi. Naomi'nin dikkatli adımlarındaki endişeyi ya da kalp atışlarının düzenli atışını yanlış anlamadı. Naomi'nin ona olan sevgisi, verandada topallayarak yürürken Naomi'nin ona sımsıkı sarılmış minyon bedeninin onu desteklediği kadar, onu da destekliyordu.

"Köpeğiniz mi var?" Penny, onları karşılamak için bekleyen Sam'i görür görmez gözleri parladı. Slater'ın asansördeki saldırısı yüzünden kafasının arkasında oldukça büyük bir düğüm vardı ama günün tüm travmaları Kız, yaşlı köpeğin hevesli karşılaması karşısında. Asher ve Naomi'nin önünde kapıya doğru koştu. "Şuna bakın, çok sevimli!"

Asher bile, istemeyerek de olsa, köpeğin son birkaç saatin cehenneminden sonra hoş bir manzara olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. İçeri girdiler, Asher ağır bir şekilde Naomi'ye yaslanmıştı. Onun kanı

Sam'in mızızlanmasına ve koca kafasını temkinli bir merakla ona doğru eğmesine neden oldu.

Naomi boştaki eliyle kızın başını hafifçe kavradı. "Penny, bana bir iyilik yapar mısın? Sam'i şuradaki mutfağa götür ve ben Asher'ın ortalığı temizlemesine yardım ederken onun da yemeğe ya da suya ihtiyacı olup olmadığına bak."

"Elbette. Hadi Sam!" Hiç yabancıyla karşılaşmamış olan hevesli köpeğin önderliğinde yola koyuldu.

Asher homurdandı. "Dirençli biri."

"Çoğu çocuk öyle," dedi Naomi. "Çoğu zaman hayatta kalabilmelerinin tek yolu bu. Şu anda en çok senin için endişeleniyorum."

Onu banyoya götürdü ve kapalı tuvaletin üzerine oturttu. "Kıpırdamadan otur," diye emretti ve dönüp dolapta temiz bir bez, havlu ve bir makas aradı; kanla ıslanmış, kir içinde kalmış tişörtünü kesmek için kullandı.

Onun çalışmasına izin verdi, kendi kendine bunun sadece onunla ilgilenmesini izlemenin zevki olduğunu söyledi, ama gerçek şu ki çok fazla darbe almıştı. Kurşun yaraları onu öldürmemişti, ama kesinlikle onu yavaşlatacaktı ya da Eğer onun kanı olmasaydı, vücudunu hiçbir insan kanının besleyemeyeceği şekilde beslemeseydi, onu düşürürdü.

"Beni kurtardın, Naomi."

Ona bir bakış attı ve başını salladı. "Henüz değil, yapmadım."

"Evet, öyle. Birkaç gece önce o çöl yolunda durduğumda seni kurtardığımı sanmıştım. Ama yanılmışım. Beni kurtaran sendin."

Dayanamayıp uzanıp siyah saçlarını okşadı, abanoz tellerden bazılarını kulağının arkasına bağladı, böylece yüzünü görebildi ve o şefkatli, badem gözlerin kendisine odaklanmış bir dikkatle bakışını izleyebildi.

Ve aşk.

Bu duygunun kendisine yöneldiğini görmek, ona olan bağının içinde canlı ve nabız gibi attığını hissetmek onu alçalttı.

"Kana ihtiyacın var, Asher."

"Evet," diye itiraf etti. "Ama bundan daha fazlası, sadece sana ihtiyacım var."

Parmaklarını kızın ensesine doladı ve onu kendine çekti. öpücüğü için yaklaştı. Onu bırakmadan saatlerce devam edebilirdi, ancak yaralarının en kötüsü hala Kanaması ve kalbinin daha da sert çarpmasına neden olan uyarılma durumu da yardımcı olmuyordu.

"Benden iç," diye onu teşvik etti, geri çekildi ve saçlarını ensesinden toplayarak. "İhtiyacın olan her şeyi al."

Tanrı yardımcısı olsun, reddedecek iradesi yoktu. Dişlerini kadının boğazının yumuşak sütununa geçirdi ve içti, sonra biraz daha içti. Kadının kanı onu anında gençleştirdi,

yırtılmış et ve kasları onarıyor, kurşunla parçalanmış kemikleri onarıyordu. İçine gömülü mermiler teker teker dışarı itildi. Düşerken banyo fayanslarına çarptılar.

Naomi ürpertici bir iç çekişle parmaklarını onun saçlarında gezdirdi ve kendini onun iyileştirici, sarhoş edici kırmızı hücrelerinin gücüne bırakırken onu yakınında tuttu. Vücudu yeniden bir araya gelirken, arzu içinde kükredi.

Onu istiyordu ama burada değil. Bu şekilde değil. Onunla bir daha seviştiğinde, bunu yavaşça, saygıyla yapmak istiyordu. O

Onunla eşi olarak sevişmek istiyordu.

İnledi ve dilini ikiz deliklerin üzerinde gezdirerek onları kapattı.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı Naomi'nin tenine, sesi duygusallıktan pürüzlüydü. "Sadece kanımda değil Naomi. Ama sonsuza dek hayatımda."

Geri çekildi ve kızın yüzünü avuçlarının arasına aldı, dönüşmüş gözleri kızın süt gibi tenini sıcak bir kehribar ışıltısıyla yıkıyordu. "Seni çok seviyorum. Bu gece birkaç dakika boyunca sana bunu bir daha söyleyip söyleyemeyeceğimi bilmiyordum.

Slater'ın seni o asansörle yukarı çıkardığını gördüğümde ve sana zamanında ulaşamadığımda ... kahretsin. O kadar korkmuştum ki seni kaybedeceğim."

Başını salladı ve onu öpmek için öne doğru eğildi. "Ben de seni seviyorum, Asher. Bizi hiçbir şeyin ayırmasını istemiyorum."

"Hiçbir şey olmayacak," diye güvence verdi ona, sonra sert bir nefes verdi. "Bu gece seninle çok gurur duydum. Slater'ı o şekilde alt ettiğini görmek beni çok korkutmuş olsa da, hiçbir meydan okumadan kaçmamana hayran kaldım. Kaçmanı ne kadar istesem de."

Alnını onunkine bastırarak usulca güldü. "Sanırım anneme çok benziyorum. Bunu şimdi fark etmem çok garip. Onun zayıf olduğunu düşünüyordum ama Slater'ın itirafı bunun tam tersini kanıtladı. Ona karşı durdu. Sonunda onu da karşısına aldı. Adam da bu yüzden onu öldürdü."

Asher küfretti, içindeki öfke alevlendi. "Son anlarında ona acı çektirmek istedim."

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Yeteneğinle ne yaptığını gördüm."

Bunu inkar edemezdi. "İlk kez bir ölümün tadını çıkarmıştım. Şimdi, sana ve Michael'a, hatta annene yaptıklarını her düşündüğümde, onun dehşetini hatırlayacağım. Umutsuzluğunu hatırlayacağım ve bundan hoşlanacağım."

"Asher." Onun yanağını okşadı, bakışları şefkatliydi. Sonra başını eğdi ve göğsünün ve gövdesinin onarılmakta olan yaralarla delik deşik olmayan kısımlarını öpmeye başladı.

"Beni iyileştirdin Naomi. Senin göremediğin yerlerimi de. Ama aynı zamanda beni mahvettin. Hayatımda sen olmadan bir gün yaşamamın nasıl bir şey olduğunu asla bilmek istemiyorum."

Başını kaldırıp ona baktı. "Hiçbir yere gitmiyorum. Burası evim. Tam burası," dedi ve başını kaldırarak onun dudaklarını öptü. "Ve tam burası." Boğazının dibine bir öpücük kondurdu, sonra göğsünün ortasına, kalbinin göğüs kafesinin arkasında güçlü bir şekilde çarptığı yere bir öpücük daha kondurdu. "Ve tam buraya."

Asher sırtıttı. "Devam et. Tamamen seninim."

Güldü ve ayağa kalktı, onun elini tutarken duşa uzandı ve suyu açtı. "Önce geri kalanın üzerinde çalışalım. Ama kesinlikle bu fikre geri dönmek istiyorum."

BÖLÜM 27

Naomi, Asher'ın tişörtünü giymiş, saçları duştan dolayı hâlâ nemli bir halde ebeveyn yatak odasından çıktı. Her ne kadar Asher'ın kollarının rahatlığında ve tutkusunda kendini kaybetmek istese de, akıllı bir yandan da Asher'ın içindeki küçük kızdaydı. onlarla birlikte.

Koridora çıktı ve Penny'nin koltukta mışıl mışıl uyuduğunu, Sam'in iri bedeninin ince minderlerin üzerinde ona sımsıkı sarılmış olduğunu görünce gülümsedi. Çocuk sanki hiç uyumamış gibi uyuyordu.

Haftalardır iyi dinlenememişti ve belki de dinlenmemişti. Naomi olabildiğince sessiz bir şekilde yanına gitti ve tiğ işi bir

ve hem horlayan köpeğin hem de kızın üzerine örttü. Geri çekildi ve huzurlu manzarayı seyretmeye koyuldu, Kalbi memnuniyetle sıkıştı.

"Hey." Asher'ın alçak fısıltısı onun duyularını okşarken üzerinde bol bir spor pantolonundan başka bir şey olmadan onun yanında durdu. Yaraları artık neredeyse yok olmuştu, en kötülerini altın rengi teninde kabarık pembe izlerden başka bir şey değildi. "Sam ihtişamını yaşıyor."

Naomi başını salladı. "Diğerlerini düşünmeden edemiyorum. Şehirdeki diğer çocukları."

Onun omzuna yumuşak bir öpücük kondurdu. "Yarın gece güneş batar batmaz geri döneceğiz."

"Ya hepsini bulamazsak Asher?"

"Sonra ertesi gece ve ondan sonraki gece tekrar gideceğiz. Ta ki hepsini eve getirene kadar."

"Ev," diye mırıldandı, ona bakmak için döndü. "Kulağa hoş geliyor."

"Ben de." Naomi'nin çenesini kaldırdı ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Benimle gel, Naomi. Kız sabaha kadar uyuyacak."

Onu yatak odasına geri götürdü ve kapıyı arkalarından sessizce kapattı.

Öpüşleri tutkulu ama şefkatliydi. Saygılıydı. Saygıdeğer.

Çektiği çileden ne kadar yorgun düşmüş olsa da, onun ağzındaki dudak ateşli bir arzu uyandırdı. Onu istiyordu. Her dokunuş onu ateşler içinde bırakıyordu. Her öpücük onu daha fazlası için çaresiz bırakıyordu.

Ve o da onu istiyordu.

Naomi elini adamın pantolonunun gevşek bel bandının altından geçirdi ve adamın boynunu avuçlarının içine aldı. Onu okşarken saf çelik gibiydi ama avucunun içinde kadife gibi sıcaktı. Adam göğüslerini okşamak için tişörtünün altına uzandığında, Naomi

ona doğru sarktı. Sonra elini

Uyluklarının sırlıklam ve ağrıyan birleşim noktasında kaybolmuş, özlemle hafifçe inliyordu.

Onu yataklarına getirdiğinde hiç tereddüt etmedi.

Uzun, yavaş bir vuruşla kadının içine girdi ve neredeyse oracıkta boşalmasına neden olacaktı. Sessizce seviştiler, her ikisini de birbirlerine duydukları ihtiyacın yoğunluğuyla titreten hızlı, ortak bir serbest bırakmanın peşine düştüler.

İkisinin de hareket etmesi ya da konuşması için bir süre geçmesi gerekti.

Naomi hayatı boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Ne de daha fazla tatmin. Ama düşünceleri sürekli Slater'a ve Michael'ın onun anlamsız intikam arayışına katıldığı için ödediği affedilmez bedele geri dönüyordu.

Slater'ın parasıyla dolu hatıra çantası yatak odasının köşesinde duruyordu. Ona baktı, şimdi onu görmekten nefret ediyordu.

"Onun parasının hiçbirini alamam," diye mırıldandı.

"Slater'dan hiçbir şey istemediğimi söylediğimde ciddiydim, hatta para."

Asher dirseğinin üzerinde doğruldu ve ona ağırbaşlı bir baş selamı verdi. "Buna ihtiyacımız yok."

"Bilmiyoruz, değil mi? Bir yolunu buluruz. Bir yerlerde iş bulabilirim." Ona sırtıttı. "Peruk ya da bir düzine sahte kimlik gerektirmeyen bir iş. Bu noktadan sonra tamamen yasal olacağım."

Gülümsedi. "Bunun için endişelenmene gerek yok."

"Evet, öyle. Yarım düzine çocuğa bakmak ucuz bir şey değil Asher."

"Bunun farkındayım," diye itiraf etti. "Ve eğer yanıyorsam beni düzeltin, ama daha fazlası için yer açmayacak mıyız?"

O kadar mı? Çiftlikte başlangıç için en az sekiz kişilik yerimiz olduğunu düşünüyordum. Boş odaları Ned'in mobilyalarıyla donattıktan ve birkaç ranza daha yaptıktan sonra daha fazla. Hatta bir noktada eve bir ekleme bile yapabiliriz."

"Ciddi misin sen?" Naomi ona bakakaldı. "Bu fikre bayıldım. Ama Asher, burada altın keşfetmediysen ya da petrol haklarının üzerinde oturmuyorsan, bu işi yapabileceğimizi sanmıyorum. yapabilecek durumda değilim."

"İkisi de bende yok." "O zaman ne?"

"Ned öldüğünde bana bu evi ve onunla birlikte gelen araziyi bıraktı. Bana o külüstür kamyonu ve dışarıdaki sarı köpeği de bıraktı. Ama aynı zamanda bana bir şey bıraktı. başka."

Yataktan yuvarlandı ve çırılçıplak bir şekilde çalışma masasına doğru yürüdü ve üst çekmecedен bir şey çıkardı. Elinde Las Vegas'taki bir bankanın iade adresini taşıyan bir zarf vardı. Zarfı Naomi'ye uzattı.

"Aç şunu."

Yırtarak açtı ve içindeki katlanmış kâğıdı çıkardı. "Geçen aya ait bir banka hesap özeti.

üzerinde isim var." Bakışları hesap toplamına kaydı. "Vay anasını. Çok fazla rakam var."

Kıkırdadı. "İdare ederiz. Geçmekten fazlasını yapacağız." "Ama nerede-"

"Ned'in tutkularından biri mobilya yapmaktır. Bir diğeri de her hafta hiç aksatmadan piyango oynamaktır. Ruth öldükten iki yıl sonra büyük ikramiyeyi kazandı. Bir buçuk milyon, artı değişim."

"Aman Tanrım." Naomi yastıklara yaslandı, parmakları titreyerek tekrar toplamı gösteren tabloya baktı.

Faiziyle birlikte bu miktarın iki katına yakın bir rakama ulaşıyor.

"Tek kuruşunu bile harcamadı," dedi Asher. "Bana, Ruth yanında olmadan paranın tadını çıkaramayacağını, paraya ne için ihtiyacı olduğunu söyledi. Yaşlı adamı, talih kuşunun bir grup çocuğun hayata yeni bir başlangıç yapmasına yardımcı olacağını bilmekten daha fazla memnun edecek bir şey olduğunu sanmıyorum."

Gördüklerine, duyduklarına inanamıyordu. "Asher, ne diyeceğimi bilmiyorum."

Yatağın kenarına oturdu, bakışları yoğundu. "Bunu seninle ve o çocuklarla paylaşmama izin vereceğini söyle. Ne kadar isterseniz."

Düşüncelerinde, kalbinde ve ruhunda bir görüntü parladı. Asher'ı ve kendisini yıllar sonra, geveze, vahşi çocuklarla dolu bir evde ve hayvanlarla dolu bir çiftlikte gördü. Kendisini kucağında minik bir bebek tutarken gördü, babası gibi güzel glifleri olan, kendi siyah saçları ve eğik badem gözleri olan bir bebek.

Asher başını salladı. "Ben de istiyorum. Her şeyi istiyorum ... seninle, benim muhteşem Narumi'mle . . . kadının ve ortağım, ihtiyacım olan tek dostum olarak. Kan bağıyla bağlı olduğum eşim olarak."

Sevinçten boğazı tıkanıp kaldı. "Daha fazla istediğim bir şey düşünemiyorum."

Ona yaklaşıp bileğini ağzına götürürken Asher'ın göğsünde alçak bir inilti titreşti. Gözleriyle gözbebekleri jilet gibi ince, parlak ve sıcak bir şekilde parlayarak, dişlerini kordonlu kaslara ve tendonlara batırdı ve damarını onun için açtı.

"İç," dedi şefkatle. "Sonsuza dek benim ol."

"Asher," diye fısıldadı, hediyesini ve bağıny kabul etmek için başını eğdi. "Ben başından beri seninim."

Kadın ilk yudumu aldığında tıslayan bir küfürle başını geriye attı. Adamın kanı dilinin üzerinde sıcak ve karıncalanarak aktı.

Her yutkunuş bir vahiydi, içine bir gelgit dalgası gücüyle kükreyen ısı ve güç gönderiyordu.

İnledi ve biraz daha aldı, susuzluğu çözüldü, içinde var olduğunu bile bilmediği bir şey uyandı.

Oydu. Asher.

Onu duyularında, iliklerinde, varlığının her parıltısında, her zerresinde hissetti.

Aralarındaki bağ güçlendikçe onun sevgisinin kendi sevgisiyle örüldüğünü hissetti.

Asher onu tekrar yatağa yatırdı ve beslenirken içine girdi, aç ağzı hala

Bileğine yapışmış.

Ona, bu inanılmaz ırk erkeğine doyamıyordu.

Onun
adamı.

Onun
aşkını.

Onun ebedi eşi.

EPILOG

Dört hafta sonra

Asher son çiviye de yerine çaktı ve memnuniyet dolu bir homurtuyla geri çekildi.

"Ne düşünüyorsunuz çocuklar?"

Beş genç oğlan ahşap atölyesinde yarım daire şeklinde durmuş, hep birlikte üzerinde çalıştıkları yeni bitmiş ranzayı değerlendiriyorlardı. Siyah saçlı ikizlerin en büyüğü olan Max, Asher'ın duruşunu yansıtıyordu; ellerini kalçalarına koymuş ve çekicini kemerindeki halkadan sarkıtmıştı.

"Bana iyi ve güçlü göründü."

Kardeşi Billy coşkuyla başını sallayarak onayladı. "Bunu sevdim."

Tyler ile çiftliğe taşınan en yeni çocuk olan on iki yaşındaki utangaç Kevin arasında duran Juan'dan bir baş selamı daha.

Asher çocuğun kararsız bakışlarıyla karşılaştı. "Sence bu senin işine yarar mı, Kev?"

"Evet," diye mırıldandı gülümsemesini gizlemeye çalışarak.

Naomi'yle birlikte çiftliği bir barınak olarak işletmek yerine gerçek bir yuva haline getirmeye karar vermişlerdi. Penny ve dört çocuk için vesayet belgeleri devlette işlemdeydi ve Kevin kalmaya karar verirse, yakında onu da resmi aile listesine ekleyeceklerdi.

Normalde evlat edinme davalarının mahkemelerden geçmesi aylar, hatta yıllar sürebilirken, Asher ve Naomi'nin O zamandan beri dostları olan bir JUSTIS memurunun küçük bir yardımı oldu. Rachel Reynolds, Slater'ın ölümüyle ilgili soruşturmayı sümen altı etmekle kalmamış, o gece Moda'da çekilen güvenlik kamerası görüntülerinin hiçbirinin günümüze ulaşmamasını da sağlamıştı.

Slater'ın parasına gelince, Naomi onu şehirdeki bir aile sığınma evine bağışlamıştı - Michael'ın vasiyetinde listelenen tek lehtar olarak ona miras kalan bir milyondan fazla kumarhane ödülü de dahil olmak üzere. Evi yıkıldı ve arsa yakında bir mahalle parkına dönüştürüldü.

Asher çocuklara gülümsedi ve Max'in omzuna vurdu. "Çalışmalarımızı kontrol etmeleri için Naomi ve Penny'yi çağıralım mı?"

"Elbette," dedi Max. "O zaman bana şuradaki parçada yaptığın gibi detaylı oyma işlerinin nasıl yapıldığını gösterir misin?"

Asher başını salladı ve son birkaç haftadır tek başına üzerinde çalıştığı yeni projeye baktı. Kaplanmıştı Naomi'nin onun için hazırladığı hediyeye burnunu sokmasını engellemek için bir çarşafı örtmüştü ama sırrını çocuklarla çoktan paylaşmıştı.

"Evet, dostum. Bildiklerimi sana öğretmekten memnuniyet duyarım." Max ona nadir görülen bir sırıtışla karşılık verdi. "Harika."

Yeni ranzanın tamamlanması ve diğer üç ranzanın da boş yatak odalarına yerleştirilmesiyle, herkes için geniş bir alana sahip oldular.

artı birkaç tane daha. Asher bu yeni yatakları ve evdeki ekstra odayı doldurmanın uzun sürmeyeceğini hissediyordu. Eğer o

bir yıl içinde o ve Naomi de

Biter bitmez ona sürpriz yapmayı planladığı beşiği dolduruyordu.

"Hadi gidelim, çocuklar."

Çocuk grubunu, Naomi'nin daha önce Penny ve Sam'le birlikte gün batımını izlemek için gittiği verandaya götürdü. Ama o zaman ile şimdi arasında bir noktada araziye çıkmış olmalıydılar. Asher endişelenmedi; memnun kalbinin her atışında Cins Arkadaşını hissedebiliyordu.

Alacakaranlık çölün üzerine çökmüş, her şeyi ne gece ne de gündüz olan serin bir mavi renge bürümüştü. En sevdiği saatti. Naomi'nin geçen haftayı geçirdiği, arazinin batı tarafındaki küçük bir toprak parçasından gelen kızları ve

köpeği görölne gülömsedi
çiçekli kaktüs ve sukulent nakli.

Dün gece Asher, Naomi'nin yıllardır orada duran, güneşin vurduğu çiftin yanına iki küçük mezar taşı yerleştirmesine yardım etmişti. Şimdi Naomi'nin annesi ve Michael'ın Asher yaşadığı sürece aileden sayılacak olan Ned ve Ruth'la birlikte onların da yanına yerleşti.

Naomi'nin yaklaşırkenki gülümsemesi vücudundaki her hücreye ve kemiğe sıcaklık gönderdi. Birkaç başka yere de.

"Ne kadar güzel bir akşam," dedi ve onu kısa bir öpücükle selamladı. "Penny ve ben yürüyüşe çıkıp annem ve Ruth için kır çiçekleri toplamaya karar verdik. Mobilya yapımı nasıl gidiyor?"

İlk cevap veren Billy oldu. "Ranzayı bitirdik ve harika görünüyor!"

Naomi beş çocuğu da parlak bir gülümsemeye ödüllendirdi. "Bu harika bir haber. Görmek için sabırsızlanıyorum."

Tipik çocuklar gibi, dikkatleri çoktan Sam'e kaymıştı, Bir sopa bulmuştu ve şimdi birilerinin onunla oynaması için yalvarıyordu. Birkaç dakika içinde grup Penny ile birlikte Sam'in yeni favori oyuncağını sırayla fırlatarak havalandı. Ön bahçede.

Asher Naomi'ye baktı ve onun kıkırdayan şamatacı çocuk sürüsünü izlerken duyduğu sevinci izledi.

"Bak ne kadar mutlular, Asher."

Homurdandı ve onu kendine çekti. "Ne kadar mutlu olduğunu görmek hoşuma gidiyor."

"Öyleyim," dedi ona bakarak. "Hiç bilmiyordum bu kadar mutlu olabileceğimi düşünmemiştim. Sonunda evde olmanın ne kadar iyi hissettirebileceğini fark etmemiştim."

Tyler ve Billy'nin bahçede çıkardıkları iniltileri ve "İğrenç!" bağırışlarını duymazdan gelerek onu öptü.

"Seni seviyorum," dedi eşine. "Beni en çok mutlu eden yuva senin gözlerinde gördüğüm yuvadır."

Naomi'nin bakışları, yükselen karanlığın yatıştırıcı sakinliğinde onunkileri tuttu. "Gel bir süre benimle otur," dedi.

Sonra onun elini tuttu ve Ned'in el oyması salıncaklarının beklediği evlerine doğru götürdü.

verandada.

~ * ~

Karanlığın Doğuşu'nu okuduğunuz için teşekkür ederim. Umarım beğenmişsinizdir!

Bu kitabı ya da diğer kitaplarımdan herhangi birini beğendiyseniz, lütfen düşüncelerinizi en sevdiğiniz perakendecide ya da Goodreads'te bir iki satır bile olsa paylaşmayı düşünün.

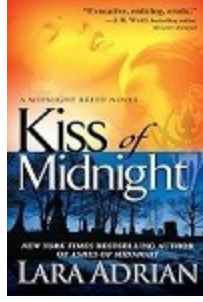
Değerlendirmeleriniz ve yorumlarınız diğer okuyucuların kitaplarımı keşfetmesine ve yeni favoriler bulmasına yardımcı oluyor ve elbette bir yazar için mutlu okuyucuların ağızdan ağıza tavsiyelerinden daha iyi ve daha takdir edilen bir destek yoktur!

* * * * *

Lara Adrian'dan heyecan verici bir paranormal romantizm daha!

Midnight Breed serisini henüz keşfetmediyseniz, 1. Kitap **Geceyarısı Öpücüğü** ile başlayan bu kitaplara mutlaka göz atın.

Gece Yarısı Öpücüğü ~ Sınırlı bir süre için 2,99 ABD doları!

Midnight Breed serisinin geri kalanını kaçırmayın!

(satın almak için başlığa tıklayın veya dokununuz)

[A Touch of Midnight \(ÜCRETSİZ prequel novella\)](#) [3 kitaplık Midnight Breed](#)

[Başlangıç Paketi](#)

[Gece Yarısı](#)

[Öpücüğü Kızıl](#)

[Öpücük Gece](#)

[Yarısı Uyanışı Gece](#)

[Yarısı Yükselişi](#)

[Gece Yarısı Peçesi](#)

[Gece Yarısının Külleri](#)

[Gece Yarısının](#)

[Gölgeleri Gece Yarısı](#)

[Taraftından Alınan](#)

[Gece Yarısından](#)

[Daha Derin](#)

Gece Yarısının Tadı (novella)

Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık

[Gece Yarısı Irkı Serisi Arkadaşı](#)

~ ~ **Midnight Breed - The New Generation** ~ ~

[Şafağın Kenarı](#)

[Marked by Midnight](#) (roman)

[Crave the Night](#)

[Geceyarısı Cazibesi](#) (novella)

[Karanlığa Bağlı Gece](#)

[Yarısı Vuruşu](#) (novella)

[Şafağa Meydan Okuyun](#)

[Gece Yarısı](#)

[Evcilleşmemiş Gece](#)

[Yarısı Bağlanmamış](#)

[Gece Yarısı Serbest](#)

[Bırakılmış](#)

[Gölgelerde](#)

[Sahiplenilmiş](#)

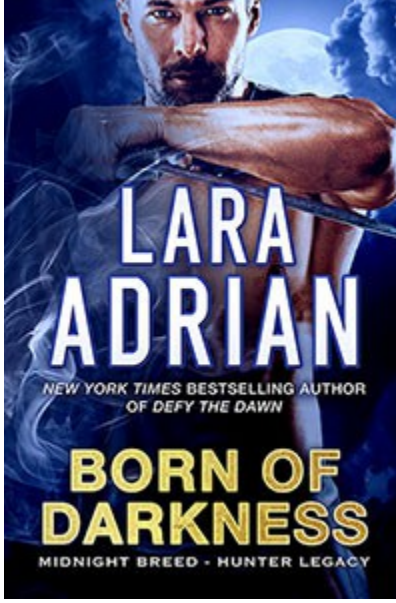
...ve daha fazlası gelecek!

Lara Adrian tarafından yazılan diğer kitaplar

(satın almak için başlığa tıklayın veya dokununuz)

Yeni Paranormal Seri!

Midnight Breed - Avcı Mirası

Karanlığın Doğuşu

Kitap 1

Karanlığın Saati

Kitap 2 (Yaz 2018)

Çağdaş Romantik

100 Serisi (milyarder erotik romantizm)

[100 Gün İçin](#)

[100 Gece İçin](#)

[100 Sebep İçin](#)

[100 Serisi e-Kitap Kutulu Set](#)

Baştan Çıkarma Ustaları Serisi

[Acımasız: Gravori Hanesi Paha](#)

[biçilemez: Ebarron Hanesi](#)

Phoenix Kod Serisi (Tina Folsom ile birlikte)

[Kes ve Kaç](#)

[Saklambaç](#)

Tarihi Romanslar

Ejderha Kadehi Serisi

[Avcının Kalbi](#) ~ Sınırlı bir süre için ÜCRETSİZ!

[Alevin Kalbi](#)

[Güvercinin Kalbi](#)

[Ejderha Kadehi Kutulu Set](#)

Savaşçı Üçlemeşi

[White Lion's Lady](#) ~ Sınırlı bir süre için ÜCRETSİZ!

[Siyah Aslan'ın Gelini](#)

[Yiğit Kadın](#)

[Savaşçı Üçlemesi Kutulu Set](#)

Bağımsız Başlıklar

[İntikam Lordu](#)

* * * * *

Lara Adrian'ın e-posta listesine abone olun

Yeni çıkan tüm kitaplarımdan haberdar olmak, ARTI abonelere özel içeriklerden ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız hediyelerden yararlanmak istiyorsanız, lütfen şu adresten VIP Okuyucu listeme kaydolun:

<http://bit.ly/LaraAdrianNews>

Yazar Hakkında

LARA ADRIAN, dünya çapında yaklaşık 4 milyon kitabı basılan ve 20'den fazla ülkede lisanslı çevirileri bulunan, New York Times ve uluslararası alanda 1 numaralı en çok satan yazardır. Kitapları düzenli olarak New York Times, USA Today, Publishers Weekly, Indiebound, Amazon.com, Barnes & Noble, vb. dahil olmak üzere tüm önemli çok satanlar listelerinin en st sıralarında yer almaktadır. Eleştirmenler Lara'nın kitaplarını "bağımlılık yaratacak şekilde okunabilir" (Chicago Tribune), "olağanüstü" (Fresh Fiction) ve "piyasadaki en iyilerden biri" (Romantic Times) olarak nitelendirmiştir.

TINA ST. JOHN olarak yazdığı tarihi romanları, aralarında Ulusal Okuyucuların Seçimi, Romantic Times Dergisi Yorumcunun Seçimi, Booksellers Best ve diğerklerinin de bulunduğu çok sayıda ödül kazanmıştır. Amerika'nın Romantizm Yazarları RITA dlleri'nde En İyi Tarihi Romantizm (Beyaz Aslanın Leydisi) ve En İyi Paranormal Romantizm (Avcının Kalbi) dallarında iki kez Finalist seçildi. Yakın zamanda, Avcının Kalbi'nin Almanca evirisi Der Spiegel'in en çok satanlar listesine girmiştir.

Mayflower'a ve Kral 8. Henry'nin sarayına kadar uzanan bir soyu olan yazar, eşiyle birlikte New England'da yaşıyor.

Yazarın web sitesini ziyaret edin ve
<http://bit.ly/LaraAdrianNews> adresinden yeni yayın
duyuruları için kaydolun

Çevrimiçi olarak şu adresten

bağlanın: www.LaraAdrian.com

www.facebook.com/LaraAdrianBooks

<https://www.instagram.com/laraadrianbooks/>

www.twitter.com/lara_adrian

www.goodreads.com/lara_adrian

www.pinterest.com/LaraAdrian

TELİF HAKKI

KARANLIĞIN DOĞUŞU

© 2018 Lara Adrian, LLC tarafından

Kapak tasarımı © 2017 CrocoDesigns

tarafından yapılmıştır eKitap ISBN: 978-1-

939193-21-6

Tüm hakları saklıdır. Bu çalışmanın hiçbir bölümü, eleştirel makaleler ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, izinsiz olarak kullanılamaz veya herhangi bir şekilde çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu yayının hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

www.LaraAdrian.com

E-kitap ve ticari ciltsiz kitap olarak mevcuttur.

Kısaltılmamış sesli kitap baskısı yakında çıkacak.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.